HOCA AHMED YESEVİ

Divan-ı Hikmet

Hazırlayan
Dr.Hayati Bice

İçindekiler

HOCA AHMED YESEVİ VE 2
DİVAN-I HİKMET ÜZERİNE 2
Tarihi ve Menkıbevi Kişiliği 2
Hoca Ahmed Yesevi Türbesi 4
Ahmed Yesevi'nin Tarikatı ve Etkileri 5
Günümüzdeki Hoca Ahmed Yesevi 6
"Divan-ı Hikmet" 6
Sonuç 7
DİVAN-I HİKMET Orijinal Metin 7
DİVAN-I HİKMET Türkiye Türkçesi Metin 121

Görülen Lüzum Üzerine Divan-ı Hikmet ile İlgili Zorunlu Bir Açıklama

Websitemizde yayınlanan Hoca Ahmed Yesevi hakkındaki inceleme ve Ahmed Yesevi'ye ait Divan-ı Hikmet'teki şiirlerin özgün metni ve Türkiye Türkçesi'ne aktarım metinleri eser sahibi Dr. Hayati Bice'nin özel izni ile sitemize konmuştur. Bu yazılı materyallerin her türlü telif hakkı yayınlanmak üzere Türkiye Diyanet Vakfı Yayınları'na devredilmiş olup **bilimsel araştırmalar dışında** ***kısmen*** ve **hiçbir şekilde** ***tamamen*** kopyalanması-yayını yasaktır. ***Özellikle bu metinlerin kitap şeklinde yayınlanması halinde her türlü hukuki takip yapılacaktır.***

Websitelerinde bu materyallere yer vermek isteyen webmasterların hayatibice@yahoo.com adresinden izin istemeleri ve yaptıkları her alıntıda websitemizi referans olarak göstermeleri önemle rica olunur.

www.yeseviyiz.biz

HOCA AHMED YESEVİ VE
DİVAN-I HİKMET ÜZERİNE

Hoca Ahmed Yesevi Türk dünyasının manevi hayatında asırlardır tasarrufu devam eden ve "Pir-i Türkistan", "Hazret-i Türkistan" namı ile anılan büyük bir Türk mutasavvıfıdır. O, kendi adıyla anılan Yeseviyye tarikatının esaslarını belirlemiş ve bugün bütün dünyada büyük bir yaygınlığa sahip Nakşbendiyye tarikatını da çeşitli şekillerde etkilemiş bir mürşidi kâmildir. Ahmed Yesevi'ye atfedilen menkıbeyle karışmış kerametleri Kaşgar'dan Balkanlar'a kadar bütün Türk yurtlarında yayılmıştır. Bugün Kazakistan'ın tarihi ismi Yesi olan ancak Sovyet döneminde Türkistan adı verilen şehrinde yer alan türbesi, bugün de Türkistan' ın manevi merkezi olarak kabul edilmektedir.

Tarihi ve Menkıbevi Kişiliği

Ahmed Yesevi bugünkü Kazakistan Cumhuriyetinin güneyindeki Çim kent şehri yakınlarında (7 km. mesafede) bulunan Sayram kasabasında dünyaya gelmiştir. Sayram kasabası Ahmed Yesevi'nin küçük bir çocukken geldikten sonra hayatının önemli bir kısmını geçirdiği ve ünlü Türk destanının kahramanı Oğuz Han'ın idare merkezi olduğu bilinen Yesi (=Türkistan) kentine 157 km.

kadar bir mesafededir. Doğum yılı kesin olarak bilinmemekle birlikte 73 yıl yaşadığı ve 1166 yılında öldüğü şeklindeki bilgiler gözüne alındığında 1093 yılında doğduğu kabul edilebilir.

Babası Sayram kasabasında yerleşmiş ünlü bir âlim olan İbrahim Şeyh, annesi ise Ayşe (Karasaç) Ana olarak bilinmektedir. Kaynaklar İbrahim Şeyh'in Hazret-i Ali (K.V.)'nin oğullarından Muhammed Hanefi'nin neslinden geldiğini kaydetmektedir. Annesi ve babasına ait türbeler Sayram kasabasında olup bu türbelerin Ahmed Yesevi tarafından yaptırıldığı rivayet edilmektedir.

Ahmed Yesevi ilk eğitimini kendisi yedi yaşlarında iken vefatına kadar babası İbrahim Şeyh'ten almıştır. Ahmet Yesevi' nin manevi eğitimini aldığı kaynaklar arasında "Arslan Bab" ismi, hem çeşitli menkıbe ve rivayetlerde hem de Ahmed Yesevi'ye ait hikmetlerde ortaklaşa olarak belirtilen bir isim olarak dikkati çeker. Babasının ölümünden sonra Arslan Baba, eğitimini üstlendiği Ahmed Yesevi'nin aynı zamanda manevi babası olmuştur.

Ahmed Yesevi ile Arslan Baba'nın karşılaşmasını dile getiren rivayet tarihi gerçekliğin ötesinde içerdiği bazı hususlar itibarıyla dikkate değerdir. Arslan Baba'nın Yesi'ye gelerek daha küçük bir çocuk olan Ahmet'i bulması ve Hz. Muhammed (S.A.V.)'in emanetini Ahmet'e vermesi, terbiyesiyle meşgul olup irşat etmesi manevi bir işarete dayanıyordu. Arslan Baba, buradaki rivayette efsanevi bir kimlikle karşımıza çıkarken Yesi yakınlarında bulunan tarihi Otrar şehrinde adına yapılmış bir türbenin mevcudiyeti Arslan Baba'nın tarihen varlığının delilidir.

Ahmed Yesevi, Arslan Baba'nın vefatından sonra, daha önceden verdiği işarete uyarak o zaman için Türkistan'ın en önemli İslam merkezi olan Buharâ'ya gider. Ahmed Yesevi, Semerkand'da devrin önde gelen âlim ve mutasavvıfı Şeyh Yusuf Hemedani'ye intisap ederek O'nun irşat ve terbiyesi altına girer. Hikmetlerinden çıkardığımız bir hükümle bu sırada Ahmed Yesevi 27 yaşındadır.

Nakşbendiyye tarikatının silsilesinde yer alan Yusuf Hemedani, Allah yolunda hizmet için Merv, Buhara, Herat, Semerkand gibi İslam merkezlerini dolaşarak halkı irşada çalışmaktaydı. Tarihi kaynaklarda kaydedildiğine göre devrin Selçuklu Hanı Sultan Sencer, Yusuf Hemedani'ye bağlılığını her vesileyle göstermiştir. Bu bağlılık ölümle bile sona ermemiştir; bugün hem Sultan Sencer'in kendi kabri hem de Şeyh Yusuf Hemedani'nin kabri halen Türkmenistan sınırlan içinde kalan Merv şehrindedir.

Olgunluk döneminde Şeyh Yusuf Hemedani gibi bir mürşidin yanında devrin bütün ilimlerinde ilerleyen Ahmed Yesevi de şeyhi gibi İslam'ın zahiri esaslarına uygun hareket etmedi ve tarikatının esaslarını belirlerken İslam'ın hükümlerine ters düşebilecek hususlardan kaçınmadı ihmal etmemiştir. Ahmed Yesevi'nin bu konuda ne denli titizlik gösterdiği dile getirdiği hikmetlerin analizi ile kolayca anlaşılabilir. Ahmed Yesevi, tarikattaki sülük adabını, İslam'ın zahir ve batın ilimlerini şeyhi Yusuf Hemedani'den öğrenmiş ve muhtemeldir ki şeyhi ile beraber Türkistan'ın çeşitli yerlerini dolaşmıştır.

Ahmed Yesevi, şeyhi Yusuf Hemedani'nin ölümünden sonra dergâhın sorumluluğunu üstlenen üçüncü halef olarak bir süre Buhara da hizmete devam eder. Bunu belirten kaynaklardan birisinde "Yusuf Hemedani'nin üçüncü halefi Hoca Ahmed Yesevi'dir ki, keramet ve harikulâde haller âdetlerinden idi; her kim halis bir niyetle kendileri ile müşerref olursa Ehlullah'tan olurdu. Nasıl ki "Niyetin koldaşın..." buyururlardı. Kutlu makamları Türkistan'dadır, yüce dergâhı çok feyizlidir." ibareleri yer almaktadır. Buhara sofilerine bir süre rehberlikten sonra şeyhi Yusuf Hemedani'nin verdiği bir işarete uyarak irşat makamını Nakşbendiyye tarikatının yıldız isimlerinden Abdülhalık Gücdüvani'ye bırakarak Yesi ye döner ve faaliyetini Yesi merkezli olarak sürdürür.

Ahmed Yesevi, Yesi'ye yerleştikten sonra Türkistan'ın her yerinden gelen ve eğitimini tamamladıktan sonra bütün Türk yurtlarında İslami tebliğ ile görevlendireceği müritlerine İslam'ın zahiri ve Batını ilimlerini öğretir. Rivayetlere göre Ahmed Yesevi dergâhında yetiştirildikten sonra Hind kıtasından İdil boylarına, Çin seddinden Tuna kenarlarına kadar uzanan geniş bir coğrafyaya tebliğ ve irşat göreviyle gönderdiği dervişlerinin sayısı doksan dokuz bindir. Bu doksan dokuz bin rakamı, sayı olarak tam tamına olmasa bile çokluğu ifade etmesi yönünden gerçeğe işaret eder.

Hoca Ahmed Yesevi'nin eserlerinde halkı şüphelere düşürecek, itikatları sarsacak özel imgelere, imalara rastlanmaz. Şeriat hükümlerine karşı bazen dikkatsizce hareket eden, cezbesi galip büyük bir kısım sofilerden sadır olan ve onların zahir âlimleri tarafından suçlanmasına yol açan fikir ve ibareler bu büyük Türk şeyhinin eserlerinde hemen yok gibidir. Çevresinde İslam la yeni tanışmış

ancak çok güçlü olarak bağlanmış saf inançlı Türkler toplandığından Ahmed Yesevi, Arapçayı ve Fars edebiyatını çok iyi bildiği halde, uzlete çekildiği çilehanesinde çevresinde halkalananlara onların kolayca anlayabilecekleri Türk dili ile hitab etmeyi tercih etti. Tarikatını süluk adabını Arapça ve Farsça bilmeyen Türk dervişlerine anlatmak için de, Türklerin halk edebiyatından alınmış şekillerle hikmetler söyledi; bu şiirler daha sonra özgün bir isim olarak "hikmet" adı ile tanınıp "Divan-ı Hikmet" adı verilen kitaplarda bir araya getirilecekti.

İbadetle dolu hayatının boş kalan vakitlerinde ise tahtadan kaşık ve kepçe yontup, onları satarak geçimini sağlıyordu.

Ahmed Yesevi' nin sünnet-i nebeviye olan bağlılığının derecesini gözler önüne seren bir rivayete göre; Ahmed Yesevi, Yesi de altmış üç yaşına geldiğinde dergâhının avlusuna açılan bir merdiven ve buna bağlı bir dehlizle ulaşılan, halvethane olarak kullandığı bir yeraltı mescidi yaptırmış ve vefatına kadar bu mescidde ibadet ve riyazet ile meşgul olmuştur.

Ahmed Yesevi' nin yeraltında uzun süren bir halveti yaşadığı hücresinin kalıntıları bugün de muhafaza edilmektedir.

Ahmed Yesevi, hikmetlerinin birçoğunda bu uzlete çekilmesinin sebebi olarak Hz. Muhammed (S.A.V.)'in altmış üç yaşında vefat ederek yeraltına girişini ve bu yüzden kendisinin de yer üstünde Peygamberimiz (S.A.V.)'den daha fazla gezmekten hayâ etmesini göstermektedir. "Divan-ı Hikmet"te Ahmed Yesevi' nin yeraltında uzlete çekilişini ve uzlet hayatı esnasında yaşadığı manevi halleri anlatan hikmetler önemli bir yere sahiptir. Esasen Divan- Hikmet'ten anlaşıldığına göre hikmetlerinin büyük bir kısmı da ilahi ilham ile bu mekânda Ahmed Yesevi'nin dilinden dökülmüş ve yanındaki dervişler tarafından kâğıt üzerine tespit edilmiştir.

Bu uzlet hayatının ne kadar sürdüğü belli değildir; fakat vefat tarihi olarak kabul edilen 1166 yılına kadar yaklaşık 10 yıl süreyle ahiret ehli biri gibi yeraltındaki çilehanesinde uzletini sürdürdüğü ve 73 yaşında vefat ettiği sanılmaktadır.

Hoca Ahmed Yesevi Türbesi

Ahmed Yesevi Türbesi'nin yapımı ile ilgili bir rivayet de Türk tarihi yönünden önemli bir boyutu ortaya sermektedir. Bu rivayete göre vefatından sonra da kerametleri devam eden Ahmed Yesevi, kendisinden iki asır sonra yaşayan büyük Türk hanı Emir Timur' un rüyasına girerek Buhara'nın fethini müjdeler. Bu işaret üzerine Buhara üzerine sefere çıkan Emir Timur (1336–1405), zafere ulaştıktan sonra manevi bir şükran hissi ile Ahmed Yesevi'yi ziyaret için Yesi' ye gelir. 1396 yılı Eylül'ünde Ahmed Yesevi'nin mütevazı kabrini ziyaret eden Emir Timur, yanında bulunanlardan Mevlana Abdullah Sadrı Ahmed Yesevi'ye ait kabrin üzerine muhteşem bir türbe yapımıyla görevlendirir ve türbe yapımına ilişkin bazı ölçüleri bizzat belirler. O dönem Türkistan'ın en ünlü mimarı Hoca Hüseyin Şirazi adlı bir mimar tarafından külliyenin inşasına başlanır. Devrin mimari şaheserlerinden olan türbenin yapımı iki yılda tamamlanır; türbe yine Emir Timur'un direktifi ile türbeye eklenen mescit, dergâh, mutfak ve diğer hizmet binaları ile beraber büyük bir külliye halini alır. Bu muazzam eserin tamamlanmasından sonra ziyarete gelen Emir Timur, Yesi kentinin yoksullarının ihtiyaçlarına sarf edilmek üzere birçok sadakada bulunur; ayıca türbenin ve müştemilatındaki dergâhın ihtiyaçları için de türbeyi çepeçevre kuşatan geniş bir araziyi ve Türkistan'daki sulama kanallarının gelirlerini vakfiye olarak tespit eder. Emir Timur'un Hoca Ahmed Yesevi'ye duyduğu saygı O'nun manevi tasarrufuna olan inancını açıkça göstermektedir.

Sovyet Rus yönetimi altındaki yıllarda Türkistan'daki Ahmed Yesevi Külliyesi' nin Türkistan'ın çeşitli yerlerinden gelen çeşitli Türk boylarından Müslümanlar nezdindeki itibarı -bu uğurda çok gayret edilmesine rağmen- yok edilememiştir. Ahmed Yesevi'nin manevi otoritesini yıkamayan Rus yönetimi O'nun türbesinin de bulunduğu külliyeyi "Kültür-park" adı altında bir müze haline getirip dini maksatlı ziyareti ve dergâhta herhangi bir şekilde ibadet edilmesini yasaklamasına rağmen Türkistan Müslümanları külliyeyi asliyetine uygun olarak yaşatma azmini sürdürmüşlerdir.

Bu arada dergâh içinde yer alan tarihi kıymete haiz birçok eşya da başta Leningrad (yeniden Petersburg adı verilmiştir) Hermitage müzesi olmak üzere değişik müzelere dağıtılmıştır. Türbe içinde yer alan ve yedi ayrı metalin alaşımından dökülmüş olan iki ton ağırlığındaki ve üç bin litre su alma kapasitesindeki döküm kazan bizzat Stalin'in emriyle 1934 yılında götürüldüğü bir sergiden

getirilmeyerek Leningrad Hermitage müzesine konmuştur. Son dönemde Kazakistan makamlarının gayreti ile türbeye ait tarihi materyalin iadesi sağlanmış ve bu arada döküm kazan da 18 Eylül 1989 tarihinde yeniden türbedeki yerini almıştır.

Son birkaç yıl içinde sağlanan kolaylıklar sonunda Ahmed Yesevi Türbesi'nin asli maksadına uygun bir ziyaretgâh olarak yeniden ihyası yolunda önemli çalışmalar yapılmıştır. Bu çalışmaların önemli bir kısmını oluşturan yenileme çalışmalarını yerine getirmeği Türkiye Cumhuriyeti Kültür Bakanlığı taahhüt etmiş ve 1993 yılı başında Vakıflar Genel Müdürlüğü yenileme çalışmasını fiilen başlatmıştır.

Ahmed Yesevi'nin Tarikatı ve Etkileri

Ahmed Yesevi Türklüğün manevi hayatındaki büyük yerini, sadece bazı tasavvufi şiirler yazmakla kazanmamıştır. Ahmed Yesevi'nin önemi İslam'ın Türkler arasında yayıldığı asırlarda, Türkler arasında geniş ölçüde yayılma imkânı bulan ilk tasavvufi ekolü oluşturarak bütün dünyada yaşayan Türk soyundan insanların gönül tahtında asırlarca hüküm sürmesinden kaynaklanır. Hoca Ahmed Yesevi'nin büyük manevi tasarrufu ile yayılan ve asırlarca yaşayan Yeseviyye tarikatı bir Türk tarafından ve Türkler arasından kurulmuş olan ilk tarikattır.

Bu tarikat Türklüğün sadece gönül gözünü ışıtıp, ruhunu manevi zevklerle süslemekle kalmamış, Türklüğe asırlar boyu yeni hedefler ve fetihler nasip eden bir yol gösterici olarak tesirini bugüne kadar ulaştırmıştır. Ahmed Yesevi'nin Türk yurtlarında kendinden önce ve sonra benzeri görülmedik kalıcı bir tesir bırakmasında en az "hikmet"leri kadar önemli olan bir unsur da yetiştirdiği ve Türk dünyasının dört bir tarafına gönderdiği öğrencileridir. Bu hayırlı halefleri her yerde Ahmed Yesevi'nin telkinleri doğrultusunda bir irşat faaliyetini sürdürerek bulundukları dünyasında İslam etrafında şekillenen ortak bir inanç ve ruh ikliminin hâkim olmasına vesile olmuştur.

Hoca Ahmed Yesevi'nin tarikatını devam ettiren ilk halifelerinin menkıbeleri çeşitli tasavvuf tarihi eserlerinde yer almaktadır. Ahmed Yesevi' nin ilk halifesi Arslan Baba'nın oğlu Mansur Ata'dır. Mansur Ata'dan sonra yerine oğlu Abdülmelik Ata, sonra da onun oğlu Taç Hoca geçmiştir ki, bu ünlü Yesevi şeyhi Zengi Ata'nın babasıdır. Üçüncü halife Süleyman Hâkim Ata Ahmed Yesevi' nin Türkler arasında en tanınmış halifesidir. Rivayete göre Satuk Buğra Han'ın kızı Anber Ana ile evli olan Hâkim Ata, daha çok Türkistan'ın Harezm'de bölgesinde halkı irşat ile uğraşmış ve ölümünden sonra Akkurgan'daki türbesine defnedilmiştir. Zengi Ata da Hoca Ahmed Yesevi'nin ünlü halifelerinden biri olarak tanınmıştır. Zengi Ata'nın Taşkent yakınlarındaki kendi adı verilen Zengi Ata kasabasındaki türbe ve külliyesi Özbekistan'ın en çok ziyaret edilen dini merkezlerinden birisidir.

Hoca Ahmed Yesevi'nin soyundan gelen ve İslam dünyasının değişik yerlerinde yaşadıkları ve irşat faaliyetinde bulundukları kaydedilen tasavvuf âlimlerinden bir kısmı çeşitli kaynaklarda zikredilmiştir. Bu kişiler arasında Semerkand âlimlerinden Sadr-ı âlem Şeyh, Ejderhan yakınlarında katledilen Baba Şeyh, Bağdat-Kazvin arasındaki Gürgan'da yaşayan Şeyh Muhammed Dem Tiz bin Ahmed Yesevi, Keşmir'de metfun bulunan Hoca Hafız Ahmed Yesevi en-Nakşibendî isimlerine rastlanmaktadır. Bu kişilerin Ahmed Yesevi'nin kızı Gevher Şehnaz'dan gelen bir soy kütüğüne sahip olmaları muhtemeldir.

Ünlü Osmanlı gezgini Evliya Çelebi de Hoca Ahmed Yesevi'nin soyundan geldiğini seyahatnamesinde belirtmiştir. Evliya Çelebi, ayrıca gezdiği yerlerde rastladığı Yesevi dervişlerine ait makamları da eserinde kaydetmiştir. Bu derviş-gaziler arasında Deliorman'daki Demirci Baba, Niyazabad'daki Avşar Baba, Merzifon'daki Pir Dede, Karadeniz kenarında Batova'daki Akyazılı, Bursa'daki Geyikli Baba, Abdal Musa, İstanbul Unkapanı'ndaki Horoz Dede, Bozok Sancağı Yozgat'taki Emir Çin Osman, Tokat merkezindeki Gaj-Gaj Dede ve Zile ilçesindeki Şeyh Nusret Evliya Çelebi'nin tespit edebildiği Yesevi dervişleridir. Ancak bunlardan hiçbirisi Nevşehir'de yerleşen Hacı Bektaş Veli kadar ün kazanmamıştır.

Rumeli'nin fethinin manevi öncüsü olan Sarı Saltık da asıl adı Muhammed Buhari olan bir Yesevî dervişidir. Evliya Çelebi, Sarı Saltık'ın Karadeniz kıyısında Romanya'nın Silistre bölgesindeki türbesini ziyaret ettiğini belirtmiştir. Sarı Saltık için yapılan bir makam ise İstanbul Boğazı'nın Rumeli yakasındaki Rumeli Feneri'nde yer almaktadır.

Yeseviyye tarikatı, önce Seyhun nehri havzasında Taşkent ve çevresinde yerleştikten sonra, Aral gölünün güneyindeki Harezm bölgesine yayılmış, aynı zamanda Seyhun ile Ceyhun nehrinin sınırlarını çizdiği Mâveraünnehr'de geniş bir kitleye yayılmıştır. Diğer taraftan Türkistan'ın kuzeybatı bozkırlarından Kıpçak lehçesinin hâkim olduğu İdil-Ural bölgesine uzanan Yeseviyye tarikatı, Pir-i Türkistan'ın işareti ile yola çıkan dervişleri tarafından Horasan, Azerbaycan ve Anadolu ya kadar ulaşmıştır. Tarihi gelişim sonucu Nakşbendiyye tarikatının daha yaygın hale geldiği XV-XVI. yüzyıllara kadar Türkistan ve Horasan'ın hemen her yerinde hatta Keşmir de, Kabilde, İstanbul'da, Temeşvar'da, Hicaz'da Yesevi dervişlerine rastlanmaktaydı.

Ahmed Yesevi'nin esaslarını belirlediği Yeseviyye tarikatı, daha sonra Türkistan ve Anadolu'da gelişecek olan başta Nakşbendiyye olmak üzere Kübreviyye, Çiştiyye gibi diğer büyük tasavvuf ekollerini de derinden etkilemiştir. Nakşbendiyye tarikatının, Hoca Ahmed Yesevi ile irtibatı Muhammed Bahaüddin Buhari veya kısaca "Şah-ı Nakşbend" namı ile tanınan tarikatın Pirinin Yesevi şeyhlerinden "Kasem Şeyh" ve Halil Ata ile bir süre birlikte olarak feyiz almasına dayanır. Şah-ı Nakşbend'in devrin hükümdarı olan Halil Ata'nın yanında zahiren hükümdarın hizmetinde geçen altı yıl boyunca feyiz ve süluk yolunda büyük mesafeler kat ettiği kendilerinden rivayet edilmiştir. Şah-ı Nakşbend'den sonra Nakşbendiyye tarikatı, Türkistan Türkleri arasında çok yayılmış, daha önce gelişen Yeseviyye tarikatının nüfuz sahasını bir anlamda daraltmıştır. Ancak genel çizgileriyle aralarında büyük farklılıklar bulunmayan bu tarikatlardan Nakşbendiyye'nin bütün Orta Asya ve daha sonra Afganistan, Hindistan, Kazan, Orta Doğu ve nihayet Anadolu'da çok geniş bir coğrafyada yayılıp benimsenmesi Yesevi dervişlerinin daha önceden bu iklimlerde yaptıkları faaliyete bağlı olarak kolaylaşmıştır.

Günümüzdeki Hoca Ahmed Yesevi

Sovyet. Rus yönetiminin egemen olduğu yıllarda Türkistan Cumhuriyetleri'nde diğer Türk-İslam büyükleri gibi Ahmed Yesevi de unutturulmağa çalışılmış ve eserlerindeki bazı tasavvufi tavsiyelerinden yola çıkılmak suretiyle karalanmağa çalışılmıştır. Ahmed Yesevi' nin 1917 Bolşevik ihtilaline kadar gerek Kazan' da gerekse Taşkent'te defalarca basılan "Divan-ı Hikmet"in yeni baskılarının yapılması da yasaklanmıştır. Ancak bütün bu çalışmalar Ahmed Yesevi' nin manevi itibarını yok etme gayesine ulaşamamıştır. Elinizdeki bu eserdeki hikmetlerin neşrinde esas aldığımız ve 1992 yılında Taşkent'te basılan "Divan-ı Hikmet'in takdim bölümünde belirttiği gibi "Divan-ı Hikmet"te yer alan hikmetler dilden dile, gönülden gönüle nesiller boyu aktarıldığı gibi çeşitli gayrı resmi yollarla da çoğaltılmış ve Ahmed Yesevi yaşamağa devam etmiştir.

Anadolu ve hatta Rumeli'nin Türkleştirilmesinde çok önemli bir yeri olan Hoca Ahmed Yesevi'nin Türkistan'da olduğu kadar Türkiye'de bilinmemesi büyük bir eksikliktir. 1993 yılının Türkiye Cumhuriyeti Başbakanlığı tarafından Ahmed Yesevi yılı olarak ilan edilmesi ve bu yıl içinde yapılması planlanan tanıtım programları Ahmed Yesevi'nin Türkiye'de daha iyi tanınması ve anlaşılması için yetersiz de olsa bir fayda sağlamıştır.

"Divan-ı Hikmet"

Türk edebiyatı tarihinde "Divan-ı Hikmet"in önemi İslâmiyet'ten sonraki Türk Edebiyatı'nın daha önce yazılan Kutadgu Biliğ'den sonraki bilinen en eski örneklerinden biri ve tasavvufi Türk edebiyatının ilk eseri oluşundan daha fazla Türk dünyasında meydana getirdiği tesirlere dayanır.

Divan-ı Hikmet önceleri yazma nüshalar şeklinde, daha sonraları ise basma tekniği ile çoğaltılmıştır. Bilindiği kadarıyla geçen iki yüz yıl içinde on yedi kez Taşkent'te, dokuz kez İstanbul'da, beş kez Kazan'da ve birer kere de Buhara ve Kazan'da matbu olarak yayınlanmıştır. Yakın tarihlerde Türkiye'de "Divan-ı Hikmet'ten Seçmeler" adı ile yetmiş adet hikmetten müteşekkil ve Prof. Dr. Kemal Eraslan tarafından hazırlanan bir eser T.C. Kültür Bakanlığı tarafından iki kez basılmıştır. Bu satırların yazarı tarafından hazırlanan ve Türkiye Diyanet Vakfı tarafından yayınlanan Divan-ı Hikmet'te ise yüz kırk üç adet hikmet yer almaktadır.(Bu Divan-ı Hikmet Türkiye Diyanet Vakfı yayınevlerinden temin edilebilir.)

Eski Sovyetler Birliği'nin dağılmasından sonra ortaya çıkan yeni imkânlar Divan-ı Hikmet'in Türk Cumhuriyetleri'nde yeniden gün ışığına çıkmasını sağlamış ve Özbekistan'da Divan-ı Hikmet'in Kiril harfli iki yeni baskısı yapılmıştır.

Kazan baskısı esas alınarak Resul Muhammed Aşurbay-oğlu tarafından hazırlanan ve 1992'de Taşkent'te Kiril harfleri ile neşredilen Divan-ı Hikmet kitabının baskı adedi tam beş yüz bin adettir. Divan-ı Hikmet yine 1992 yılında Türkmenistan'da "Medine'de Muhammed Türkistan'da Hoca Ahmed" adı ile elli bin adet olarak basılmıştır. Son olarak hikmetlerden bir kısmını içeren ve "Akıl Kitabı" adı ile basılan bir yayın da Kazakistan'da 1994 yılında yayınlanmıştır. Bu kitapların toplam baskı adedi dikkate alınırsa neredeyse her yüz kişi için bir Divan-ı Hikmet basımı söz konusu olmaktadır ki bu ülkemiz nüfusuna kıyaslanırsa Türkiye'de altı yüz bin adet basım anlamına gelir. Ülkemizdeki Divan-ı Hikmet basımlarının toplam tirajının yaklaşık yirmi bin adet olduğu düşünülürse ülkemiz adına üzüntü duymamak mümkün değildir.

Sonuç

Ahmed Yesevi'yi bugünkü zamane şeyhleri ile benzeştirmek ve Ahmed Yesevi dilinden bize kadar ulaşmış hikmetleri herhangi bir "dini manzume" olarak değerlendirmek büyük bir gaflet olur. Ahmed Yesevi'nin Divan-ı Hikmet'inde neredeyse bin yıldır Türk'ün gönül gözünü ışıtan bir ışık saklıdır. Bu ışıdın huzmeleri her bir hikmetin satırları arasından süzülerek ruh dünyamızı aydınlatmada uzun bir zulmet devrinden sonra bütün Türk yurtlarında yeniden başlamıştır. Hoca Ahmed Yesevi'den neredeyse 900. yıl sonra bize kadar ulaşan "Hikmetler" Türkler arasında İslam etrafında örgütlenen bir iman birliğinin teşekkül etmesine hizmet etmesi yönüyle Türk dünyasının manevi hayatında çok önemli bir yere sahiptir. Hazret-i Türkistan'ın dilinden dökülen hikmetleri okurken yüzyıllar önce bu mesajları ilk defa işiten atalarınızdan biri yerine koyun kendinizi... İşte o zaman Yesevi'nin büyüklüğünü daha iyi idrak edeceksiniz. Bir de bugünkü teknolojik imkân ve mali kudrete sahip zamane şeyhlerinin günümüz Türkiye'sinde ve hatta dünyasında ifa ettiği fonksiyon ile misyonu Hazret-i Türkistan'ın misyonu ve fonksiyonu ile kıyaslarsanız bu büyüklük daha da belirginleşecektir.

Hoca Ahmed Yesevi dün olduğu gibi bugün de dünya Türklüğünü dizleri dibinde bir araya getiren manevi yol göstericimiz olmağa devam etmektedir. Hoca Ahmed Yesevi'yi, gerçek kimliğiyle tanımamız Türkiye ve Türkistan Türklerinin kardeşliğini güçlendirecek ve ortak manevi atamız durumundaki Hoca Ahmed Yesevi'nin dergâhında kucaklaşmamızı da sağlayacaktır. O dergâh, Orhun'dan Tuna'ya kadar uzanan bütün Türk yurtlarını içine alacak genişliktedir.

DİVAN-I HİKMET Orijinal Metin

HİKMET–1

Bismillah dep beyan eyley hikmet aytıp
Tâliblerge dürr ü gevher saçtım mena
Riyazetni kattığ tartıp kanlar yutup
Men defter-i sâni sözin açtım mena

Sözni aydım her kim bolsa didâr-taleb
Cânnı cânğa peyvend kılıp regni avlap
Garib yetim fakîrlerni köngli sıylap
Köngfi bütün halayıkdın kaçtım mena

Kayda körseng köngli sınuk merhem bolğıl
Andağ mazlum yolda kalsa hemdem bolğıl
Ruz-ı mahşer dergahığa mahrem bolğıl
Mâ u menlik halayıkdın kaçtım mena

Garib, fakir, yetimlerni Resûl sordı
Uşal tüni mi'râc çıkıp dîdâr kördi
Kaytıp tüşüp fakir halin sordı
Gariblerni izin izlep tüştüm mena

Ümmet bolsang gariblerge tâbi bolğıl
Ayet hadis her kim aytsa sâmi bolğıl
Rızk u ruzi her ne berse kâni bolğıl
Kâni bolup şevk şarabın içtim mena

Medinege Resul barıp boldı garib
Gariblikde mihnet tartıp boldı habîb
Cefa tartıp Yaratkanğa boldı karib
Garib bolup ukbalardın aştım mena

Akil erseng gariblerni köngli avla
Mustafâ dek elni kezip yetim kavla
Dünya-perest nâ-cinslerdin boyun tavla
Boyun tavlap deryâ bolup taştım mena

Işk bâbını Mevlâm açkaç menge tekdi
Tufrak kılıp hâzır bol dep boynum egdi
Bârân-sıfat melâmetni okı tegdi
Peykân alıp yürek bağrım teştim mena

Könglüm kattığ tilim aççığ özüm zâlim
Kur'an okup amel kılmay yalğan âlim
Garib cânım sarf eyleyim yoktur mâlım
Hakdın korkup otka tüşmey piştim mena

Altmış üçke yaşım yetti öttüm ğafil
Hak emrini mehkem tutmay özüm câhil
Rûze namâz kazâ kılıp boldum kâhil
Yaman izlep yahşılardın keçtim mena

Vâ-deriğa muhabbetni câmın içmey
Ehl u ayâl hânumândın tükel keçmey
Cürm ü isyan girihlerin munda çeçmey
Şeytân ğalib cân bererde şaştım mena

İmânıma çengel urup kıldı gamnâk
Pir-i muğân hâzır bol-dep saçtı teryâk
Şeytân-lain mendin kaçıp ketti bi-pâk
Bihamdillâh nur-ı imân açtım mena

Pir-i muğan hizmetide yügrüp yürdüm
Hizmet kılıp közüm yummay hâzır turdum
Meded kıldı azâzilni kavlap sürdüm
Andın songra kanat kakıp uçtım mena

Garib fakir yetimlerni kılğın şâdman
Halkalar kılıp aziz cânıng eyle kurbân
Taâm tapsang cânıng birle kılğıl mihman
Hakdın eştip bu sözlerni aydım mena

Garib fakîr yetimlerni her kim sorar
Râzi bolur ol bendedin Perverdigâr
Ey bi-haber sen bir sebeb özi asrar
Hak Mustafâ pendin eştip aydım mena

Yetti yaşda Arslan Bâbğa kıldım selâm:
"Hak Mustafâ emânetin kılıng inâm"
Uşal vaktda ming bir zikrin kıldım tamâm
Nefsim ölüp lâ-mekânğa aştım mena

Hurmâ berip başım silep nazar kıldı
Bir fursatta ukbâ sarı sefer kıldı
El-vedâ dep bu âlemdin güzar kıldı
Mekteb barıp kaynap coşup taştım mena

Sünnet ermiş kâfir bolsa berme âzâr
Köngli kattığ dil-âzârdın Hüdâ bizâr
Allah hakkı andağ kulğa seccin tayyâr
Dânâlardın eşitip bu söz aydım mena

Sünnetlerin mehkem tutup ümmet boldum
Yer astığa yalğuz kirip nurğa toldum
Hak-perestler makâmığa mahrem boldum
Bâtın tığı birle nefsni yançtım mena

Nefsim meni yoldın urup hâr eyledi
Telmürtürüb halayıkka zâr eyledi
Zikr aytturmay şeytân birle yâr eyledi
Hâzırsın dep nefs başını sançtım mena

Kul Hâce Ahmed gaflet birle ömrüng ötti
Vâ-hasretâ közdin tizdin kuvvet ketti
Vâ-veyletâ nedâmetni vaktı yetti
Amel kılmay kervân bolup köçtim mena

HİKMET–2

Eyâ dostlar kulak salıng ayduğumğa
Ne sebebdin altmış üçde kirdim yerge
Mirâc üzre Hak Mustafâ ruhum kördi
OI sebebdin altmış üçde kirdim yerge

Hak Mustafa Cebrâildin kıldı seval
"Bu neçük ruh tenge kirmey taptı kemâl
Közi yaşlığ halka başlığ kaddı hilâl"
Ol sebebdin altmış üçde kirdim yerge

Cibril aydı "ümmet işi sizge ber-Hak
Kökke çıkıp melâyikdin alur sebak
Nâlişige nâle kılur heftüm tabak"
Ol sebebdin altmış üçde kirdim yirge

Evvel elest birabbikum dedi bil Hak
Kâlu belâ dedi ruhum aldı sebak
Hak Mustafa ferzend dedi biling mutlak
Ol sebebdin altmış üçde kirdim yerge

Ferzendim dep Hak Mustafa kıldı kelâm
Andın songra barça ervâh kıldı selâm
Rahmet-deryâ tolup taş, dep yetti peyâm
Ol sebebdin altmış üçde kirdim yerge

Rahim içre peydâ boldum nidâ keldi
Zikr ayt dedi azâlarım titrey berdi
Ruhum kirdi süngeklerim Allah dedi
Ol sebebdin altmış üçde kirdim yerge

Tört yüz yıldın keyin çıkıp ümmet bolğay
Nice yıllar yürüp halkka yol körgüzgey
On dört ming müctehidler hizmet kılğay
Ol sebebdin altmış üçde kirdim yerge

Tokkuz ay u tokkuz künde yerge tüştüm
Tokkuz sâat turalmadım kökke uçtum
Arş u kürsi pâyesini barıp kuçtum
Ol sebebdin altmış üçde kirdim yerge

"İnnâ fetehnâ"nı okup manâ sordum
Pertev saldı bî-hud bolup didâr kördüm
Mullam urup usküt dedi bakıp turdum
Yaşım saçıp muztar bolup turdım mena
Eyâ nâdân mana bul dep aydı bildim
Andın songra çöller kezip Haknı sordım

Ruzi kıldı azâzilni tutup mindim
Lenger tugup belin basıp yançtım mena

Zikrin tamâm kılıp öttüm divâneğe
Hakdın özge heç sözlemey bigâneğe
Şemin izlep şâgird kirdim pervâneğe
Ahker bolup küyüp yanıp öçtim mena

Nâm u nişân heç kalmadı lâ lâ boldum
Allah yâdın ayta-ayta illâ boldum
Hâlis bolup muhlis bolup lillah boldum
Fenâ fillâh makamığa aştım mena

Arş üstide namâz okup tizim büktüm
Razı aytıp Hakk'a bakıp yaşım töktüm
Yalğan âşık yalğan sûfi kördüm sögtüm
Ol sebebdin altmış üçde kirdim yerge

Cândın keçmey "Hû-Hû" degen barı yalğan
Bu kıltakdın sormang seval yolda kalğan
Haknı tapkan özi pinhân sözi pinhân
Ol sebebdin altmış üçde kirdim yerge

Bir yaşımda ervâh menge uluş berdi
İki yaşta peygamberler kelip kördi
Üç yaşımda çil-ten kelip hâlim sordı
Ol sebebdin altmış üçde kirdim yerge

Tört yaşımda Hak Mustafa berdi hurmâ
Yol körsettim yolğa kirdi neçe gümrâh
Kayda barsam Hızr babam menge hemrâh
Ol sebebdin altmış üçde kirdim yerge

Beş yaşımda belim bağlap ta'at kaldım
Tatavvu ruze tutup âdet kıldım
Keçe kündüz zikrin aytıp râhat kıldım
Ol sebebdin altmış üçde kirdim yerge

Alta yaşda turmay kaçtım halâyıkdın
Kökke çıkıp ders örgendim melâyikdin
Dâmen kesip hemme ehl-i alâyıkdın
Ol sebebdin altmış üçde kirdim yerge

Yetti yaşda Arslan Babam izlep taptı
Her sır körüp perde birle büküp yaptı
Bihamdillâh kördüm dedi izim öpti
Ol sebebdin altmış üçde kirdim yerge

Kâbız kelip Arslan Babam cânın aldı
Hurlar kelip harır tondın kefen kıldı
Yetmiş ming ferişteler yığlıp keldi
Ol sebebdin altmış üçde kirdim yerge

Cenâzesin okup yerdin köterdiler
Bir fursatda uçmak içre yetkürdiler
Rûhın alup illiyyînge kirgizdiler
Ol sebebdin altmış üçde kirdim yerge

Allah Allah yer astıda vatan kıldı
Münker Nekir "Men rabbük" dep soruğ sordı
Arslan Babam İslâmıdan beyân kıldı
Ol sebebdin altmış üçde kirdim yerge

Akil erseng erenlerge hizmet kılğıl

"Emr-i maruf "kılğanlarnı izzet kılğıl
"Nehy-i münker" kılğanlarnı hürmet kılğıl
Ol sebebdin altmış üçde kirdim yerge

Sekkizimde sekkiz yandın yol açıldı
Hikmet ayt dep başlarımğa nur saçıldı
Bihamdillâh Pir-i muğan mey içürdi
Ol sebebdin altmış üçde kirdim yerge

Pir-i muğan Hak Mustafa bi-şek biling
Kayda barsang vasfın aytıp tazim kılıng
Dürüd aytıp Mustafağa ümmet bolıng
Ol sebebdin altmış üçde kirdim yerge

Tokkuzunda tolğanmadım toğrı yolğa
"Teberrük" dep alıp yördi koldın kolğa
Kuvanmadım bu sözlerge kaçtım çölge
Ol sebebdin altmış üçde kirdim yerge

On yaşıngda oğlan boldung Kul Hâce Ahmed
Hâcelikke binâ koyup kılmay tâat
Hâcemen dep yolda kalsang vây ne hasret
OI sebebdin altmış üçde kerdim yerge

HİKMET-3

Her subhidem nidâ keldi kulağımda
Zikr ayt dedi zikrin aytıp yürdüm mena
Işksızlarnı kördüm erse yolda kaldı
OI sebebdin ışk dükânın kurdım mena

On birimde rahmet-deryâ tolup taştı.
"Allah" dedim şeytân mendin yırak kaçtı
Hây u heves mâ u menlik turmay köçti
On ikkimde bu sırlarnı kördüm mena

On üçümde nefs hevânı kolğa aldım
Nefs başığa yüz ming belâ karmap saldım
Tekebbürni ayak astıda basıp aldım
On törtümde tufrak-sıfat boldum mena

On beşimde hur u ğılmân karşu keldi
Başın urup kol kavşurup tazim kıldı
Firdevs atlığ cennetidin mazhar keldi
Dîdar üçün barçasını koydum mena

On altımda barça ervâh uluş berdi
Hay hay sizge mübârek dep Adem keldi
Ferzendim dep boynum kuçup könglüm aldı
Onyettimde Türkistânda turdum mena

Onsekkizde çil-ten birle şarab içtim
Zikrin aytıp hâzır turup kögsüm teştim
Ruzî kıldı cennet kezip hurlar kuçtım
Hak Mustafâ cemallerin kördim mena

On tokkuzda yetmiş makâm zâhir boldı
Zikrin aytıp iç ü taşım tâhir boldı
Kayda barsam Hızr Babam hâzır boldı
Ğavsu'I-ğıyâs mey içürdi toydum mena

Yaşım yetti yigirmege ötdim makâm
Bihamdillâh pir hizmetin kıldım tamâm
Dünyâdaki kurt u kuşlar kıldı selâm

Ol sebebdin Hakka yavuk boldum mena

Mü'min ermes hikmet eştip yığlamaydur
Erenlerni aytkan sözin tınglamaydur
Ayet hadis, güya Kuran anglamaydur
Bul rivâyet arş üstide kördüm mena

Rivâyetni körüp Hakla sözleştim men
Yüz ming türlüg melâyikke yüzleştim men
Ol sebebdin Hak'nı sözlep izleştim men
Cân u dilim anga fedâ kıldım mena

Kul Hâce Ahmed yaşıng yetti yigirmi bir
Ne kılğaysın günâhlarıng tağdın ağır
Kıyâmet kün ğazab kılsa Rabbim Kâdir
Eyâ dostlar neçük cevâb aytğum mena

HİKMET-4
Huş gayibdin kulagımğa ilhâm keldi
Ol sebebdin Hakka sığnıp keldim mena
Barça buzrug yığlıp kelip inâm berdi
Ol sebebdin Hakk'a sığnıp keldim mena

Men yigirme ikki yaşda fenâ boldum
Merhem bolup çın derdlikke devâ boldum
Yalğan âşık çın âşıkka güvâh boldum
Ol sebebdin Hakk'a sığnıp keldim mena

Eyâ dostlar yaşım yetti yigirmeüç
Yalğan da'vâ taatlarım barçası pûç
Kıyâmet kün ne kılğaymın berehne lüç
Ol sebebdin Hakk'a sığnıp keldim mena

Men yigirmetörtke kirdim Hak'dın yırak
Ahiretka barur bolsam kani yarak
Ölgenimde yığlıp urung yüz ming tayak
Ol sebebdin Hakk'a sığnıp keldim mena

Cenâzemni arkasıdın taşlar atıng
Ayakımdın tutup südrep gorğa elting
Hakka kulluk kılmadıng dep yançıb teping
Ol sebebdin Hakk'a sığnıp keldim mena

Yazuk birle yaşım yetti yigirme beş
Sübhân Igem zikr örgetip kögsümni teş
Kögsümdeki girihlerim sen özüng yeş
Ol sebebdin Hakk'a sığnıp keldim mena

Men yigirmealtı yaşda sevdâ kıldım
Mansur-sıfat didâr üçün gavğa kıldım
Pirsiz yörüp derd ü hâlet peydâ kıldım
Ol sebebdin Hakk'a sığnıp keldim mena

Men yigirmeyetti yaşda pirni taptım
Her ne kördüm perde birle sırnı yaptım
Astânesin yastanıban izin öptim
Ol sebebdin Hakk'a sığnıp keldim mena

Men yigirme sekkiz yaşda âşık boldum
Keçe yatmay mihnet tartıp sâdık boldum
Andın songra dergâhığa lâyık boldum
Ol sebebdin Hakk'a sığnıp keldim mena

Bir kem ottuz yaşka kirdim hâlim harâb

Işk yolıda bolalmadım misl-i türâb
Hâlim harâb bağrım kebâb közüm pür-âb
Ol sebebdin Hakk'a sığnıp keldim mena

Ottuz yaşda otun kılıp küydürdiler
Cümle buzrug yığlıp dünyâ koydurdılar
Urup sögüp dünya ukbın koydurdılar
Ol sebebdin Hakk'a sığnıp keldim mena

Kul Hâce Ahmed dünyâ koysang işing biter
Köksüngdeki çıkkan âhıng arşka yeter
Cân bererde Hak Mustafâ kolung tutar
Ol sebebdin Hakk'a sığnıp keldim mena

HİKMET-5
Nâgehân tururımda kamuğ buzrug
Hak ışkını könglüm içre saldı dostlar
Hızr Babam hâzır turup lutf eyleben
Meded kılıp elkim tutup aldı dostlar

Ottuz birde Hızr babam mey içürdi
Vücûdımdın azâzilni pak kaçurdı
Sevdâ kıldım yazuklarım Hak keçürdi
Andın songra Hakk yolığa saldı dostlar

Ottuzikki yaşda yetti Hak'dın fermân
"Bendelikke kabül kıldım kılma armân
Cân berürde bergüm senge nür-ı iman"
Garib cânım şâdmân bolup küldi dostlar

Hâlıkımdan haber yetti şâkir boldum
Her kim sögti belki tepti sâbir boldum
Bu âlemde heç uhlamay hâzır boldum
Hây u heves mâ u menlik ketti dostlar

Ottuzüçde sâki bolup mey üleştim
Câm-ı şarâb kolğa alıp toya içtim
Leşger tüzep şeytân birle men uruştım
Bihamdillah ikki nefsim öldi dostlar

Ottuztörtde âlim bolup dânâ boldum
Hikmet ayt dep Sübhân aydı göyâ boldum
Çil-ten birle şarâp içip hemrâh boldum
Iç ü taşım Hak nurığa toldı dostlar

Ottuzbeşde mescid kirip devrân sürdüm
Tâliblerge ışk dükânın tola kurdum
Egri yolğa her kim kirdi sögtim urdum
Aşıklarga Hakdın müjde yetti dostlar

Ottuzaltı yaşda boldum sâhib-kemâl
Hakk Mustafâ körsettiler menge cemâl
Ol sebebdin közüm yaşlığ kâmetim dâl
Işk hançeri yürek bağrım tildi dostlar

Ottuz yetti yaşka kirdim uyğanmadım
İnsâf kılıp Allah sarı tolğanmadım
Seher vaktda zâri kılıp ingrenmedim
Tevbe kıldım Hacem kabul kıldı dostlar

Otuzsekkiz yaşka kirdim ömrüm ötti
Yığlamay mu öler vaktım yavuk yetti
Ecel kelip peymânesin menge tuttı

Bilmey kaldım ömrüm ahir boldı dostlar

Ottuztokkuz yaşka kirdim kıldım hasret
Vâ-deriğa ötti ömrüm kanı tâat
Tâatlikler Hak kaşıda huş-saadet
Kızıl yüzüm tâat kılmay soldı dostlar

Saç bakalım hüb agardı könglüm kara
Rûz-ı mahşer rahm etmeseng hâlim tebâh
Senge ayân amelsizmen köptür günâh
Cümle melek yazuklarım bildi dostlar

Pir-i muğan curasıdın katre tattım
Yol tapay dep başım birle tünler kattım
Bihamdillah lutf eyledi nürğa battım
Köngül kuşı lâmekânğa yetti dostlar

Kıyâmetni şiddetidin aklım hayrân
Könglüm korkğan cânım hurgan hâne veyran
Sırât atlığ köfrügidin dilim lerzân
Aklım ketip bi-hûş bolup kaldım dostlar

Kul Hâce Ahmed kırkğa kirding nefsingni kırk
Munda yığlap âhiretde bolğıl arık
Post-ı imân şeriatdur mağzı tarik
Tarik kirgen Hak'dın uluş aldı dostlar

HİKMET-6
Yâ İlâhım hamdıng birle hikmet ayttım
Zâtı uluğ Hâcem sığnıp keldim sanga
Tevbe kılıp günâhımdın korkup kayttım
Zâtı uluğ Hâcem sığnıp keldim sanga

Kırkbirimde ihlâs kıldım yol tapay dep
Erenlerdin her sır körsem men yapay dep
Pir-i muğân izin alıp men öpey dep
Zâtı uluğ Hâcem sığnıp keldim sanga

Kırkikkimde tâlip bolup yolğa kirdim
İhlâs kılıp yalğuz Hakk'a köngil berdim
Arş u kürsi levhdin ötüp kalem kezdim
Zâtı uluğ Hâcem sığnıp keldim sanga

Kırküçümde Haknı izlep nâle kıldım
Köz yaşımnı akkuzuban jâle kıldım
Biyâbânlar kezip özüm vâle kıldım
Zâtı uluğ Hâcem sığnıp keldim sanga

Kırktörtümde muhabbetni bâzârında
Yakam tutup yığlap yürdüm gülzârında
Mansur sıfat başım berip ışk dârında
Zâtı uluğ Hâcem sığnıp keldim sanga

Kırkbeşimde Sendin hacet tilep keldim
Tevbe kıldım her iş kıldım hatâ kıldım
Yâ İlâhım rahmetingni uluğ bildim
Zâtı uluğ Hâcem sığnıp keldim sanga

Kırk altımda zevk u şevkim tolup taştı
Rahmetingdin katre tamdı şeytân kaçtı
Hakdın ilhâm refik bolup bâbın açtı
Zâtı uluğ Hâcem sığnıp keldim sanga

Kırkyettimde yeti yakdın ilham yetti

Sâki bolup câm-ı şarâb Hâcem tuttı
Şeytân kelip nefs hevânı özi yuttı
Zâtı uluğ Hâcem sığnıp keldim sanga

Kırksekkizde aziz cândın bizâr boldum
Günah derdi kesel kıldı bimâr boldum
Ol sebebdin Hakdın korkup bidâr boldum
Zâtı uluğ Hâcem sığnıp keldim sanga

Kırktokkuzda ışkıng tüşti küyüb yandım
Mecnun-sıfat hayl u hişdin kaçıp tandım
Türlüg türlüg cefâ tegdi boyun sundım
Zâtı uluğ Hâcem sığnıp keldim sanga

Elligimde er men dedim fe'lim za'if
Kan tökmedim közlerimdin bağrım ezip
Nefsim üçün yürer edim it dek kezip
Zâtı uluğ Hâcem sığnıp keldim sanga

Kul Hâce Ahmed er bolmasang ölgen yahşi
Kızıl yüzüng kara yerde solgan yahşi
Tufrak-sıfat yer astıda bolgan yahşi
Zâtı uluğ Hâcem sığnıp keldim sanga

HİKMET-7

"Kul huvallâh" "subhânallâh" vird eylesem
Bir ü Barım didârıngnı körer men mü
Başdın ayağ hasretingde dad eylesem
Bir ü Barım didârıngnı körermen mü

Elligbirde çöller kezip giyâh yedim
Tağlar çıkıp tâat kılıp közüm oydım
Didârıngnı körelmedim cândın toydım
Bir ü Barım didârıngnı körermen mü

Ellig iki yaşda keçtim hânumândın
Hânumânım ne körüngey belki cândın
Başdın keçtim cândın keçtim hem imândın
Bir ü barım didârıngnı körermen mü

Ellig üçde vahdet meydin rûzi kıldı
Yoldın azğan gümrâh edim yolğa saldı
Allah dedim lebbeyk deban kolum aldı
Bir ü Barım didârıngnı körermen mü

Elligtörtde vücüdlarım nâlân kıldım
Marifetni meydânıda cevlân kıldım
İsmâil dek aziz cânım kurbân kıldım
Bir ü Barım didârıngnı körermen mü

Elligbeşde didâr üçün gedâ boldum
Küydüm yandım gül dek taki fenâ boldum
Bihamdi'llâh didâr izlep eda boldum
Bir ü Barım didârıngnı körermen mü

Ellig altı yaşka yetti mungluğ başım
Tevbe kıldım akar mukin közde yaşım
Erenlerdin behre almay köngli taşım
Bir ü Barım didârıngnı körermen mü

Elligyetü yaşda ömrüm yeldek ötti
Eyâ dostlar amelsizmen başım kattı
Bihamdillâh pir-i muğân kolum tuttı

Bir ü Barım didârıngnı körermen mü

Ellig sekkiz yaşka kirdim men bi-haber
Kahhâr İgem nefsimni kıl zir ü zeber
Himmet berseng şum nefsimge ursam teber
Bir ü Barım didârıngnı körermen mü

Ellig tokkuz yaşka yettim dâd u feryâd
Cân bererde cânânımnı kılmadım yâd
Ne yüz birle sanga aytay kılğıl âzâd
Bir ü Barım didârıngnı körermen mü

Közüm yumup tâ açkunça yetti altmış
Belim bağlap men kılmadım bir yahşi iş
Keçe kündüz bi-ğam yördüm men yaz u kış
Bir ü Barım didârıngnı körermen mü

Altmış Girde şermendemen günahımdın
Eyâ dostlar köp korkamen İlahımdın
Cândın keçip penâh tiley Hudâyımdın
Bir ü Barım didârıngnı körermen mü

Altmışikki yaşda Allah pertev saldı
Başdın ayağ ğafletlerim rehâ kıldı
Cânım dilim aklım hûşım Allah dedi
Bir ü Barım didârıngnı körermen mü

Altmışüçde nidâ keldi kul yerge kir
Hem cânıngmen, cânanıngmen cânıngnı ber
Hu şemşirin kolğa alıp nefsingni kır
Bir ü Barım didârıngnı körermen mü

Kul Hâce Ahmed nefsni teftim nefsni teftim
Andın keyin cânânımnı izlep taptım
Ölmes burun cân bermekni derdin tarttım
Bir ü Barım didârıngnı körermen mü

HİKMET-8
Subhı sadık düşenbe kün yerge kirdim
Mustafa'ga matem tutub kirdim mena
Altmışüçte sünnet dedi eştib bildim
Mustafa'ga matem tutub kirdim mena

Yer üstide yaranlarım matem tuttı
Alem hemme "sultanım" deb na'ra tarttı
Hak'nı tabkan çın sufiler kanlar yuttı
Mustafa'ga matem tutub kirdim mena

Elveda deb yer astıga kadem koydum
Yaruğ dünya haram kılıb Hak'nı süydüm
Zikrin aytıb yalguz bolub yalguz küydüm
Mustafa'ga matem tutub kirdim mena

"Taha" okub tün keçeler kaim boldım
Keçe namaz kündüzleri saim boldum
Bu hal birle yer astıda daim boldum
Mustafa'ga matem tutub kirdim mena

Altmış keçe altmış kündüz bir yol taam
Tang atgunça namaz okub bir yol selam
Altmışüçte boldı ömrim ahir tamam
Mustafa'ga matem tutub kirdim mena

Hak Mustafa ruhı kelib boldı imam
Cümle melek yer astıda boldı gulam
Köp yığladım Hak Mustafa berdi in'am
Mustafa'ga matem tutub kirdim mena

Miraç tüni nur-ı didem ferzend dedi
Kolum tutub ümmetimsen ümmet dedi
Sünnetimni mehkem tutgıl dilbend dedi
Mustafa'ga matem tutub kirdim mena

Kıyametde yol adaşsang yolga salay
Muhammed dep teşne bolsang kolung alay
Ferzendim dek elking tutub cennet kirey
Mustafa'ga matem tutub kirdim mena

Ey yaranlar bu söz eştib şevkim artdı
Ümmet dedi iç u taşım nurga batdı
Pertev salıb didarını Hak körsetti
Mustafa'ga matem tutub kirdim mena

Didar körüb ruhum uçıb arşga kondı
Musa sıfat vücutlarım küyüb yandı
Mecnun sıfat heylü hişdin kaçıb tandı
Mustafa'ga matem tutub kirdim mena

Yer astıda harlığ tarttım köp meşakkat
Tüşek yastık taşdın kılıb çektim mihnet
Ey yaranlar bu dünyada yok feragat
Mustafa'ga matem tutub kirdim mena

Ta meşakkat tartmagunça vaslı kayda
Hizmet kılmay derd-i halet bolmas peyda
Can u dilni ta kılmasang Hakk'a şeyda
Mustafa'ga matem tutub kirdim mena

Yer astığa kirdim erse bihud boldum
Közüm açıb Mustafa'nı hazır kördüm
Asi cafi ümmetlerni halin sordum
Mustafa'ga matem tutub kirdim mena

Eya ferzend mendin sorsang kani ümmet
Ümmet dedi köksüm tola dağ-ı hasret
Ümmet üçün köp tartamın Hak'dın külfet
Mustafa'ga matem tutub kirdim mena

Ümmetlerim yazukların her Cum'a keç
Alıb kelgey ya Muhammed sen munı çeç
Ta ki yığlab secde eyley Tengri'ge keç
Mustafa'ga matem tutub kirdim mena

Her Cum'a keç ümmetlerni günahını
Alıp kelgey ya Muhammed körgil munı
Ümmetlering neler kılur Ahmed seni
Mustafa'ga matem tutub kirdim mena

Men melekdin şerm alurmen ey ümmetim
Yaratkan'dın korkmas musen pest himmetim
Keçe yatmay taat kılsang hoş devletim
Mustafa'ga matem tutub kirdim mena

Yer astıga kirdim dostlar biihtiyar
Amin dengler âl u ashab hem çeharyar
Ümmetlerni cürmin keçgil Perverdigar

Mustafa'ga matem tutub kirdim mena

Kul Hace Ahmed men defter-i sani aytdım
İkki alem işretlerin meyge sattım
Ölmes burun can aççığın zehrin tattım
Mustafa'ga matem tutub kirdim mena

HİKMET–9

Eyâ dostlar hasb-i hâlim beyân eyley
Ne sebebdin Hakk'dın korkub ğorga kirdim
Çın derdlikge bu sözlerni ayân eyley
Ol sebebdin Hakk'dın korkub ğorga kirdim

Gor içinde keçe kündüz tâ'at kıldım
Tatavvu namâz okub âdet kıldım
Her ne cefa tegse ângâ tâkat kıldım
Ol sebebdin Hakk'dın korkub ğorga kirdim

Gor içinde Mustafâ'nı hâzır kördüm
Selâm kılıb adab birle bihud turdum
Asi câfi ümmetlerni hâlin sordum
Ol sebebdin Hakk'dın korkub ğorga kirdim

Gorğa kirmek Resûlullâh sünnetleri
Tâat kılmak Hakk Resûlni âdetleri
Gariblerğe rahm kılmak şefkatleri
Ol sebebdin Hakk'dın korkub ğorga kirdim

Ümmet bolsang keçe kündüz tınmay yığla
Bağrıng pişib öpkeng teşib yürek dağla
Ecel kelse merdânevar beling bağla
Ol sebebdin Hakk'dın korkub ğorga kirdim

Bir kün seni ömrüng bergi bolğay hazân
Ecel kelmey tevbe kılğıl eyâ nâdân
Şayet senge rahm eylegey İzim Yezdân
Sebebdin Hakk'dın korkub ğorga kirdim

Çın dertlikni işi erür söz-ü güdâz
Köz yaşıdur Hakk kaşıda tuhfe niyâz
Keçe kündüz tınmay kılğıl roze namaz
Ol sebebdin Hakk'dın korkub ğorga kirdim

Eyâ ferzend ümmetlerni derdi örter
Fıskı fücur günâhları tağdın artar
Dinni koyub dünyâ malın özge tartar
Ol sebebdin Hakk'dın korkub ğorga kirdim

Kul Hâce Ahmed tekbir aytıb suhbet başla
Hâyu heves men menlikni yırak taşla
Seherlerde çârzarb urub tınmay işle
Ol sebebdin Hakk'dın korkub ğorga kirdim

HİKMET–10

Hak Teala fazlı birle ferman kıldı
İşitib okup yerge kirdi Kul Hace Ahmed
Altmış üçde sünnetlerin mehkem tutub
İşitib okup yerge kirdi Kul Hace Ahmed

Yer üstide ölmesburun tirik öldüm
Altmışüçte sünnet dedi işitib bildim
Yer astıda canım birle kulluk kıldım

İşitib okup yerge kirdi Kul Hace Ahmed

Erenlerdin feyz u fütuh alalmadım
Yüzyigirmebeşge kirdim bilelmedim
Hak Teala taatların kılalmadım
İşitib okup yerge kirdi Kul Hace Ahmed

Bolgaymen mu Muhammed'ni has ümmeti
Ümmet dese asilerni huş devleti
Baldın tatlığ erür menge bu mihneti
İşitib okup yerge kirdi Kul Hace Ahmed

Bizler üçûn canlar çekti ol Muhammed
Ümmet bolsang gam yemessen yalgan ümmet
Keçe kündüz hasıllarıng ayş ü işret
İşitib okup yerge kirdi Kul Hace Ahmed

Ellik yaşda nida keldi ölmek asan
Şartı oldur sende bolsa nur-ı iman
Tangla barsang didarığa kılur mihman
İşitib okup yerge kirdi Kul Hace Ahmed

Ey mü'minler bu dünyanı payanı yok
Çin bilürsen hergiz munı yalganı yok
Kim bilmese vallah anı imanı yok
İşitib okup yerge kirdi Kul Hace Ahmed

Aslım tufrak neslim tufrak barçadın har
Basıb ötseng murdar cismin kılgusı ar
Kim ar etse şeytan kavmi hevası bar
İşitib okup yerge kirdi Kul Hace Ahmed

Çın zakirge Hüda özi kıldı rahmet
Tangla barsa cennet içre berür hil'at
Ruz-ı mahşer didar körüb sorgay devlet
İşitib okup yerge kirdi Kul Hace Ahmed

Bende bolsang mihnet tartgıl gafil adem
Akil erseng ganimetdür senge şol dem
Emanetdür aziz canın yürme bigam
İşitib okup yerge kirdi Kul Hace Ahmed

Altmışüçde sünnet boldı yerge kirmek
Resul üçün ikki alem berdbad bermek
Aşıklarnı sünnetidür tirik ölmek
İşitib okup yerge kirdi Kul Hace Ahmed

Ümmet bolsang iştib canıng bermes misen
Mustafa'ga canıng kurban kılmaz mısan
Can ne bolgay imanıngnı bermes misen
İşitib okup yerge kirdi Kul Hace Ahmed

Kul Hace Ahmed altmışüçte gaib boldı
Edeb saklap Mustafa'ga naib boldı
Sultan boldı mihnet tartıp tayyib boldı
İşitib okup yerge kirdi Kul Hace Ahmed

HİKMET–11

Eya dostlar pak ışkını kolga aldım
Bu dünyanı düşmen tutub yürdüm mena
Yakam tutub hazretiğe sığnıp keldim
Işk babıda Mansur sıfat boldum mena

Işk yolıda aşık bolup Mansur ötti
Belin bağlab Hak işini mehkem tutdı
Melametler ihanetler köp eşitti
Ey müminler men hem Mansur boldum mena

Aşık Mansur Ene'l Hak'nı tilge aldı
Cibril kelip Enel Hak'nı birge aytdı
Cibril kelip başıng ber deb yolga saldı
Darga asılıp didarını kördüm mena

Mansur kelgeç dar egilip özi aldı
Batın közi açukları hayran kaldı
Pertev salıp Allah özi nazar kıldı
Vaşuka dep didarını kördüm mena

Nida keldi oşal darga "köp boğmağıl
Mehkem turgil her yan bakıp sen ağmağıl
Taşga aydı "emrim tutub sen teğmegil"
"Levhül mahfuz" tahtasıda kördüm mena

Üçyüz molla yığlab bitti köp rivayet
Şeriatdur men hem bitey bir rivayet
Tarikatda hakikatda hak himayet
Başım berip Hak sırrını bildim mena

Enel Hak'nı ma'nasını bilmes nâdân
Dânâ kerek bu yollarda pak-ı merdan
Akil kullar Hak yadını aydı canan
Candın keçib Canane'ni süydüm mena

İma kıldım dânâ bolsa ma'na alsun
Kal ilmidin bitip aydım nişan kalsun
Dürr ü gevher sözlerimni içge salsun
Haldın aytıp aşıklarga berdim mena

Essiz Mansur harlık birle boldı eda
Bir söz birle yaranlardın boldı cüda
Hali dilin heçkim bilmes Tengrim güvah
Kanlar yutup men hem güvah boldım mena

Şah Mansur'nı Enel Hakk'ı bica emes
Yolnı tabkan bizge ohşaş gümrah emes
Her nâcinsler bu sözlerdin âgâh emes
Âgâh bolup buy-ı Huda aldım mena

Bir tün seher garib Mansur köb yığladı
Pertev salıp Allah özi rahmeyledi
Andın songra çilten bakıp şarab berdi
Dânâlarga bu sözlemi aydım mena

Nâdânlarga essiz sözüm hayf hikmet
Ademmen dep belin bağlab kanı himmet
Dünya üçün bir biriğe kılmas şefkat
Zalimlerge esir bolup öldüm mena

Zalimlerde had ne bolgay bizde günah
Dervişlerni hulkı murdar ötmez dua
Ol sebebdin padşah kılur bizge cefa
Ayet hadis manasıdın aydım mena

Zalim eğer cefa kılsa Allah degil
Elking açıb dua eylep boyun sungıl
Hak dadingge yetmes bolsa gile kılgıl
Hak'dın eştip bu sözlerni aydım mena

Zalim eğer zulm eylese menge yığla
Yaşıng saçıp menge sığnıp beling bağla
Haram şüphe terk etiben yürek dağla
Zalimlerge yüz ming bela berdim mena

Zalimlerni kurbı nedür men yaratkan
Yaratkan'nı menzur kılmay sen unutkan
Mendin keçib zalimlerni elkin tutkan
Zalimlerge özüm rivac berdim mena

Senge ceza Yaratkan'ga yalbarmadıng
Allah deban tünler turub ingrenmeding
Hakikatdın sözler aydım işitmeding
Zalimlerni elkin uzun kıldım mena

Ey bihaber Hakk'a köngil yügürtmeding
Dünya haram andın köngil sovutmadıng
Nefsdin keçib Allah sarı tolğanmadıng
Bu nefs üçün zâr u hayran boldum mena

Zalimlerni şikve kılma zalim özüng
Huyung riya tesir kılmas halka sözüng
Dünya malın tolaberdim toymas közüng
Harislerni siccin içre saldım mena

La'li lebi cünbüş kılıb aydı seni
Can u dilim ümmederim köz revşeni
Hakk'a kulluk menge ümmet bolgan kanı
Çin ümmetni sinesige koydum mena

Kul Hace Ahmed Hak sözini sözlep ötdi.
"Aynel-yakin" tarikatde bozlap ötdi
"İlmel-yakin" şeriatnı közlep ötdi
"Hakkel-yakin" hakikatdın aydım mena

HİKMET–12

Tealallah aşıklarga berdi ışkın
Şakir bolup ortab yanıp küydüm mena
İkki alem közlerimge haşhaş dane
Körünmedi yalğuz Hak'nı süydüm mena

Candın keçip yalğuz Hak'nı canğa koştum
Andın songra derya bolup tolup taştım
Lamekan'nı seyr etiban makam aştım
Dünya ukbin yüz ming talak koydım mena

Hak aldıda akl-ı kamil dem uralmas
Işk şiddeti tuğyan kılsa bir dem turmas
Pervane dek ahger bolub özin bilmes
Bu sırlarnı Canane'din tuydum mena

Tarikatnı yollarını ukbası köp
Pak ışkını kolğa almay bolmas yürüp
Didarını körse bolmas tün kün uyup
Heç uhlamay didarını kördüm mena

Tarikatnı yolı kattığ turfa şaştım
Başım kattı Pir-i muğan sarı kaçtım
Pir etegin tutup batın közin açtım
Resva bolup yollar kezip yürdüm mena

Tarikatnı yollarıdur kattığ azab

Bu yollarda neçe aşık boldı turab
Işk yolığa her kim kirse hali harab
Erenlerdin yolnı sorap yürdüm mena

Tarikatnı yollarıdur turfa uluğ
Ruzi kılgan bendesige bolgay yavuğ
Uçkunige takat kılmas yetti tamuğ
Ey yaranlar aziz candın toydum mena

Hakikatnıng manasige yetgen kişi
Bihud bolup küyüb yanar içi taşı
Kanlar akar közleridin akkan yaşı
Köz yaşımnı tuhfe kılıb bardım mena

Şeriatdur aşıklarnı efsanesi
Arif aşık tarikatnı dürdanesi
Kayda barsa cananesi hemhanesi
Bu sırlarnı arş üstide kördüm mena

Muhabbetni bağın kezmey aşık bolmas
Harlık-zârlık tartmagunca nefsing ölmes
Bir katrege kani bolmay ol dür bolmas
Kani bolub has gevheridin aldım mena

Işk otıga küygen aşık rengi uçar
Ukba sarı cedel kılıb mundın köçer
Munda bolgan girihlerni anda açar
Resul dünya cife dedi koydum mena

Hakikatlik aşıklarnı rengi sonuk
Ayinege nazar kılsa andın tanuk
Özi hayran köngli veyran közi yaşluk
Kudretige hayran bolup kaldım mena

Allah aydı köb yığlasang körgüng meni
Zari kılsang bendem deban ayğum seni
Candın keçib meni ister aşık kanı
İlham keldi çın kulakğa aldım mena

Çın köngülde küygenlerge didar ata
Yalğan aşık yolğa kirse hemme hata
Çın aşıknı közi yaşlık kaddi düta
Düta bolup yer astığa kirdim mena

Hakikatlığ çın aşıkga tuhfe bergüm
Ruzı mahşer neçüksen dep halin sorgum
Şefi' bolup şefaatnı özüm kılgum
Rahmetingdin ümid tutub keldim mena

Kul Hace Ahmed Hak yadını algıl müdam
Hak'dın korkub tınmay yığla aleddevam
Namaz okub ruze tutub her subh u şam
Mundağ kılıb muradımğa yettim mena

HİKMET–13

Ol Kâdirim kudret birle nazar kıldı
Hurrem bolup yer astığa kirdim mena
Garib bendeng bu dünyâdın sefer kıldı
Mahrem bolup yer astığa kirdim mena

Zâkir bolup şâkir bolup Haknı taptım
Dünya ukbâ harâm kılıp yançıp teftim
Şeydâ bolup resvâ bolup cândın öttim

Bi-gam bolup yer astığa kirdim mena

Şumluğumdın tağ u taşlar sögti meni
Fasih tilde sögüp aydı tuhfeng kanı
Aşık bolsang evvel barıp Haknı tanı
Mahrem bolup yer astığa kirdim mena

Sizni bizni Hak yarattı tâat üçün
Ey bul-aceb içmek yemek râhat üçün
Kâlü belâ dedi rühum mihnet üçün
Edhem bolup yer astığa kirdim mena

Nefsim meni köp yügürtti Hakka bakmay
Keçe kündüz biğam yürdüm yaşım akmay
Hây u heves ma u menlik otka yakmay
Pürğam bolup yer astığa kirdim mena

Kulnı körsem, kulı bolup hizmet kılsam
Tufrak-sıfat yol üstide yolı bolsam
Aşıklarnı küyüp uçkan küli bolsam
Hemdem bolup yer astığa kirdim mena

Cândın keçip mihnet tarttım bendem dedi
Kanlar yutup Allah dedim rahm eyledi
Duzah içre kalmasun dep ğamım yedi
Hurrem bolup yer astığa kirdim mena

Yaşım yetti altmış üçke bir künçe yok
Vâ-deriğâ Haknı tapmay könglüm sınuk
Yer üstide sultânmen dep boldum uluğ
Şâkir bolup yer astığa kirdim mena

Şeyhmen deban da'vâ kılıp yolda kaldım
Feşu destâr puçek pulğa satıp keldim
Nefs ü heva tuğyan kıldı harıp kaldım
Bidem bolup yer astığa kirdim mena

Başım tufrak özüm tufrak cismim tufrak
Hak vaslığa yetermen dep rûhum müştâk
Küydüm yandım bolalmadım hergiz affak
Şebnem bolup yer astığa kirdim mena

Pir-i muğân nazar kıldı şarap içtim
Şibli yanglığ sema urup candın keçtim
Sermest bolup el ü halkdın tanıp kaçtım
Zemzem bolup yer astığa kirdim mena

Kul Hâce Ahmed nâsih bolsang özüngge bol
Aşık bolsang cândın keçip bir yolı öl
Nâdânlarğa aytsan sözing kılmas kabûl
Mehkem bolup yer astığa kirdim mena

HİKMET–14

Eya dostlar nâdân birle ülfet bolup
Bağrım küyüb candın toyup öldüm mena
Toğrı aytsam egri yolga boynım tolğar
Kanlar yutup gam zehrige toydum mena

Nâdân birle ötken ömring nar sakar
Nâdân bolsa duzah andın kılgay hazer
Nâdân birle duzah sarı kılmang sefer
Nâdân içre hazan yanglığ soldum mena

Dua kılıng nâdânlarnı yüzün körmey
Hak Te'ala refik bolsa bir dem turmay
Bimar bolsa nâdânlarnı halin sormay
Nâdânlardın yüz ming cefa kördüm mena

Dad eylesem Hak dâdımge yeter mukin?
Köksümdeki zengarlarım keter mukin?
Hemme nâdân bu alemden keter mukin?
Nâdânlardın yüz ming cefa kördüm mena

Hak vaslını izlep tabmay hayranemen
Tınmay yığlap köngli buzuk divanemen
Halim sorsan men talib-i cananemen
Canan izlep fena bolup keldim mena

Yer astıga kaçıp kirdim nâdânlardın
Elkim açıb dua tilep merdanlardın
Garib canım yüz tasadduk dânâlardın
Dânâ tabmay yer astıga kirdim mena

Nâdânlarnı mendin sorma köksüm çaka
Hak'dın korkub matem kursam küler kahkah
Ağzı açuk nefsi uluğ misli lakka
Nâdânlardın korkup senge keldim mena

Tama kılma nâdânlardın kadring bilmes
Zulmet içre yol adaşsang yolga salmas
Boynung kısıp zari kılsang kolung almas
Nâdânlarnı şikve eyleb keldim mena

Evvel ahır hublar ketti kaldım yalğuz
Nadânlardın işitmedim bir yahşi söz
Dânâ ketti nâdân kaldı yedim efsus
Yolnı tabmay hayran bolup kaldım mena

Dağ-ı hicran ezdi bağrım kani derdmend
Dânâ tufrak nâdânlarnı köksi belend
Ayet hadis beyan kılsam kılmas pisend
Köksüm teşing derd u gamga toldum mena

Derd u halet tuğyan kıldı bar mu tabib
Arz-u halim senge aytay yalğuz habib
Barça talib uluş aldı men bi-nasib
Uluş istep düta bolup keldim mena

Han-ü manıng terk eyleben uluş algıl
Ey bi-haber dünya işin arka salgıl
Allah sahi lutfın körüb hayran kalgıl
Köremen dep fena bolup keldim mena

Men defter-i sani aytdım sizge yâdgar
Ervahımdın meded tileb okung zinhar
Dua kılay vasıl kılsun Perverdigar
Rahman İgem arz etgeli keldim mena

Hikmetimdin behre algan közge sürsün
İhlas birle közge sürtüb didar körsün
Şartı oldu riyazetge boyun sunsun
Canlar keçip Canane'ni kördüm mena

Didar üçün geda boldum amin dengler
Ey talibler halim körüb gamım yengler
Yolda kalgan Kul Ahmed'ge yol beringler
Yolnı izlep geda bolup keldim mena

Kul Hace Ahmed geda bolsang Hakk'a bolgıl
Başıng birle erenlerge hizmet kılgıl
Nazar tabsang halka kurup suhbet kılgıl
Halka içre âgâh bolup turdum mena

HİKMET–15

"Fezkürullah kesiran" dep ayet keldi
Zikrin aytıb zari kılıb yürdüm mena
Didarını aşıklarga vade kıldı
Işk yolıda canım berip yürdüm mena

Çın aşıknı Allah süyüp bendem dedi
Ara yolda kalmasun dep gamın yedi
Yalğancılar didarımnı körmes dedi
Işk babıda mehkem bolup turdum mena

Akil erseng gorıstandın haber algıl
Men hem şundağ bolurmen dep ibret algıl
Mutua kabl-el temutu'ğa amel kılgıl
Bu hadisni fikr eyleben öldüm mena

Haber berür "felizehu kalilen" dep
Yene aytur "veleyebku kesiran" dep
Bu ayetni manasige amel kıl dep
Bu dünyada hiç külmeyin yürdüm mena

Amelsizler kahkah külür hurrem yürür
Fermanige boyun sungan pürgam yürür
Keçe kündüz dideleri pürnem yürür
Köz yaşımnı derya kılıp yürdüm mena

Nefsdin keçip çın aşıklar Allah dedi
Seher turub çarzarb urub közin oydu
Rahmeyleben Allah özi nazar saldı
Andın songra derya bolup taşdım mena

Zalim nefsim hiç salmayın otka saldı
Vücudlarım öz öziden küyüb yandı
Müşriklerni imanını şeytan aldı
Euzübillah bismillah dep yürdüm mena

Münafıklar duzah içre küyüb yangay
İman etken halis bolup yanıb çıkkay
İmansızlar evvel ahır küyüb yangay
Oğanimdin iman tilep yürdüm mena

Nefsim beni heva kıldı tarta şaştım
Başım alıp Pir-i muğan sarrı kaçtım
Kul Hace Ahmed ukbalardın yelib aştım
Uçkan kuş dek lamekanga aştım mena

HİKMET–16

Vâ-deriğâ neçük kılğum garibliğde
Garibliğde ğurbet içre kaldım mena
Horâsân u Şâm u Irâk niyyet kılıp
Gâribliğni köp kadrini bildim mena

Neler kelse körmek kerek ol Hudâdın
Yusufını ayırdılar ol Kenândın
Toğgan yerim ol mübârek Türkistândın
Bağırımğa taşnı urup keldim mena

Gurbet tegdi Mustafâ dek erenlerge
Otuz üç ming sahâbe hem yârânlarğa
Ebûbekir Ömer Osmân Murtazâğa
Gurbet tegdi alarğa hem aygum mena

Gurbet tegse puhte kılur köp hâmlarnı
Dânâ kılur hem hâs kılur köpâmlarnı
Kiyer kir ton tapsa yeyür taâmlarnı
Anıng üçün Türkistanğa keldim mena

Garibliğde yüz yıl tursa erür mihmân
Taht u baht u bûstânları erür zindân
Gariblıgde kul boldı ol Mahmud Sultân
Ey yârânlar gurbet İçre küydüm mena

Garibliğde Arslan Babam izlep taptı
Her sır körüp perde birle büküp yaptı
Bihamdillâh kördüm dedi izim öpti
Uşbu sırnı körup hayrân kaldım mena

Arzulıkmen karındaşlığ vilâyetge
Uluğ babam ravzası ol ak türbetge
Babamnı rûhı saldı meni bu gurbetge
Hiç bilmesmen neçük taksir kıldım mena

Kul Hâce Ahmed sözlegeni Hak'nı yadı
İşitmegen dostlarığa kalsun pendi
Gurbedenip öz şehrige kaytıp yandı
Türkistan'da mezar bolup kaldım mena

HİKMET–17

Köngil közi yarutmayın tâat kılsa
Dergâhığa makbul emes bildim mena
Hakikatdan bu sözlerni pâk örgenip
Lâ-mekânda Hakdın sebak aldım mena

Bir ü Barım sebak berdi perde açıp
Yer ü kökde turalmadı şeytân kaçıp
İşret kılıp vahdet meydin toya içip
Lâ-mekânda Hakdın sebak aldım mena

Işk makâmı türlüg makâm aklıng yetmes
Başdın ayağ cebr cefâ mihnet ketmes
Melâmetler ihânetler kılsa ötmes
Lâ-mekânda Hakdın sebak aldım mena

Işk belâsı başka tüşse nâlân kılur
Aklıng alıp bihûş kılıp hayrân kılur
Köngül közi açılğan song giryân kılur
Lâ-mekânda Hakdın sebak aldım mena

Yığlar erdim seher vaktda nidâ keldi
Didarımnı körsetey dep vade kıldı
Aklım alıp bihüş kılıp ışkın saldı
Lâ-mekânda Hakdın sebak aldım mena

Munda cefâ çekkenlerge didârı taht
Rûr-ı mahşer atâ kılğay hem taht u baht
Yaratkanda kılğan özi âşıkka ahd
Lâ-mekânda Hakdın sebak aldım mena

Çöller kezip halkdın bezip ışkın sorgıl

Bende bolsang Hakdın korkup yığlap yürgil
Didârını taleb kılsang hâzır bolgıl
Lâ-mekânda Hakdın sebak aldım mena

Közlerimdin kanlar töküp yâd etmedim
Yüz ming türlüg mihnet saldın dâd etmedim
Sendin korkup hasta könglüm şâd etmedim
Lâ-mekânda Hakdın sebak aldım mena

Allah derdi satkun ermes satıp alsang
Pir-i muğân hizmetide hâk bolmasang
Hak yolığa kirip bolmas pâk bolmasang
Lâ-mekânda Hakdın sebak aldım mena

Ey yârânlar ışk derdige devâ bolmas
Tâ tirigsen ışk defteri eda bolmas
Tar lahedde üstühânı cüdâ bolmas
Lâ-mekânda Hakdın sebak aldım mena

Işk pâdişâh âşık fakir dem uralmas
Hakdın ruhsat bolmağunca sözleyelmes
Hak pendini alğan dünyâ izleyelmes
Lâ-mekânda Hakdın sebak aldım mena

Kul Hâce Ahmed yetti yaşda sebak kıldım
Sekkizimde dünyâ ukbin talak koydım
Tokkuzumda Hudâyımnı hâzır bildim
Lâ-mekânda Hakdın sebak aldım mena

HİKMET–18

Huş gayibdin yetüşti yahşı sözüm teberrük
Aşık bolsang ey tâlib riyâzetde beling bük
Tün keçeler uhlamay yaş ornığa kanıng tök
Arslan babam sözlerin işitingiz teberrük

Arslan babam aydılar tâliblerde yok ihlâs
Piring hâzır bolganda ne hacet Hızru İlyâs
Pirge kadem koyganda yâl aytma ğavsu'l-ğıyâs
Arslan babam sözlerin işitingiz teberrük

Talibmen dep ayturlar vallâh billâh nâ-insâf
Nâ-mahremge bakarlar közleride yok insaf
Kişi mâlın yeyürler çün dilleri emes sâf
Arslan babam sözlerin işitingiz teberrük

Pir hizmetin kılduk dep tâlibmen dep yürerler
Yiyip harâm harışnı kolbârığa urarlar
Közleride nemi yok halka içre kirerler
Arslan babam sözlerin işitingiz teberrük

Zâkirmen dep zar urar çıkmas köziden yaşı
Dilleride ğamı yok nâgeh ağrığay başı
Mekr ü hîle kılurlar malûm Hudâğa işi
Arslan babam sözlerin işitingiz teberrük

Tâlibmen dep ayturlar könglide yok zerre nur
Çın tâlibni sorsangız içi, taşı gevher, dür
Hakk'a ayan sırları yemişleri safa nur
Arslan babam sözlerin işitingiz teberrük

Suretleri sufi-nakş kıyâmetdin korkmaslar
Fısk u fücur hâsılı günâhlardın hürkmesler
Riya tesbih elkinde yığlap yaşın tökmesler

Arslan babam sözlerin işitingiz teberrük

Riyâ tesbih elkinde zünnâr yahşı bilsengiz
Hak rızâsı buturur ışk sevdasın kılsangız
Işkın alıp mahşerde rüsvâ bolup tursangız
Arslan babam sözlerin işitingiz teberrük

Işkka kadem koyğanlar Hak dîdârın körerler
Musâ-sıfat mahşerde Hak'dın seval sorarlar
Sermest bolup vaslıda Hû zikrini kurarlar
Arslan babam sözlerin işitingiz teberrük

İnşâallâh işitkenni Hakdın tilep alurmen
Şeytân yolıdın alıp Hak yolığa salurmen
Meded kılsa Mustafa günâhların tilermen
Arslan babam sözlerin işitingiz teberrük

Arslan babnı sorsangız peygamberge etibâr
Sahabeler uluğı hâs bende-i kirdikâr
Yatkan yeri nâ-hemvâr bir kâze-i hârzâr
Arslan babam sözlerin işitingiz teberrük

Çârşenbe kün eşitip nâgah hazret bardılar
Arslan bâbnıng üyige ol kün mihmân boldılar
Yatkan yemi nâ-hemvâr körüp hayrân kaldılar
Arslan babam sözlerin işitingiz teberrük

Ol Muhammed Mustafa turup duâ kıldılar
Melâyikler âmin dep elkin açıp turdılar
Şundağ ümmet berding dep Hak şükrünü kıldılar
Arslan babam sözlerin işitingiz teberrük

Sahâbeler aydılar Arslan bâbdur atıngız
Arablarnı uluğı pâkizedür zâtıngız
Terbiyet-i ten farz dedi farça salıp yattıngız
Arslan babam sözlerin işitingiz teberrük

Ahir zaman ümmetleri nakş kılur üylerin
Nefs hevâğa kıvanıp bozar her dem huyların
Şân u şevketler birle ber-pâ kılur boyların
Arslan babam sözlerin işitingiz teberrük

Ahir zaman ümmetleri dünyâ fâni bilmesler
Ketkenlerni körüben andın ibret almaslar
Erenlerni kılğanın körüb közge ilmesler
Arslan babam sözlerin işitingiz teberrük

Yahşı yollardın azıp yaman yolğa avuşkan
Şeytân-laîn pirim dep dâmeniğe yapuşkan
Azâzilni pirim dep erte ahşam körüşken
Arslan babam sözlerin işitingiz teberrük

İmân islâmın alıp ölmeymen dep külüşken
Ölmeymen dep dünyâda Mevlâm birle uruşken
Gafillik birle her dem ömrini ber-bâd bergen
Arslan babam sözlerin işitingiz teberrük

Vaktı yetse azrâil emânetni ber degey
Şeytân-lain pirim dep cân bererde körüngey
İmân islâmın alıp hâl-ı dilin sormagey
Arslan babam sözlerin işitingiz teberrük

Tevbe kılsa tevbesin Mevlâm kabûl kılmagey
Allah dese Hâcesi kolın tutup almagey

Cürm û isyân girihin pirge barıp çeçmegey
Arslan babam sözlerin işitingiz teberrük

Yetti yaşda Arslan Bâb Türkistanğa keldiler
Başım koyup yığladım hâlim körüp küldiler
Ming bir zikrin örgetip mihribânlığ kıldılar
Arslan babam sözlerin işitingiz teberrük

Kelâm kıldım hurmâdın menge vahşet kıldılar
Ey bi-edeb gödek, dep asâ alıp sürdiler
Vahşetidin korkmadım menge bakıp turdılar
Arslan babam sözlerin işitingiz teberrük

Ağzıng açkıl ey gödek emânetin bereyim
Mezesini yutmadım aç ağzıngğa salayım
Hak Resülnı buyruğın ümmet bolsam kılayım
Arslan babam sözlerin işitingiz teberrük

Ağzım açtım saldılar hurmâ ıssı kıldı mest
İkki âlemdin keçip va'llâh boldum Hak-perest
Hâce mollâ yığıldı alıp yördi dest-be-dest
Arslan babam sözlerin işitingiz teberrük

Babam aydı "Ey balam teklif kılmadıng menge
Beşyüz yıldur kâmımda saklap erdim men senge"
"Mezesini siz alıp tilfın berdingiz menge"
Arslan babam sözlerin işitingiz teberrük

Babam aydı "Ey balam kaşımda tur öleyim
Cenâzemni okup köm, cân tasadduk kılayım
Meded kılsa Mustafa İlliyyin'ge kireyim"
Arslan babam sözlerin işitingiz teberrük

Yığlap aydım "Ey baba yaş gödekmen bilmesmen
Gorungıznı kazsalar men köterip salalmasmen
Hak Mustafa sünnetin gödekmen bilelmesmen"
Arslan babam sözlerin işitingiz teberrük

Babam aydı "Ey balam melâyikler yığılğay
Cebrâil imâm bolup özgeler tâbi bolğay;
Mikâilu İsrâfil köterip gorga koyğay"
Arslan babam sözlerin işitingiz teberrük

Kul Hâce Ahmed sözüngni nâdanlarğa aytmağıl
Sözni aytıp nâdanğâ pûçek pulğa satmağıl
Açdın ölseng nâmerddin hergiz minnet tartmağıl
Arslan babam sözlerin işitingiz teberrük

HİKMET–19

Kudret birle Hakk'dın sizge ferman boldı
Tübsiz tengiz içre yalğuz tüştüm dostlar
Ol tengizge Oğan İzim ferman kıldı.
Bihamdillah sağ-selamet çıktım dostlar

Yaşım yetti, ömrüm ketti, kökke uçtum
Bağrım taştı, aklım şaştı, yerge tüştüm
Nefs u şeytan hayli birle köb uruştum
Sabr u rıza makamatın aştım dostlar

Tokkuzumda tükel tozdum tokunmadum
On yaşımda ong yanımga örgülmedim
Onbirimde öz nefsimge boldum
Fakr u rıza makamatın keçtim dostlar

Onikkimde barça ervah kelam kıldı
Hurlar karşı kelib menge selam kıldı
Sır şerbetini saki bolub menge sundı
Anı alıb edeb birle içtim dostlar

Onüçümde gevvas bolub derya çomdım
Marifetni gevherini sırdın terdim
Şemin körüb pervanedek özüm urdum
Bihuş bolub aklım yitti şaştım dostlar

Ontörtümde tufrak sıfat harlığ tarttım
"Hu-Hu" teyu başım birle tünler kattım
Ming altunlık kıymetini birge sattım
Andın songra kanat tokub uçtım dostlar

Onbeşimde dergahinge yanıb keldim
Yazuk birle her iş kıldım hata kıldım
Tevbe kılıb Hakk'a boyun sunub keldim
Tevbe kılıp yazuklardın kaçtım dostlar

Cebrail vahiy keltürdi Hak Rasulğe
Ayet keldi zikr etgin deb cüz vü küllğe
Hızr babam saldı meni uşbu yolğa
Andın songra derya bolub taştım dostlar

Şeriatnıng bostanıda cevlan kıldım
Tarikatnıng gülzarında seyran kıldım
Hakikatdın kanat tutub tayran kıldım
Marifetning eşigini açtım dostlar.

'Elest" hamrın Pir-i muğan toya berdi
İçeberdim mikdarımca kuyaberdi
Kul Hace Ahmed içim-tşım küyeberdi.
Taliblerge dürr ü gevher saçtım dostlar.

HİKMET–20

Muhabbetni câmın içken divâneler
Kıyamet kün ot ağzıdın saçar dostlar
Kudret birle yaratılgan yetti tamuğ
Aşıklarnı narasıdın kaçar dostlar

Duzah yığlap dâd eylegey Hudâyige
Tâkatım yok âşıklarnı bir âhige
Kaçıp barğay Hakk Te'âlâ penâhige
Aşıklarnı yaşı birle öçer dostlar

Aşıklarnı ışk dükânın barsa kurup
Yaşın saçıp kögsin açıp yüzin sürüp
İnşâallâh duzah kaçğay andın korkup
Yetti âsmân tâkat kılmay köçer dostlar

Rahmân İgem sâki bolup mey içürse
Ehlü ayâl hânumândın pâk keçürse
Vücûdımdın azâzilni Hak kaçursa
Cürmü isyan girihlerin açar dostlar

Işk bâbını Hak yüzige vâ eylese
Hâs ışkını köngül içre câ eylese
Lutf eylese ikki âlem şah eylese
Aşıkları Hak sarığa uçar dostlar

Sübhân İgem bir katre mey kılsa inâm

Zıkr-i sırnı ayta ayta kılsam tamâm
Hur u ğılmân cümle melek anga gulâm
Uçmah içre harîr tonlar biçer dostlar

Allah deban gordın kopsa âlem küyer
Hâs bendem dep Rahmân İgem yalğuz süyer
Yaş ornığa kanın töküp yüzni boyar
Hamdın aytsa şeytân-laîn kaçar dostlar

Men aytmadım Allah özi vade kıldı
Yolsız idim lutf eyleben yolğa saldı
Garib bolup nâle kıldım kolum aldı
Andağ âşık şevk şarâbın içer dostlar

Kul Hâce Ahmed ışksızlarnı işi düşvâr
Tangla barsa Hak körsetmes anga didâr
Arş u kürsi levh ü kalem hemme bizâr
Işksızlarğa dozah bâbın açar dostlar.

HİKMET–21

Asi câfi kulung keldi dergâhingge
Kolum tutub yolğa salgıl "Ente'l-Hâdi"
Erklik Kadir yığlab keldim bârgahingge
Kolum tutub yolğa salgıl "Ente'l-Hâdi"

Tün keçeler tang atkunça yatmak işim
Seher turub râz etmedi mungluğ başım
Nedâmetde akar mukin közde yaşım
Kolum tutub yolğa salgıl "Ente'l-Hâdi"

Yolsuz yolğa kirdim dostlar halim harab
Halkdın sorsam heç kim bermes menge cevab
Halıkımsen yol körsetgil âlicenâb
Kolum tutub yolğa salgıl "Ente'l-Hâdi"

Hıcâletde korkub keldim günahımdın
Zâtı uluğ perverdigar ilâhımdın
Nidâ keldi "Nevmid koymay dergâhimdin"
Kolum tutub yolğa salgıl "Ente'l-Hâdi"

Yığlab keldim Hazretingge eyâ şâhım
Kabsab keldi karanğulık çıkkıl mâhım
Padşahimsen Bir ü Bârım tekyegâhım
Kolum tutub yolğa salgıl "Ente'l-Hâdi"

Başdın ayağ boldı günah kayda baray
Yol adaşgan itdek bolup kimdin soray
Bu hâl birle didarıngnı kaydın körey
Kolum tutub yolğa salgıl "Ente'l-Hâdi"

Men berkitsem elk-ayak cümle güvah
Rahmet etib sen keçmeseng halim tebah
Şermendemen dermandemen köbtür günah
Kolum tutub yolğa salgıl "Ente'l-Hâdi"

Günah derdi bimâr kıldı tabibimsen
Mahbubumsen dermanımsen habibimsen
Yolda kaldım halim sorar refikimsen
Kolum tutub yolğa salgıl "Ente'l-Hâdi"

Fasık facir rahmetingdin nevmid emes
Sendin özge heç kim meni yolğa salmas
Lutf etmeseng müşküllerim âsân bolmas

Kolum tutub yolğa salgıl "Ente'l-Hâdi"

Heç kişi yok yerde kökde sensen Kadir
Şekkim yoktur bu sözümde özüng nazır
Hem yekkesen yeganesen bişek hazır
Kolum tutub yolğa salgıl "Ente'l-Hâdi"

Men yolungda baş bermedim Kadir Hüda
Baş ne bolğay ğarib canım yüzming feda
Derd hem özüng derman özüng lutfung deva
Kolum tutub yolğa salgıl "Ente'l-Hâdi"

Can u iman ğızasıdur seni zevking
Canım berip satkun alay seni ışkıng
Roz-ı mahşer şefi bolğay seni şevking
Kolum tutub yolğa salgıl "Ente'l-Hâdi"

"Kul Huvallah Sübhan Allah" din kamçısı
Roze namaz tesbih tehlil Hakk elçisi
Pir-i muğan taliplerini yol başçısı
Kolum tutub yolğa salgıl "Ente'l-Hâdi"

"Ente'l-Hâdi Ente'l-Hakk" nı zikrin aytsam
Hadi bolsang egri yoldın rastka kaytsam
Hû zikrini tilge alıb na'ra tartsam
Kolum tutub yolğa salgıl "Ente'l-Hâdi"

"Ente'l-Hâdi Ente'l-Hakk"nı zikri kavi
Pir-i muğan sözleridin alsa fetvi
Batınları revşen bolup bolur yahşi
Kolum tutub yolğa salgıl "Ente'l-Hâdi"

Kul Hâce Ahmed rahmetingdin ümit tutay
Hacem meni bendem dese şükrin etey
Bendem demey yüz ögürse neçük aytay
Kolum tutub yolğa salgıl "Ente'l-Hâdi"

HİKMET–22

Huş kudretliğ Perverdigar Bir u Barım
Kolum tutub yolğa salgıl "Ente'l-Hâdi"
Zatı uluğ Rahman igem hem Cebbarım
Kolum tutub yolğa salgıl "Ente'l-Hâdi"

Seher vaktte yığlab töksem kanlar közdin
Könglüm açıb agah bolay yahşi sözdin
Kudretige mahv bolup ketey özdin
Kolum tutub yolğa salgıl "Ente'l-Hâdi"

İcâbetni andın tileb kıl münâcat
Hâcetingni revâ kılğay kazı hâcât
Rahmet derya tolub taşar yetse furat
Kolum tutub yolğa salgıl "Ente'l-Hâdi"

Ey dâd igem heç yetmedi senge dâdım
Yer ü kökni nâlân kıldı bul feryadım
Roz-ı mahşer kıçkırğaymu kel âzadım
Kolum tutub yolğa salgıl "Ente'l-Hâdi"

Bende bolsang zikrin ayğıl kolung alsun
Yoldın azsang rehber bolup yolğa salsun
Seherlerde zârı kılğıl rahmi kelsün
Kolum tutub yolğa salgıl "Ente'l-Hâdi"

"Ente'l-Hâdi Ente'l-Hakk"nı zikr-i Allah
Hakk zikrini ayğıl tınmay bolgung âgâh
Rahim Mevlam nazar kılsa olur nâgâh
Kolum tutub yolğa salgıl "Ente'l-Hâdi"

"Ente'l-Hâdi ente'l-Hakk"nı zikri dilde
Bilmes nâdân zikrin aytıb zahir tilde
Menmen degen şeyh-i zaman âbu gilde
Kolum tutub yolğa salgıl "Ente'l-Hâdi"

"Ente'l-Hâdi Ente'l-Hakk"nı zikri uluğ
Hakk zikrini vird eylegen köngli sınuğ
Vird eylemey şeyhmen dese câyı tamuğ
Kolum tutub yolğa salgıl "Ente'l-Hâdi"

Ey yârânlar nefs elkidin ermandemen
İsyan yüki duta kıldı dermandemen
Aciz kulung her ne kılsang fermandemen
Kolum tutub yolğa salgıl "Ente'l-Hâdi"

Kul Hace Ahmed nefsdin uluğ bela bolmas
Yol üstide tufrak bolsam kafir olmas
Yer ü kökdin to'ma bersem hergiz toymas
Kolum tutub yolğa salgil "Ente'l-Hâdi"

HİKMET–23

"Kad allemna ente fikülliumur"
Ente Kafi ente Afi ya Gafur
"Kafi filgaybı huvemen filhuzur"
Ente Kafi ente Afi ya Gafur

Mustafa der haleti naz erdiler
Bir güruhnı asi dep kayğurdiler
"Ümmetim vay ümmetim" dep aydılar
Ente Kafi ente Afi ya Gafur

Bizni süydi özgelerni süymedi
Hem ata hem anasını süymedi
Yarlığadım demegünçe koymadı
Ente Kafi ente Afi ya Gafur

Hak Te'ala'dın nida keldi anga
Ümmetin işin havale kıl menge
Cümlesin bağışlayım anda senge
Ente Kafi ente Afi ya Gafur

Aydı mendin songra ümmet bolgusı
Farz u sünnetni koyub fısk etküsi
Ekseri ümmetdin iman ketgüsi
Ente Kafi ente Afi ya Gafur

Ümmetim ümmetler içre safidür
Neyleyin köpregi asi cafidür
Kadirim öz vadesige vafidür
Ente Kafi ente Afi ya Gafur

Miskin Ahmed sen bu yazuk zehridin
Kutulung içseng şarabı mehridin
Gerçi köp korkgum İlahım kahrıdın
Ente Kafi ente Afi ya Gafur

HİKMET–24

Hudavenda meni salgıl öz yolunga
Nefs elkide harib eda boldum mena
Fısk u fücur tolub taşıb haddın aştı
Gark-ab bolub isyan içre kaldım mena

Dünya necis talib bolup it dek yürdim
İsteb anı arkasıdın tün kün kuvdım
Emrin tutmay Hak yoluga közüm yumdım
Kayda baray eya dostlar netküm mena

Nefs ü şeytan esir kıldı Ademoğlın
Şuturlayın bağlab aldı ikki kolın
Ne müşküldür ong u solnı bilmey yolın
Vaderiğa hasret birle bargum mena

Yok mening dek şum bela alem-ara
Hiç bolmadı mendin rıza halku Hüda
Emdi boldı ahir meni yüzüm kara
Vaveyleta evvel nege boldum mena

Ata kılgan aziz cannı bilmedim men
Zahir batın hazırsen dep turmadım men
Kara yüzüm dergahingge sürmedim men
Ya Rabbena her ne kılsang keldim mena

Takatım yok eger baksam gûnahımge
Kılay tövbe kaçıp keldim penahingge
Rahmet birle nazar kılgıl Hace Ahmed'ge
Her ne kılsang men bineva keldim mena

HİKMET–25

Rahmân İgem rahmetingni câri kılğıl seherde
İsyân lâyığa batdım yarı bergil seherde
Estağfir u istiğfârni kılğıl yırak şeytândın
Şeytân seni azğurur penâh bergil seherde

Ümid birle kelipmen dergâhınga İlâhım
Bedkerdeyem bedkirdâr kolum alğıl seherde
Tevbe kıldım tilimde dilim korkmas Hudâ'dın
Hem rahmet ü hem didâr atâ kılğıl seherde

Yolsız yolğa yol yürdüm gafletde ömrim ötti
Yâ Kâdir-i züll-celâl yolğa salğıl seherde
Sensen mening penâhım gazab kılma İlâhım
Yâ Dânâyı küll-i hâl halim sorğıl seherde

Baştın ayak günâhım ikki cehânğa sığmas
Bendeng âsi günahkâr pinhân kılğıl seherde
Tağdın ağır günâhım özr aytarge tilim yok
Günâhımı bağışlap yeksân kılğıl seherde

Günâhımğa ikrârmen hazırsen ü nâzırsen
Kolum alğıl yâ Cebbâr yolğa salğıl seherde
Garibmen ü bikesmen bîçâremen hem fakir
Sendin özge kimim bar rahm eylegil seherde

Men âsimen pür-günâh hamd u senâ aytmasmen
Tavuk cânvarnı körgil senâ aytur seherde
Kul Hâce Ahmed Hakk'dın kork kim korkmas imânı yok
Aldıngdadur ol tamuğ hâzır bolğıl seherde

HİKMET–26

Rahim Mevlam rahmi birle yâd eylese
Ne yüz birle Hazret'ige barğum mena
Tevbe kılıb egri yoldın rastga kaytıb
Ne yüz birle Hazret'ige barğum mena

Hak bendesin namelerin kolga berse
Hak İlahım rahmi birle rahmet kılsa
Pir-i muğan hadi bolub yolga salsa
Ne yüz birle Hazret'ige barğum mena

Bir kün bolub ecel vakti yavuk yetse
Senge menge asıl vatan hükmin aytsa
Ölmey turub can aççığın zehrin tatsa
Ne yüz birle Hazret'ige barğum mena

Sırdaş bolgan hemrahlarıng şaşıb ketti
Cedel kılıb ukbalardın aşıb ketti
Çar zarb urub deryalar dek taşıb ketti
Ne yüz birle Hazret'ige barğum mena

Vaveyleta keçe kündüz kılmay ta'at
Hak Resul Ümmet üçün yemey ni'met
İçmiş yemiş ni'metleri kaygu mihnet
Ne yüz birle Hazret'ige barğum mena

Hak Resul dünya üçün kayğurmadı
Ümmet tileb özge sözge dem urmadı
Dünya içre lahza aram ol körmedi
Ne yüz birle Hazret'ige barğum mena

Vaderiğa mahşer küni zahir bolsa
Tengri özi kazı bolub nazır bolsa
Yaman işim kılmışlarım hazır bolsa
Ne yüz birle Hazret'ige barğum mena

Keçe kündüz tınmay yığla Kul Hace Ahmed
Dürud aytıb Hak Resulga bolgıl ümmet
Hadi bolub ümmet dese hoş saadet
Ne yüz birle Hazret'ige barğum mena

HİKMET–27

Rahmetingdin nevmid kılma men garibni
Ârâm almay yığlab dua kılay senge
Keçeleri bidar bolup tang atkunca
Yummay közni yığlab dua kılay senge

Dergâhınga emdi kelib belim bağlab
Can küydürüb yürek bağrım tutub dağlab
Yakam tutub ötken işge çendan yığlab
İhlas birle yığlab dua kılay senge

Köngil bağı sebz ikende bilmey yürdüm
Ömrim güli hazan boldu emdi tuydum
Dünya taşlab din yolıga kadem koydum
Hezar destan yığlab dua kılay senge

Bul yollarda cannı asrab bolmas ermiş
Can asrağan bu yollarga kirmes ermiş
Sud u ziyan bolganını bilmes ermiş
Bu hal birle yığlab dua kılay senge

Kul Hace Ahmed nefs tağıdın çıkıp aştı
Fenafillah makamıga yavuklaştı

Yürek bağrım cuş uruban kaynab taşdı
Bu hal birle yığlab dua kılay senge

HİKMET–28

Ömrüm âhir bolğanda ne kılğaymen Hudâ yâ
Cân alğuvçı kelgende ne kılğaymen Hudâ yâ
Cân bermekni vehmidin Azrailni zahmıdın
Şefkat bolmasa sendin ne kılğaymen Hudâ yâ

Cân bermek işi düşvâr âsân kılğıl yâ Cebbâr
Sendin özge yok gamhâr ne kılğaymen Hudâ yâ
Cânım cüdâ bolğanda tenim munda kalğanda
Tahta üzre alğanda ne kılğaymen Hudâ yâ

Aciz bolup yatkanda ferişteler kirgende
"Men Rabbük" dep sorğanda ne kılğaymen Hudâ yâ
Eltip gorge koyğanda yetti kadem yanğanda
Sorğuvçılar kirgende ne kılğaymen Hudâ yâ

"Men Rabbük" dep turğanda kara kündür oşende
Rabbıng kimdür degende ne kılğaymen Hudâ yâ
Kul Hâce Ahmed sen bende nefs elkide şermende
Mahşer küni bolğanda ne kılğaymen Hudâ yâ

HİKMET–29

Kahhâr atlığ kahrıngdın korkup yığlar Hâce Ahmed
Rahmân atlığ rahmıngdın ümîd tutar Hâce Ahmed
Günâhım köp İlâhım keçürgeysen günâhım
Barça kullar içide âsî kuldur Hâce Ahmed

Münâfıklar yürürler fısk u fücûr kılurlar
Harâm şüphe yiyürler korkup yığlar Hâce Ahmed
Tarîkatnı bilmedim hakîkatge kirmedim
Pîr buyruğın tutmadım özri köptür Hâce Ahmed

Ahir zamân bolğandur pâdşâh zâlim bolğandur
Harâm şüphe tolğandur hayrân bolur Hâce Ahmed
Şermende âsi kulmen ışk yolıda bülbülmen
Arslan Bab'ge kulmen kulunğ bolur Hâce Ahmed

Kul Hâce Ahmed tâat kıl yığlamaknı âdet kıl
Belâ kelse tâkat kıl Hak'dın bolur Hâce Ahmed

HİKMET–30

Könglim kuşı uçsa daim kanat tokub
İkki közüm nedametde kanlar töküb
Ten öltürüb riyazette tizin çöküb
Ya İlâhi afv kılğıl günahımnı

Nâdânlıkta kılğan işim barça hata
Tevbe taksir eylemedim yakam tuta
Gerdenimge tevk yanglığ salıb fota
Ya İlâhi afv kılğıl günahımnı

Dünya süyüb din sevdasını ötkeribmen
Yazuk yakın eya dostlar bitkeribmen
Dergahinge ma'siyetler keltürübmen
Ya İlâhi afv kılğıl günahımnı

Şum dünyağa köngil bağlab kahil boldum
İşret birle vaderiğa cahil boldum

Bu dünyanı öterini emdi bildim
Ya İlâhi afv kılğıl günahımnı

Köngil mülkin tutmış ohşar zulmet tüni
Menlik içre peyda bolur mau meni
Pir hizmeti yırak kılur bizdin anı
Ya İlâhi afv kılğıl günahımnı

Kul Hace Ahmed günahige kail erür
Her kim Allah dese anga yarı berür
Erenlerni suhbetige mail erür
Ya İlâhi afv kılğıl günahımnı

HİKMET–31

Ming tümen türlük hatâlar mendin ötse afv kıl
Göft goyı nârevâlâr mendin ötse afv kıl
Ger tilâvet kılmışımda bu kelâmullâhnı
Sehv u isyân u hatâlar mendin ötse afv kıl

Okığanda gâfil ötse yâ galat nuksan birle
Her neçük bîcâ-becâlar mendin ötse afv kıl
Med bilen i'râbı teşdidlerni tağyir eylesem
Bu kelâma her hatalar mendin ötse afv kıl

Fahş okusam bir kelimesini ya bir harfin
Mundağ nâtâm duâlar mendin ötse afv kıl
Ayet-i va'd ü va'idni kılmasam men tefrika
Fehm kılmay nerseler mendin ötse afv kıl

İzzet u ikrâm-ı Kur'ân nı becâ keltürmesem
Bi-edeblik bi-ibâlığ mendin ötse afv kıl
Hazretingde men kebi kulnı hatası köb erür
Rosiyalık her hatâlar mendin ötse afv kıl

Hace Ahmed Miskinni nuksanı köptür dünyada
Gerçi yâ Rab ming hatâlar mendin ötse afv kıl

HİKMET–32

İlah a Kadir a Perverdigâr a
Rahm kıl bendenge ey Kirdikâr a
Sığındım hazretingge ey İlahi
Yaratkan cümle alemni penahi

İcabet sendin u mendin münacat
Ey İlahi zü'l-celali cümle hacat
İlah a hacelerimni sen reva kıl
Kerimsen lutfile derdim deva kıl

Kerem birle keçirgil ey arif zat
Azab-ı ahiretdin kılğıl azad
İlah a şerri şeytandın sen asra
Kamuğ yazuklarımdın hem sen asra

Kamuğ yazuklarımdın tevbe kıldım
Ki mest erdim ki men andın ayrıldım
Demeydürmen meni candın ayırma
Veli ahirde imandın ayırma

İlah a barçanıng feryadige yet
Kamuğ biçarelerni dadige yet
Kulung asini sen her hacetin ber
Bu derdi bidevaga sen deva ber

İlah a sen keçürgil takatım yok
Seni aldıngga layık taatım yok
İlah a zatı pakıng hürmetidin
Ayırgıl bizni şeytan zahmetidin

İlah a barçanı kullukga has et
Meni mendin alıb bir yol halas et
Menge tevfik suvıdın sen içürgil
Kerem birle günahımnı keçürgil

Ki bilmesde günah bisyar kıldım
Köngillerni buzub azar kıldım
Ki her asi erür rahmetge layık
Kel ey Ahmed duaga bol muvafık

HİKMET–33

Işk yolıda fenâ bolay Hak Bir ü Bar
Her ne kılsang âşık kılğıl Perverdigâr
Elkim açıp duâ kılay İzim Cebbâr
Her ne kılsang âşık kılğıl Perverdigâr

Gül ışkını kuyıda men bülbül boldum
Elvân elvân tiller birle nâliş kıldım
Barça işdin âşıklıknı düşvâr bildim
Her ne kılsang âşık kılğıl Perverdigâr

Işkı tegse köydürgüsi cân u tenni
Işkı tegse veyran kılur mâ u menni
Işk bolmasa tabıp bolmas Mevlam seni
Her ne kılsang âşık kılğıl Perverdigâr

Işk defteri sığmas dostlar dergâhige
Cümle âşık yığlıp barğay bârgâhıge
Yetti dozah tâkat kılmas bir âhige
Her ne kılsang âşık kılğıl Perverdigâr

Hâs ışkıngnı körset menge şâkir bolay
Erre koysa Zekriyâ dek zâkir bolay
Eyyüb-sıfat belâsığa sâbir bolay
Her ne kılsang âşık kılğıl Perverdigâr

Cilve kılğıl tilbe kılğıl şeydâ kılğıl
Mecnün kılğıl il ü halkka rüsvâ kılğıl
Şem körsetip pervâne dek ahker kılğıl
Her ne kılsang âşık kılğıl Perverdigâr

Işk derdini taleb kıldım dermânı yok
Işk yolıda cân bergenni ermânı yok
Bu yollarda cân bermese imkânı yok
Her ne kılsang âşık kılğıl Perverdigâr

Kaydın tapay ışkıng tüşti karârım yok
Işk senâsın tüni küni koyarım yok
Dergâhıngdın özge yerge bararım yok
Her ne kılsang âşık kılğıl Perverdigâr

Işk bâzârı uluğ bâzâr sevda harâm
Aşıklarğa sendin özge gavğa harâm
Işk yolığa kirgenlerge dünyâ harâm
Her ne kılsang âşık kılğıl Perverdigâr

Aşıklıknı davâ kılıp yürelmedim

Nefsdin keçip men emrini kılalmadım
Nâdânlıkda Hak emrini bilelmedim
Her ne kılsang âşık kılğıl Perverdigâr

Kul Hâce Ahmed ışkdın kattığ belâ bolmas
Merhem sürme ışk derdige deva bolmas
Köz yaşıdın özge hiç kim güvâh bolmas
Her ne kılsang âşık kılğıl Perverdigâr

HİKMET–34

Eyâ şâhı dü alem pâdşâhı
Erürsen bendening puştı penâhı
Tileb dâ'im seni ul zât-ı pâking
Şeyâtin şerridin bergil penahı

Bu şeytan şerridin kimge kaçarmen
Seni aldınkdadur sarrı kemahı
Hüdâvendâ senge men yandım emdi
Özüngsen bârçagâ Râzık ilâhi

"Kirâmen kâtibin" atlığ ferişte
Biyâbân kumlarıdın köb günahı
Muhammed kim erür hâdi-i âlem
Oşal künde boladur dâhdâhı

Okub nâmemni körsem hiç amel yok
Başım kuyı salıb bolğum tebâhı
Ki men dermen "bu işni kılğanım yok"
Tamam azâlarım bolğay güvâhı

Ölümni destiden heçkim kutulmas
Kalender bol başınggâ kiy külahı
Cehennem üstide tartığ sıratı
Körüb bende urar efsusu âhı

Hace Ahmed Yesevi sen yığla dâyim
Issığ kılmas senge tanglaki âhı
HİKMET–35

Işkıng kıldı şeydâ meni cümle âlem bildi meni
Kayğum sensen tüni küni menge sen ok kereksen
Teâlallah zih-i ma'ni sen yarattıng cism ü cânnı
Kullık kılam tüni küni menge sen ok keresken

Közüm açdım seri kördem küll köngülni senge berdim
Uruğlarım terkin kıldım menge sen ok kereksen
Sözlesem men tilimdesen közlesem men közümdesen
Könglümde hem cânımdasen menge sen ok keresken

Fedâ bolsun senge cânım töker bolsang menim kanım
Men kulungmen sen sultânım menge sen ok kereksen
Alimlerge kitâp kerek sûfilerge mescid kerek
Mecnûn'larğa Leylâ kerek menge sen ok keresken

Gafillerge dünyâ kerek âkillerge ukbâ kerek
Vâizlerge minber kerek menge sen ok kereksen
Alem barı uçmağ bolsa cümle hûrlar karşı kelse
Allah menge ruzı kılsa menge sen ok kereksen

Uçmağ kirem cevlân kılam ne hurlarğa nazar kılam
Anı munı men ne kılam menge sen ok kereksen
Hâce Ahmed menim atım tüni küni yanar otım
İki cihânda ümidim menge sen ok keresken

HİKMET–36

Muhammedni biling zâtı arabdur
Tarîkatnı yolı külli edebdür
Hakîkat bilmegen âdem emesdür
Bilingsiz hiç nimege ohşamasdur

Biling bîçün erür hem biçugune
Va bi- şübhe erür hem bînemüne
Kahrlansa kılur yer birle yeksân
Boladur zelzele yer birle âsmân

Rahim kılsa bilingiz rahmeti bar
Berür bolsa tügenmes ni'meti bar ·
Muhammedni sıfat kılsam kemîne
Anasını atı bilgil Amine

Atası atı Abdullâh ikendür
Anadın toğmayın ölgen ikendür
Muhammed'ni babası saklağandur
Yalangaç açlarnı yoklagandur

Babasın bilingiz Abdulmuttalib
Köngülde saklagaysız yahşı bilip
Babasını atası erdi Hâşîm
Eşitkende akadur közde yaşım

Biling törtünçisidür Abdulmenâf
Alarnı bilse her kim könglidür sâf
Resûlnı bilse her kim tört puştın
Kıyâmetde kezer sekiz behiştin

Babası yetti yaşıda ölüpdür
Resûlnı emmesige beripdür
Ebû Tâlib Ali'ni atasıdur
Kamuğ arabîlerni kettesidür

Ebû Tâlib boladur iş başıda
Muhammed olturur dâyim kaşıda
Muhammed'ni yaşı on yetti boldı
Ki ol vaktda Hadîce anı kördi

Muhammed'ni biling kim misl-i şunkar
Hadîce anı körüp boladur zâr
Hadîce könglide anı süyedür
Muhammed ışkıda içi küyedür

Keçe kündüz tiler anı Hudâ'dın
Bilingiz âkıbet taptı murâdın
Körüngizler Hudânı şivesini
Muhammed bakğan iken tüvesîni

Hadîcege Resûl çâker bolupdur
Bu bâis birle bil anı alıpdur
Hadiceni Hudâ bahtın açıpdur
Resûlnı başığa dürler saçıpdur

Resûlnı yaşları kırkka yetipdür
Ki andın song Hudâ'dın vahiy yetipdür
Ki andın song Muhammed boldı pâdşah
Resülnı könglide yâr boldı Allah

Muhammed işini Allah bitürdi

Halâyık barçası imân keltürdi
Resûlnı başıda boldı emmame
Kemâl taptı ottuz üç ming sahâbe

Resûlğa barçası hizmet kıladur
Edeb birle yörüp izzet kıladur
Resul aldığa bir yetîm kelipdür
Garîb ü mübtelâmen dep aytıpdur

Rahim kıllı Resul anı hâliğe
Tilegenin anı berdi kolığa
Resûl aydı anga men hem yetîmmen
Yetimlikde garîblikde yetipmen

Muhammed aydılar her kim yetîmdür
Bilingiz ol meni hâs ümmetimdür
Yetîmni körsengiz ağrıtmangızlar
Garibni körsengiz dağ etmengizler

Yetimler bu cehanda har ekendür
Gariblerni işi düşvar ekendür
Garîblerni işi dâyim sülukdur
Tirig ermes gârîb misl-i ölügdür

Hudâ'yığa ğaribler belgülügdür
Gâribni erte ahşam sorgulugdur
Sıfat kalsam Ali şir-i Hudâdur
Ki şemşir birle kâfirni kıradur

Kâfirlerni kılur imârığa da'vet
Beredür her zamân islâmğa kuwet;
Ki mü'min bolğanın alıp keledür
Kabül kılmağanın çapıp keledür

Ki şemşîr kolğa alıp minse düldül
Tüşedür kavm-i kâfirlerge ğulğul
Kolıdağı yerağı zülfikârı
Çapuşkanda uzalur kırk karı

Ali'ni bar idi on sekiz oğlı
Anı her kaysısıdur kette tuğlı
Alî Islâm üçün kanlar yutadur
Ki İslâm tuğını mehkem tutadur

Hâce Ahmed bil garîblikke tüşüpdür
Resul evlâdığa sözler katıpdur

HİKMET–37

"El-kezzâbu lâ ümmeti' dedi biling Muhammed
Yalğançılar kavmini ümmet demes Muhammed
Toğrı yürgen kulını Haknı izlep yolını
Râst yürgen kulını ûmmet degey Muhammed

Her kim ümmetmen dese Resûl işin koymasa
Şefâat küni bolsa mahrum koymas Muhammed
Tengri Teâlâ sözin Resulullâh sünnetin
İnanmağan ümmetin ümmet demes Muhammed

Ümmetmen dep yürürsen buyruğını kılmazsen
Neçük ümîd tutarsan anda sormas Muhammed
Müşküldür âsî bende ümmet demese anda
Resvâ bolur mahşerde ümmet demes Muhammed

Ümmet degey Muhammed çın sözlese Kul Ahmed
Tangla bolsa kıyâmet mahrûm koymas Muhammed

HİKMET–38

Nûr-ı Hüdâ dost-ı Hüdâ ol Mustafa
Kimler üçün keldi Resül bildingiz mi?
Dürûd-ı Hüdâ vird-i Hüdâ Hak Mustafa
Kimler üçün keldi Resûl bildingiz mi?

Kimler üçün giryân kıldı közlerini
Ümmet üçün biryân kıldı özlerini
Ümmet bolsang angla uşbu sözlerini
Kimler üçün keldi Resül bildingiz mi?

Yığlay yığlay yüz közleri şişti körüng
Kıyam turub ayağları şişti körüng
Ümmet üçün kayğu mihnet çekti körüng
Kimler üçün keldi Resûl bildingiz mi?

Eyâ dostlar munı bilür ümmet kanı
Eger bilseng andın artuk ni'met kanı
Kıyâmet kün andın ozâ şefkat kanı
Kimler üçün keldi Resul bildingiz mi?

Ümmet bolub Resûl kadrin bildingiz mi?
Ten can birle sünnetlerin kıldıngız mı?
Resul üçün zâr ingerebân öttingiz mi?
Kimler üçün keldi Resul bildingiz mi?

Heyhât heyhât sa'adetdür ol Mustafa
Heyhât heyhât ğanimetdür ol Mustafa
Heyhât heyhât inâyetdür ol Mustafa
Kimler üçün keldi Resul bildingiz mi?

Kul Hâce Ahmed sözler sözüng tilim kefâ
Ümmeherim kılğıl vefa kılma cefa
Ümmetige mundağ dedi Hak Mustafa
Kimler üçün keldi Resul bildingiz mi?

HİKMET–39

Bizdin dürudi bisyar ya Mustafa Muhammed
Tahiyyat-ı bişümar ya Mustafa Muhammed
Ya Seyyide'l-mürselin ya Hatem-en'nebiyyin
Ya Hadi'yel-müzillin ya Mustafa Muhammed

"Ya eyyühe'l-müddessir" Hak aydı "Kum faenzir"
"Ve Rabbike fekebbir" ya Mustafa Muhammed
Hazretdesen muazzam kudret de sen mükerrem
Enbiyaga mukaddem ya Mustafa Muhammed

Sensen Habib-i Halık Hak dergahıge layık
Hülasa-yı halayık ya Mustafa Muhammed
Asl-ı vûcud-ı adem mürsel ü nebi-yi hatem
Raz-ı nihange mahrem ya Mustafa Muhammed

Tubı-yu kabe kevseyn kamer-i bağ-ı kevneyn
Barçaga kurret ayneyn ya Mustafa Muhammed
Arş ü kürsidin aşkan Hazret'ige ulaşkan
Toksan ming raz etüşgen ya Mustafa Muhammed

Yer-kök erür ma'muring sahabeler manzuring
Cümle ümmet mağfuring ya Mustafa Muhammed

Her kimge bolsa meyling köterür Hak azabın
Alem sening tufeyling ya Mustafa Muhammed

Her kim senge sığınur tamuğdın ol kutulur
Uçmağ sarı ulanur ya Mustafa Muhammed
Canım fedası kılsam hoşnudlukını alsam
Erman yok erdi ölsem ya Mustafa Muhammed

Gerçi köpdür günahım keçürgeysen İlahım
Sensen meni penahım ya Mustafa Muhammed
Ya Reb neçük kılgaymen şefaatın kulgaymen
Ümmetidin bolgaymen ya Mustafa Muhammed

Ümmetidin bolganlar şefaatın kulganlar
Ehl-i behişt bolganlar ya Mustafa Muhammed
Ahmed muradı sensen, zikri-yu yadı sensen
İşler küşadı sensen ya Mustafa Muhammed

HİKMET–40

On sekkiz ming âlemge server bolğan Muhammed
Ottuz üç ming ashâbga rehber bolğan Muhammed
Yalangaç u açlıkka kanâatlığ Muhammed
Asi câfi ümmetğe şefâatlığ Muhammed

Tünler yatıp uyumas tilâvetliğ Muhammed
Garîb birle yetîmğa mürüvvetliğ Muhammed
Yoldın azğan gümrâhğa hidâyetliğ Muhammed
Mühim tüşse her kimge kiyâfetliğ Muhammed

Ebu Cehlubulehebğa siyâsetliğ Muhammed
Melâmetni sâbunı selâmetliğ Muhammed
Namâz ruze kılğuvçı ibâdetliğ Muhammed
Tınmay tesbîh aytğuvçı riyâzetliğ Muhammed

Mel'un la'in şeytânğa siyâsetliğ Muhammed
Şerîatnı yolığa inâyetliğ Muhammed
Tarîkatğa rehnema iradetliğ Muhammed
Hakikatğa muktedâ icâzetliğ Muhammed

Duâlan müstecâb icâbetliğ Muhammed
Yamanlıkka yahşılık kerâmetliğ Muhammed
Tevfik bergen zâlimğa celaletlığ Muhammed
Secde kılğan egilip itâatlığ Muhammed

Beş vakt namâz bolğanda imâmetliğ Muhammed,
Mirâc aşıp barğanda şehâdetliğ Muhamed
Arş u kürsî bâzârı inâyetliğ Muhammed
Sekkiz behişt igesi vilâyetliğ Muhammed

HİKMET–41

Miskîn Ahmed kulığa kitâbetliğ Muhammed
Yetîm fakîr garîbğa sehâvetliğ Muhammed
Başımga tüşüb na'ra-ı sevda-yı Muhammed
Men anı üçün kuyıda şeyda-yı Muhammed

Kim ümmetidür hamd ü sena tınmayın aytur
Peka, Sameda kıl meni rüsva-yı Muhammed
Könglümge salıb ışk-ı muhabbetni İlahım
Kılgıl meni sen aşık-ı yekta-ı Muhammed

Manende-i Mecnun keçürüb iki cehandın
Divane kılıb, kıl meni resva-yı Muhammed

Öltûrgil ü, küydürgil ü, her mihneti salgıl
Ol ruz-ı ceza kıl meni şeyda-yı Muhammed

Daim gam-ı ümmet yedi-yu yemedi ni'met
Kerametidür sen, kanı gamha-ı Muhammed
Ümmet deyuben kiçe yü kündüz yedi hasret
Köksidin çıkarur pürhun-ı dilha-yı Muhammed

Ümmet günahını tileb ol Şâh-ı şahenşah
Ol ruz-ı ceza yok bizde perva-yı Muhammed
Keçkil hemmedin iile Muhammed'ni rızasın
Vallah bulasan lahzada göya-yı Muhammed

Sendin tilegim buldur ey Halık-ı biçün
Salgıl kulağımga meni gevga-yı Muhammed
Men örgileyin huş keremingdin seni, Allah
Bir katre katurgıl menge derya-yı Muhammed

Yol bergüvçi Rahman u Rahim, Gafur u Settar
Kılma meni şermende-i gümrah-ı Muhammed
Bir katre-yi mey ol cam-ı elestdin menge in'am
Kılgıl bolayın hamdinge dânâ-yı Muhammed

Ruy-ı siyahing sür kadem-i Pir-i muğanga
Lutf etse berür dide-yi bina-yı Muhammed
Maksudıma yetgür meni ey Halık-ı biçün
Men dertalebi zülf-i sümen sa-yı Muhammed

Yüzdin kötarıb perdeni Miskin sarı bakgıl
Men bende-i ol muy-ı siyah pa-yı Muhammed
Miskin Yesevi arzu-yı ravza-yı Hazret
Bolgay mu müyesser hak-i kef-i pa-yı Muhammed

HİKMET–42

Körgen zamân inangan Ebubekr sıddıkdur
Üstün bolup tayangan Ebubekr sıddıkdur
Munglaşkanda yığlagan kullukla bel bağlagan
İç bağrını dağlagan Ebubekir sıddıkdur

Bir kavlidin kaytmagen sırrın hergiz aytmagen
Gafil bolup yatmagan Ebubekr sıddıkdur
Cân cânânege kavşurgen kızın koldın tapşurgen
Kol kavşurup yalbargen Ebubekr sıddıkdur

Aytgen sözige yetken nefs u hevâdın ketgen
Hak Resülnı berkitgen Ebubekr sıddıkdur
Muhammedge kaynata kılgan emes heç hatâ
Boynığa salğan futa Ebubekr sıddıkdur

Kul Hâce Ahmed kıl tasdik yâr-ı ğârıng kıl tefrik
Ariflikde bil sâdık Ebubekir sıddıkdur

HİKMET–43

İkkinçisi yâr bolgan adâletliğ Ümer'dür
Mü'minliğde yâr bolgan adâletlığ Ümer'dür
Bilâlğa ezân ettürgen şeriatnı bildürgen
Din sözini ukturgen adâletliğ Ümer'dür

Kabe eşigin açtırgan barça butnı sındurgan
Resul könglin tındurgan adâletliğ Ümer'dür
Şeriatnı pes tutkan tarikatnı râst tutkan
Hakikatnı hob bilgen adâletliğ Ümer'dür

Oğlın çarlap keltürgen derre urup öltürgen
Adl kılıp yol sorgen adâletliğ Ümer'dür
Çırâğ bolup öçmegen din yolıdın tanmagen
Nâ-hak işni etmegen adâletliğ Ümer'dür

Miskin Ahmed kılğıl yâd kılğıl aczingni bünyâd
Şâyed ruhı kılğay şâd adâletliğ Ümer'dür

HİKMET–44

Üçünçi dostı yâr bolgan Osmân-ı bâhayâdur
Her nefesde yâr bolgan Osmân-ı ba-hayâdur
Hak Resûlnı dâmâdı dinimizni âbâdı
Bendelerni âzâdı Osman-ı bâ-hayadur

Okuganı şâtibi âyet hadis kâtibi
Minber üzre hatibi Osmân-ı bâ-hayâdur
Münâcâtı kuh-ı Tür alğanları ikki nür
Aytgenleri barça dür Osmân-ı bâ-hayâdur

Köpler kelip piyâde koymadılar şehzâde
Şehid kıldılar anda Osmân-ı bâ-hayâdur
Tavsif kıldıng Osmân'nı Hâce Ahmed sen anı
Yoktur şekk ü gümânı Osmân-ı bâ-hayâdur

HİKMET–45

Törtünçisi yâr bolgan şir-i Hudâ Ali'dür
Hem miracda yâr bolgan şir-i Hudâ Ali'dür
Aytgen sözi rahmâni körseng yuzi nürâni
Kâfirlerni kırânı şir-i Huda Ali'dür

Himmet kurı belide Mevlâm yâdı tilide
Zü'l-fikârı elkide şir-i Hudâ Ali'dür
Minip çıksa Düldülge yerge tüşer zelzele
Kafirlerge ğulğule şir-i Huda Ali'dür

Düşmenlerge mukâbil boldı kafirge kâtil
Kılgan bâtılnı zâyil şir-i Hudâ Ali'dür
Rahmet kılğay Bir ü Bar her ne kılsa erki bar
Hâce Ahmed'ge mededkâr şir-i Hudâ Ali'dür

HİKMET–46

Bir kün keldi Ebubekr, Selman birle
Hak Mustafa râzın açtı Rahman birle
Bârça barur bu dünyâdın erman birle
Elkin bolub Hakk'a vasıl bolmak üçün

Azrail bir kün keldi fermân birle
Fâtıma selâm derdi ikram birle
Hak Mustafa meşgul boldı imân birle
Issığ tendin aziz cânnı bermek üçün

Resûl aydı "sahâbeler bahil bolung
Ahiretge ulanduk siz ânık biling
Roze tutung, namaz okung, zekat bering
Cehennemdin özni âzad kılmak üçün"

Duşenbe kün Hak Mustafa dünya koydı
Hakk Te'âlâ fermânığa boyun sundı
İbn Abbâs suvnı kuydı, Ali yuvdı
Uçmağ içre hülle tonın kiymek üçün

Allah deben sahâbeler tebrendiler
Peyğamberni cenâzesin köterdiler
Ul "sidretül-müntehâ"ğa aşurdılar
Arş üstiğe tegürüban koymak üçün

Asmândagi ferişteler yerge indi
Peyğambemi nûrı birle âlem toldı
"Babam" teyu Fâtıma giryan kaldı
Babasıdın yetim bolub kalmak üçün

Kul Hâce Ahmed gevher yanglığ hikmet aydı
Erenlerge hizmet kılıb nazar tabdı
Toksan tokkuz ming hikmet aytıb dâstân kıldı
Dâstân kılıb bostân içre yürmek üçün

HİKMET–47

Ol "Elestü birabbiküm" degeninde
"Kalû belâ' degenimni bilelmesmen
"Ve ma dinüküm" deben yine sorganında
"Dinim İslam" degenimni bilelmesmen

İlahımdan yene üç yol keldi hitab
Mü'min ervah Rabbimsen dep derdi cevab
Cevab aytmagannı kafir kıldı İzim Vehhab
Men hem cevab aytganımnı bilelmesmen

Cümle ruhga şul şaatde ferman yetti
Ferman bolgaçdem ötmeyin saf kuruldı
Kafir çapda mü'min bende ongda turdı
Kaysı taraf turganımnı bilelmesmen

Secde kıl dep Hakk'dın yene ferman boldı
Secde kılıb bârça mü'min uluş aldı
Secde kılmay kalğanları kafir boldı
Men hem secde kılğanımnı bilelmesen

Ey mü'minler vehmi birle boldum giryan
Bu gam birle aklım hayran yüreğim kan
Tendin ötüb dildin ötüb ortadı can
Neçük ilaç eterimni bilelmesmen

Huda'yımnı kudretiğe yetip bolmas
Şaki sa'id emr kıldı bilip bolmas
Tâkat kılıb halk içinde tozup bolmas
Kaysı taraf keterimni bilelmesmen

Birni gebru birni tersa cühud kıldı
Birni mü'min birni kafir yahüd kıldı
Azazilni dergahıdın merdud kıldı
Ne sebebdin kılganını bilelmesmen

Günahım köp tağdın ağır tâatım az
Tâât kılmay ömrüm ötti kış u hem yaz
Dergahige barur bolsam yoktur niyaz
Ne yüz birle bararımnı bilelmesmen

Candın keçgen çın aşıklar özin kördi
Roı-ı ezel yine birni aşık kıldı
Lutt-u kerem eyleb anga ışkın saldı
Anda didar körerimni bilelmesmen

Zâhid kıldı yine birni tâat üçün

Zahid yine tâat kılmış rahat üçün
Huru ğılman tuba, vildan cennet üçün
Zâhid didar körerimni bilelmesmen

Ahiretni yaruğını kılalmadım
Yollar ıuak yol azukın alalmadım
Candın keçib Hakk emrini kılalmadım
Azuksızın bararımnı bilelmesen

Toymay kaldım dem ötmeyin ömrüm ötti
Melekür-mevt kelmegi hem yavuk yetti
Eya dostlar amelsizmen başım kattı
Ne hal birle keterimni bilelmesmen

Bir fursatda yetip kelmey ötmey sâat
Heybetige yer ü kökler kılmas tâkat
Fermân bolsa ilâhımdın Melekü'l-Mevt
Neçük tâkat kılarımnı bilelmesmen

Cân alurğa ol Azrail kelib tursa
Cânıng ber deb heybet birle bir cenk ursa
Üçyüzaltmış tamurlarım titrer bolsa
Ne hâl birle bararımnı bilelmesmen

Ehl-i eyâl yüzüng sârı bakıb turgay
Bakıb turub söz ayturğa tiling kelmey
Rahm etmese yakın işing yırak bolğay
Hayran bolup neterimni bilelmesmen

Hüda'yımnı emri birle cânım alsa
Cânım anda barıb tenim munda kalsa
Rengim misli berg-i hazân yanglığ solsa
İmân birle bararımnı bilelmesen

Ehl-i eyâl kurşab turgay yığlap seni
Yuvğuçılar tahta üzre alğay seni
Suvnı koyub pâk eylegey zâhirimni
Bâtınımnı yuvğanını bilelmesmen

Andın sonra kefen tonın kiydürgeyler
Pak u nâpâk meni salıb çolğagaylar
Baş ayağım mehkem tutub bağlagaylar
Tevbe tonın kiygenimni bilelmesmen

Tört ayağlığ tabutımnı keltürgeyler
Meni salıb tört tarafdın kötergeyler
Sena aytıb cenâzemni okuğaylar
Men hem sena aytarımnı bilelmesmen

Andın songra meni salıb revân bolsa
Yetmiş iki yerde mendin seval sorsa
Cevab ber dep ferişteler vahşet kılsa
Neçük cevâb bererimni bilelmesmen

Tabut birle alıb tursa gor başında
Yarânlarım yığlab turgay köp kaşımda
Yalğuz yığlab kurğum el başımda
Anda neçük kılarımnı bilelmesmen

Meni koyub yetti kadem keter bolsa
Münker Nekir oşal demde kirip kelse
"Men Rabbük" dep ferişteler bakıp tursa
"Rabbim Allah" degenimni bilelmesmen

Kul Hace Ahmed menzil hatar yollar yırak
Barur yering yavukturur bar mu yerak
Tevbe kılıb özin bilgen aldı yerak
Men hem tevbe kılğanımnı bilelmesmen

HİKMET–48

Muhabbetni deryaside gevvas bolup
Marifetni gevherini algum kelür
Tarikatnı meydanıda pervaz kılıp
Ul tubi darahtige kongum kelûr

Ul tubi darahtini ekse bitmes
Allah degen aşık kuldın taksir kelmes
Çın aşık eren hergiz yolda kalmas
Aşık bolup Allah yadın aygum kelür

Aşk kullar Hak yadıdın hali ermes
Hakikatlığ bu dünyaga meyl kılmas
Çın aşıklar dünya ukbin hergis almas
Men teki bu dünyanı koygum kelür

Tecellini nurı birle aklı şaşkan
AIlah teyu köngil bağlab torğa aşkan
Muhabbetni otı birle kaynab taşkan
Men teki Allah teyu bargum kelür

Allah yadı köngillerini kıldı hürrem
Belh mülkini taşlab gilem kiydi Edhem
Gilem kiyib hidayetge urdı kadem
Hidayetge andağ kadem urgum kelür

Gilem kiygen ul azizler Hakk'a yakar
Çün sırları dükan içre Hak'nı tapar
Ahlarıdın tilim tağlar sızıb akar
Selim bolub ol gilemni kiygüm kelür

Selim bolup saf boldı Cüneyd, Şibli
Nefsin tefip kahr kıldı Hasan Basri
Haknı koyup fena boldı Zünnun Mısri
Azizlerge mutabe'at kılgum kelür

Allah yadı tekebbürni üyin buzdı
Meşayihler bu halkanı görklük tüzdi
Çün Hu dedim ma'siyetler tüzge tozdı
Men hem teki ul halkada bolgum kelür

Şevk şarabın içtim erse kıldı harab
Muhabbetni otı birle bağrım kebab
Didarını ruzi kılsa İzim Vehhab
Darusselam sarayıga kirgüm kelür

Kul Hace Ahmed gevher yanglığ hikmet aytdı
Azizlerni medhi birle sözin yaydı
Uzun tünni künge ulab kıyam turdı
Dua okub revan hikmet aygum kelür

HİKMET–49

Kayu yerde azizlemi cem'i bolsa
Oşal yerde hal ilmini aygum kelür
Alarnı sohbetini huşlasam men
Özimni özleriğe katgum kelür

Huş sohbetliğ dervişlerge canım bersem
Her bir baskan izlerini közge sürsem
Hizmet kılıb yahşılardın dua alsam
Andın songra şevk şarabın tatgum kelür

Şevk şarabın içken kılur dünya talak
Hızr babam kelib anga berür sebak
Dünya tefib kılıb yürgil yüz ming talak
Şundağ erge aziz canım bergüm kelür

Vaderiğa hoblar hemme yığlab ötti
Anasıdın tuğdı erse matem tuttı
Közüm yumup ta açgunca ömrim ötti
Bu dünyanı puçek pulga satgum kelür

Tili birle ümmetmen dep yalğan sözler
Kişi malın almak üçün hezyan sözler
Helalini munda taşlap haram közler
Nâdânlarğa bu sözlerni aygum kelür

Zamâne ahir bolsa akıl ketgey
Ademoğlu birbirini tutub yegey
Dünya üçün iman İslam dinin satgay
Akillerge bu sözlerni aygum kelür

Melayikler yığılıp bir kün suhbet kurdı
Raks u se'ma urmak üçün yügrüb yürdi
Mi'rac üzre Hak Mustafa munı kördi
Emdi men hem raks u se'ma urgum kelür

Hak Mustafa bihuş bolup özdin ketdi
Cibril kelip Hak Mustafa başın tuttı
Subhan İgem kudret birle zikr ögretti
Ümmet bolsam men hem zikrin aygum kelür

Aşık bolsan köz yaşıngnı saçıp yürgil
Beyazid dek dünya ukbın tefip yürgil
Edhem sıfat taht u bahtdın keçip yürgil
Himmet berseng dünya ukbın tebgüm kelür

Kul Hace Ahmed dünya körseng zinhar kaçgıl
Zikrin aytıb tarikatnı yolun açgıl
Ayet hadis sözi birle dinar saçgıl
Erenlerdin dürr ü gevher algum kelür

HİKMET–50

Muhabbetni bostanıga bülbül kebi
Seherlerde nale eylep konğum kelür
Oşal vaktde İlahımnı cemalini
Ma'na közi birle ayan körgüm kelür

Merdan erür Hak yolını başçıları
Mürid birle Hüda ara elçileri
Vahdaniyet deryasını yolçıları
Astanede barıb derban bolgum kelür

Hak visalin tilegenler tün ü küni
Tınmay canı birle aytur zikri Hu'nı
Hak'dın ilham yetib kelür bilseng munı
Ahiretni azukını algum kelür

Muhabbetni asasını kolğa alıp
Saadetni hırkasını tenge salıp

Muhabbetni yungı birle kanatlanıp
Marifetni butağige kongum kelür

Erenler barça barıp boldı mezar
Kattığlanıp ey dostlarım bolğıl bidar
Musa sıfat Tur tağıda körüb didar
"Rabbenzuru ileyke" deb aygum kelür

Vaderiğa eşsiz ömrim berdim yelge
İbadetdin heç nime yok baksam kolga
Kulluk kurın keç bağladım emdi belge
Himmet kılıb pir hizmetin kılgum kelür

Huş mu'cize berdi iman âtâsını
Tenim canım dilim ruhum sevdâsını
Sır kulağın alıb nâle nidâsını
Nidâ eştib canım feda kılgum kelür

Kul Hace Ahmed dun ehlidin bil emes ol
Riyazetsiz hiç alemni körgezmes ol
Allah demek mü'min kulga ar emes ol
Hak yadıga canım kurban kılgum kelür

HİKMET–51

Muhabbetni bâzârında cevlân kılıb
Ahiretni sevdasını başlasam men
Bu dünyanıng izzetlerin arka taşlab
Harlık zârlık yollarını huşlasam men

Bul yollarda hârlık-zârlık derkâr ermiş
Tesbih tehlil roze namaz bikâr ermiş
Yalğançıdın Hüdâ Resûl bîzâr ermiş
Yalğan namaz riyâlarını taşlasam men

Çın köngülde namaz kılğıl Hüda bilsün
Halk içinde resva bolğıl âlem külsün
Tufrak sıfat hârlık tartkıl nefsing ölsün
Himmet berseng nefsim yığıb yığlasam men

Dostlarımı resvâ kılğan nefsi hevâ
Anıng üçün şeytan lâ'in kılur gavğa
Lutf eyleseng menmenlikni kılay edâ
Riyazetde canım kıynab işlesem men

Işk yolıda katre-katre kanlar yutay
Rahmân atlığ rahmetingdin ümid tutay
Cam-ı şarab toya berseng candın ötey
Hasretingde ikki közüm yaşlasam men

Nefsim meni ot dek yanıb yolım urdı
Yüı mirıg türlûk taam tileb dükan kurdı
Ağzın açıb her eşikge meni sürdi
Himmet berseng it nefsimni uşlasam men

Işkım taştı ruhım kaçtı kaydın tapay
Arkasıdın ışk atını minib çapay
Kimni körsem Hızr bilib kolın tutay
Hızr u İlyas meded kılıb uşlasam men

Günahım köb yerge sığmas kimge aytay
Tevbe kılıb egri yoldın rastga kaytay
Nedâmetde etlerimni üzüb tartay
Sad deriğ deb barmaklarım tişlesem men

Günah kılıb tevbe kılmay haddin aştım
Nefsim meni tuğyan kıldı turfa şaştım
Bihamdillah pir-i muğan sârı kaçtım
Kolğa alıb nefsi bedni uşlasam men

Kul Hace Ahmed her bir sözüng derdge derman
Taliblerge beyan kılsam kalmas erman
Tört ming tört yüz hikmet aytdım Hakdın ferman
Ferman bolsa ta ölgünçe sözlesem men

HİKMET–52

Vahdet humı açıldı meyhânege kirsem men
Bir câm içip şol meydin mest ü hayrân bolsam men
Oşal meyning mezesi iç bağrımnı kan kıldı
Bağır kanım akkuzup cânân sarı barsam men

Sâki sundı her nefes keyfiyetning şarâbın
Sermest bolup oşal dem nâle feryâd ursam men
İnsâniyyet yakasın şevk ateşi küydürdi
Vahdâniyyet deryâsın oşal demde sorsam men

Ol deryânıng mevcidin tegmey gevvâs dürr almas
Cândın keçip dür üçün bahr karığa çomsam men
Hâce Ahmed'ning humıda muhabbetning şarâbı
Aşıklarğa şol meydin murâdınça bersem men

HİKMET–53

Allah degen bendeni câyın cennetde kördüm
Hür u ğılman cümlesin karşu hizmetde kördüm
"Fezküruni" zikrini aytgan kullar daima
Cümlesin hemrah behişt-i adn'de kördüm

Tüni küni uhlamay Hu zikrini aytganlar
Melâyikler hemrâhı arşnı üstide kördüm
Hayr u sehâ kılğanlar yetim könglin alğanlar
Çehâr-yârlar hemrâhı Kevser lebinde kördüm

Amil bolğan âlimler yolğa kirgen âsiler
Andağ kâzı câyını dâru's-selâmda kördüm
Kâzı bolğan âlimler para rüşvet yegenler
Andağ kâdı câyını nâr-ı sakarda kördüm

Müfti bolğan âlimler nâhak fetvâ bergenler
Andağ müfti câyını Sırât köfrügde kördüm
Zâlim bolup zulm etgen yetim könglin ağrıtkan
Kara yüzlüg mahşerde kolın arkada kördüm

Cemâatge barmayın terk-i namâz kılğanlar
Şeytân birle bir yerde derk-i esfelde kördüm
Kul Hâce Ahmed kân açtı dürr ü gevherni saçtı
Tınglamağan bu sözni gaflet içinde kördüm

HİKMET–54

Yolğa kirgen erenlerdin yolnı sormay
Yığlamay mu ey dostlarım hatâ kıldım
Hak zikrini keçe-kündüz vird eylemey
Eyâ dostlar öz cânıma cefâ kıldım

Allah yâdı köngüllerni ruşen kılğan
Aşıklarğa Hüda özi vade kılğan

Işk nesimi Mustafa'ğa tuhfe kelgen
Ol sebebdin köz yaşımnı güvâh kıldım

Allah aytur "Aşıklarım burâk-suvâr
Hak zikrini aytganlarga rahmet yağar
Köp yığlağan didarımnı bi-şek körer
Rûz-ı mahşer didarımnı âtâ kıldım"

Va'de kıldı âşıklarga yüz ming burâk
Alem halkı melameti anga yırak
Bu alemde el közige yangan çırak
Ukba içre yüz ming köşkler binâ kıldım

Derdsiz âdem âdem ermes, munı anglang
Işksız âdem hayvân cinsi munı tınglang
Könglüngizde ışk bolmasa menge yığlang
Giryânlarğa hâs ışkımnı âtâ kıldım

Bende bolsang men-menlikni zinhar taşla
Seherlerde cânıng kıynap tınmay işle
Yoldın azğan gümrahlarnı yolğa başla
Bir nazarda dillerini safâ kıldım

Çın derdlikke özüm dâru özüm dermân
Hem âşıkmen hem maşukmen özüm cânân
Rahm eyleyim atım Rahmân zâtım Sübhân
Bir nazarda bâtınların safâ kıldım

Tang atkunça Hak yâdını ayğan kişi
Tağ u çölni bostân kılur akkan yaşı
Allah aytur "Özge birle yoktur işi
Ol âşıknı halâyıkdın cüdâ kıldım"

Işk yâdını yerge salsam yer kötermes
Defter kılsam tâ tirigsen bitip bolmas
Haknı bilgen bek u hanı halknı bilmes
Ol bendemni öz yolumda duta kıldım

Mâl u pulnı pervâ kılmas âşık kişi
Yol üstide tufrak bolup aziz başı
Andın songra nûrğa tolur içi taşı
Tangla barsa mahşer ara pâdşâh kıldım

Hakdın korkup mâl u pulnı süymegenni
Haknı aytıb bir dem yatıp uymagannı
Yatsa kopsa Hak zikrini koymagannı
Açtım bâtın közlerini binâ kıldım

Roze tutup halkga riyâ kılganlarnı
Namâz okup tesbih kolğa alganlarnı
Şeyhmen teyu özge binâ koyganlarnı
Ahir demde îmanıdın cüdâ kıldım

Hakk'a âşık bolup aytdı Kul Hâce Ahmed
Sıdkı birle eşitkenge yüz ming rahmet
Duâ kılay körmegeyler mihnet zahmet
Akil erseng bir söz birle eda kıldım

HİKMET–55

İzim yâdı uluğ yâddur aytur bolsam
Esel yanglığ suçuk bolur tilim mening
Özüm fakir kıldım mukırr boldum hakir
Kanat kakar, uçar kuşdek könglüm mening

Türlüğ ayşım, türlüg işim, mungluğ başım
Ayırdı cânım ketti hüşum aktı yaşım
Yazuk birle toldı tükel içim taşım
Bî-niyâzım açabersün yolım mening

Közüm tüşti könglüm uçtı arşka aştı
Ömrüm keçti nefsim kaçtı bahrım taştı
Kervân köçti menzil aştı harıp tüşti
Sır ulaştı neçük bolğay hâlım mening

Süret munda sîret anda kudretinde
Uzun tünde, yaruk künde könglüm anda
Yürer tünde, bolup bende barı kanda
Sorsa anda yazuk turur tilim mening

İçtim şarâb boldum harâb, aslım türâb
Keldim körab könglüm serâb ışkka pür-âb
Hakdın hitâb kelse körmes kullar azâb
Bulak yanglığ akar közdin yaşım mening

Tüştim uzar burâk tuzar ketse bâzâr
Dünyâ bâzâr içre kirip kullar azar
Başım bizâr, yaşım sızar kanım tuzar
Atım Ahmed Türkistândur elim mening

HİKMET–56

Tınmayın hazretingde Allah desem
Zâr ingreben zâkir bolup "Rabbi" desem
Kulı bolup kullugıngda boyun sunsam
Bu iş birle yâ Rab seni tapkay mu men?

Zekriyâ dek bu başımğa erre koysam
Eyyub dek bu tenimge kurtnı koysam
Mûsa dek Tûr tağıda tâat kılsam
Bu iş birle yâ Rab seni tapkay mu men?

Yunus dek deryâ içre balık bolsam
Yûsuf dek kuduk içre tün-kün bolsam
Yakûb dek Yûsuf üçün zar ingresem
Bu iş birle yâ Rab seni tapkay mu men?

Şibli dek âşık bolup sema ursam
Bâyezid dek tün-kün tınmay Ka'be barsam
Ka'bege yüzüm sürtüp zâr ingresem
Bu iş birle yâ Rab seni tapkay mu men?

Maruf dek uşbu yolğa kadem koysam
Mansur dek cândın keçip dârda konsam
Dâr üzre şevkleniben Hak'nı aysam
Bu iş birle yâ Rab seni tapkay mu men?

Kul Hâce Ahmed kulluk içre sâbit bolsam
Zikrin aytıp zâkir bolup "Rabbi" desem
Zikrinde şevklenib küyüb yansam
Bu iş birle yâ Rab seni tapkay mu men?

HİKMET–57

Allâh'ımnı izlermen izin alıb ketermen
Dâim seni ayturmen "Lailâhe illallah"
Kaydın anı taparman canım kurban kılurman
Kurban bolup ketermen "La ilahe illallah"

Cânu dilim bereyim berib bakıp turayım
Cânu dilim küyübdür küyüb biryan bolubdur
Canım birle aytayım "La ilahe illallah"
Aşık ili bisâman yoktur derdige derman
Ayta körüng bierman "Lailahe illallah"
Ahmed ibni İbrahim usbu sözni hub aytdı
Ayta körüng cânlarım "Lailâhe illallah"

HİKMET–58

Nâgehan tururumda könglüm içre
Hakk Mevlâmnı nazargâhı tüşti bolğay
Kırk yıllık zengâr başkan könglüm mülkin
Hakk yâdını nûrı birle açtı bolğay

Zâkirleri cem bolub tüzülmişde
Zikrü semâ'dın tosunı kurulmışda
Boyın ukbâ dünyâsıdın urulmışda
Köngil kuşı Hazret tabâ uçtı bolğay

Heç bilmesmen neçük bolğay meni işim
Anıng üçün akar dâyim közde yaşım
Seherlerde kobup Hakk'dın tilemişim
Ferişteler âminiğe tüşti bolğay

Mungluğ canğa yakın turur Hakk dergâhı
Nedâmetde yeter mukin birer âhı
Kaysı köngil bolsa Hakknı nazargâhı
Hakk nazarı içge tolub taştı bolğay

Hakk işini Haklık üçün buyurdılar
Özierini halklar ara yetürdiler
Mihnetlerin ni'met yenglığ köterdiler
Bağrı kanlığ köıi yaşlığ toldı bolğay

Muhib kullar mahbubığa kayırdılar
Dünya koyub din işige ögürdiler
Aşık kullar Allah teyü tebrendiler
Şeytânnı zehri yarılıb kaçtı bolğay

Allah degil ey Kul Ahmed özüng bilgil
Özüng bilmiş ilming birle amel kılgıl
Uluğ kiçik yârânlardın özr kılgıl
Sen bilmesde sendin hatâ keçti bolğay

HİKMET–59

Eyâ dostlar yürek bağrım boldı kebab
Hakikatlığ âşık cândın ötti bolgay
Işk pertevi köngül mülkin kıldı harâb
UI sebebdin aklu huşum ketti bolğay

Işksız kişi âdem ermes anglasangız
Bimuhabbet şeytan kavmi tınglasangız
Işkdın özge sözni eger sözlesengiz
Elkingizdin imân İslam ketti bolğay

Meyhâneğe kirgen âşık sırrı ayân
Bağrı pişib yaşı akıb kılur efgân
Bihud yürer kayda barsa hâne veyran
Bişek biling vahdet meydin tattı bolğay

Işk tüşti bu başımğa hayran boldum
Hânumândın keçib taki sersan boldum

İkki âlem berbad urub üryân boldum
Çıkkan âhım ne felekge yetti bolğay

Akil erseng Hakk'dın özge sözler haram
Ta tiriksen pir hizmetin kılğıl müdâm
Allah deseng şeytan la'in senge ğulam
Allah demes dinlerini sâttı bolğay

Ömri zâyi ötgenler ışknı bilmes
Candın keçgen divâneni közge ilmes
Hu suhbetin kurgan yerge kaçıb kelmes
Cânu könglü taşdın beter kattı bolğay

Allah süygen bende daim yığlab yürer
Hakk'dın korkub râzın aytıb seher turar
Yahya sıfat tınmay yığlab mâtem kurar
Bu dünyanı arka taşlab attı bolğay

Aşıklarnı işi erür söz ü güdâz
Aşıklarnı hacetleri roze namaz
Ruz-ı mahşer köz yaşıdur Hakk'a niyâz
Arif aşık derdü elem tarttı bolğay

Aşıklarnı ağzı handan dili lerzân
Allah üçün közde yaşı bağrı biryan
Cânı zâkir, könglü şâkir, fıkri cânan
İnşaallah kıl köbrigi ötti bolğay

Aşıkları halk içinde küyüb yığlar
Zahir hande batınları yürek dağlar
Ecel kıstab ölmek üçün belin bağlar
Ma'şukığa arz-ı hâlin aytti bolğay

Aşıkları melametdin kaçmas bolur
Nâdânlarga batın sırrın açmas bolur
Her nâmerdge dürr ü gevher saçmas bolur
Özi okub hun-ı zerdab yuttı bolğay

Pir-i muğan süygen aaşık hevası yok
Yüz ming türlük tâat kılsa binâsı yok
Ey dostlarım ışk derdini devası yok
Tünler kobub pir etegin tuttı bolğay

Pir-i muğan nazar kılsa bergey deva
Hay-u heves mâu menlik bolğay edâ
Andın songra şeytan la'in sendin cûda
Tar lahedde iman birle yattı bolğay

Kul Hace Ahmed Hak sözini sözler müdâm
Hakk'dın özge sözler bârı ermiş haram
Ruzi kılsa ornung bolğay Dâru's-selam
Mağfiretni deryâsığa battı bolğay

HİKMET–60

Hakk Te'ala pertev saldı canım küydi
Keling yığlıng zakir kullar zikr aytaylık
Seher vaktde pir-i muğan bakıb sordı
Keling yığlıng zâkir kullar zikr aytaylık

Zakirlerge va'de kıldı Kadir Hüda
Gor içinde âtâ kıldı hur u likâ
Zakirlerni turar câyı darül-bekâ
Keling yığlıng zâkir kullar zikr aytaylık

Zakir bolsa, şakir bolsa yeri cennet
Kanlar aksa közleridin kılmas minnet
Ümmet bolsang zikrin aytmak sizge sünnet
Keling yığlıng zâkir kullar zikr aytaylık

Zakirlerge Hüda özi va'de kıldı
"Fezkürûni ezkürküm" ayet keldi
Firdevs atlığ cennetidin mahzar keldi
Keling yığlıng zâkir kullar zikr aytaylık

Zakirleri her nefesde zikrin aytar
Tevbe kılıb egri yoldın râstga kaytar
Zikrin aytsa asta âstâ şevki artar
Keling yığlıng zâkir kullar zikr aytaylık

Zâkirleri halka içre pertev körer
Anıng üçün halka içre özin urar
Ma'şukını körgen zaman canın berer
Keling yığlıng zakir kullar zikr aytaylık

Yalğan aşık ma'şukıdın canın ayar
Ukba yolın arka taşlab dünya süyer
Hu halkasın kurğan yerdin eyler firar
Keling yığlıng zâkir kullar zikr aytaylık

"El kezzâbu la ümmeti" dedi Server
Bu sözlerge yol bergüvçi Hâdi rehber
Yalğançını ümmet demes ol Peyğamber
Keling yığlıng zâkir kullar zikr aytaylık

Rahman İgem çın âşıknı yolın açar
Muhabbetni şevki birle yaşın saçar
Allah teyu kayda barsa şeytan kaçar
Keling yığlıng zâkir kullar zikr aytaylık

Zakirleri zikrin aytıb nâle kılur
Köz yaşını sarığ yüzge jâle kılur
Biyâbanlar kezib özin vâle kılur
Keling yığlıng zâkir kullar zikr aytaylık

Zakir kullar Hakk fermânın mehkem tutar
İhlâs birle Allah teyu kanlar yutar
Halka içre kirgen vaktde candın öter
Keling yığlıng zâkir kullar zikr aytaylık

Bi-tehâret zikr aytğangâ la'net yağar
Oşal küni bolğan ferzend şeytan tuğar
Öler vaktde evvel kelib şeytan bakar
Keling yığlıng zâkir kullar zikr aytaylık

Bî-tehâret zikrin aytgan imân etmes
Öler vaktde Hak Mustafa kolın tutmas
Sübhan İgem günahını hergiz ötmes
Keling yığlıng zâkir kullar zikr aytaylık

Mü'min bolsang bi-tehâret zikrin aytma
Kerâmetler aytıb halkga dining satma
Müslümanlığ da'va kılıb kafir ketme
Keling yığlıng zâkir kullar zikr aytaylık

Zâkir bolsang zikrin aytmay hergiz yatma
Nadân birle nâ-cinslerge hiç söz katma
Münafıklar haldın sorsa bir söz aytma

Keling yığlıng zâkir kullar zikr aytaylık

HİKMET–61

Işk otını pinhân tutup asrar erdim
Cân küydürüp yürek bağrım kebâb etti
Pirdin meded bolmas bolsa emdi manga
Bu derd bizni dostlar bi-had harâb etti

Işk sırrını her namerdge aytıp bolmas
Neçe yaksang bâdlık yerde çerâğ yanmas
Yolın tapkan merdânlarnı bilse bolmas
Yığlay yığlay köz yaşını habâb etti

Çın âşıklar keçken ermiş cânın taşlap
Edhem-sıfat berhem urup mâlın taşlap
Hu Hu teyü Hak zikrini aytıp hoşlap
İmân tasdik kılıp bağrın kebâb etti

İbret alğıl yolğa kirgen merdânlardın
Cânnı cânğa peyvend kılıp yürgenlerdin
Yolnı sorap yoldın emân barğanlardın
Andağ kullar hâlın bi-had harâb etti

Kul Hâce Ahmed nefs tağıdın çıkıp aştı
Yürek bağrı cûş uruban kaynap taştı
Bihamdillâh yolın tapıp yavuklaştı
İç kanıdın öz özige kebâb etti

HİKMET–62

Hâlık'ımnı izlermen tün-kün cehân içinde
Tört yanımdın yol indi kevn ü mekân içinde
Törtdin yettiğe yettim tokkuznı güzar ettim
Ondın ikkige keldim çerh-i keyvân içinde

Üçyüzaltmış suv keçtim törtyüzkırktört tağ aştım
Vahdet şarâbın içtim tüştüm meydân içinde
Çunku tüştüm meydânğa meydânnı tolakördüm
Yüzming ârifni sordum barça cevlân içinde

Gevvâs bahrıga kirdim vücûd şehrini kezdim
Dürni sadefde kördüm gevhernî kân içinde
Arş u Kürsi'ni yürdüm Levh u Kalem'ni kördüm
Vücud şehrini kezdim aytdım bu cân içinde

Gânnı kördüm cânânda ışkın kördüm meydânda
Aşıklarnıng meydânı cümle bostân içinde
Erni kördüm ergeştim istedigimni sordum
Barçası sende dedi kaldım hayrân içinde

Hayrân boluban kaldım bî-hûş boluban taldım
Özümni derdge saldım taptım dermân içinde
Seyr ister mi bülbül açılıbdır kızıl gül
Her gülni hali körme gülni gülzar içinde

Miskin Hâce Ahmed cânı hem gevherdir hem kânı
Cümle anıng mekânı ol lâ-mekân içinde

HİKMET–63

Seherlerde kobub yığlab dua kılsam
Dostlar Hâcem meni bendem degey mukin?
Yaş omığa kanım tökûb duâ kılsam

Dostlar Hâcem meni bendem degey mukin?

Dergâhığa başım koyub nâle kılsam
Köz yaşımnı akkuzuban jâle kılsam
Biyâbânlar kezib özüm vâle kılsam
Dostlar Hâcem meni bendem degey mukin?

Kaydâ barsam yâdın aytıp yığlasam men
Hizmetide belim mehkem bağlasam men
Hasretide yürek bağrım dağlasam men
Dostlar Hâcem meni bendem degey mukin?

Her kün yüzming kolum açıb âmin desem
Musa sıfat Tur tağıda râzın aytsam
Toksan tokkuz râzın aytıb canım bersem
Dostlar Hâcem meni bendem degey mukin?

Bâyezid dek yetmiş yolı özüm satsam
Allah teyu derdi birle ölüb ketsem
Riyazetde arıb azıb açıb katsam
Dostlar Hâcem meni bendem degey mukin?

Allah üçün ferzendlerim yetim kılsam
Riyazetde söngeklerim halım kılsam
Ehl-i ayâl hânûmanım ğanim kılsam
Dostlar Hâce meni bendem degey mukin?

Allah degen bendelerni kulı bolsam
Aşıklamrn küyüb uçgan küli bolsam
Yol üstide tufrak sıfat yolı bulsam
Dostlar Hâcem meni bendem degey mukin?

Allah, Allah, canım Allah, dilim Allah
Sendin özge penâhım yok Vallah-Billah
Yığlab keldim dergahınggâ şey'en Lillah
Dostlar Hâcem meni bendem degey mukin?

Yahşilerning sohbetide zâkir bolsam
Her ne cefâ tekse menge şâkir bolsam
Eyyüb sıfat belâsığa sâbir bolsam
Dostlar Hâcem meni bendem degey mukin?

Astanengge başım koyub tevbe kılsam
Gıybet kılğan tillerimni yüz ming tilsem
Günah kılğan bendlerimni pâre kılsam
Dostlar Hâcem meni bendem degey mukin?

Tevbe kıldım, tevbe kıldım kabul kılğıl
Tevbem kabul kılmas bolsang canım alğıl
Yolda kaldım, yolda kaldım kolum alğıl
Dostlar Hâcem meni bendem degey mukin?

Allah üçün merdânevar canım bersem
Ehl-i ayâl han-u mânımnı taşlab ketsem
Can ne bolğay imânımdın belki ötsem
Dostlar Hâcem meni bendem degey mukin?

Seherlerde erte kopub Hakk'a yansam
Uluğ kiçik günahlardın tevbe kılsam
Zarî kılıb Hazretige boyun sunsam
Dostlar Hâcem meni bendem degey mukin?

Kahhar İgem sendin korkub uygansam men
Günâhımğa ikrâr bolub ingresem men

Seherlerde yakam uşlap yalbarsam men
Dostlar Hâcem meni bendem degey mukin?

Taşkın kelgen deryalarda yüzlesem men
Azıb kalğan botalar dek bozlasam men
Öler vaktde ming bir atıng sözlesem men
Dostlar Hâcem meni bendem degey mukin?

Vâ veyletâ nedâmet dep korkub kopsam
Pir-i muğan dergahını tınmay öpsem
Yahşilerni hâk-ı pâyı bolub ölsem
Dostlar Hâcem meni bendem degey mukin?

Tang atkunça yığlab tınmay korkub çıksam
Sübhan derdin aytıb devam ingreb çıksam
Tufrak sıfat âciz bolup hârlık tartsam
Dostlar Hâcem meni bendem degey mukin?

Kul Hâce Ahmed canıng bergil merdânevâr
Cândın keçib yolğa kirseng körgüng didâr
Muradıngı berür senge Perverdigâr
Dostlar Hâcem meni bendem degey mukin?

HİKMET–64

Bu âlemde Hakk'dın korkub zâr ingresem
Ahiretde ruhum âram alar mukin?
Erenlerni baskan izin közge sürsem
Pir-i muğan meni yolğa salar mukin?

Başım berib belim bağlab kılsam ihlâs
Nefsi şeytan çengelidin bolsam halâs
Can bererde meded kılsa Hızr İlyas
Gavsü'l-ğıyâs hatm-i Yâsin kılar mukin?

Tağu çöller günahımdın kılmas tâkat
Her kün yüz ming cürm isyan menge âdet
Bu iş birle âhiretde bar mu rahat?
Tevbe kılsam âdetlerim kalar mukin?

Asitânege başım koyub zâri kılsam
Garib yetim başın sılab duâ alsam
Hakkdın korkub dünya işin arka salsam
Hâcem meni hâl-i dilim sorar mukin?

Adem safi sünnetlerin tilge alsam
"Ya Rabbenâ zalemnâ" dep nâle kılsam
Biyâbanda köz yaşımnı jale kılsam
Bir u Bârım meni yolğa salar mukin?

Seherlerde zâri kılıb yığlasam men
Can bererde belim mehkem bağlasam men
Şevki birle yürek-bağrım dağlasam men
Hakk çırağı kabrim içre yanar mukin?

Başım tenim tufrak kılıb fenâ bolsam
Didâr tileb hasretide edâ bolsam
Ehl-i ayal hânumândın cüdâ bolsam
Dostlar Hâcem menge rahmi keler mukin?

Şeytân la'in yoldın urdı hâlim tebah
Yığlamay mu nefsim meni kıldı hevâ
Alem halkı barıb ötse meni evâ
Kâfir nefsim azazildin tanar mukin?

Garib canım Hakk yolıda nezr eylesem
Şah Hasan dek Kerbelâ'da suvsâb ölsem
Hakk şarâbın içermen deb teşne ketsem
Anda barsam suvsunlarım kanar mukin?

Ashâblardek din talaşıb başım bersem
Şehr-i bânu imamlar dek yığlab yürsem
Allâh üçün kâfirlerge esir bolsam
Rahman İgem senge makbul bolar mukin?

Dermândemen, şermendemen kolum alğıl
Yoldın azğan dermândemen yolğa salgıl
Allah deban fenâ boldum rahm eylegil
Asilerge feyz u fütuh berer mukin?

Ey âsiler tevbe kılğıl Hakk eşitsün
Nâlengizdin yer ü kökler nâle kılsun
Melâikler Hakk'dın tileb uluş bersün
Uluş alğan kulnı gamı bolar mukin?

Aklım hayran, közûm giryân, hâne veyrân
Hakk yolını bilelmesmen özüm nâdân
Ey talibler bi-tâkatmen kayda cânân
Cânanımdın heç kim haber biler mukin?

Cânâneni tapay deseng seher turğıl
Aşıklarnıng meclisige özüng urğıl
Haknı izleb yığlab yürüb mâtem kurğıl
Mâtem kurmay tarikatga kirer mukin?

Hakk vaslığa yetey deseng zâri kılğıl
Zıkrin aytıb erenlerge yârı bergil
Cefâ tartıb erenlerdin uluş algıl
Uluş almay didârını körer mukin?

Kul Hâce Ahmed her ne dersen bulhevessen
Hakk'dın korkub ahiretga ğam yemessen
Başıng birle tünler katıb Hu demessen
Bulhevesni Hâcem kabul kılar mukin?

HİKMET–65

Her subh-dem boynum kısıb "Rabbi" desem
Rabbim meni murâdımnı berer mukin?
Kanlar töküb közlerimdin zâr ingresem
Tengrim meni hâl-i dilim sorar mukin?

Muhabbetni meydânıda cân oynatsam
Mansûr sıfat başım berib dâr oynatsam
Yüz ming türlük cefa tartıb cân kıynatsam
Aciz kulung cemalingni körer mukin?

"Yâ Rabbenâ" zikrin aytıb zâkir bolsam
Sansız mihnet başga alıb şâkir bolsam
Yahşilarnı sohbetide hazır bolsam
Miskin bendeng feyz u fütuh alar mukin?

Zahidlerdek namâz okub taat kılsam
Aşıklardek yığlamağnı âdet kılsam
Öz yerimde ğaribligni râhat bilsem
Dergâhıda Hâcem kabul kılar mukin?

Yiğitlikde tâat kılıb egilmedim

Ferib çektim riyazatda buğulmadım
"Lâ-Lâ" aytıb "illallah" da sugulmadım
Hızr babam öz yolığa alar mukin?

Bu dünyada men dek âsi hergiz bolmas
Mundağ günah tersa, cühud, kâfır kılmas
Ölüb barsam dozah içre orun bermes
Tevbe kılsam Hâcem kabul kılar mukin?

Hâcet tileb dergahığa yığlab keldim
Cândın keçib belim mehkem bağlab keldim
Ayb yankuçı settârlığıng anglab keldim
Kan yığlasam hâcet revâ bolğay mukin?

Kızıl yüzüm riyâzetde sarğatmadım
Seherlerde ğarib canım ingretmedim
Her kün tebip it nefsimni urgatmadım
Allah desem kâfir nefsim öler mukin?

Kul Hâce Ahmed köngül közi açılğay mu?
Tillerimdin dürr gevher saçılgay mu?
Köp yığlasam günahlarım tökülgey mü?
Oşal vaktni menge atâ kılur mukin ?

HİKMET–66

Sensin meni penahım dep yolğa kirsem
Bir u Bârım meni yolum açar mukin?
Haram şübhe karanğuluk baskan könglüm
Ruşen bolub dürr ü gevher saçar mukin?

Nazar kılsa hasta könglüm ruşen bolur
Yüz ming hata yazuklarım pinhân bolur
Lutf eyleseng yüz ming âsi handân bolur
Nazar kabgân çerağ hergiz uçar mukin?

"Euzubillâh mineşşeytanirracim" desem
Ta'at birle söngeklerim halım kılsam
Ehl-ü ayal hânumânım yetim kılsam
Şeytan la'in mendin yırak kaçar mukin?

Yol astıda aziz başım tufrak kılsam
Cân u dilim Hakk yolığa şeydâ kılsam
Zikrin aytıb murdar tenim âfak kılsam
"Elest" hamrın miskin bendeng içer mukin?

Allah dedi Hazretinge sığınıp barsam
Muhabbet şevki birle köksüm yarsam
Derding tartıb hamdıng aytıb açılıb barsam
Vücüdımdın bu ukbalar köçer mukin?

Tağdın ağır isyanım bar ötey desem
Günahım köp yerge sığmas tapay desem
Başım alıb biyâbânlar ketey desem
Rahmân Tengrim günahımdın öter mukin?

Tarikatnı bâzârıda sevdâ kılsam
Mansur yanglığ "Enel-Hakk"nı gavğa kılsam
Hizmet kılıb derdi hâlet beyân kılsam
Köksümdeki kürrelerin açar mukin?

Kul Hace Ahmed zâhid bolub mescid kirsem
Hâb-ı ğaflet haram kılıb kâim bolsam
Lebh alıb kıyâmetdin korkub varsam

Uçmağ içre hur u ğılman kuçar mukin?

HİKMET–67

Niyet kıldık Ka'bege rızâ bolung dostlarım
Yâ ölgeymiz kelgeymiz rızâ bolung dostlarım
Niyet kıldık Ka'bege Hak Mustafa ravzaga
Nasib kılğay barçağa rızâ bolung dostlarım

Nasib bolsa bargaymız nasib bolsa kelgeymiz
Ecel yetse ölgeymiz rızâ bolung dostlarım
Rızâ bolung özümdin yahşı yaman sözümdin
Ötüng meni yüzümdin rızâ bolung dostlarım

Kudret bolsa yürüngiz küç bolmasa turungız
Duâ kıla körüngiz rızâ bolung dostlarım
Dostlar bizni yoklağay fâsıklar köp uhlağay
Mescid sarı kelmegey rıza bolung dostlarım

Sırdın boldı işâret munda kılduk imâret
Kılğay Resûl şefâat rızâ bolung dostlarım
Arslan Bâbdın beşâret pirdin tileb icâzet
Dostlar kılğay ibâdet rızâ bolung dostlarım

Kabe sarı köçelük zâlimlerdin kaçalık
Oğıl kızdın keçelük rızâ bolung dostlarım
Tilim sorsam karâr yok ğarib ölse sorar yok
Yemişlerde helâl yok rızâ bolung dostlarım

Keçti kulung cânıdın çıktı halknı sanıdın
Dostlar barğay songıdın rızâ bolung dostlarım
Hoca Ahmed yum közüngni halkka aytgıl sözüngni
Ka'bege sürt yüzüngni rızâ bolung dostlarım

HİKMET–68

Közüm nemlik, dilim gamlık, can elemlik
Neçük ilaç eterimni bilmem dostlar
Bu hasretde nedâmetde yaşım akıb
Kayu taraf keterimni bilmem dostlar

Türlük türlük alâmetler boldı peydâ
Yüregimde cerâhetler boldı peydâ
Bu dünyada lâhza fariğ bolmağ kayda
Neçük ilaç eterimni bilmem dostlar

Allah üçün ferzendlerim yetim kılsam
Candın keçib, maldın keçib garib bolsam
Biyabanda yalğuz kazdek nâle kılsam
Neçük ilaç eterimni bilmem dostlar

Has kullardek keçeleri kaim bolsam
Merdanlerdek kündüzleri saim bolsam
Keçeleri âram almay Rabbim desem
Neçük ilaç eterimni bilmem dostlar

Tuhmı isyan bihad saçtım taatım az
Ötti ömrüm gaflet birle hem kış u yaz
Yakınturur canım kuşu kılsa pervaz
Neçük ilaç eterimni bilmem dostlar

Kul Hace Ahmed hizmetide can bermese
Dehkan ermes ketman çabıb nan bermese
Va bolmagay gül gonçesi nem bolmasa

Neçük ilaç eterimni bilmem dostlar

HİKMET–69

Eyâ dostlar harâblıkda kattı başım
Kılay emdi hasb-i hâlım beyân emdi
Kervân ketti çüşt u çâbuk menzil aştı
Teşne bolğaç kıldın âh u efgân emdi

Merkep yağır, yüküm ağır özüm gamgin
Hasret birle akl u huşum ketti temkin
Ötib kervân közdin gâyib boldı mukin?
Barur cayım bilelmesmen kayan emdi

Abes ötti essiz ömrüm resvalıkda
Heç bolmadım zaman tersi Hüdalıkda
Daim yürdüm nefsim üçün gedalıkda
Her ne kılgan sevdalarım ziyan emdi

Bu hâletde ol Azrâil kelse nâgâh
Issığ tendin cânnı alğay va hasreta
Alır Şeytân imânıngni kılur rüsvâ
Birâderler ara yolda kalgan emdi

Ol hâletde söz ayturga yoktur dermân
Öçüp kalğay vücud içre şem-i imân
Kızıl gül dek yüzüng bolğay misl-i saman
Karıp boldung yer astığa nihân emdi

Zen ü ferzend ağa ini yığlıp kelgey
Mirâs-deban mâl u mülkin bölüb alğay
İt dek südrep kara yerge seni kömgey
Lokma kılur karış atlığ yılan emdi

Kel ey hâif bu işlerdin haber alğıl
Tevbe kılıp dâim Allah sarı barğıl
Kul Hâce Ahmed dünyâlıkdın ötüp yanğıl
Şâyed kılğay pir-i muğân nazar emdi

HİKMET–70

Ukbâ haberin eşitib dünyânı salıb keterem
Tüşdüm erenler bahrige dünyanı salıp keterem
Erenler dünya demedi dünya gamın yemedi
Hakkdın özgeni demedi dünya salıb keterem

Mûsâ, İmrân kalmadı taht-ı Süleyman kalmadı
Ming yaşlığ Lokman kalmadı, dünya salıb keterem
Dünya degen azar ermiş akil kullar bîzar ermiş
Cahiller birle yâr ermiş dünya salıb keterem

Sultan Hâce Ahmed Yesevi aytdı bu hikmetni temâm
Eşitsün dep cümle cehân dünyanı salıb keterem

HİKMET–71

Huşlamaydur alimler sizni aygan Türki'ni
Ariflerdin eşitseng açar köngil mülkini
Ayet hadis ma'nası Türki bolsa muvafık
Ma'nasıga yetgenler yerge koyar börkini

Kazı müfti mullalar şeriatda râhnı
Arif âşık alıbdur tarikatnı arkını
Amel kılğan alimler dinimizni çırağı

Burak miner mahşerde egri koyar börkini

Amel kılsa âlimler din u ayın yarukı
Körse bolur alarnı rengi ruyı körkini
Amel kılmay "kâl" ilmin okuy bilmey kalğanlar
Arkasığa köterür kırk eşekni yükini

Hâcemen dep laf urma uşbu dünya bîpayan
Bilemen dep aytma sen köngüldegi çirkini
Rehnemâdur Hace Ahmed gülistanı ma'rifet
Sözler sözi hakikat açar köngül mülkini

Miskin zaif Hace Ahmed yetti puştinge rahmet
Farsi tilini biliben hub aytadur Türki'ni

HİKMET–72

Eyâ dostlarım ölsem men bilmem ki hâlim ne bolur
Gorga kirib yatsam men bilmem ki hâlim ne bolur
Eltip lahedge koysalar arkağa bakmay yansalar
Soruğ sevalim sorsalar bilmem ki hâlim ne bolur

Kirse karış atlığ yılan çolgansa tenge şul zamân
Kalmas bütün bir üstühân bilmem ki hâlim ne bolur
Cümle yığılıp mör ü mâr etrafımda niş urar
Müşkül erür pes kâr u bâr bilmem ki hâlim ne bolur

Hiç kelmedi mendin sevâb anda ne bergümdür cevâb
Ger kılsalar yüz ming azâb bilmem ki hâlim ne bolur
Bolsa kıyâmet küni hâzır bolur barçaları
Kılğan amellering kanı bilmem ki hâlim ne bolur

Ey Kul Ahmed sen bu kün kılğıl ibâdet tün ü kün
Demegil ömrümdür uzun bilmem ki hâlim ne bolur

HİKMET–73

Neçe yıllık mehribânım cân ediler dostlarım
Bu vücudum şehrini fâni kıladur dostlarım
Bu kafesni tutisi pervâz kıladur uçgeli
Bir karanğu şulesiz yerge baradur dostlarım

Ey meni yârânlarım himmet tutung imânıma
Düşmanım imânıma zahmet beredür dostlarım
Uşbu cân bizler birle bir neçe yıllar bar edi
Hak Teâlâ hükmi birle azm etedür dostlarım

Bu mening azâlarım cânım birle şâdmân edi
Cân çıkarğa külli azâm titreşedür dostlarım
Emr-i Hakk'a barça halk-ı âlemin boldı rızâ
Ol hakikat bendeler dâim rızâdur dostlarım

Kul Hâce Ahmed tutisi pervâz etedür uçgeli
Neylesin Miskin hükm-i Hudâdur dostlarım

HİKMET–74

Ömrüm zayi' gaflet birle yel dek ötti
Hasretingde közdin yaşım kan dek ketti
Bildim dostlar bu aklım emdi yetti
Seherlerde kobub taat kılgum kelür

Seherlerde Kur'an okub senâ kılsam
Hazretingge kol kötarıb duâ kılsam

Zari kılıb bu canımnı feda kılsam
Seherlerde kobub taat kılgum kelür

Hırs u heva nefs yolunı koymak kerek
Mansur yanglığ dar başığa minmek kerek
Nesimi dek can aççığın çekmek kerek
Seherlerde kopub taat kılgum kelür

"Fezküruni ezkürkum" ayetidin
İman boldı Hak Te'ala taatıdın
Keçmek kerek uşbu nefsning rahatıdın
Seherlerde kobub taat kılgum kelür

Zahidlerge zühd ü amel takva kerek
Riyâzetlik aşıklarga fetva kerek
Ul tarikat er bolganga da'va kerek
Seherlerde kobub taat kılgum kelür

Arıtur dil zengarını "Hû-Hû" yadı
Aşıklarnı keçe kündüz "Hu" muradı
"Hu-Hu" teyu can bergeysen Kul Ahmedi
Seherlerde kobub taat kılgum kelür

HİKMET–75

Hiç bilmedim neçük keçti ömrüm mening
Sorar bolsa men kul anda ne kılğaymen?
Netek bolgay yolğa salsang men acizni
Sorar bolsa men kul anda ne kılğaymen?

Yoldın çıkıp azğanımnı bilmedim men
Hak sözini kulagımğa almadım men
Bu dünyâdın keterimni bilmedim men
Sorar bolsa men kul anda ne kılğaymen

Ötkenlerdin ibret alıp yolğa kirmey
Nevha feryad aytıp anda ortab yanmay
Keçe kündüz yürümişmen özni bilmey
Sorar bolsa men kul anda ne kılğaymen?

Cânıng çıkıp tening yatur tar lahedde
Sorğuvçılar kelip sorsa ol hâletde
Akar yaşım keter huşum ol vakitde
Sorar bolsa men kul anda ne kılğaymen?

Gafillikde yürüdin sen it dek kezip
Tening yatur tar lahidde asru şişip
İş kılmadıng sen Tengrige kögsin teşip
Sorar bolsa men kul anda ne kılğaymen?

Kul Hâce Ahmed bu dünyâda tevbe kılğıl
Tevbe kılıb yol başığa barıp turğıl
Hâs kullar dek azukungnı alıp yürgil
Sorar bolsa men kul anda ne kılğaymen?

HİKMET–76

Her kim kılsa tarikatnı da'vâsını
Evvel kadem şeriatga koymak kerek
Şeriatnıng işlerini edâ kılıb
Andın songra bu da'vânı kılmak kerek

Şeriatsız dem urmaslar tarikatda
Tarikatsız dem urmaslar hakikatda

Uşbu yollar yeri bilinür şeriatda
Cümlesini şeriatdın sormak kerek

Andın songra bir er kerek iradetliğ
Bolmış bolsa ol bir erdin icazetliğ
Şeriatda rast muvafık kerametliğ
Oşal erning etegini tutmak kerek

Kim bilmeyin bu yollarnı şeyhmen dese
Kerametdin vilayetge haber berse
Batıl erür eger ruhül-emin erse
Özin andağ batıllardın saçmak kerek

İradetsiz icâzetsiz mürşid bolmas
Tarikatnıng yollarını hergiz bilmes
Mübtedidür iradetge layık ermes
Andağlardın yırağ-yırağ kaçmak kerek

İrâdetni bergil ehl-i icazetge
Kâim bolgıl tüni ü küni riyazetge
Sanab anı kulluğunu ibadetge
Kulluğıda belni bağlab turmak kerek

Andın songra mücahede tonın kiyib
Riyazetni botasıda erib akıb
Menmenlikdin ötüb özini sâf kılıb
İzzet rahatın satıb hârlık almak gerek

Uşbu turur erenlerni kılğanları
Taliblerge bilsün deban ayğanları
Rastdur bu söz bilgil yoktur yalğanları
Can kulağı birle munı bilmek kerek

Sıdkı birle her kim kabul kılsa munı
İ'tikadı birle bolsa tünü küni
Yadı birle meşğul bolsa yeldâ tüni
Erenlerdin himmet yarı kılmak kerek

İradetsiz uşbu yolğa kirmediler
İnâbetsiz yolğa kadem koymadılar
İcâzetsiz yarım nefes urmadılar
Mürid bolğan bu sıfatlığ bolmak kerek

Her kim kirse uşbu yolğa belin bağlab
Kul Hace Ahmed kerek özni hadim eyleb
Niyetini Hüdayığa dürüst eyleb
Teveccühni azizlerge kılmak kerek

HİKMET–77

Şeriatnı şeraitin bilgen aşık
Tarikatnı makamını bilür dostlar
Tarikatnı işlerini eda kılıb
Hakikatnı deryasığa batar dostlar

Didârını körüb bolmas tün-kün uyub
Pak ışkını kolga almay bolmas yürüb
Hakikatnı deryasını hatarı köb
Hiç uhlamay didarını körer dostlar

Eya aşık bu dünyada mihnet targıl
Tartkan cevr u cefalarını rahat bilgil
"Hû" sohbetin kurgan yerge özüng urgıl
Urgan aşık muradıga yeter dostlar

Bu yollarnı gazâsudur kaygu mihnet
Mihnet tartıb cefâ çekken körer rahat
Seherlerde zârı kılgan huş saadet
'Hû-Hû" teyu bu dünyadın öter dostlar

Çın dil birle yığlaganlar körgey lika
Sübhan İgem didârını kılgay ata
Kılavuzsuz yolga kirmeng aynı hata
Yolga kirgen menzillerdin ozar dostlar

Vaderiğa ötti ömrüm bilmey kaldım
Bu dünyanı esbabını kolga aldım
Dünya izleb din işini artka saldım
Bilelmesmen halim neçük bolar dostlar

Muhabbetni şarabıdın tatmaganlar
Bayezid dek herkun özin satmaganlar
Bu dünyanı izzetidin ötmegenler
Hayvan erür belki andın beter dostlar

Aşık bolsang ışk yolıga koygıl kadem
Dünya ukbin talak koygıl misl-i Edhem
Akil erseng dünya üçün yemegil gam
Kıyamet kün cezaların berer dostlar

Sır şarabın içgen aşık özin bilmes
Bu dünyanı izzetlerin közge ilmes
Yüzming dânâ nâsih bolsa pendin almas
Vaşuka dep özin bilmey yürer dostlar

Ruz-ı elest Hüda özi nida kılgan
"Kalu bela" deban ruhlar cevab bergen
Hazret taba ruhlar uçub karşu kelgen
Andağ aşık Hak cemalin körer dostlar

Kul Hace Ahmed aşık bolsang dünya koygıl
Ahiretni azabıdın kaygu yegil
Erenlerni kılganların hem sen kılgıl
Hizmet kılgan âhir murad tapar dostlar

HİKMET–78

Keling dostlar Allah yâdın daim aytıng
Allah yâdı köngül mülkin açar dostlar
Estağfir u istiğfarnı tınmay aytıng
Şeytan la'in ten mülkidin kaçar dostlar

Şeytan la'in sizge düşman hazır bolung
Keçe Allah kündüz Allah aytıb ölüng
Tar lahedge kirer vaktda nurga tolung
Melaikler Allah nurın saçar dostlar

Allah nurı kabr içini ruşen kılgay
Melaikler tigreside ravzen koygay
Mü'min bende körüb anı hayran kalgay
Bu alemni ruşeniden keçer dostlar

Barça ervah yığlıb kelgey mübarekke
Halâyıklar meşgul bolgay tebarekke
Dua kılıb yangandın song kalur yekke
Cümle ervah süyünib bir bir kuçar dostlar

Yetti kadem koygandın song Münker-Nekir

Heybet birle kirib kelgey kılıb kahır
İki közi ot dek yanıp okrab turır
Nurın körüb ta'zim kılıb kuçar dostlar

Münker-Nekir sormay çıkıb nâle kılgay
Köz yaşını akkuzuban jâle kılgay
Hak yâdını aytıb özin vâle kılgay
Pervaz kılıb hava sarı uçar dostlar

Nida kelgey İlahımdın ne yığladıng
Has kulumdın kabr içinde ne tıngladıng
Ey bi-edeb kulak salıb ne angladıng
Münker-Nekir ong u solga kaçar dostlar

Yürse tursa,yatsa kobsa meni yâdım
Hatt-ı berat kolga algan ol azadım
Andağ kulnı saydıdurmen ol seyyadım
Kılmış aytmış günahlardın keçer dostlar

Günahların Hak bağışlab nazar kılgay
Ongda solda yatkanları şâkir bolgay
Andın songra barça ervah hazır bolgay
Kabristanga Hak rahmetin saçar dostlar

Bihamdillah yahşı keldi biz kutulduk
Kabr içinde her azabdın fariğ bolduk
Neçe yıllar mürde erdik bes tirildük
Dua kılıb Hakk'a elkin açar dostlar

Münker-Nekir yığlab aytur Sen bilürsen
Zatıng uluğ her ne kılsang Sen kılursan
Lutf eyleseng yolsızlarga yol berürsen
Secde eyleb şâkir tilin açar dostlar

Lailahe illallah'ga şeydâ bolgan
Didâr üçün bu alemde resvâ bolgan
Dünya koyub ahıretni sevda kılgan
Havz-ı kevser şarabıdın içer dostlar

Ruz-ı ezel takdir kılsa Hak cemali
Yüzming şeytan kasd eylese yok zevali
Kündin künge ziyad bolgay kal ü hali
Dânâ bolub Hak yolların açar dostlar

Muhabbetni meydanıda cevlan kılgan
Hakikatnı deryasıdın gevher algan
Marifetni meta'ını içke salgan
Yürse tursa dürr ü gevher saçar dostlar

Aşık uldur Hakk'a canın kurban kılsa
Zikrin aytıb çarzarb urub seher tursa
Erenlerdin feyz ü fütuh tola alsa
Sultan bolub dürr ü gevher saçar dostlar

Hakk Te'ala buyın algan munda turmas
Da'va kılıb işanlıknı lafın urmas
Kayda barsa fakir-miskin dükan kurmas
Garib bolub veyranege köçer dostlar

Kul Hace Ahmed nefsdin uluğ bela bolmas
Yer ü kökdin to'ma berseng hergiz toymas
Tufrak olub yerde yatsang kafir bolmas
Nefsi ölgen hur u gılman kuçar dostlar

HİKMET–79

Yaratkan Bir ü Bar'ım yolın izleb
Şeytan la'in yollarıdın kaytıng dostlar
İhlas birle muhabbetni camın içip
Can u dilde Hayy zikrini aytıng dostlar

Hayy zikrini aytıb içgen cam-ı şarap
Yol üstide aziz başı misli turab
Allah içün hali harab bağrı kebab
Can u dilde Hayy zikrini aytıng dostlar

Astanege başım koyup zari kılsam
Halka kurup kim zikr aytsa yarı bersem
Zikrin aytıb ol suhbetdin dürler tersem
Can u dilde Hayy zikrini aytıng dostlar

Amel kılmay alim ilmin basıp yürgey
Ölüp barsa tar lahedde canı küygey
Allah, Resul dining kim dep haybet kılgay
Can u dilde Hayy zikıini aytıng dostlar

Münker-Nekir "Men rabbük" dep seval kılgay
Kal ilmidin bir nuktası kâr kılmagay
Va hasreta amelsizler neçük kılgay
Can u dilde Hayy zikrini aytıng dostlar

Allah degen kend u esel peyda kıldı
Ahiretde Allah birle sevda kıldı.
Amel kılgan çın alimni dânâ kıldı.
Can u dilde Hayy zikrini aytıng dostlar

Kalıng çırağ haling pilte yağı yaşıng
Neçe aytsam behre almas köngli taşıng
Yol üstide tufrak bolsun aziz başıng
Can u dilde Hayy zikrini aytıng dostlar

Essiz alim amel kılmay yolda kalur
Okup okmay dünya malın kolga alur
Menmenlikdin essiz ömrün zayi kılur
Can u dilde hayy zikrini aytıng dostlar

Zahir buzub batın tüze alim bolsang
Ruz-ı mahşer kolung tutgay tangla barsang
Va veyleta nedamet dep yolda kalsang
Can u dilde Hayy zikrini aytıng dostlar

Alim uldur namaz okub ta'at kılsa
Hak'dın korkub ahiretni gamın yese
Kur'an okub Hak'dın korkub zar ingrese
Can u dilde Hayy zikrini aytıng dostlar

Andağ alim ikki közi giryan bolur
Seherleri erte kopub nâlân kılur
Hak yolıda küyüp yanıb biryan bolur
Can u dilde Hayy zikrini aytıng dostlar

Hârlık tartgıl kafr nefsing başı katsun
Daim müdam bu dünyadın yığlab ötsün
Tufrak bolgıl alem seni basıb ötsün
Can u dilde Hayy zikrini aytıng dostlar

Harlık tartıb Hak Mustafa Ümmet dedi
Asi cafi ümmetlerin gamın yedi

Anıng üçün ümmetleri kuvvet aldı
Can u dilde Hayy zikrini aytıng dostlar

Ümmet üçün bağrıda yok zerre bütün
Ümmet dese dimağıdın çıker tütün
Hak Te'ala kılgay mu dep bizni otun
Can u dilde Hayy zikrini aytıng dostlar

Kul Hace Ahmed alay deseng Hak'dın uluş
Bayezid dek nefsing birle tün kün uruş
Ey bihaber ümmet erseng buldur reviş
Can u dilde Hayy zikrini aytıng dostlar

HİKMET–80

Eyâ dostlar beyân eyley Hak Resul'dın
Ümmet bolsang iştib dürud aytıng dostlar
Ol "rahmeten li'l-âlemin" cüzü küldin
Ümmet bolsang iştib dürud aytıng dostlar

Hudâvendim atâ kıldı anga Mirâc
Rahmet bahrı tolup taşıp urdı mevvâc
Koydı anı başı üzre la-emrük tâc
Çın ümmetsen iştib dürud aytıng dostlar

Evvel Cibril alıp keldi anga burâk
Burâk minip kıldı Hazret ming tumturâk
Burâk uçup pervâz kıldı hind el-Irâk
Çın ümmetsen iştib dürud aytıng dostlar

Aksâ barıp tüşti körüng anda Server
Yığıldılar cümle rûhlar ol Peygamber
Mübârek bâd kıldı rûhlar anda yekser
Çın ümmetsen iştib dürûd aytıng dostlar

Cibril alıp ol Hazretni kıldı pervâz
Ol Sidretü'l-müntehâ'ğa yettiler bâz
Mustafâ'nı Cibril kıldı hub ser-efrâz
Çın ümmetsen iştib dürûd aytıng dostlar

Makâmıdın ötelmeyin Cibril kaldı
Cılavını ol Mikâil kelip aldı
Ahir demde ol Mikâil harıp kaldı
Çın ümmetsen iştib dürûd aytıng dostlar

Ol İsrâfil anı alıp uçtu cinân
Ol makâmda Resul kıldı aceb cevlân
Ol hem kaldı makâmıda kılıp efğan
Çın ümmetsen iştib dürud aytıng dostlar

Arşka karab kadem koydı Resulullâh
Naleynini salay dedi Hak Mustafa
Nidâ keldi naleyn birle sen koyğıl ha
Çın ümmetsen iştib dürûd aytıng dostlar

Hak sarıdın nidâ keldi "Erini meni"
"Ey Habibim manga karib kelgil beri
Mahrem kılay hâs sırrımğa İmdi seni..."
Çın ümmetsen iştib dürûd aytıng dostlar

Hakk'a karap koydı kadem Resûlullâh
Hakk'dın özge hiç kim yoktur anda hemrâh
Mundağ makâm hiç kimge yok vallâh bi'llâh
Çın ümmetsen iştib dürûd aytıng dostlar

Çın ümmetsen bu sözlerni hüb bilip al
Uşbu sözler hâs ümmetke mânend-i bal
Münâfıkka yakmas bu söz kelgey melâl
Çın ümmetsen iştib dürûd aytıng dostlar

Münafıklar şek keltürüb boldı merdud
Tangla duzah dimâğıdın çıkar bil dûd
Songra kılğan peşimândın sanga ne sûd
Çın ümmetsen iştib dürûd aytıng dostlar

Mustafâ'nı mirâcığa salğıl kulak
Kim işitse köngli bolğay hub suvdın ak
Çın ümmetsen iştip yığla misl-i bulak
Çın ümmetsen iştib dürud aytıng dostlar

Hudâ aydı "Mihmân bolup kelding manga
Kança bolsa hâcetingni aytğıl manga
Kılıp hoşnûd hâcetingni berey sanga
Çın ümmetsen iştib dürûd aytıng dostlar

Resul aydı "Tileğenim âsi ümmet
Belâğatdın kırk yaşını kılğıl rahmet
Ey Hudayâ sendin rahmet mendin şefkat
Çın ümmetsen iştib dürüd aytıng dostlar

Tilegening kabûl kıldım yâ Hak Resûl
Sen aytganıng kabûl kıldım bolma melül
Köp köp tile hâcetingni kılay kabûl
Çın ümmetsen iştib dürûd aytıng dostlar

Kırkdın arı ellig yaşnı kıldım taleb
Bi-kes yetim yığlab keldim sanga karab
Közüm tiktim yâ İlahi sanga yığlap
Çın ümmetsen iştib dürud aytıng dostlar

Ellig yaşnı berdim sanga yâ Mustafa
Kaytıp tile men erürmen hâcet-revâ
Köprak tile her ne deseng berey sanga
Çın ümmetsen iştib dürud aytıng dostlar

Yâ İlâhi altmış yaşnı aytdım sanga
Sen tüvânâ men nâ-tüvân keldim sanga
Boyun sunup keldim seni dergâhınga
Çın ümmetsen iştib dürud aytıng dostlar

Hudâ aydı hâcetingni aytdıng manga
Hoşnud bolğıl emdi mendin yâ Mustafa
Men râzimen sen hem mendin bolğıl rızâ
Çın ümmetsen iştib dürûd aytıng dostlar

Resûl aydı emdi tiley yetmiş yaşnı
Gam lâyığa batıp kalğan aralaşnı
Ümmetim dep men içmedim toyup aşnı
Çın ümmetsen iştib dürud aytıng dostlar

Yetmiş yaşnıng havâlesin kılğıl manga
Kıyâmet kün rahmetimni saçay anga
Könglüng tinsün inâyetim emdi sanga
Çın ümmetsen iştib dürûd aytıng dostlar

Yetmiş yıldur manga bende sanga ümmet
Zen ü ferzend üçün çekken renc ü külfet
Ol bendemge men bermesmen aslâ zahmet

Çın ümmetsen iştib dürud aytıng dostlar

Yetmiş seksen toksan yaşka yetse bendem
Keçip anı günâhını kılğum adem
Ümmetingni gamı ketsün bolğıl bi-gam
Çın ümmetsen iştib dürud aytıng dostlar

Kul karısa Hâce berür hatt-ı berât
Bendem berse men bermesem manga uyat
Ey habibim hoşnud sen bolğıl şâd
Çın ümmetsen iştib dürûd aytıng dostlar

Ey birâder murik sözi yalğan aytmas
Dini süstrak münâfıklar neler demes
Ol ezeldin tire-bahtdur özge kelmes
Çın ümmetsen iştib dürud aytıng dostlar

Ey birâder münâfıkka bolma ülfet
Kim ülfetdür başı üzre yüz ming külfet
Başdın ayak munâfıknı ziyân zahmet
Çın ümmetsen iştib dürud aytıng dostlar

Hikmet kıldı mirâc sözin Kul Hâce Ahmed
Şükür Allah Mustafâ'ğa kıldı ferzend
Arslan Babam hurmâ berip kıldı hursend
Çın ümmetsen iştib dürûd aytıng dostlar

HİKMET–81

Didâr üçün cânnı kurbân kılmagunça
İsmâil dek didâr ârzu kılmang dostlar
Cândın keçip tarikatga kirmegünçe
Aşıkmen dep yalğan davâ kılmang dostlar

Aşıklık uluğ dava kılsang munı
Mihnet birle sınar ermiş Mevlâm seni
Renc ü mihnet birle bolsang tüni küni
Maşukangdın köngül özge kılmang dostlar

Menlik birle tarikatga kirmediler
Cândın keçmey yolğa kadem koymadılar
Nefs öltürmey teslim fenâ bolmadılar
Ham tamalığ birle yolğa kirmeng dostlar

Uşbu ışknı yolı tilim bolmakturur
Munda yığlab âhiretde külmektürür
Gül rengleri zeferân dek solmakturur
Mundağ bolmay âşıkmen dep aytmang dostlar

Mürşidlerni hizmetini kıl ihtiyâr
Özlügümdin yolğa kirdim deme zinhâr
Yahşı bilseng tarikatnı hatarı bar
Kılavuzsız uşbu yolğa kirmeng dostlar

Mürşidlerge hizmet kılsang nefsge âfet
Tegme nâdân bu yollarda kılmas tâkat
Sâdık kullar bu yollarnı bilür râhat
Tirig ölmey didâr ârzu kılmang dostlar

'Elkezzâbu lâ ümmeti" dedi sizge
Ol Muhammed Hak Resulı erdi bizge
Yalğançığa cennet yoktur vallâh anga
Yalğan sözlep imânsızın ketmeng dostlar

Hânumânın terk etmezdin körmes didâr
Didâr körey degen âşık bolur bidâr
Andağ âşık âhir körgey anda didâr
Didâr körmey sırdın haber tuymang dostlar

Sırdın manâ tuymağanlar bigânedür
Ol âşıknı mekânları veyranedür
Işk yolıda cân bergenler cânânedür
Cândın keçmey cândın haber bilmeng dostlar

Kul Hâce Ahmed özdin keçmey da'vâ kılma
Halk içinde âşıkmen dep tilge alma
Aşıklık uluğ işdür gâfil bolma
Gâfıl bolup Hak didârın körmeng dostlar

HİKMET–82

Hakk'a yanıp mü'min bolsang tâat kılğıl
Tâat kılğan Hak didârın körer dostlar
Yüz ming belâ başka tüşse ingremegil
Andın songra ışk sırrını bilür dostlar

Aşıkları zâr ingreben yolğa kirdi
Her ne cefâ tegse anı Hakdın bildi
Râzı bolup yer astığa hâzır boldı
Zâr yığlaban seherlerde kobar dostlar.

Eyâ dostlar hiç bilmedim men yolumnı
Saâdetge bağlamadım men belimni
Gıybet sözdin hiç yığmadım men tilimni
Nâdârılıgım meni resvâ kılur dostlar

Keçe kündüz bi-gam yürdüm zikrin aytmay
Cehd eyleben tüni küni fikrin etmey
Muhabbetni bâzârıda özni satmay
Nefsim meni yüz ming taâm tiler dostlar

Nefsingni sen öz re'yige koyma zinhâr
Yemey içmey tâat birle bolğıl bidâr
Ahir bir kün körsetgüsi senge didâr
Bidâr bolğan anda didâr körer dostlar

Eyâ gafil Hak zikrini tildin koyma
Dünyâlıkdın bir zerreni kolğa alma
Erenlerni arkasıdın hergiz kalma
Yolğa kirgen âhir murâd tapar dostlar

Vâ deriğâ ermân birle ömrüm keçti
Nefsim meni tuğyan kıldı haddın aştı
Cânım kuşı pervâz kılsa rûhum kaçtı
Gafil yürgen ömrin yelge satar dostlar

Didâr körey degen kullar bidâr bolur
Yürse-tursa, yatsa-kobsa zikrin aytur
İçi taşı andağ kulnı nurğa tolur
Allah nurın andağ kulğa saçar dostlar

Arif aşık öz canını otka yakmas
Biderdlerge çakmakın yakıp çakmas
Dünya kelip cilve kılsa kıya bakmas
Işksız kişi behayından beter dostlar

Kul Hâce Ahmed bende bolsang yığlab yürgil
Muhabbetni meclisige özüng urgıl

Kıyâmetni şiddetidin mâtem kurgıl
Mâtem kurğan sırdın haber alar dostlar

HİKMET–83

"Fel ya'lemunel alimüna"nı okur alim
Ma'nasını okmay anı bolur zalim
Ma'nasını okganlamıng tonı gelim
Andağ alim alim bolur dostlarım a

Alim uldur hişt yastanıb tahsil kılsa
Keçe kündüz Tengri'sige zâri kılsa
"Fel yedhakü" ayetini tefsir kılsa
Andağ alim, alim bolur dostlarım a

"Ve'l yebkü kesiran" deb Tengri aydı
Ma'na okgan alim tınmay yığlab erdi
Yığlay yığlay közleri a'ma boldu
Andağ alim, alim bolur dostlarım a

Alim uldur şeri'atda cevlan kılsa
Tarikatnıng bazarığa omın salsa
Muhabbetning deryasıdın gevher alsa
Andağ alim, alim bolur dostlarım a

Alimmen dep kitab okur ma'na okmaz
Köb ayetning ma'nasını hergiz bilmes
Tekebbür men-menlikni dini tutmas
Alim ermes, cahil turur dostlarım a

Tekebbür azazilğa neler kıldı
Tekebbürdin tavkı la'net anga saldı
Ferişteler körüb anda secde kıldı
Secde kılıb eman boldu dostlarım a

İlim ikki dür ten û canğa rehber turur
Can alimi Hazretige yakın turur
Muhabbetning şarabıdın içib turur
Andağ alim, alim bolur dostlarım a

Ten alimi zalimlerge ohşar ermiş
Beraetni ayetide çün buyurmuş
Duzah içre tınmay daim küyer ermiş
Zehri zakkum içib daim dostlarım a

Kul Hace Ahmed alimlerni hizmet kılğıl
Alimler sözin eşitib amel kılğıl
Amel kılıb Hak yolıda canıng bergil
Amelsizler didâr körmes dostlarım a

HİKMET–84

Muhabbetni şarabıdın içürmese
Can u dilim hasret birle keter dostlar
Allah yâdın vird eylemey ölüb ketsem
Essiz ömrüm erman birle öter dostlar

Allah degen çın aşıklar Burak mindi
Ma'şukıdın mihnet yetse boyun sundı
Tarikatnı bazarında cevlân kıldı
Hakikatnı deryasıdın öter dostlar

Hakikatnı deryasıdın algan kişi
Özi mungluğ köngli sınuğ közde yaşı

Hârlık-zârlık meşakkatdur daim işi
Didârını taleb kılıb tapar dostlar

Hakikatlığ aşıklarnı nefsi ölük
Üçyüzaltmışdört yüzkırktört hemme sülûk
Sözi şirin hulk u huşı yüz ming türlük,
Bu dünyanı puçek pulğa satar dostlar

Arif aşık bolay deseng elem tartğıl
Hak vaslığa yetey deseng tünler katğıl
Bu dünyanı işretini taşlab atğıl
Taşlab atsang mau menlik keter dostlar

Kıyametni şiddetini bilmegenler
Kattığ azab tar laheddin korkmağanlar
Hak kahrıdın korkıb yaşın tökmegenler
Duzah içre yüzming azab tartar dostlar

Va deriğa ötti ömrüm bilelmedim
Candın keçib hazret sarı baralmadım
Nefsdin keçib Hak emrini kılalmadım
Ölüb barsam hasret menge yeter dostlar

Ötti ömrüm şeriatga yetelmedim
Şeriatsız tarikatga ötelmedim
Hakikatsız ma'rifetge batalmadım
Kattığ yoldur pirsiz neçük öter dostlar

Kul Hoca Ahmed nefsim saldı uşbu yolga
Anıng üçün kaçtım dostlar çöldin çölge
Allah dep heç bakmadım ong u solğa
Allah degen şevk şarabın içer dostlar

HİKMET–85

Ruh kuşını titrer bolsa bal u peri
Pervaz kılıb arşdın arşga konar dostlar
Kulmen degen tınmay zikrin aytar
Işk otığa bağrı küyüb feryad eter
Bîhaberler ömrün bilmey yelge satar
Gaflet birle cehennemge keter dostlar

Ahir zaman şeyhi tüzer suretlerin
Zahid takva kılmay buzar siretlerin
Kergmet der hab-ı gaflet ru'yetlerin
Riya birle halkka özin satar dostlar

Eya gafil ömrüng seni öter yeldek
Köz yaşıngnı akuz daim ab-ı seldek
Seni süyer dergahide misli kuldek
Hace süyse seni azad eter dostlar

Gaflet birle ömrüng seni öter bilgil
Canıng birle pir hizmetin turub kılgıl
Andın songra dergâhige lâyık bolgıl
Hizmet kılgan muradığa yeter dostlar

Kul Hace Ahmed hikmet aytıb yığla seher
Erenlerni elfazıdın alıp haber
Söz aslını bilgenlerge aslı gevher
Zâhirige bakgan kuruğ kalar

HİKMET–86

Işk sırrını beyân kılsam âşıklarğa
Tâkat kılmay başın alıp keter dostlar
Tağ u taşga başın urup bi-hud bolup
Ehl ü ayâl hânumândın öter dostlar

Işk şiddeti başga tüşse âşık neyler
Bigâneler taşlar atıp anga küler
Divâne dep başın yarıp kanğa bular
Şâkir bolup hamd u senâ aytar dostlar

Işksızlarnı hem cânı yok hem imânı
Resûlullâh sözin aydım manâ kanı
Neçe aytsam eşitküvçi bilgen kanı
Bi-haberge aytsam könglü katar dostlar

Işk gevheri tübsiz deryâ içre pinhân
Cândın keçip gevher alğan boldı cânân
Bul-hevesler âşıkmen dep yolda kalğan
Dinlerini pûçek pulğa satar dostlar

Otka köydüm cândın toydum hayrân boldum
Bu neçük ot küymey yanmay biryân oldum
Muhabbetni atın işitip giryân boldum
Közi giryân murâdığa yeter dostlar

Zâr yığlaban zâr ingregil rahmı kelsün
Yol adaşsang rahmı kelip yolğa salsun
Amin dengler pir-i muğan kolung alsun
Hizmet kılğan murâdığa yeter dostlar

Zamâne hem âhir boldı hoyung ketti
Resûlu'llâh vadeleri yavuk yetti
Hâs kulları yahşı sözge kulak tuttı
Yaman kullar kündin künge better dostlar

"Küllü yevmin beterün" dedi Hak Mustafa
Ümmet bolsang kulak salğıl ehl-i vefâ
Yahşılarnı ecrin berür, bedge cezâ
Kıyâmet kün cezâların tartar dostlar

Fâsık, fâcir hevâ kılıp yerni basmas
Rûze namâz kazâ kılıp misvâk asmas
Resûlullâh sünnetlerin közge ilmes
Günâhları kündin künge artar dostlar

Dünyâdarlar mâlın körüp hevâ kılur
Menmenlikdin ol davâ-yı Hudâ kılur
Öler vaktda imânıdın cûdâ kılur
Cân bererde hasret birle keter dostlar

Kamuğ dünya yıkkanlarnı vallâh kördüm
Öler vaktda kalaysen dep hâlin sordum
Şeytân aytdı imânığa çengel urdum
Cân çıkarda yığlay yığlay keter dostlar

Kul Hâce Ahmed âşık bolsang cânıng küysün
Sıdkıng birle Allah degil Tengri bilsün
Duâ kılğıl mü'min kullar dünyâ koysun
Dünyâ koyğân âhiretka yeter dostlar

HİKMET–87

Kayu mahlûk Halık'ıga mûti' bolsa
Alem halkı oşal kulnı süyer dostlar

Yâdın aytıb bağrı pişib içi küyse
Dem urganda sansız uçkun uçar dostlar

Tili köngli sarı birle zâkir bolub
Üçyüz altmış tamırları kanğa tolub
Yazu kışın bülbüldeyin vâle bolub
Sayra kılıb şahdın şahga konar dostlar

Bu köngülni bostanıdur aceb bostan
İçinde sayraşurlar hezar destan
Körinür her şahı üzre türlük elvan
Ni'metlerni bişgenini körer dostlar

Zâhir ni'met şükrini gafil bilmez
Bâtındagın kıyas birle körse bolmaz
Zâhir közi gaflet birle bakıb körmez
Bâtın közi açılsa ul körer dostlar

Bâtın közi açılsa cümle perde
Açılur keter kalmas hicab sırda
Cannıng közi hayran bolur oşal yerde
Bakıb iman nuru birle körer dostlar

Kul Hace Ahmed Yesevi'ning uşbu sözi
Aceb ermes bakıb körse sırdın közi
Fenâlık makamında özning özi
Fenâlık içre bakıb körer dostlar

HİKMET–88

Muhabbetni câmın içib raks eylegen
Divâneliğ makâmığa kirdi dostlar
Aç u tokluk sûd u ziyân hiç bilmegen
Sermest bolup raks u semâ urdı dostlar

Raks u semâ urganlarga dünyâ harâm
Ehl ü ayâl hânumândın keçti tamâm
Seher vaktda Hakk'a sığnıp yığlar müdâm
Andın songra raks u semâ urdı dostlar

Raks u semâ urgan aşık özin bilmes
Bîhuş yürer dünya malın kolğa almas
Yüzming âdem taksir dese mağrur bolmas
Dünya tefip raks u semâ urdı dostlar

Dünyâ tefmey raks u semâ urgan câhil
Hak yâdını bir dem aytmay yürür ğafil
Dervişmen der dünyâ sarı köngli mâyil
Dünya üçün raks u semâ urdı dostlar

Özdin ketmey raks u semâ urmak hata
Sübhân İgem anga kılmas imân atâ
Tâat kılsa dillerini kılmas safa
Riyâ kılıp raks u semâ urdı dostlar

Vay uşandağ nâdânlardın ümit kılmang
Feyz fütûh alurmen dep yügrüp almang
Nefsi uluğ şer'i buzuğ veli bilmeng
Şeytan lain nohta urmay mindi dostlar

Özdin ketmey raks eylese Allah bizâr
Semâıdın yer tebrenip tartkay âzâr
Duâ kılay körsetmesün anga didâr
Dindin keçip raks u semâ urdı dostlar

Divaneliğ galib kelmey sema urar
Hak Mustafa çehar-yârdın bizâr yörer
Baştın ayağ günahları hazır turar
Günah tilep raks u semâ urdı dostlar

Şibli âşık semâ urdı pertev körüp
Mustafa'nı hâzır körüp seval sorup
Dünyâ ukbın arka taşlap közin yumup
Andağ kullar raks u semâ urdı dostlar

Şibli âşık yığlab aydı "Eyâ Resul
Bi-tâkatmen semâ ursam hem men melul"
Resül aydı "İnşâallâh kılğay kabul"
Ruhsat tilep raks u semâ urdı dostlar

Kul Hace Ahmed raks u semâ her kimge yok
Taklid birle ursa semâ kirgey tamuğ
Bu rivâyet pinhan erdi aytsam kamuğ
Haknı tapıp raks u semâ urdı dostlar

HİKMET–89

Evliyâlar aytgan vade keldi bolgay
Kıyametni küni yavuk boldı dostlar
Akil kullar bolganını bikdi bolgay
Halk u eldin mehr şefkat ketti dostlar

Uluğ kiçik yârânlardın edeb ketti
Kız u za'if civanlardın haya ketti
"El haya u minel-iman' dep Resul aytdı
Hayasız kavm acayibler boldı dostlar

Müsülman müsülmannı kıldı katil
Nâhak tutub hak işlerin kıldı batıl
Mürid pirge kılmaydılar yüz ü hatır
Aceb şumluğ zamaneler boldı dostlar

Ehl-i dünya halkımızda sehâvet yok
Padşahlarda vezirlerde adâlet yok
Dervişlerning duasıda icâbet yok
Türlük bela halk üstige yağdı dostlar

Ahir zaman âlimleri zalim boldı
Huş amedini aytguvçılar âlim boldı
Haknı aytkan dervişlerge ganim boldı
Aceb şumluğ zamaneler boldı dostlar

Kıyamet kün yavuk yetti kalganı yok
Kul Ahmed'ni aytkan sözün yalganı yok
Öz özige bir nasihat kılganı yok
Nasihatnı halkka aytıb ketti dostlar

HİKMET–90

Bizdin selâm dostlarğa taleb yolın koymasun
Didâr taleb kılsalar hergiz gâfil bolmasun
Gâfil tapmas Hak yolın anda tapmaslar orun
İçi taşı küyüben seherlerde yatmasun

Yâdı birle bolsalar didâr ârzû kılsalar
Her çend hârlık körseler köngül özge bolmasun
Aşıklarğa dünyâda hârlık-zârlık melâmet
Melâmetsiz mihnetsiz âşıkmen dep aytmasun

Şeriatda tecriddür dünyâsını terk etmek
Terk etmeyin dünyanı Hakk'nı süydüm demesün
Tarikatda ten-cânın terk etmek müşküldür
Terk etmeyin ten-cânın tecrid boldum demesün

Hakikatda harâmdur bir Hüdâdın özgesi
Andağ bolmay âşıklar didâr ârzu kılmasun
Andağ Resûl Mustafa dünyâ mâlın süymedi
Ümmet bolsang Resûl'ğa dünyâ mâlın süymesün

Miskin Ahmed Yesevi selâm aytdı dostlarğa
Uşbu sözning ma'nâsın tâlib bolsa anglasun

HİKMET–91

Didârını taleb kılsang ey zâkirler
Cândın keçip halka içre körüng didâr
Şevking birle Allah aytıp râstğa kaytıp
Tün uykusun harâm eylep bolğıl bidâr

Bidârlarğa Hak rahmeti bolur yavuk
Bidârlarnı köngli sınuk közi yaşlık
Men menlikni cezâsını bergey tamuğ
Tekebbürni duzah içre hâli düşvâr

Sendin burun yârânlarıng kayan ketti
Bu dünyağa meyl kılmay yığlab ötti
Ömring âhir boldı nevbet senge yetti
Günâhırga tevbe kılğıl ey bed-kirdâr

Nefsing seni bakıp tursang neler demes
Zâri kılsang Allah sarı boyun sunmas
Kolğa alsang yaban kuş dek kolğa konmas
Kolğa alıp tün uykusın kılğıl bidâr

Nefs yolığa kirgen kişi resvâ bolur
Yoldın azıp tayıp tozup gümrâh bolur
Yatsa kopsa şeytân birle hemrâh bolur
Nefsni tepkil nefsni tepkil ey bed-kirdâr

Nefsing seni âhir demde gedâ kılgay
Din üyini ğaret kılıp eda kılğay
Öler vaktda imânıngdın cüdâ kılğay
Akil erseng nefs-i beddin bolğıl bizâr

Firavn-Kârun şeytân sözin mehkem tuttı
Bul sebebdin yer yarıldı anı yuttı
Mûsâ kelim nâsih bolup sözler ayttı
Kulak tutmay ol ikkisi öldü murdâr

Günâhıngga tevbe kılıp yığlap yürgil
Ketermen dep yol başığa barıp turğıl
Ketkenlerni körüp sen hem ibret alğıl
İbret alsang yatmış yering bolur gülzâr

Mü'min kullar derd ü hâlet peydâ kıldı
Hak yolıda cân u dilni şeydâ kıldı
Dünyâ taşlab âhiretni sevdâ kıldı
Sevdâ kılsang hûr u ğılmân barı tayyâr

Kul Hâce Ahmed nefs elkidin kılurmen dâd
Pir-i muğân bolğay mukin anga cellâd
Bi-haberler eşitmesler dâd u feryâd

Kan yığlağıl eşitsin ol Perverdigâr

HİKMET–92

Erenler cemâl körer dervişler sohbetide
Erenler mecliside nür yağar sohbetide
Ne tilese ol bolur dervişler sohbetide
Her sırlar zâhir bolur dervişler sohbetide

Her kim sohbetge keldi erendin uluş aldı
Yâd keldi biliş boldı dervişler sohbetide
Her kim sohbetge keldi könglige manâ yetti
Ashâblar murâd taptı dervişler sohbetide

Âmıkelse hâs bolur yulduz kelse ay bolur
Mis kelse altun bolur dervişler sohbetide
Kibr ü hasedler öler içige manâ tolar
Köz açıp Hak'nı körer dervişler sohbetide

Resûlğa vahiy keldi başdın tâcını aldı
Koptı hâdimlik kıldı dervişler sohbetide
Kul Hâce Ahmed sohbetde dem urar münâcâtda
Zihi hoş saâdetde dervişler sohbetide

HİKMET–93

Ne huş tatlık Hak yâdı seher vakti bolğanda
Baldın suçuk Hû atı seher vakti bolğanda
Seher vakti turğanlar cânnı fedâ kılğanlar
Işk otıda küygenler seher vakti bolğanda

Seher vakti huş sâat turganğa bolğay râhat
Açılur devlet saâdet seher vakti bolğanda
Her kün küyer bu cânım kulluksız yok dermânım
Sen keçürgil günâhım seher vakit bolğanda

İman şemin yandursang ruh kuşını küydürseng
Hudâyınga sığınsang seher vakti bolğanda
Kul Hâce Ahmed sâati bir zerre yok tâatı
Zikri cânnı râhatı seher vakti bolğanda

HİKMET–94

Hû halkası kuruldı ey dervişler kelingler
Hak sofrası yayıldı andın uluş alınglar
Kâl ilmini okuban hâl ilmiğe yetiben
Yoklık içre batıban barlıklardan alınglar

Yırtıp şefkat perdesin tilep didâr vadesin
Açıp köngül didesin müşâhede kılınglar
Hû erresin alıban nefs başığa salıban
Tüni küni tâlibler cânnı kurbân kılınglar

Halka içre Hû dengiz ışk otığa yanıngız
Ten-cân birle tâlipler tekbir başlap aytınglar
Hû - Hû teyu zâr ingrep Hû demekde manâ bar
Didârıdın ümidvâr rahmetidin alınglar

Kul Hâce Ahmed kul bolğan yol üstide kül bolğan
Tâliblerğe mül bolğan andın ibret alınglar

HİKMET–95

Evvel Hu ahir Hu deb bihud bolgıl

Hakk cemâlin körsetmese damen bolay
Zahir Hu batın Hu deb yolğa kirgil
Hakk cemâlin körsetmese damen bolay

"Lailahe illallah" dep zâri kılgıl
Hakk zikrini her kim aytsa yarı bargıl
Pir-i muğan hizmetine yügrüp yürgil
Hakk cemâlin körsetmese damen bolay

Tilge algıl "Lailahe illallah"
İçge salğıl her nefeste bolgıl agâh
Pir-i muğan nazar kılgay senge nagâh
Hakk cemâlin körsetmese damen bolay

Edhem sıfat suva bolub dünya tepgil
Kimni körseng Hızr bilib kolun öpgil
Cemâlini körey deseng seher kobğıl
Hakk cemâlin körsetmese damen bolay

Allah degen bendelerni kulı bolgıl
Tufrak sıfat yol üstide yolı bolgıl
Aşıklarnı küyüb oçgan küli bolgıl
Hakk cemâlin körsetmese damen kolay

Zâkir bolub şâkir bolub Hakk'nı süygil
Seher vaktde kopub nefsing közüng oygıl
Bayezid dek aşık bolub dünya koygıl
Hakk cemâlin körsetmese demen bolay

Yürseng-tursang, yatsarıg-kopsang Hakk'nı aytsang
Zâkir bolub şâkir bolub candın ötseng
Vallâh-Billâh dünya haram taşlab atsang
Hakk cemâlin körsetmese damen bolay

Hak vaslığa yetey deseng seher yığla
Allah teyu yürek bağrıng otka dağla
Himmet kurın can belige mehkem bağla
Hakk cemâlin körsetmese damen bolay

Edhem sıfat bu dünyadın köngil üzgil
Hırs u heva tekebbürni üyin buzgıl
Muhabbetni deryasığa çomub yüzgil
Hakk cemâlin körsetmese damen bolay

Keçe kündüz ahiretni gamın yegil
Tün uykunı haram kılıb taat kılgıl
Muhabbetni şevki birle köksüng yargıl
Hakk cemâlin körsetmese damen bolay

Ehl-i heva menmenlikdin kaçıb yürgil
Ehlin tabsang közde yaşıng saçıb yürgil
Muhabbetni şarabıdın içib yürgil
Hakk cemâlin körsetmese damen bolay

Eyâ dostlar bu dünyadın yığlab ötüng
Fâni turur bu dünyadın keçib keting
Muhabbetning câmın alıb mey nûş eting
Hakk cemâlin körsetmese damen bolay

Keçe Allah kündüz Allah tınmay aytgıl
Keçeleri bidâr bolub kanlar yutgıl
Bu dünyanı izzetlerin taşlab ötgil
Hakk cemâlin körsetmese damen bolay

Pir-i muğan etegini muhkem tutgıl
Marifetni bazarıda özüng satgıl
Mey nuş etip sema kılıb zikrin aytgıl
Hakk cemâlin körsetmese damen bolay

"Yâ Rabbenâ zalemnâ" dep nâle kılğıl
Köz yaşıngnı her tarafga jale kılğıl
Hakk yâdını aytıb özüng vâle kılğıl
Hakk cemâlin körsetmese damen bolay

Derd-i halet peydâ kılıb yolğa kirgil
Pervane dek şem'ni körüb özüng urgıl
Kayda barsang zikrin aytıb dükan kurgıl
Hakk cemâlin körsetmese damen bolay

Muhabbetni meydanıda baş ornatsang
Hû-Hû teyü zikrin aytıb can kıynasang
Didar tileb kan yaş töküb zâr ingreseng
Hakk cemâlin körsetmese damen bolay

Erenlerni astanesin saklap yatkıl
Seherlerde çarzarb urub erte kobgıl
Zâri kılıb fena bolub candın ötgil
Hakk cemâlin körsetmese damen bolay

Tufrak sıfat harlık tartkıl nefsing ölsün
Halk içinde rüsva bolgıl alem külsün
Çın köngülde yığlab körgil Hüda bilsın
Hakk cemâlin körsetmese damen bolay

Köz yaşıngnı derya kılğıl rahmı kelsin
Garib bolub yolda yatgıl kolung alsın
Pinhan yürüb tâat kılğıl Tengri bilsin
Hakk cemâlin körsetmese damen bolay

Hicran tüni ahıng birlen otlar yakkıl
Köz yaşıngnı berki birle çakmak akkıl
Erenlerni sohbetide erib akkıl
Hakk cemâlin körsetmese damen bolay

Ey nâinsaf dünya fâni Hakk'a yanğıl
Bende bolsang Hakk zikrini tınmay aytğıl
Pir-i muğan hizmetide cefa tartgıl
Hakk cemâlin körsetmese damen bolay

Allah teyu fena bolgıl bağrıng küysün
Tünler kobub taat kılgıl Tengri süysün
Andın songra has buzruklar nazar kılsun
Hakk cemalin körsetmese darnen bolay

Tün-keçeler bidâr bolub seher turgıl
Aşık bolsang İsmail dek candın ötgil
Kol-ayağıng mehkem boğub emrin tutgıl
Hakk cemâlin körsetmese damen bolay

Riyâzetni kattığ tartıb canlar kıyna
Meydan içre başıng berib başıng oyna
Ayşdın keçib mal omıga zakkum çeyne
Hakk cemâlin körsetmese damen bolay

Ferhad sıfat mihnet tartıb tağlar kesgil
Bayezid dek tünler kobub özüng asgıl
Cüneyd dek çöller kezib harlar basgıl
Hakk cemâlin körsetmese damen bolay

Hakk rahmeti uluğ derya bir katre bes
Katresidin behre alğan kılmas heves
Mavu menlik sendin keter misli meges
Hakk cemâlin körsetmese damen bolay

Hakk rahmeti uluğ derya kabil bolğıl
Talib erseng Hakk sarığa mâyil bolğıl
Zühd ü takva dâim kılıb nâil bolğıl
Hakk cemalin körsetmese damen bolay

"Lâ-Lâ" aytıb "illallah"ğa şeydâ bolğıl
Mansur sıfat "Ene'l-Hakk' deb gavğa kılğıl
Giryan bolub köz yaşıngnı derya kılğıl
Hakk cemâlin körsetmese damen bolay

Ey bîhaber gaflet birle uykudasan
Dünya tileb keçe kündüz kayğudasan
Tâ'at kılmay sözler sözleb bihûdesen
Hakk cemâlin körsetmese damen bolay

Taşdın töşek-yastuk kılıb ta'at kılsang
Hakk emriğe râzı bolub boyun sunsang
Öler vaktde iman arığ kolğa alsang
Hakk cemâlin körsetmese damen bolay

Kul Hâce Ahmed nasihatnı özüge kıl
Ey bîhaber halknı koyub özüngni bil
Tağdın ağır günahıng bâr özüngge kel
Hakk cemâlin körsetmese damen bolay

HİKMET–96

Tınmay âşık Hû derler Hudâyığa yalbarıb
Yürür anı ışkıda keçe kündüz sarğarıb
Zâr yığlatıp âşıknı ışk elkide Hudâyım
Işk yolıda melâmet anga körür münâsib

Mansur bir kün yığladı erenler rahm eyledi
Çilten şerbet içürdi Mansur'ğa mehrin salıb
Mansur aytur "Ene'l-Hak" erenler işi berhak
Mollâlar aytur nâhak könglige yaman alıb

Aytmağıl "Ene'l-Hak" dep "kâfir boldıng Mansûr" dep
Kur'an içre buldur dep öltürdiler taş atıb
Bilmediler mollalar "Ene'l-Hak"nı manâsın
Kâl ehliğe hâl ilmin Hak körmedi münâsib

Rivâyetler bitildi hâlin anı bilmedi
Mansûr dek evliyânı koydılar dârğa asıp
Bigâne dep mollâlar Şeyh Mansur'nı öltürdi
Kâfir dep öltürdiler üç yüz molla talaşıp

Külin kökke savurdı atıp deryâğa saldı
Zevk deryası mevc urdı aktı deryâ kaynaşıb
Oşal küni ul deryâ kıldı efğan vâveylâ
Aşıklarga Hudâyâ kılğıl didârıng nasib

Efsânedür şeriat ferzânedür hakikat
Dürdânedür tarikat aşıklarğa münâsib
Halk-ı âlem yığıldı Mansûr dep feryâd kıldı
Mansûr'nı yârânları kaldı anda yığlaşıb

Tevbe kılğıl Hâce Ahmed bolğay Hakdın inâyet

Yüz ming veliler ötti sırrı sırga ulaşıb

HİKMET–97

On sekkiz ming âlemde hayrân bolğan âşıklar
Tapmay ma'şuk çerâğın sersân bolğan âşıklar
Her dem başı örgülüb közi halkka telmürüb
"Hu-Hu" teyü çürgülüp giryân bolğan âşıklar

Küyüp yanıp kül bolğan ışkıda bülbül bolğan
Kimni körse kul bolğan merdân bolğan âşıklar
Yol üstide hâk bolğan sîneleri çâk bolğan
Zıkrin aytıp pâk bolğan nâlân bolğan âşıklar

Himmet kurın bağlagan yürek bağrın dağlagan
Feryâd urup yığlagan giryân bolğan âşıklar
Gâhi yüzi sarğarıp gahi yolıda ğarib
Tesbihleri yâ Habib cevlân bolğan âşıklar

Ahmed sen hem âşık bol sıdkıng birle sâdık bol
Dergâhıge lâyık bol cânân bolğan âşıklar

HİKMET–98

Yol üstide olturup yolnı sorgan dervişler
Ukbâdın haber eştip yolğa kirgen dervişler
Asâları elkinde himmet kurı belinde
İzim yâdı tilinde Allâh degen dervişler

Hırkaları kir çefan könglide yüz ming ayân
Bilingiz ikki cehan közge ilmes dervişler
Derviş Haknıng manzurı zikri turur gülzârı
Haknı yâdı esrârı hub edebliğ dervişler

Yazukum köp yolatmas ashâb dârûsın tapmas
Közde yaşın kurutmas yaşı akğan dervişler
Sırrı birle sözlerler tilge hikmet tüzerler
Işk birle cân kezerler rengi sarığ dervişler

İt nefsini öldürür kızıl yüzin soldurur
Hâce Ahmed kul turur satıp yesün dervişler

HİKMET–99

Hakk kulları dervişler hakikatnı bilmişler
Hakk'a âşık bolğanlar Hakk yolığa kirmişler
Hak yolığa kirgenler Allâh teyu yürgenler
Erenler izin izlep memleketdin keçmişler

Alem fahrı Mustafa andağ aydı merhabâ
Mi'râc tüni aytıp fakr yolını almışlar
Köngül bermey dünyâğa şurû' kılmay harâmğa
Haknı süygen âşıklar halayıkdın keçmişler

Dünyâ mening degenler cehân mâlın alğanlar
Kerkes kuş dek boluban ol haramğa batmışlar
Molla müfti bolğanlar yalğan fetva bergenler
Aknı kara kılğanlar ol tamuğga kirmişler

Kâzı imâm bolğanlar nahak da'va kılganlar
Ol himâr dek boluban yük astıda kalmışlar
Haram yegen hâkimler rüşvet alıp yegenler
Öz barmakın tişleben korkup turup kalmışlar

Tatlığ tatlığ yegenler türlüg türlüg kiygenler
Altun taht olturganlar tufrak astıda kalmışlar
Mü'min kullar sâdıklar sıdkı birle turğanlar
Dünyâlığın sarf etip uçmağ hûrın kuçmışlar

Kul Hâce Ahmed bilmişsen Hak yolığa kirmişsen
Hak yolığa kirgenler Hak didârın körmişler

HİKMET–100

Huş gaibdin yetüşti bir cemaa dervişler
Batınıda Hû derler sırr-ı pinhan dervişler
Tınmay revan yürerler tınsa tekbir ayturlar
Tabsa sohbet kurarlar huş sohbetliğ dervişler

Cendeleri pür selah tesbihleri "illallah"
Hizmet kılur her sabah belahordur dervişler
Cendeleri kir çepan könglide yüzming erman
Uşbu dünya bipâyanközge ilmes dervişler

Cendeleri egnide asaları elkide
İzin yadı könglide Allah teyu dervişler
Aslı fakir bolsalar vücud şehrin kezseler
Zahir-batın tüzseler seadetliğ dervişler

Meşayihler sır asrar hizmetide bol zinhâr
Peygamberdin yâdgâr kalgan turur dervişler
Kul Hace Ahmed miskin bol miskinlerdin mana sor
Dervişlikni bil huzur Hu kuşıdur dervişler

HİKMET–101

Garibliğde garib bolgan garibler
Garibler halini bilgen garibler
Sebeb birle yırak yerge barıban
Karındaş kadrini bilgen garibler

Suvsaganda suvga muhtaç bolgan
Tirikide zâr bolub ölgen garibler
Kişi bilmes garibler hali nedür
Meğer bilgey garib bolgan garibler

Garibliğ kattığ işdür ey azizim
Kim ul bikadr olar miskin garibler
Kel imdi Ahmeda özingge bakgil
Garibsen sen garib miskin garibler

HİKMET–102

Sübhân İzim fermân kılsa kudret birle
Aşıkları gavğa kılıp yürür bolğay
Mahşergâhda efğân kılıp yaşın töküp
Elge özin gümrâh kılıp yürür bolğay

Halk içinde resvâ yürür özin bilmez
Nâdânlarnı sohbetidin kaçıp bilmez
Ol sebebdin erenlerni bûyı kelmez
Közde yaşın nevâ kılıp yürür bolgay

Aşıklarnı Hak kaşıda yüz nâzı bar
Na'ra tartsa zerre hergiz kalmaz yanar
Ruze namâz tesbihleri Perverdigâr
Bâtınların göyâ kılıp yürür bolğay

Vahşi yanglığ çöller ara kılğay vatan
Sahrâlarda hemrâhları zâğ u zâğân
Hâcet ermes âşıklarğa bağ u çemen
Hızru İlyas hemrâh kılıp yürür bolğay

Aşıklarnı köz yaşıdur bağ u bostân
Bunda sayrar aled-devam hezar destan
Zâhirlerin buzup yürür hâne veyran
Hak kudretin inşâ kılıp yürür bolğay

Bi-hud bolup küyüp yürer mest ü hayrân
Allah teyu közde yaşı bağrı biryân
Na'ra urup feryâd etip kılur efğân
Allah yâdın senâ kılıp yürür bolğay

Kâdir İgem kudret birle sulh eylese
Cennet içre kirer âşık emr eylese
Na'ra tartıp feryâd etip vird eylese
Mey nûş etip semâ kılıp yürür bolğay

Keçe kündüz yığla dâim bir dem tınmay
Tildin Allah yâdın aytıp harıp kalmay
Közde yaşı akmas hergiz bağrı küymey
Yaşın alıp güvâh kılıp yürür bolğay

Muhabbetni Burâk'ını minip yürgen
Andağ âşık tarikatda cevlân kılgan
Sır şarâbın içip ezel rûhı kangan
Işk bâbıda nida kılıp yürür bolğay

Duzah içre kirse âşık pervâ kılmaz
Körüp bilip mâl mülkini kolğa almaz
Hûr u kusûr ğılmânlarnı közge ilmez
Feryâd etip gavğâ kılıp yürür bolğay

Kahhâr İgem kudret birle nidâ kılsa
Didâr üçün küygenlerim kel, kel dese
Köz yaşını akkuzuban feryâd kılsa
Akl u huşum dânâ kılıp yürür bolğay

Rahman İgem rahmi birle nida kılgay
Asi câfi ümmetlerni halın sorgay
Rûz-ı mahşer didârını atâ kılgay
Cân u dilni fedâ kılıp yürür bolğay

Rahmân İgem rahmı birle nidâ kılgay
Hazin nidâ eştip aşık cânı kirgey
Saffan saffan bolup âşık baş kötergey
Işk özin yektâ kılıp yürür bolğay

Hakknı tapgan divâneler bihûş sözler
Derd-i hâlet peydâ kılıb yürür bolgay
Makamları bülend makam Arşnı közler
Halka özin resvâ kılıb yürür bolgay

Eldin kaçıb tağ çölini kılğay vatan
Çöller ara hemrâhları zağ u zağan
Keter bolsa çörek dikeni angâ kefen
Türlük vahşi hemrâh kılıb yürür bolgay

Mundağ bolmay can maşukın tabıb bolmaz
Bu yollarnı ukbası köp şib bolmaz
Candın keçmey vahdet meydin içib bolmaz

Mey nûş etib sema kılıb yüriır bolgay

Cânânnı tapgan kişi özin bilmez
Alem halkı tâlib bolsa kaçıb kelmez
Yüzming nâsih bolsa anıng pendin almaz
Elge özin rüsva kılıb yürür bolgay

Yüz ming âşık yansa küyse bolur hürrem
Hakk yâdını her kim aytsa bolur hemdem
Rûz-ı mahşer didârığa bolur mahrem
Cân u iman fedâ kılıb yürür bolgay

Allah üçün canın bergen zâyi kalmaz
İki âlem anga bostan hergiz ölmez
Çın âşıknı sırrı pinhân halk bilelmez
Közyaşını güvah kılıb yürür bolgay

Aşık ölmes kurâ bolmas ışkı civan
Halk içinde ağzı handan küyer pinhan
Çöller kezib yollar yürüb "Hakk Lâ mekan'
Hakk ışkını senâ kılıb yürür bolgay

Işk bağını kezgen âşık özin bilmez
Keçe kündüz mest ü hayran özge kelmez
Köz ister halâyıka ülfet bolmaz
Hakk vaslını renah kılıb yürür bolgay

Çın derdlikler biderdlikni közge ilmez
Zâhid âbid meslekleri tilge almaz
Fayda körse ışksızlarnı nazar kılmaz
Çın derdlikge devâ kılıb yürür bolgay

Aşıklarnı bilgenlerin halk bilelmez
Hur ğılman cümle melek hayl kilelmez
"Sekahüm Rabbihüm"ni arzu kılmaz
Didârığa vefa kılıb yürür bolgay

Hûr ğılman "entahur"dın alıb kelgey
Rıdvan melek kadeh sunub tazim kılgay
Aşıkları közin yumub bihuş bolgay
Va üstüka deb içinde yürür bolgay

Hakk temaşa kılıb anga rahmet kılğay
Gor içinde pertev salıp şefkat kılğay
Yetmiş ferig melaikni ülfet kılğay
Lutfu kerem âtâ kılıb yürür bolgay

Aşık küyer candın küyer Hakk'nı süyer
Allah üçün dünya ukbın talak koyar
Bağrın teşib başdın ayağ kanğa boyar
Aşık uruban yekta kılıb yürür bolgay

Eya dostlar ışk ehlini samanı yok
Deva sormang ışk derdini devası yok
Bu yollarda aşık olsa tavanı yok
Cannı tendin cüda kılıb yürür bolgay

Teni cüda otda koygan canı özge
Hikmet okur talib bolub yetse sözge
Kimni körse izin alıb sürer közge
Akl u huşın dânâ kılıb yürür bolgay

Bul hevesni teni küyse canı küymez
Ol sebebdin ışk kadriğe yetib bolmaz

Erenler sohbetiğe kaçıb kelmez
Zikr dua riya kılıb yürür bolgay

Bu alemdin süva kılğan Allah özi
Ey ümmetler Hak Mustafa aytgan sözi
Ruz-ı mahşer ruşen bolgay Hakka yüzi
Din dillay ruşen kılıb yürür bolgay

Aşıklarnı tirik ölgen canı cüda
Pervaz kılıb uçay dese saklar Hüda
Din dillazı ruşen tutub bolsa bina
Aşıkları hayran bolub yürür bolgay

Aşık bolup hikmet aytdı Kul Hâce Ahmed
Sıdkı birle işitkenge yüz ming rahmet
İmân atâ kılğay Tengrim tâc u devlet
Aşık dilin safâ kılıp yürür bolğay

HİKMET–103

Muhabbetni şevki birle yâr istegil
Roze, namâz Oğanımnı farzı bolğay
Mahşergâhda adli birle sorar bolsa
Aşıklarnı bir Hudâyğa arzı bolğay

Arzı şuldur Hudâyığa ming dâd eter
Hâlim kör dep yaşın saçıp feryâd eter
Nara tartıp mahşergâhnı âbâd eter
Aşıklarnı âh-ı dili karzı bolğay

Çın âşıklar dâim ürik ölgen emes
Ervâhları yer astığa kirgen emes
Zâhid âbid bu manânı bilgen emes
Çın âşıklar halâyıknı Hızrı bolğay

Yazuklardın korkup özin yığlap turar
Rûz-ı mahşer netermen dep kanlar yutar
Sırat atlığ güzergâhda başı katar
Hâcesiğe şikesteliğ arzı bolğay

Zerre ışkı kimge tüşse nâlân kılur
Köz yaşını akkuzuban ummân kılur
Her ne tapsa Hak yolığa ihsân kılur
Bahillerni adâveti buğzı bolğay

Aşıklarnı yaş ornığa kanı akkay
Melâyikler her tarafdın nûrlar yakkay
Gâfil bolsa hâzır bol dep özi bakkay
Çın âşıklar bu dünyânı çuğzı bolğay

Ehl-i dünyâ ahiretdin pervâsı yok
Rûhı tenhâ iman islâm hemrâsı yok
Tarikât yol adaşkan hiç pervâsı yok
Bendemen der tili birle ağzı bolğay

Keçe Allah, kündüz Allah tınmay yürer
Allah şemi pervâne dek özin urar
Leyli Mecnun Ferhâd Şirin devrin sürer
Hak Te'âlâ âşıklarnı suzı bolğay

Aşık küyse hâs ma'şukı birle küygey
Mecâziler küymey turur cândın toygay
Çın âşıklar küygen sarı pür-nûr bolgay
Ol sebebdin maşukığa nâzı bolğay

Otka salsa otdın yanmaz âşık kişi
Yer ü kökni bostân kılğay akkan yaşı
Allah dese bişek yarur içi taşı
Küymek yanmak âşıklarğa bâzı bolğay

Cümle aşık yığılıp bargay dergâhığa
Yaşın saçıp efgân kılıp bargâhığa
Yetti duzah takat kılmaz bir ahığa
Rahman İgem aşıklarga kadı bolgay

Sulh eylese, âşıkları kabul kılmas;
Hur u ğılmân cennet berse közge ilmes
Didâr tilep başlarını yerdin almas
Aşıkları didâr körüp râzı bolğay

Aşıkların yetti kökke yeter âhı
Allah dese yeksân bolur her günâhı
Aşıklarnı Rahmân İgem tekyegâhı
Aziz başı halâyıknı nezri bolğay

Aşıklarnı köp küydirgen Hak didârı
Anıng üçün tınmay yığlab kılur zârı
Va'de kılğan âşıkları körer ânı
Hak cemâlı köz yaşını müzdi bolğay

Aşıkları Hakka bakıp na'ra tartar
Melâyikler tuhfe kılıp Hakka aytar
Şevk şarâbın içgen âşık şevki artar
Şor u efgân halâyıknı tuzı bolğay

Mey-i cânbahşı içken âşık anda sultân
Anıng üçün Hak yolıda cânı kurbân
Tangla barsa didârığa kılur mihmân
Zemistânda mey içürse yazı bolğay

Pinhân yürür kimni körse âşık kılur
Lutf eylese kezzâblarnı sâdık kılur
Hakdın korkkan dergâhığa lâyık kılur
Zâhir amâ bâtın içre közi bolğay

Aşık yanar halkdın tanar Allah râzı
Aşıklıknı ârzu kılğan şehid gâzi
Hâcet ermes âşıklarğa köb ü azı
Katre yaşı Hak mevlâmnı nezri bolğay

Cünun içre başın yarğan kanı câri
Zikrin aytsa Allah özi Bir ü Barı
Seherlerde kan yığlamak kâr u bârı
Aşıkları her kün yüz ming gâzi bolğay

Kul Hâce Ahmed mâlı yoktur nezri başı
Tangla barsa Hâcesiğe tuhfe yaşı
Acz ü niyâz şikesteliğ kılğan işi
Eşk-i surh ruy-ı zerdi özri bolğay

HİKMET–104

Şeriatda mürşid bolğan garib kullar
Şeriatdın alar menzil alur bolğay
Namâzığa şuru kılgan mü'min kullar
Uçmağ üyin ümid tutub turur bolğay

Melekü'l-mevt fermân birle cânım alsa

Ağa-ini barça yığlıb küyüb yansa
Yetti kadem baskandın song kalur bolsa
Münker Nekir kirib seval sorar bolğay

Münker Nekir kirib sevâl sorar bolsa
Ul amud-ı otluğ birle urar bolsa
Başım küyüb canım tenim otka yansa
Kıynab canım tar lahedde küyer bolğay

Tört yüz kırk tört peygamberi, mürsel, nebi
Kalmadı bu cehandın ötti barı
"Küllü nefsin zâikatü'l-mevt" ayeti
Kur'an içre andın haber berür bolğay

Şeriatdın tarikatdın beyân boldı
Hakikatdın Kur'an sözi kelâm boldı
Bu cehanga Muhammedni nurı toldı
Ul nur birle ikki cehan yarur bolğay

Muhabbetning bazarıda cevlân kılur
Aşıklar sevdâ kılıb yürür bolğay
Mahşergâhni bozmasun dep tuğyan kılıb
Hudâyiğa gavğa kılıb yürür bolğay

Allah aytur eğer ki bendem kılsa kılsun
Her ne kılsun melâikler ikrâm kılsun
Işksız âdem ışk makâmın körüb yürsün
Hakk kudretin ifşa kılıb yürür bolğay

Çın âşıklar kıyamet kün sorgay devlet
Hakk kaşıda aziz olan körgey izzet
Hur ğılmân kol kavşurup kılğay hürmet
Can u dilin şeyda kılıb yürür bolğay

Hoş devletdür vilayetde padşah bolsa
Adil bolub bir mü'minni kadı kılsa
Oşal kadı barça halknı râzı kılsa
Râzılıkdın uçmah üyin alur bolğay

Mü'min kullar namaz okub bolsa fariğ
Oşal kulnı rengi bolğay mundağ sârığ
Ul hizmeti Hakk karşıda bolsa lâyığ
Hur kızları karşu kelib kuçar bolğay

Cahil kişi namaz kadrin kaçan bilür
Her namazda imân başdın tâze bolur
Salât dese gafıl başın burkâb uyur
Gafillikdin ömrin yelge satar bolğay

Kul Hâce Ahmed kulmen deseng tâat kılğıl
Kıyametni kelmeğini yakın bilgil
Hakk'a yavuk bolay deseng tâat kılğıl
Ta'at kılğan Hakk'a yavuk bolur bolğay

HİKMET–105

Azrail bir kün kelür şiddet birle
Issığ tendin aziz cannı bermek kerek
Beş künlük nakd ömrini koldın berib
Çare tapmay ahir bir kün ölmek kerek

Oğul-kızıng yığlab kalsa feryâd urub
Malu mülking munda kalsa hayran bolub
Düşmenlering kuvanuşur seni körüb

Boyun sunub uzalıban yatmak kerek

Miras deban baş ayağıng bağlagaylar
Issığ suvnı başdın kuyub çaykağaylar
Tört tarafdın astâ-astâ uşlagaylar
Altı karış bozdın kefen kılmak kerek

Cenazengni uluğ-kiçik köterseler
Gorıstanğa karab seni yürütseler
Yetmiş yerde seval sorsa ferişteler
Bir-bir anı cevabını bermek kerek

Halâyıknı mezarıda imâretni
Körüng anda türlük-türlük alâmetni
Lahed atlığ dervaza-ı kıyâmetni
Siyasetliğ üyge barıb kirmek kerek

Kirib körseng karanğuluk yokdur çırağ
İçi tola hasret erür otlığ firak
Ol kün senge kim kılgusı anda yerak
Ta kıyamet tang atkunça yatmak kerek

Ümring ahir bolğusıdur bir kün tamam
Bu iş birle barsang eger darü'sselâm
Helal koyub yegen bolsang dâim haram
Azabını barıb anda tartmak kerek

Kul Hace Ahmed tevbe kılgıl ölmesburun
Kızıl yüzüng gorda yatıb solmasburun
Yılan çiyan gorıng içre tolmasburun
Kaza kılsa rızâ bolub turmak kerek

HİKMET–106

Kara kündür oşal sâat ki dünyâdın sefer kılsang
Zen ü ferzend mâl u mülking barısındın güzar kılsang
Seni koymas ecel hergiz neçe hükming revân bolsa
Hükümet birle âlemni eger zer ü zeber kılsang

Muhassıldur halâyıkka ecel misl-i sipâhlar dek
Gazab birle alur cânıng neçe ma zârılar kılsang
Bolupdur barçağa fermân ölümni şerbetin içmek
Kaçıp andın kutulmassan neçe andın hazer kılsang

Halâyıknıng mezârığa barıp bir bir temâşâ kıl
Ölüglerdin alıp ibret kerek bağrıng kebâb kılsang
Hemişe yahşılık kılğıl ketersen uşbu dünyâdın
Kıyâmet âb-rûyığa kerek hûn-ı ciger kılsang

Hudâ fermânını tutğan bolur ol evliyâlardın
Bolursan evliyâlardın riyâzet köprak kılsang
Kuvanma mâl ü mülkingge kurıtur bu ecel âhir
Kara yerge kirürsen ahir neçe ma kâr u ferr kılsang

Hâce Ahmed masiyet birle hayâtıng kılmağıl zâyi
Bolursan lâyık-ı Hazret eger tâat seher kılsang

HİKMET–107

Keling dostlar barça turub aytaylık
Yadı bizni yaruğlukka tartar ermiş
Yadı birle şuru' kılğan aşıklarnı
Niyazları kündin künge artar ermiş

Kimki aytsa Hakk yadını bağrı küyüb
Köz yaşını bârân kılıb rengi solub
Öz yakasın yangıldım dep özi tutub
Andağ aşık sır şarabın tatar ermiş

Uşbu yolnı mezesini bilmegenler
Öz yakasın tutub tövbe kılmaganlar
Dünyasığa mağrur bolub yürügenler
Hayvan erür belki andın better ermiş

Işk sevdası kimge düşse hane veyrân
Keçe kündüz didâr tileb yürür hayran
Işk yolıda közi yaşlığ bağrı biryân
Şeydâ bolub özin izleb yürer ermiş

Eyâ dostlar kabsab keldi karanğuluk
Ümidim bar ol İzimdin hem yaruğluk
Tarikatnı bazarıdur hem kuruğluk
Niyazlık kul kirib sevda eter ermiş

Kul Hace Ahmed ibret alğıl sed hezardın
Niyazsızlar behre almas ul bazardın
Fazıllıkda kuruğ kalur ul nazardın
Nâdân ömrin puçek pulga satar ermiş

HİKMET–108

Keling yığlıng zâkir kullar zikr aytaylık
Zâkirlerni Hudâ bişek süyer ermiş
Işksızlarnı imânı yok ey yârânlar
Duzah içre tınmay dâim küyer ermiş

Muhabbetliğ âşıklarnı Hudâ süydi
Anıng üçün dünyâ ukbin talak koydı
Cândın keçip yaşın saçıp âşık boldı
Rûz-ı mahşer didârını körer ermiş

Aşıklarnı çın dostığa cânı kurbân
Şevki birle anı izlep kılur efğân
Işk sevdâsı başka tüşse hâne veyran
Şeydâ bolup anı izlep yürer imiş

Aşık bolsang keçe kündüz tınmay yığla
Pir-i muğan hizmetiğe beling bağla
Küyüp bişib derdi bile köksing dağla
Dağda ketken visâlini körer ermiş

Haknı söygen âşıkları taptı murâd
Yalğan âşık bolup yürme tangla uyat
Kılıçdın tiz, kıl köfrügni atı sırât
Yalğan davâ kılğan ötmey kalar ermiş

Aşık bolsang yalğan da'vâ kılma zinhâr
Yalğan da'vâ kılğanlardın Hudâ bizâr
Kahhâr İgem kahr eylese atı Kahhâr
Kıyâmet kün yüzi kara kobar ermiş.

Aşıkları keçe yığlab seher kobar
Sır şarâbın içken âşık sırnı yapar
Her kim sögse belki tepse kolın öper
Andağ erenler feyz ü fütuh alar ermiş

Muhabbetdin haber algan cânnı bilmes
Başı ketse tâ yârı yok cânnı bilmes

Işk kelâmı zevk taâmı nânnı bilmes
"Hu-Hu" teyü zikrin aytıp yürer ermiş

Aşıklarnı közi giryân bağrı biryân
Pervâsı yok nâmusı yok yürer üryân
El közige tufrakdın kem sırrı pinhân
Cânı birle yâdın aytıp yürer ermiş

Toğrı yürgen âşıklardın Hudâ râzı
Aşık işi âsân emes kılma bâzî
Yalğançılar âşıkmen der Allah kazı
İmânını püçek pulğa satar ermiş

Aşıklıknı âsân işi baş bermeklik
Mansur-sıfat özdin keçip cân bermeklik
"Mûtû kable en temûtû" hâk bolmaklık
Aşıkları ölmes burun öler ermiş

Sevda kılsan ahiretni sevdasını
Başka alma dünyanı gavgasını
Amel kılgıl cennet algıl masivasını
Cennet algan didarını körer ermiş

Allah nûrı kabring için rûşen kılğay
Firdevs cennet güli açılıb gülşen kılğay
Melaikler tigresidin özün koyğay
Bu âlemning rûşeninden keçer ermiş

Barça ervâh yığlıb kelgay mübârekga
Meşgul bolğay tebârekgâ
Duâ kılıb kayıtğandın song kalğay yegâ
Cümle ervâh sonub bir bir kaçar ermiş

Yetti kadem koyğandın song Münker Nekir
Heybet birle kirib kelgey kılıb kahr
İki közi otdek yanıb tarfa yanır
Nûrın körüb ta'zim kılıb kaçar ermiş

Kul Hâce Ahmed âşık bolsang cândın keçgil
Andın songra şevk şarâbın toya içgil
Günâhıngnı sebük kılıp munda uçgil
Aşıkları uçmah içre uçar ermiş

HİKMET–109

Tarikatga şeriatsız kirgenlerni
Şeytân kelip imanını alur ermiş
Uşbu yolnı pirsiz davâ kılğanlarnı
Sersân bolup ara yolda kalur ermiş

Tarikatga siyasetliğ mürşid kerek
Ol mürşidge itikâdlığ mürid kerek
Hizmet kılıp pir rızâsın tapmak kerek
Mundağ âşık Hakdın uluş alar ermiş

Pir rızası Hak rızâsı bolur dostlar
Hak Teâlâ rahmetidin alar dostlar
Riyâzetde sır sözidin bilür dostlar
Andağ kullar Hakka yavuk bolur ermiş

Uşbu yolğa ey birâder pirsiz kirme
Hak yâdıdın lahza gafil bolup yürme
Mâsivâğa âkil erseng köngül berme
Şeytân-lain öz yolığa salar ermiş

Eyâ dostlar hiç bilmedim men yolumnı
Saâdetka bağlamadım men belimni
Mâsivâdın hiç yığmadım men tilimni
Nâdânlıgım meni resvâ kılur ermiş

Şeriatnı tarikatnı biley deseng
Tarikatnı hakikatge ulay deseng
Bu dünyadın dürr ü gevher alay deseng
Cândın keçken hâsları alar ermiş

Aşık kullar keçe kündüz hergiz tınmaz
Bir sâati Hak yâdıdın gafil bolmaz
Andağ kulnı Sübhân İgem zâyi koymaz
Duâ kılsa icâbetliğ bolur ermiş

Vâ deriğâ keçti ömrüm gaflet birle
Sen keçürgil günâhlarım rahmet birle
Kul Hâce Ahmed senge yandı hasret birle
Öz özige özi yanıp küyer ermiş

HİKMET–110

Kudret birle fermân kıldı Mevlâm bizge
Yerde kökde cânlık mahlûk kalmas ermiş
Kâbız kıldı Azrailni âlem üzre
Aziz cânnı almağunça koymas ermiş

Yaşım meni yaş bolur dep aytur erdim
Her ne hâsıl bolsa az dep aytur erdim
Türlük türlük da'vâ işler kılur erdim
Emdi bildim men aytgan dek bolmas ermiş

Dünyâ meni mülküm degen sultânlarğa
Alem mâlın sansız yığıp alğanlarğa
Ayş u işret birle meşğul bolğanlarğa
Ölüm kelse biri vefâ kılmas ermiş

Mağrur bolmang ey dostlarım işret etip
Keçe kündüz yalğan aytıp bi-hûd yatıp
Cân alğuvçı kelür ermiş bir kün yetip
Mundağ yerde gafil yürse bolmas ermiş

Kul Hâce Ahmed öleringni bilekörgil
Ahiretni yerağını kıla körgil
Barurmen dep yol başımda yürekörgil
Melekü'l-mevt kelse fursat koymas ermiş

HİKMET–111

Bu dünyâda yaratılğan mahlûklarğa
Emdi bildim tiriklik bolmaz ermiş
Bu ölümning şerbetidür aççığ şarab
Cümle âlem içmey andın kalmaz ermiş

Yolğa kadem koysang dostlar azuk alıp
Ecel kelse azık kelmez sakal yolup
Bu dünyânı mâllarını hâzır kılıp
Rüşvet berseng melekü'l-mevt almaz ermiş

Kervân eger köçer bolsa azuk alur
Sud u ziyân bolğanını anda bilür
Azıksızın yolğa kirgen yolda kalur
Yükün yüklep yolğa kirgen kalmaz ermiş

Yükün yüklep yolğa kirgen merdân bolur
Kılavuzsız yolğa kirgen hayrân bolur
Yol başçısı yolnı körgen kervân bolur
Yolnı körmey kervân kadem koymaz ermiş

Ecel kelse azık kelmes sakal yolsang
Ong u solga cânıng pâre pâre berseng
Dünyâ üçün azîz ömrüng edâ kılsang
Melekü'l-mevt kelse fursat koymaz ermiş

Bu dünyâda pâdşâhmen dep kögsin kergen
Hem aldıda kürsi koyup hayme urğan
Nece yıllar hayl u heşem çerik salğan
Ecel kelse biri vefâ kılmaz ermiş

Neçe mingler çerik yığğan hanlar kanı
Bu sözlerning her birisi manâ kânı
Vefâsı yok bî-vefâdur dünyâ tanı
Gafil âdem körüp ibret almaz ermiş

Bu dünyâda yügrik atka mingüvçiler
Harb künide mübârizlik kılğuvçılar
Elmas polâd kılıç kurnı çapkuvçılar
Ecel kelse beg ü hannı koymaz ermiş

Bu dünyâda tabibmen dep davâ kılğan
Davâları bâtıl erür sözü yalğan
Halâyıklar illetige dârû kılğan
Ecel kelse dârûsını bilmez ermiş

Bende neçe yaş yaşasa ölmegi bar
Körer közge bir kün tufrak tolmagı bar
Bu dünyâda sefer kılğan kelmegi bar
Ahiretge sefer kılğan kelmez ermiş

Triglikde din nevbetin yahşi urğıl
Ahiretning esbâbını munda kurğıl
Kul Hâce Ahmed imân üzre tâyib bolğıl
İmân birle barğan kullar ölmez ermiş

HİKMET–112

"Küllü men aleyha fan" ayetide
Bir Hüdadın özge mahluk öler ermiş
İsrafil Sûr'un alıb hurganında
Gordın yengi tirgüzüben küyer ermiş

Ellik ming yıl gor başında turganında
Andın keyin arasatga sürgeninde
Yalang baş u yalang ayağ yürgeninde
Adem oğlu bihûş yanglığ bolar ermiş

Evvel hisab eylegey taharetdin
İkkinçi hisab eyler namazıngdın
Üçünçi hisab eyler helâl haramıngdın
Men men degen hayrân bolub kalar ermiş

Hisab eyleb yürütgeyler mahşer sarı
Halayıklar kadem urgay nâçar barı
Mu'ayene anda körgey duzah narı
El-aman deb okruşuban turar ermiş

Cümle ümmet yüzyiğirme ming saf bolgaylar

Etrafıdın ferişteler saf tüzgeyler
"Eyne'l mefer" nidâsını yetkürgeyler
Kaçıb kutulub bolmaz deban aytar ermiş

Ul vaktde nidâ kelgey "Vemtazül yevm"
Oşal künde destgir bolgay namaz u savm
Akl u huşıng ketib anda kalmagay fehm
Tillal bolub sözleyalmay kalar ermiş

Barça halklar Adem Ata sarı bargay
"Ey atamız emdi bizni kollang" degey
"Nâfermanlığ mendin ötti ferzend" degey
"İbrahimge baraluk" deb aytar ermiş

İbrahimge barıb aytgay Adem Ata
"Şefaat kıl bularnı sen barı hata"
Ol hem aytur "sizden kurb Adem Ata
"Musa sarı baraluk" dep aytar ermiş

Musa degey "Rabbi erini" dedim ul kün
Hecaletdin çıkkanım yokta uşbu kün
Baraluk Muhammedga bolub vacgun..."
Barçaları Hazret sarı barar ermiş

Musa degey "Ya Muhammed urgıl kadem
Ümmetlering duzah içre boldı adem..."
Muhammed hem iba kılıb turgay ul dem
Musa koymay ikkavları barar ermiş

Tacın alıb kısab salıb arş astında
Na'ra tartıb yığlab turgay oşal künde
"Ya Kadira ya Gafura" degeninde
"Ya Habibim baş köter" dem aytar irmiş

"Alıb kelgil ümmetingni derğahımğa
Bağışlayım barçasını men sizlerge
Dahil kılay cümlesini cennetimge"
Mundağ deban Hakdın nida kelir ermiş

Zahid, abid, has kullardın ulemânı
Alıb kelgey dergahığa uşbularnı
Tengrim aytğay "Ya Muhammed asi kanı?"
"Asi layık emes" deban aytar ermiş

"Asi, cafi layık degey rahmetimge
Dahil etey men ularnı cennetimge
Günahların bağışlayım barın senge..."
Resul hurrem bolub yügrüb keler ermiş

Musa birle Rasûlullah yürüb kelgey
"Asi, cafi ümmetlerim yürüng" degey
Günahlarıng afveylebdi Kadiri Hayy
Behişt içre aldın salıb kirer ermiş

Kul Hoca Ahmed kıyametdin aytdı munı
Hikmet kılıb halâyıkka yaydı munı
Uluğ-uluğ kitablardın aytdı munı
Okuğandın dua tama kılar ermiş

HİKMET–113

"Lailahe İllallah" degen kulnı ağzıdın
Bir yeşil kuş boluban uçar ermiş
Kanatları tokuğluk dür yakutdın

Pervaz kılıb arşdın arşga uçar ermiş

Ul kuşka kudret birle ming til bergey
Barça tilde oşal kulnı Hakdın kulgay
Rabbaniğe çengelini urub yulğay
Tüni küni yarlıka dep aytar ermiş

Eya dostlar oşal kuşnı ayanını
Men aytayım siz tinglengiz beyanını
Köp nâdânlar bilmez ul kuş pâyânını
Kolung tutub behişt içre kirer ermiş

Ul kuş aytur hergiz tınmay men bir zaman
Ta bermese Kadir menge darü'l-eman
Heç kalmagay bu könglide zerre gümân
Andın songra karar tapıb konar ermiş

Roze tutub namaz okub tevbe kılğan
Seher turub Allah teyu kulluk kılğan
Meşayıhlar hidmetini tamam kılğan
Andağ kullar Hak didârın körer ermiş

Bu Yesevi Miskin Ahmed hayran kalıb
"La İlahe İllallah"nı tilge alıb
Hak zikrini canu dilge vâsıl kılıb
Uç kuşını lâmekânda körer ermiş

HİKMET–114

Allah yâdı nurın kimge atâ kılsa
Nefs u heva menmenlikdin kalur ermiş
Bende eger zâkir bolub Allah dese
Tutmış köngül zengârını açar ermiş

"Fezküruni ezkürkum" iştib nidâ
Zikrin aytıb emrin tutub müşahedâ
Kirib gorga tartıb türlük mücahedâ
Aşık canlar sır şarabın içer ermiş

Aşıklarğa bolub Haknıng inâyeti
Bâtın içre açulur keşf u kerâmeti
Dillerige saçıb her dem Hak rahmeti
Fenâ bolub mâ'sivadın keçer ermiş

"Keşfü'l esrâr" bolub bâtın közi açıb
Hak âşıkı bu dünyanı taşlab kaçıb
Nefs u hevâ közin oyub resen kesib
Zail bolub şeytan andın kaçar ermiş

Bildi emdi Kul Hace Ahmed ışkdın anglab
Candın keçib uşbu yolğa köngül bağlab
Darığ ömrüm zayi ötti yatu yığlab
Nedâmetning hevâsıdın uçar ermiş

HİKMET–115

Arif aşık şevki birle kıyamet kün
Hüdâyığa bahs ü cevab kılar ermiş
Bu alemde tartğan cevru cefaların
Köksin yarub Hak kaşığa salar ermiş

Bu âlemde kıldıng meni halkga resva
Didârımnı körsetey deb kıldıng şeydâ
Alem halkın düşman kılıb saldıng gavğa

Hüdâyığa barıb erza bolar ermiş

Didârımnı arzu kılsang keçe yatma
Bu dünyanıng to'masıdın zerre tatma
Haldın sorsa nâdânlarga sırnı satma
Mundağ erler feyz u fütuh alar ermiş

Didârımnı taleb kılsang arşğa bakğıl
Arş üstide ahıng birle otlar yakğıl
Ümmet bolsang Muhammed'ge kapuk kakğıl
Sübhan İgem çın aşıknı sınar ermiş

Eşitib aşık raks u sema' urğay
Yetti kökdin melaikler yığlıb kelgey
Arş u kürsi levh u kalem dâd eylegey
Yer tebrenib Hakka zâri kılar ermiş

Ey yer u kök aşıklardın hazer kılıng
Otlığ ahı çıkar bolsa hâzır bolıng
Kökge bakıb na'ra tartsa korkub turıng
Bir âhh ursa alem yeksan bolar ermiş

Çın aşıklar zaif bolub selâm kılgay
Kudret birle perde içre alık alğay
Didâr üçün küygenlerim kel-kel degey
Lütfın körüb çın aşıklar tiler ermiş

Saffen saffen aşıklarga nidâ kelgey
Yüz yigirme ming aşık tigin safı bolgay
Cennet kir dep İlahımdın nidâ kelgey
Cennet kirmey didârını körer ermiş

Nidâ kelgey melâikge zencir salgıl
Zencir salıb mahşergâhda alıb yürgil
Didâr üçün küygenlerim ma'lûm kılgıl
Aşıkları bi-hud bolub yürer ermiş

Aytganların kılğay aşık didâr körgey
Vâsıl bolub mahşer-ara devrân sürgey
Efgânıdın yetti duzah ortab yanğay
Melek kelib anga ta'zim kılar ermiş

Aşıklarnı haybetidin melek kaçğay
Korkub barıb duzah içre otlar saçkay
Vehm birle zeher zakkum toya içgey
Kudretiğe hayran bolub kalar ermiş

Meleklerdin aşıkı köp, ey bi-haber
Bir âhh ursa alem bolur zer ü zeber
Zahid abid saliklerin ışk better
Işksız adem vallah yolda kalar ermiş

Kul Hace Ahmed didâr izleb geda bolgıl
Keçkil ehl-i ayalingdin cüda bolgıl
Allah hakı bular düşmen süva bolgıl
Cüdâ bolgan didârını körer ermiş

HİKMET–116

Her kişi körse cemaling dünya işin berbâd eter
Keçe kündüz tınabilmes Hüdâyını yâd eter
Kim anıng köyide bolsa Hak anıng könglidedür
Her sarı barsa oşal yarı birle pervaz eter

Keşki men daim sening yadıng birle bolgay edim
Bakışıng yüz ming meningdek bendeni azâd eter ;
Ma'rifet meydanı içre bu köngülni şâd etib
Dünyasın terk eylegenler Hak birle sevda eter

Arif uldur bolsa aşık halkada cevlan etib
İsti'anetni tileb ol pirni kalkan eter
Huş acâib u garâib bu Hüda'nıng işleri
Birisin göya kılıban birisin gungkâr eter

Körgil uşbu dünya üçün köb cefalar eyleseng
Ahiri heç uşbu dünya yer birle yeksan eter
Keçe kündüz arzu kılsang anıng didârını
Saf kılgıl bu köngülni bir küni derbâr eter

Ey Kul Ahmed sen yürüb gamgin köngülni avlagil
Ehl-i dil bolgan kişi gamgin köngülni şad eter

HİKMET–117

Melâmetğe hamr içgen didâriğa battı ya
Pir kolıdın mey içgen envârığa battı ya
Akman birle karaman köb körüb edi devran
Himmet kılıb atağa it suvretlik boldı ya

İbrahimğa şek kılğan ot yakıb gül açılğan
İnanmasang kelib bak körüb bilib aytdı ya
Şeytan yolığa kirgen Ahmed'ge taşlar atğan
Tahtes-sera tekinde demdâr bolub yatdı ya

Evliyâğa yetgenler dünyasıdın ötgenler
Ihlâslık kul halk içre muradıga yetdi ya
Kul Hace Ahmed özing bil günahıngnı hazır kıl
Gaflet birle yatmağıl şeytan mendin kaçtı ya

HİKMET–118

Hâcet ermes ışk derdiğe devâ sormak
Veyran etib ketgen ermiş devâsı yok
Canıng kıynab yaşıng akıb huşıng ketib
Işk derdidin dostlar kattığ belası yok
Her kim küyer canga alar ışknı otın
Canı küyse azâsıdın çıkar tütün
Bağrı anı sâd-paredür yoktur bütün
Halkğa zâhir körünüb turgan yarası yok
Candın keçmey tabmas her kim canâneni
Körüb himmet kılmak kerek pervâneni
Körüb bilib otka urdı öz canını
Sûd u ziyan birle hergiz pervâsı yok
Ança yürdüng ança turdung ey bi-haber
Nefs u şeytan işleridin kılğın hazer
Bizdin burun tilim kervan kılgan sefer
Ayta ketgen bu dünyanıng vefası yok
Aytıb ötgen erenlerdin yolnı sorgıl
Seherlerde erte kobup çârzarb urgil
"Hû" sohbetin kurğan yere özüng urgil
Yolğa kirgen erenlerni hevası yok
Kul Hoca Ahmed aytdı dostlar işting munı
Kaf tağı dek taşlar tegse çıkmas üni
Kimge aytıb kimge yığlay ışk derdini
Vallah-billah ışk derdini devası yok

HİKMET–119

Ey köngül kıldırıg günâh hergiz püşeyman bolmadıng
Sufimen deb laf urub tâlib-i cânan bolmadıng
Hayf ömrüng ötti bir lâhza giryân bolmadıng
Sufi nakş boldung veli hergiz müsülman bolmadıng
Sufiliğ şundağ mudur dâim işing gaflet birle
Dâne-i tesbih kolungda tillering ğıybet birle
Selle-i çilpeç urarsen nefsi bed izzet birle
Sufi nakş boldung veli hergiz müsülman bolmadıng
Sufi bolsang saf bolğıl cürm ü isyân bolmasun
Tâat u takvâ kılıb könglüng perişân bolmasun
Cân u dilde yığlağıl mahşerde yalğan bolmasun
Sofı nakş boldung veli hergiz müsülman bolmadıng
Sufilik şartıdurur tünler kobub kan yığlamak
Her cefağa sabr etüben belni mehkem bağlamak
Tâlib-i Allah bolub her yahşi sözni sözlemek
Sufi nakş boldung veli hergiz müsülman bolmadıng
Sufi ya taat kılursan bârçası ucb u riya
Cân u dil dünyâğa mağrûr tilleringde âh ü vâh
Cân berürde bolğung nûr-ı imândın cüdâ
Sufi nakş boldung veli hergiz müsülman bolmadıng
Sufi bolmay neylesün üyde kılurğa işi yok
Sofıliğ da'va kılur halkga berürge âşı yok
Ah ü vâh derler yene közide katre yaşı yok
Sufi nakş boldung veli hergiz müsülman bolmadıng
Sufi bolub nefs üçün her dem eşikge bakasen
Nezr alıb keldi mu deb her dem kişige bakasen
Allahnı la'netin boynungga her dem takasen
Sufi nakş boldung veli hergiz müsülman bolmadıng
Sufimen deb laf urarsen söz ü efğanıng kanı
Aşkı surh u roy zerdü çeşmi hunbarıng kanı
Mürşid-i kamil-i mükemmel rah-ı merdanıng kanı
Sufi nakş boldung veli hergiz müsülman bolmadıng
Sufi ya biğam yürersen dane-i tesbih alıb
Dünyağa mağrur bolub din işini arka salıb
Korkgıl emdi korkgıl emdi Hüdağa yalbarıb
Sofı nakş boldung veli hergiz müsülman bolmadıng
Sufi bolub malıkes almak üçün kıldıng cedel
Zâhiring sufinemâdur bâtınıng dûn ü dağal
Ey bi-haber, ey bi-haber şermendesen ruz-ı ezel :
Sufi nakş boldung veli hergiz müsülman bolmadıng
Dâne-i tesbih alıb el közige hob sufisen
Nefs-i bedni aldıda tersa, cuhudni tovfisen
Bendeliğ kılıng Hüdâğa yoksa segi kufisen
Sufi nakş boldung veli hergiz müsülman bolmadıng
Sufi ya öz tavrınga yalğız Hüdağa bendesen
Aslınga baksang eger alem içinde kendesen
Pür-günâh ü pür-hatar hem asiyu şermendesen
Sufi nakş boldung veli hergiz müsülman bolmadıng
Sufi ya kıldıng muhabbet da'vasın divâne bol
Malu mülk ü hanümândın keçgil u bigâne bol
Kim Hüda deb sözlese ming örgülüb pervâne bol
Sufi nakş boldung veli hergiz müsülman bolmadıng
Sufi ya da'vayı ışk kıl bârçadın bîzâr bol
Uykunı eyleb haram tünler kobub bîdâr bol
Derdi yok biderdni körseng kaçgıl u âzâr bol
Sufi nakş boldung veli hergiz müsülman bolmadıng
Ahmedâ sen sufi bolsang sufiliğ âsân emes
Hak Resul sufi bolub dünya malın süygen emes
Dünyânı süygen kişi bişek biling insân emes
Sufi nakş boldung veli hergiz müsülman bolmadıng

HİKMET–120

Aşıklıknı da’vasını kılgan kişi

Ma'şukıdın zerre gâfil bolganı yok
Işk gevheri tibsiz derya içre pinhân
Candın keçmey ol gevherdin alğanı yok

Gevher alur gevvas eger candın keçse
Şeydâ bolub ışk şarabın her kim içse
Neçe aylar neçe künler eger ötse
Işknı güli açılıb hergiz solğanı yok

Aşık bolub tapay deseng Hakknı yolın
Asragın sen ışk bağıda esrar gülin
Mihnet birle sınar ermiş yahşi kulın
Çın aşıknı andın köngli kalğanı yok

Mihnetni deryasıda mevc urğusı
İlm u amel kiylu kâller şevk ölğüsi
Bu tengizge kim kiriban kim çıkğusı
Aşık kullar ma'şukıdın kalğanı yok

Kul Hace Ahmed kabul kıldı eymağlıknı
Kabul kıldı ışk otığa küymeğlikni
Cannı berib satkun aldı küymeğlikni
Çın sözümdür hergiz anı yalğanı yok

HİKMET–121

Aşık kişiler keçeleri yatmasa behrak
Her derd ü elem tegse figân etmese behrak
Başın yarıb kanğa boyab kılsa sitemler
Urdı meni deb zalime söz katmasa behrak
Derviş boluban halk içide tespih ögürüb
Sufi bolub alemğa özin satmasa behrak
Ötgen sufiler il közidin yürmeyin kaçtı
Hakknı tilegen halk içinde yürmese behrak
Her yerde Hüda hazır ve nazır keldürürler
Bica oturub Hakknı belend etmese behrak
Sufi boluban saf bol ey bende-i Allah
Sufi bolub ul yalğan demi ötmese behrak
Allah dese kılsa nihan bid'at-ı bisyar
Andağ sufiler roze namaz tutmasa behrak
Her kimni öz yolıda eyley şeyda
Divâne-i jülideni ayb etmese behrak
Hakknı tanugan özgeni hergiz tanumaslar
Allah demegen bolsa anı ölgeni behrak
Sufi bolasen hayu heves kılmağıl asla
İt nefsi üçün bendege kan tutmasa behrak
Rezzak deding berdi senge rızk u ferevan
Şeytan sözige bende kulak salmasa behrak
Hakdın eşitib aydı munı Ahmedi Miskin
Çın bendesini sinesidin ketmese behrak

HİKMET–122

Eyâ dostlar ışk gevvası bolmagunça
Vahdâniyet deryasığa kirse bolmaz
Ol deryanı gevheridür Hak visâli
Candın keçib kirmegünçe körse bolmaz

Himmet kurın can belige mehkem çalmay
Mâsivanı muhabbetin özdin salmay
Köz yaşını niyâz eyleb râzın aytmay
Esrâr yolın merdanlardın bilse bolmaz

"Yuhibbuhum" şarabını içmegünçe

"Veyuhibbunehu" libasını kiymegünçe
Riyâzetni potasını boğmagunça
Hak cemâlin muradınça körse bolmaz

"Limâallah" makamıga barmagunça
"En temûtu" sarayığa kirmegünçe
"Fenâfillah" deryasıga çommagunça
"Bekâbillah" gevheridin alsa bolmaz

Şeriatı salâhini kiymegünçe
Tarikatnı Burakığa minmegünçre
Cezb ü cünün alemige barmagunça
Hakikatnı meydanige kirse bolmaz

Merdânlarnı muradıdur Hak didârı
Hak didârı kerek bolsa bol bidârî
Kul Hace Ahmed seher vaktde kılgıl zârı
Bidâr bolmay Hak cemâlin körse bolmaz

HİKMET–123

Muhabbetni deryasığa çommağunça
Ey dostlarım ışk gevherin alsa bolmaz
Tang atkunça feryad urub zâr ingremey
Sarraf bolub ışk derdini bilse bolmaz

Işk derdini bilgen kişi dünya tapar
Erenlerni izin alıb tınmay öper
Muhabbetni şevki birle yaşın seper
Yaşı akmay riyazetde solsa bolmaz

Hakka aşık dervişleri sengi mahek
Bu alemde mekan kılmas canı felek
Nefsi ölük köngli tirik misli melek
Mundağ bolmay sırdın behre alsa bolmaz

Candın keçib baş oynamay halis bolmaz
Tirik ölmey mecaziğe rast sözlemez
Hakikatnı şahı birle raz etelmez
Halis bolmay dünya ukbin salsa bolmaz

İhlas gerek eya talib âşık bolsang
Candın keçib mihnet tartıb sâdık bolsang
Andın songra dergahıga lâyık bolsang
Lâyık bolmay didârını körse bolmaz

Aşıklarga derd u bela afet kerek
Hakdın bizar can berürge rahat kerek
Melâmetge ihanetge takât kerek
Takât kılmay Hakk'a aşık bolsa bolmaz

Işksızlarnı kördüm dostlar hayran yürür
Mü'minmen deb imanları veyran yürür
Ruzı mahşer didar körmey sersan yürür
Pir-i muğan nazar kılmay körse bolmaz

Aşıkları mihnet ister candın bizâr
Ruze namaz tesbihleri Perverdigâr
Tınmay küyer ta'atları Hak sen didâr
Yar istemey bendemen deb tursa bolmaz

Tarikatnı şevki, zevki küymek-yanmak
Hakdın kaçgan nâcinslerdin kaçıb tanmak
Yüz ming türlük cefa tegse boyun sunmak

Boyun sunmay ışk dükanın kursa bolmaz

Nâdân kim deb sorsa aytıng bîhaberler
Hakdın korkmay nâcinslerni sorab izler
Ayet hadis beyan kılıng kattığ sözler
Hemdem bolub nâdân birle tursa bolmas

Zinhar, zinhar kaçıb yürgil bolsa nâdân
Hakk yadını aytsa her kim oşal merdan
Cannı canğa peyvend kılsa oşal işan
Ursa sökse ol azizdin tansa bolmaz

Teberrükdür ol azizdin uluş alıng
Yastanıban astanesin yolın sorıng
Yol körsetse canu dilni berbad bering
Berbad bermey ışk yolığa kirse bolmaz

Aşıklarnı halk içinde sırrı pinhan
Ahı serdi kökke yeter rengi hazan
Közi giryan bağrı biryan hane veyran
Mundağ bolmay Hak yolını bilse bolmaz

Kul Hace Ahmed zahid bolma aşık bolgıl
Bu yollarda bibak yürme sâdık bolgıl
Leyli Mecnun Ferhad Şirin Vamık bolgıl
Aşık bolmay Hak didârın körse bolmaz

HİKMET–124

Ma'rifetni minberige minmegünçe
Şeri'atnı işlerini bilse bolmaz
Şeri'atnı işlerini edâ kılmay
Tarikatnı meydanığa kirse bolmaz

Tarikatde türlük edeb bilmegünce
Nefsi birle muharebe kılmagunça
Işk yolıga özin lâyık etmegünçe
Hakikatnı sırlarını bilse bolmaz

Şeriatde murad oldur yolga kirmek
Tarikatde murad oldur nefsdin keçmek
Hakikatde aziz cannı feda kılmak
Candın keçmey ışk şarabın içse bolmaz

Burya bolmay şeyhmen deban da'va kılgan
Özi kılmay halklar ara va'zın aytgan
Sözi yalgan dünya üçün amel kılgan
Dünya koymay hâl ilmini bilse bolmaz

Erenler uşbu yolga kadem urdı
Mücahede mungı birle amel kıldı
Mükaşefe batın içre ma'lum boldı
Mundağ bolmay dergahığa yetse bolmaz

Ne ameldür ermen teyu da'va kılmak
Seccadeni halklar arta turga salmak
Özi bilmey, bu ma'naga nefsin urmak
Gevvas bolmay dürr-gevherin alsa bolmaz

Vahdaniyet kemesini sırrın bilmey
Işk u esrar sözleridin haber almay
Tecrid-tefrid işlerini edâ kılmay
Ul tevhidni mevasıdın alsa bolmaz

Kul Hace Ahmed tecrid-tefrid ümid kılgıl
Mustafa'nı sözlerige amel kılgıl
Tevbe deban tünler körüb zâr ingregil
Zâr yığlamay didarını körse bolmaz

HİKMET–125

Dostlarığa açdım İzim gevherini
Âsanlık birle ol gevherdin alsa bolmaz
Cefa çekmey, mihnet tartmay hizmet kılmay
Uşbu pirni sarayığa kirse bolmaz

Aşık kullar hülle kiyib Burak miner
Hur u kusur ongu sofu ferişteler
Ul Burakğa bakıb anda hayran kalar
Aşık bolmay ol Burak'ğa minib bolmaz

Rahman İgem rahm kılıb kirgüz yolğa
Rahmetingdin müjde bergil asi kulğa
Yoldın azgan kullarıngnı salgıl yolğa
Kılavuzsız uşbu yolğa kirse bolmaz

Muhabbetni deryasığa çomub batgıl
Aşıklarnı sohbetige özüng katgıl
Muhabbetni bazarığa özüng satgıl
Özüng satmay Hak rahmetin alsa bolmaz

Erenlerni izin izleb yolğa kirseng
Keçgil fani dünyasıdın çın kul bolsang
Kılavuzsız uşbu yolğa kirer bolsang
İzleb anı tabmağunça kirse bolmaz

Muhabbetni deryasığa açgıl közni
Tevbe kılıb Hak yolığa algıl özni
Muhabbetni deryasığa salgıl özni
Tevbe kılmay bu sevdanı kılsa bolmaz

Şeriatnıng meydanığa özin salmay
Tarikatnıng bostanıda cevlan kılmay
Hakikatnıng deryasıdın gevher almay
Ma'rifet adabını bilse bolmaz

Kul Hace Ahmed Hakk yolıda turğıl müdam
Aşıklarga derman bergil ale'd-devam
Aşıklarnı arzusıdur darü's-selam
Aşık bolmay darü's-selam kirse bolmaz

HİKMET–126

Işk da'vasın kılğan aşık giryan bolur
Bu dünyanı gurbetidin ölse bolmaz
Huşı ketib bağrı anı biryan bolur
Haya ketib perdesini türse bolmaz

Bu dünyanı işretidin keçgen kişi
Bihud yürer tınmay akar közdin yaşı
Vale bolub hayran yürer yaz u kışı
Vahşi yanglığ eldin çıkar yürse bolmaz

Keçe kündüz közde yaşın jale kılgan
Feryad urub seherlerde vale bolgan
Köksin teşib çarzarb urub nale kılgan
Mundağ emi dergahıdın ketse bolmaz

Keçe turub yürmey tınmay yığlaganlar
Işk otığa yürek bağrın dağlaganlar
Resva bolub sırdın ma'na anglaganlar
Halk içide resva bolub yürse bolmaz

Allah yadın aytıb yürüb zâri kılgan
Közde yaşın akkuzuban cari kılgan
Sersan bolub kıbab birle yürüş kılgan
Andağ erdin cüda bolub yürse bolmaz

Aşıklarday daim müdam Haknı izler
Zahir yüzüb batınıda arşnı közler
Taliblerge ayet-hadis sözin sözler
Sır sözini nâdânlarga aytsa bolmas

Kayda barsa ışk dükanın anda kurdı
Leyli Mecnun bu dünyanı devrin sürdi
Şeyh Mansur "Ene'l-Hakk" deb gavğa kıldı
Vefa kılgan erenlerdin yansa bolmaz

Sırdın ma'na tuymaganlar biganedür
Ul aşıklar mekanları veyranedür
Kayda barsa hemhanesi cananedür
Tünler kobmay aşıkman deb yürse bolmaz

Gevvas bolmay gevher üçün derya çommaz
Candan keçmey çommağunça hergiz almaz
Bir katreğa kani bolmay ul dür bolmaz
Kani bolmay şevk şarabın içse bolmaz

Kul Hace Ahmed lahed ara makam tutmay
Fenafillah makamıdın yelib ötmey
Pir-i muğan katresidin cur'a yutmay
"Limaallah" makamığa yetse bolmas

HİKMET–127

Allah yâdın aytur kullar ma'nâ birle
Bî-manâga hergiz kulak salmaz bolur
Allah degen âşık kullar dâim-müdâm
Hak yâdıdın zerre gâfil bolmaz bolur

Hakk yâdıdın zerre gafil bolmağanlar
Yatsa kopsa Hak zikrini koymağanlar
Vallâh-billâh dünyâ harâm almağanlar
Gor içinde ol kul hergiz ölmez bolur

Ma'rifetning bostanıda cânıng bergen
Muhabbetning meydânıda baş oynağan
Hakikatnıng deryâsıdın gevher alğan
Gevvâs yanglığ ol deryâdın çıkmaz bolur

Erenleri ol deryâğa çomdı battı
Keçe kündüz tınmay bir dem yâdın ayttı
Ölmes burun cân aççığın zehrin tattı
Ahiret esbâbını salmaz bolur

Gâfil bolmas Hak yâdıdın tünler tamâm
Lokma helâl taleb kılur yemes harâm
Dervîş kerek uşbu sıfat birle müdâm
Kul boluban kulluğıdın tanmaz bolur

Kul boluban kulluk kılur Hâcesiğe
Tenin cânın ayamas ol Mevlâsığa

Sâbir bolup ümit tutar va'desiğe
Cefâsıdın çın âşıklar kaytmaz bolur

Cefâ çekmey âşık bolmas tıngla ğafil
Cefâ çekip sâbir bolğıl bolma câhil
Rızâ bolup kulluk kılğan bolur âkil
Câhil âdem birbiridin yanmaz bolur

Kulmen teyü Hak emrini kılmağanlar
Kudretini körüp ibret almağanlar
İmân İslam ahkâmların bilmegenler
Uluğ künde kızıl yüzlüg bolmaz bolur

Hak yolını şevki köptür bilgenlerge
Korkunç birle yetkil oşal ölgenlerge
Asân körinür yolnı müdâm yürgenlerge
Mundağ kullar gor azâbın bilmez bolur

Kul Hâce Ahmed Allah degil yaşıng akkay
Ötken arif himmet kılıp kolung tutkay
Rahmı kelse Rahim Mevlâm rahim kılğay
Hâce kulın hergiz zâyi koymaz bolur

HİKMET–128

Eyâ dostlar bu yollarnıng ukbâsı köp
Ötse bolmaz pir hizmetin kılmagunça
Yüz ming belâ, mihnet, afet hatarı köp
Tuysa bolmaz pir hizmetin kılmagunça

Şeriatsız tarikatga ötüb bolmaz
Hakikatsız marifetge yetib bolmaz
Pirsiz hergiz şevk şarâbın tatıb bolmaz
Tatsa bolmaz pir hizmetin kılmağunça

Nâdânlarga sırr ma'nânı aytıb bolmaz
Dürr gevherni mührege satıb bolmaz
Edhem sıfat dünya ukbin yetib bolmaz
Yetse bolmaz pir hizmetin kalmağunça

Sırsız yüz ming taat kıldım yoldın azdım
Râhılesiz yolğa kirib talıb tozdum
Pir-i muğan nazar kıldı nefsdin sezdim
Sezse bolmaz pir hizmetin kılmağunça

Vâderiğa tuymay kaldım ömrüm ötti
Nefsu hevâ orta alıb meni yuttı
Bihamdillâh pir-i muğan kolum tuttı
Tutsa bolmaz pir hizmetin kılmağunça

Vallah Tallâh sümme Billâh sırsız bolmaz
Sırsız yüz ming tâ'at kılsang makbul bolmaz
Neçe aytsam bihaberler munı bilmez
Bilse bolmaz pir hizmetin kılmağunça

Candın keçmey baş oynamay yolğa salmas
İ'tikadıng tam bolmasa kolung almas
Tâliblerde ketse hevâ kudret bolmas
Keçse bolmaz pir hizmetin kılmağunça

Eyâ talib ölmes burun ölekörgin
Yahşilerning hâk-ı pâyı bolakörgin
Tufrak bolub feyz u fütuh alakörgin
Alsa bolmaz pir hizmetin kılmağunça

Hakikatnın yollarıda yüz ming hatar
Belin bağlab yolga kirgen âhir yeter
Sır eşiğin yastanğanlar murad tapar
Tapsa bolmaz pir hizmetin kılmağunça

Muradıngga yetey deseng bolğıl bidâr
Ehlü ayâl hânumândın bolğıl bizâr
Ahir bir kün körsetgüvsi senge didar
Körse bolmaz pir hizmetin kılmağunça

Allâh degil cânıng küyüb otlar çıksun
"Hû" degende söngeklering barın caksun
Bağrıng teşib öbkeng şişib erib aksun
Aksa bolmas pir hizmetin kılmağunça

Uşbu yolğa kadem koyğan candın keçti
Zikr-i kalbin ayta ayta köksin teşti
Andın songra cânân bakıb eşik açtı
Açsa bolmaz pir hizmetin kılmağunça

Yüz ming münâcât aytıb yığlay senge Hudâ
Hırsu hevâ menmenlikdin kılğıl cüda
Lutf eyleseng menmenlikni kılay edâ
Kılıb bolmaz pir hizmetin kılmağunça

Rahman İgem rahmetingge lâyık kılğıl
Berki yanglığ himmet berib âşık kılğıl
Tâ ölgünçe sıdkım birle sâdık kılğıl
Bolsa bolmaz pir hizmetin kılmağunça

Kul Hace Ahmed Allah demey ne iş kılay
Amelim yok zâr ingremey ne iş kılay
Hakk'dın korkub kan yığlamay ne iş kılay
Kılıb bolmaz pir hizmetin kılmağunça

HİKMET–129

Tatavvu' roze tutar halklarğa şeyhlik satar
İlmi yok amidin beter âhir zaman şeyhleri
Belige fota çalur özüni kişi sanur
Arasatda oktanur âhir zaman şeyhleri
Başığa destar orar ilmi yok nege yarar
Okı yok yayın kurar ahir zaman şeyhleri
Alayıdın al kılur ma'mileni mal kılur
Essiz ömrin yel kılur ahir zaman şeyhleri
Şeyhlik uluğ turur Hazret'ge eltgen işturur
Aş bermes bağrı taş turur âhir zaman şeyhleri
Miskin Ahmed kandasen Hakk yolıda nedesen
İlming yok ne sandesen ahir zaman şeyhleri

HİKMET–130

Muhabbetni küçesini kezgen arif
Yahşi bilür humganlarnı alametin
İradetdin kollarığa harbe alıb
Def’in eyler mazarratnıng selametin

Andağ âşık ayakığa başın koysa
Bina koymay nefs hevânı közin oysa
Şevk şarabın içib tâki ruhı kansa
Heç ağzıdın salmaz tevbe nedâmetin

Yolın tabıb bâtın közi açılganlar

Hâr u hasdek ayağ astı yançılganlar
Berg-i güldek solub tozub saçılgânlar
Eralmaz ol halâyıknıng melametin

Sufi kerek bâtınını kılsa sâfi
Taat kılsa mânende-i Bişr-i Hâfi
Andın songra va'desiğe bolar vâfi
Bişek körer her kim keşf ü kerâmetin

"Ricalün la tulhihim" deb aytdı Hudâ
Oşal merdân mâsivâdın bolur cüda
Zikrin aytıb her nefesde olsa revâ
Tapar her dem ğavsü'l-ğıyas celâletin

Lâhed arâ mürid eger makam tutsa
Dervişlikde kırk tört makam andın ötse
Şeyhmen teyu binâ koyub otnı yutsa
Bimeşakkat tapmaz iman halâvetin

Devr ayağı yetib keldi ey bihaber
İçrür koymaz neçe eger kılsang hazer
Vâ hasretâ imânıngda köptür hatar
Kutulmazsan bermey anı emânetin

Kul Hâce Ahmed zâhir a'ma yol adaştı
Taliblerni suhbetiden yırak kaçtı
Karıb çöküb Hakk yolığa aklı şaştı
Tangla barsa körmez kömi ferâğatın

HİKMET–131

Essiz bu tarikatnıng tansuk aydı
Dostlarım aramızda ıdlanmaz ul
Ger idi bolmas erdi âşıklarda
Neçe yol kerkler omın kirlenmez ul

Ol erning güli ul şeriatdur
Mevası tatlık lokma-ı tarikatdur
Kim kulunıng kulı bolsa hakikatdur
Kaf tağın tükel yutsa turlanmaz ul

Nişânın ayta ketti âşıkları
İsteyu boldı anıng sâdıkları
Bolduk deb aytmadılar lâyıkları
Körgenin körgen yerde söylenmez ul

Söz taşta bolsa içde meze bolmaz
İçmi kuruk bolsa anda meze bolmaz
Neçeler arzu kılıb behre almaz
Da'vâga ma'na alıb yüzlenmez ul

Kamuğ â'zâ suvretidin til keçmeğünçe
"Mûtû kable en temûtu" bolmağunça
Zâhiride baş közini yummağunça
Bâtında iç közi körgenmez ul

Emgeksizin yetmekligi ermes âsân
Neçük çinger yetmegünçe humı humdan
Bolmağunça bu yol içre mungluğ hayrân
Kuruğ otun küymeğünçe gürlenmez ul

Kul Hace Ahmed kattığlanıb küysin emdi
İçü taşıng hâm kalmasun pişsin emdi
Dostlar menge sözni aytsın emdi

Yok erse mârifeting turlanmaz ul

HİKMET–132

Dem bu demdür özge demni dem deme
Dünyadın biğam ötersen gam deme
Küymese can u diling hem ustıhan
Köz yaşıng akkan birle sen nem deme

Hâh külse yığlasa aşık edi
Çehre-i surhın körüb biğam deme
Aslı nesling katre-i âb-ı meni
Hasnı körseng sen özüngdin kem deme

Ademide zerre ma'na bolmasa
Sen anı Adem körüb Adem deme
Tuymasa sırr ma'nadın Adem emes
Sen anı suvret körüb mehrem deme

Ger yürekde bolmasa yüz dağ-ı derd
Zinhar kaçgıl anı hemdem deme
Tekse bilgen âbdâr hançeri
Can berür cânâneğe merhem deme

Dostlar divane ermes her kişi
Azze ve celldin keçmese adem deme
Misli deryâ yüzide yürğen hası
Hay Hu degen birle mehkem deme

Ahmedâ tutkıl ğanimet her nefes
Yârsız ötgen bu demni dem deme

HİKMET–133

Muhabbetsiz halâyıkdın her kim kaçsa
Ariflerni suhbetide cevlân kılur
Ortap köyüp ışk yoluda yaşın saçsa
Sübhân İgem arş üstide mihmân kılur
Bendem degey küygenlerni süyüp Allah
Hak körsetkey dîdârını Vallâh billâh
Kayda barsa tesbihleri Şey'en li'llâh
Her ne tapsa Hak yolında ihsân kılur
Zâkir bolup zikrin aytsa kelgey nidâ
Şeytan-la’in yetmiş ferseng bolğay cüdâ
Derdi bolsa Hak derdige bergey devâ
Andağ kulnı özi izlep cânan kılur
Tün seherler Hak uyğatıp kan yığlatar
Bidâr kılıp öz ışkığa bel bağlatar
Devâsı yok derdni berip zâr ingreter
Munda yığlap anda barsa sultan kılur
Hakk'a âşık bolğan kullar dâim bidâr
Rızvan emes maksûdları berür didar
Ehl ü ayâl hânumândın bolur bizâr
İsmâil dek aziz cânın kurbân kılur
Şeyhmen teyü baş kötergen Hakka rakib
Menlik kılıp sübhânığa bolmaz habib
Bidâr bolup derdsizlerge bolgan tabib
Bu dünyanı mü'minlerge zindan kılur
Ey mü'minler tâat kılıp tayanmanglar
Emânetdür aziz cânğa inanmanglar
Harâm harış yapmış malğa inanmanglar
Mâllarını karış atlığ yılan kılur
Bu dünyâğa binâ koyğan Kârun kanı
Dava kılğan Firavn birle Hâmân kanı

Vâmık Azrâ, Feryâd Şirin Mecnûn kanı
Kahr eylese bir lahzada yeksân kılur
Hiç bilding mi âdem ölmey kalğanını
Bu dünyânı vefâsını bilgenini
Dünyâ-taleb bûy-ı Hudâ alğanını
Allah deseng köz yaşıngnı bârân kılur
Işk derdige deva sorgan hazır tilbe
Zahirde yok batın içre kılur cilve
Mazı sarıng barıng içre kılur ğalbe
Işk derdige deva kılsa Rahman kılur
Kimni körseng bu yollarda yalğan âşık
Zâhir sûfi batın içre ermez sâdık
Anıng üçün ma'şûkığa bolmaz lâyık
Yalğançını rûz-ı mahşer sersân kılur
Ten sözlemez cân sözleme imân sözler
Cândın keçken çın âşıklar Haknı közler
Ariflerge hizmet kılıp yolın tüzler
Ol âşıknı halâyıkka sultân kılur
Aşık bolsang keçe kündüz ışk istegil
Tâ'at kılğıl keçe kobup hiç yatmagıl
Akil bolsang nâdânlarğa sır aytmagıl
Çın dervişler tâatların pinhân kılur
Derviş bolsang tâat kılğıl kılma riyâ
Her guşede tâat kılğıl Tengrim güvâh
Yalğan derviş kayda barsa zevk ü da'vâ
Adil pâdşah tâatların isyân kılur
Vây oşandağ dervişlerdin penâh bergil
Ol nâdânğa ülfet kılmay cânım algil
Eyâ mahbûb yolda kaldım yolğa salgıl
Tevbelikni Hâcem cây ın bostan kılur
Dervişmen dep tâat kılur halk içinde
Riyâ kılıp yügrüp yürer anda munda
Allah üçün tâat kılğan derviş kanda
Çın dervişler tağ u çölni mekân kılur
Aşık bolsang ışk yolıda fenâ bolğıl
Didâr izlep hasretide eda bolğıl
Merhem bolup çın derdlikke devâ bolğıl
Hulk-ı huşnı cân alurda âsân kılur
Aşıkları Hakk'a bakıp na'ra tartar
Muhabbetni deryasığa çomup batar
Gevher alıp ma'şûkığa zârın aytar
Katre yaşı yerge tamsa ummân kılur
Aşıklarğa berdi ışkın küydürgeli
Züleyha dek kaddin dütâ kıldurgalı
Riyazette reng-i rûyın soldurgalı
Çın âşıknı reng-i rûyın saman kılur
Aşıkları Hakk kahrıdın korkup titrer
Yer ü kökde melâyikler yığlab turar
Gâhi kızıl gâhi sarığ bolup turar
Nâle kılıp yer ü kökni lerzân kılur
Aşıklarnı has maşukı seherhezler
Nida kılgay "ya abdi" dep batın közler
Işk şiddeti tuğyan kılsa derdi zarlar
Kaydasan dep yürek bağrın biryan kılur
Kaydasan dep kaydasan dep âşık aytar
Aşıklarda had ne bolğay ma'şuk aytar
Ağzı aytmas tili aytmas dili aytar
Üç yüz altmış tamurları lerzân kılur
Aşıklarnı kıyamet küni hâlin sorgay
Çın âşıknı kögsin yarıp dâğın körgey
Pâk ağzıdın kefki akıp yügrüp körgey
Kimge berse pâk ışkını hayrân kılur
Aşıklarnı talebleri câm-ı şarâb
Maşukığa yetmek üçün bağrı kebâb

Ruhlarını ğızâsıdur çeng ü rebâb
Ahı çıksa yetti iklim veyran kılur
Kudret birle her ne kılsa erklig özi
Kudretidin ma'lûm turur kış u yazı
Ey na-insâf Allah bile kılma bâzi
Kahhâr İgem cânlığlarnı bi-can kılur
Yığlamaknı her âdemge bergen kanı
Yığlamaklığ âsân emes bağrı kanı
Köz yaşıngnı riyâ kılma Haknı tanı
Hak te'alâ süygenlerni giryân kılur
Kul Hâce Ahmed bendemen dep urmagil lâf
Riyâ birle kılğan tâat barça gezâf
Şeriatda tarikatda kârıng hilâf
Ahiretde kezzâblarnı üryân kılur

HİKMET–134

Muhabbetni bostanıda hezar destan
Bülbülleri sayrar anda efgan kılur
Ma'rifetni meydanıda cevlan kılgan
Keçe kündüz közyaşını umman kılur

Ul bülbülni avazını eşitgenler
Tekebbürni tağın kesib uşatganlar
Bu dünyanı mezesini unutganlar
Feryad urub yığlab közin giryan kılur

Aşık kullar bu dünyanı közge ilmez
Dünya ışkın zahid kullar tilge almaz
Keçe kündüz mest ü hayran özge kelmez
Didar tileb köksin teşib nâlân kılur

Vaderiğa keçti ömrüm toymay kaldım
Rahilesiz yolga kirib harıb kaldım
Himmet kurın belge mehkem çalıb aldım
Özi süygen aşıkların sersan kılur

Eya aşık keçe kündüz tınmay yığla
Küyüb pişib yürek bağrıng ezib dağla
Ecel yetse merdânevar beling bağla
Mundağ aşık barsa anda mihman kılur

Şeyh Mansur özbaşını dârda kördi
Pertev saldı Hak didârın anda kördi
Bihûd bolub özin bilmey efgan kıldı
Vaşuka deb özin bilmey cevlan kılur

Şeyh Şibli aşık bolub bilmey ötti
Şeyh Bayezid yetmiş yolı özin sattı
Bu dünyanı izzetlerin taşlab attı
Ötken işge nedamet deb efgan kılur

Andağ erler suhbetini tabgan kişi
Mest ü hayran bolub yürer yaz u kışı
Seherlerde çarzarb urmak anı işi
Zahir hande bâtınların pinhan kılur

Mundağ bolmay Hak vaslığa yetib bolmaz
Resva bolmay sırdın manâ alıb bolmaz
Hû zikrini aytıb daim tildin koymaz
Vehmi birle dillerini lerzan kılur

Kul Hace Ahmed bu hikmetni kimge aytdıng
Arifmen deb halayıkga okub yaydıng

Te'sir kılmas alimlerge aytgan pendin
Arif uldur ten mülkini veyran kılur

HİKMET–135

Tecellini makâmıdur aceb makâm
Ol makâmda âşık kullar cevlân kılur
Kay köngülge tecellisin pertev salsa
Bi-hud bolup özin bilmey efğan kılur

O makâmnı yollarını rehzeni bar
Kılavuzsız yolğa kirse yoldın azar
Vesvâs eylep şeytân-la'in dinin buzar
Öz yolığa salıp anı hayrân kılur

Ol makâmnı bildürgeni rehber kerek
Tarikatnı pişeside safder kerek
Uşbu yolnı zabt eylegen server kerek
Andağ mürşid uçmağ mülkin tayrân kılur

Ol makâmğa yetken âşık şarâb içer
Hânumânın ber-bad berip cândın keçer
Şevk kanatın Hazret taba tutup uçar
Arş u kürsi levh ü kalem tayrân kılur

Didâr tilep terk eyleseng mâ-sivânı
Ölmez burun vücudıngnı eyle fâni
"Ve enhârun min aselin musaffa"nı
Uçmağını hâs kulığa ihsân kılur

Ol makâmnı tevhid atlığ darahtı bar
Sâyeside âşık kullar Burâk-suvâr
Her bir şâhı ming yılçalık yolnı tutar
Her kaysısı öz özige ünvân kılur

Ol darahtnı mevasıdın tatkan kullar
Dünyâsını âhiretge satkan kullar
Gor içinde âsâyişde yatkan kullar
Seherlerde köz yaşını ummân kılur

Himmet kurın Kul Hâce Ahmed belge bağla
Muhabbetni otu birle yürek dağla
Yakang tutup tang atkunça tınmay yığla
Şâyed senge rahm eyleben cânân kılur

HİKMET–136

Uşbu sırnı bilmegen cahil kişi
Dervişlerni kadrini kaçan bilür
Til uçıda ümmetmen deb da'va kılur
Mustafa'nıng kadrini kaçan bilür

Tarikatnı lezetidin tatkan kişi
Dünyasını din yolıda satkan kişi
Keçe-kündüz közde yaşı akkan kişi
Bu dünyanı kadrini kaçan bilür

Keçe-kündüz taat kılsa oşal aşık
Bu dünyada günahın bolar farik
Dervişlerni gıybet kılgan ol münafık
Ma'rifetni kadrini kaçan bilür

Dünya malın yığıb yolnı yitürgenler
Essiz ömrin küfr içinde keçürgenler

Kılavuzsız biyabanda yürügenler
Muhabbetni kadrini kaçan bilür

Köp kişiler da'va kılur nefs közetib
Yeb, içib, hayvan kebi tünler yatıb
Roze tutmas, zekat bermes hem uyatıb
Hak Te'ala kadrini kaçan bilür

"Külli muttaki alimen", deb aytdı Resul
Ey Kul Ahmed, bul hadisni kılgıl kabul
Suyri halkı kabul kılmay boldı melul
Cahil halkı pir kadrini kaçan bilür

HİKMET–137

Sübhân İzim bendesige lutf eylese
İçi yarup taşı küyüb biryân bolur
Pir etegin tutup âşık yolğa kirse
Haknı izlep ikki közi giryân bolur

Candın keçmey ışk sırrını bilse bolmaz
Maldın keçmey menmenlikni koysa bolmaz
Şermi bolmay yalğuz özin süyse bolmaz
Andağ âşık el közidin pinhân bolur

Canıng kıynap zakkum çaynap aşık bolgıl
Yaşıng döküp közüng suvlap sadık bolgıl
Andın keyin dergahığa layık bolgıl
Canıng berseng rahm eylese canan bolur

Divâne-i jülide mu Haknı tapkan
Şemşir-i Hakk kolğa alıp nefsni çapkan
Kayda barsa közni yumup sırnı tapkan
Andağ sırnı tapkan kişi merdân bolur

Işk yolıda keçe kündüz yığlağanlar
Cândın keçip belin mehkem bağlağanlar
Hizmet kılıp Hak sırrını anglağanlar
Tün uykunı harâm kılıp nâlân bolur

Vâ deriğa ışk yolıda cânın bermey
Gevvâs bolup deryâ içre gevher termey
Hak'dın özge gafletlerni yırak salmay
Tangla barsa nedâmetler çendân bolur

Aşık bolsang Bayezid dek özüng satgıl
Vallâh-billâh dünyâ harâm taşlap atgıl
Kanlar töküp közleringdin tünler katgıl
Bir lahzada şeytân mülki veyran bolur

Tang atkunça zikrin aytkıl canıng birle
Tağ u çölnü bostân kılgıl kanıng birle
Taşdan kattığ taşka yatkıl yanıng birle
Yoldın azğan yüz ming gafil merdân bolur

Taşdın kattığ taşnı süzgen bi-haberler
Ukbâ işin arka taşlap dünyâ izler
Ayet hadis beyân kılsâm kattığ sözler
Zâhir âdem bâtınları şeytân bolur

Zikrin aytğıl kanlar aksun közleringdin
Hikmet aytğıl dürler tamsun sözleringdin
Güller unsun her bir baskan izleringdin
Gülge baksang gül açılıp bostan bolur

Seherlerde erte turup kanlar yutgıl
Pir-i muğan etegini mehkem tutgıl
Hakka âşık bolğan bolsang cândın ötgil
Cândın keçken çın âşıklar üryân bolur

Bu dünyâda fakirlikni âdet kılgan
Hârlık tartıp meşakkatnı râhat bilgen
Kul Hâce Ahmed yahşılarğa hizmet kılgan
Kıyâmet kün andağ kişi sultân bolur

HİKMET–138

Arif âşık cân mülkide elem tartsa
On sekkiz ming kamuğ alem gülgül bolur
Köngül kuşı şevk kanatın tokup uçsa
Cümle vücud yâdın sayrar bülbül bolur

Muhabbetni meydânığa özin salsa
Marifetni meydanıga özin ursa
Sırr şarâbın içip âşık rûhı kansa
Meveddetni gülzârıda huş gül bolur

Erenleri Hak yâdıdın gafil bolmas
"Ricalün lâ tülhihim" der Hâliku'n-nâs
Eren yolın tutkan hergiz yolda kalmas
Ol hazretde sır esrârı makbûl bolur

"Elest" hamrın kimge berse oşal sâki
Bilâ-müdâm içip asrar mengü bâki
Tenin cânın küydürüb şevk ihrâkı
İçden küyer yıkılıb hem kül bolur

Zâhirini atı birle bezegenler
Bâtınların otu birle tüzegenler
Şevk otını iç köngülge kezegenler
Mâsivâ birle kaçan meşğul bolur

Tarikatdur bu yol atın bilse derviş
Ma'rifetni metâ'ıdın alsa derviş
Özge yollar bâd-ı hevâ sansa derviş
Hakikatnı meydânıda er ol bolur

Kattığlanıp Kul Hâce Ahmed yolğa kirgil
Kulnı körseng kulı bolup ma'nâ sorgıl
Yâ İlâhim rûzı kılsa manâ algıl
Ma'nâ sorap manâ algan çın kul olur

HİKMET–139

Seher vaktde kobup yığlab nâle eyle
Nâlişingdin yer ü kökler nevâ kılsun
Hakka sığnıp köz yaşıngnı jâle eyle
Andın songra Hak derdingge devâ kılsun

Çın derdlikni Allah süyüp bendem dedi
Üç yüz altmış bakıp anı gamın yedi
Melayikler yaşın alıp tuhfe kıldı
Kan yığlagıl yaşıng alıp güvah kılsun

Yüz ming günâh sâdır boldı bilelmeding
Tevbe kılıp dergâhığa kelelmeding
Hizmet kılıp yahşı duâ alalmadıng
Yazuklardın seni ne dep suvâ kılsun

Bu âlemde resvâ bolup kan yutmasang
Şeriatda tarikatda pir tutmasang
Hakikatda cân u tendin pâk ötmeseng
Gaflederdin seni ne dep cüdâ kılsun

Erenlerni kılğanların kılalmasang
Pirsiz yürüp vird ü evrâd bilelmeseng
İsti'anet tilep duâ alalmasang
Hâs buzruklar seni ne dep duâ kılsun

Dâm-ı tezvir koyup halknı yoldın urdung
Şeyhlik kılıp riyâ birle dükân kurdung
İşret kılıp şeytân birle devrân sürdüng
Didarığa seni ne dep revâ kılsun

Lutfu kerem Hak yarattı sizler üçün
Can-u dilde hizmet kılmay sizler zebun
Allah üçün bahs etermen tapkun sahun
Napaklarga ne dep lutfın âtâ kılsun

Keçe yatmay hâb-ı gaflet harâm kılsa
Zikr-i kalb u zikr-i sırnı tamâm kılsa
Ming bir atın tesbih etip kelâm kılsa
Bende ne dep dergâhığa hatâ kılsun

Emr-i marûf nehy-i münker bilip kılsa
Yatsa kobsa bir Hudanı hâzır bilse
Tâ ölgünçe Hâcesiğe hizmet kılsa
Kuvvet berür anı ne dep dütâ kılsun

Bi-namâz u bi-tâatke bermez kuvvet
Fe'li zaif özi mayûb bermez himmet
Rızkı nâkıs özi nâ-cins körmey devlet
Ol fâsıknı dilin ne dep safâ kılsun

Hayf âdem öz kadrini özi bilmez
Menlik kılıp yahşılarnı közge ilmez
Hû sohbetin kurgan yerge kaçıp kelmez
Ol bi-vefa ahde ne dep vefâ kılsun

Adem olur fakîr bolup yerde yatsa
Tufrak-sıfat âlem anı basıp ötse
Yûsuf-sıfat birâderi kul dep satsa
Kulnı kulı ol kün ne dep hevâ kılsun

Şevki zevki muhabbetdin ayân kılğıl
Aşıklarga ışk otıdın beyân kılğıl
Hârlık zârlık meşakkatnı nişân kılğıl
Çın âşıklar otdın ne dep hazer kılsun

Allah deban otka kirdi Halilullâh
Oşal otnı bostân kıldı körüng Allah
Boynın kısıp yığlab aytdı Şey'en li'llâh
Fakir miskin unda ne dep heva kılsun

Hakk'a âşık sâdıkları yürür hılvet
Tangla barsa Hakk kaşıda körer izzet
Cennet kirip didâr körer ayş u râhat
Pinhân yürer halkka ne dep riyâ kılsun

Kul Hâce Ahmed derd-i hâlet peydâ kılğıl
Cân u dilni Hak yolıda şeydâ kılğıl
Derdin tartıp rûz-ı mahşer gavğa kılğıl

Derd bolmasa Mevlam kimge şifâ kılsun

Işk da'vâsın menge kılma yalğan âşık
Aşık bolsang bağrıng içre köz kanı yok
Muhabbetni şevki birle cân bermese
Zâyi keçer ömri anı yalğanı yok

Işk bâğını mihnet tartıp kökertmeseng
Hârlık tartsa şum nefsingni öldürmeseng
Allah deban içke nûrnı tolturmasang
Vallâh billâh sende ışknı nişânı yok

Hakk zikrini mağzı cândın çıkarmasang
Üç yüz altmış tamurlarıng tebretmeseng
Törtyüzkırktört süngeklering kul kılmasang
Yalğançıdur Hakk âşık bolğanı yok

Nefsdin keçip kanâatnı peşe kılğan
Her kim tepse râzı bolup boyun sunğan
Yahşılarğa hizmet kılıp duâ alğan
Andağ aşık mahşer küni armânı yok

Râhat taşlap can mihnetin hoşlaganlar
Seherlerde canın kıynap işlegenler
Hâyu heves mâ u menni taşlaganlar
Çın âşıkdur hergiz anı yalğanı yok

Işk derdini bî-derdlerge aytıp bolmaz
Bu yollarnı ukbası köp ötüp bolmaz
Işk gevherin her nâmerdge satıp bolmaz
Bî-haberler ışk kadrini bilgeni yok

Işkka tüştüng otka tüştüng küyüp öldüng
Pervâne dek cândın keçip ahker boldung
Derdge toldung ğamga soldung tilbe boldung
Işk derdini sorsang hergiz dermânı yok

Başıng keter bu yollarda hâzır bolğıl
Işk yolıda ölmez burun zinhâr ölğil
Pir etegin mehkem tutup hizmet kılğıl
Hizmet kılğan hergiz yolda kalğanı yok

Aşık ermez cânânığa cân bermese
Dehkân ermez ketman çapıp nân bermese
Munda yığlap âhiretde cân bermese
Yolda kalğan bûy-ı Hudâ alğanı yok

Ey bi-haber ışk ehlidin beyân sorma
Derd istegil ışk derdige dermân sorma
Aşık bolsang zâhidlerdin nişân sorma
Bu yollarda âşık ölse tavânı yok

Zâhid bolma âbid bolma âşık bolğıl
Mihnet tartıp ışk yolıda sâdık bolğıl
Nefsni tefıp dergâhığa lâyık bolğıl
Işksızlarnı hem cânı yok imânı yok

Işk sevdâsı kimge tüşse resvâ kılur
Pertev salıp Hak özige şeydâ kılur
Mecnûn sıfat aklın alıp Leylâ kılur
Allah hakı bu sözlerni yalğanı yok

Kul Hâce Ahmed cândın keçip yolğa kirgil
Andın songra erenlerni yolın sorgıl

Allah deban Hak yolıda cânıng bergil
Bu yollarda cân bermeseng imkânı yok

HİKMET–141

Tevbe kılıp Hakk'a yanğan âşıklarğa
Uçmağ içre tört arığda şerbeti bar
Tevbe kılmay Hakka yanmağan gafillerge
Tar lahedde katığ azâb hasreti bar

Uçmağ mülkin uman kullar tevbe kılsun
Tevbe kılıp hazretige yavuk bolsun
Hûr u kusûr ğılman vildân hâdim bolsun
Elvân elvân kiyer teşrif hil'atı bar

Tevbe kılğan âşıklarğa nûrı erür
Tüni küni sâim bolsa köngli yarur
Kaçan ölüp gorğa kirse gorı kengrür
Oğan İzim Rahim Rahmân rahmeti bar

Tevbesizler bu dünyadın keçmez bilür
Ölüp barsa gor azâbın körmez bilür
Kıyâmet kün tang arasât atmaz bilür
Heyhât heyhât nevha feryâd künleri bar

Namaz roze tevbe üzre barğanlarğa
Hak yolığa kirip kadem koyğanlarğa
Uşbu tevbe birle anda barğanlarğa
Yarlikanmış kullar birle suhbeti bar

Namaz birle rozeleri otın alar
Alem halkı süynüp anı Hak'dın tiler
Kıyamet kün körüp anı alar tınglar
Ne kul ermiş bu saadet nusreti bar

Ol arığlar kimge turur bilgil anı
Tevbe kılğan âşıklarğa içürür anı
Tevbesizler ol arığdın içmes ba veli
Anga içrür zehir zakküm şerbeti bar

Kıyametni bir küni ellik ming yılça bolur
Bu dünyanı sanıça bil neçe bolur
Kıyamet kün yetmiş ming yıl otta kalur
Tevbe kılgan kullar küymez mühleti bar

Her kim Haknıng kulı bolsa Hakka yansun
Hakka yanmaz özin degen narı barsun
Kul Hâce Ahmed neçük munda orun tabsun
Keçe kündüz korka turur heybeti bar

HİKMET–142

Hikmet birle ol ademdin bar eyledi
On sekkiz ming kamuğ âlem hayrân erür
Kâlu belâ degen kullar uluş aldı
Sükut etken kullar dini veyran erür

Hak te'âlâ imân âtâ kıldı bizge
Ol Mustafa Hak resûlı idi bizge
Dürûd aytsang kuvvet berür dinimizge
Yok erse men kılğanlarım yalğan erür

Evvel "elestü bi-rabbiküm" dedi Hudâ
"Kâlü belâ' deban rûhlar kıldı sedâ

Yığlap keldik eşiğingge cümle gedâ
Lutf eyleseng yüz ming âsi handan erür

Tevbe kılsam keçer mukin Kâdir ilâh
Yok erse netküm anda men rû-siyâh
Tangla barsam elk ayağ barça güvâh
Hak kaşıda barça işler âsân erür

Yığlamay mu ötti ömrüm eya şâhım
Kabsab keldi karanğuluk çıkkıl mâhım
Sendin özge yok penâhım tekyegahım
Keçe kündüz tilegenim imân erür

Ümmet üçün Resûl dâim kayğu yedi
Tilep ümmet günâhını Hakdın aldı
Keçe kündüz kâim turdı Tengrim bildi
Tilde ümmetmen der dilde yalğan erür

Ümmet bolsang Mustafâ'ğa peyrev bolğıl
Aytğanların cân u dilde sen hem kılğıl
Keçe kâim kündüzleri sâim bolğıl
Çın ümmetni rengi misl-i saman erür

Sünnetlerin mehkem tutup ümmet bolğıl
Keçe kündüz dürüd aytıp ülfet bolğıl
Nefsni tefip mihnet yetse râhat bolğıl
Andağ âşık ikki közi giryân erür

Kul Hâce Ahmed nefsdin müdâm suvâ bolğıl
Küyüp pişib derdi birle eda bolğıl
Keçe kündüz tınmay yığlap gedâ bolğıl
Derdin tartsang Hâce senden rızâ erür

HİKMET–143

Behişt duzah talaşur talaşmakda beyân bar
Duzah aytur: "Men artuk mende Fir’avn Hâmân bar"
Behişt aytur: "Ne dersen sözni bilmey aytursan
Sende Fir'avn bolsa mende Yusuf Ken'ân bar"
Duzah aytur: "Men artuk bahil kullar mende bar
Bahillerning boynıda otluğ zencir-kişen bar"
Behişt aytur: "Men artuk peygamberler mende bar
Peygamberler aldıda kevser u hûr u ğılmân bar"
Duzah aytur: "Men artuk tersa, cuhûd mende bar
Cuhûd, tersâ aldıda türlüg azâb-suzân bar"
Behişt aytur: "Men artuk mü'min kullar mende bar
Mü'minlerni aldıda türlüg ni'met-elvan bar"
Duzah aytur: "Men artuk zâlim kullar mende bar
Zâlimlerge berürge zehr ü zakkûm çendân bar"
Behişt aytur: "Men artuk âlim kullar mende bar
Alimlerni könglide âyet hadis Kur'an bar"
Duzah aytur: "Men artuk münâfıklar mende bar
Münâfıklar boynıda otdın işkel-kişen bar"
Behişt aytur: "Men artuk zâkir kullar mende bar
Zâkirlerni könglide zikr ü fikr-i Sübhân bar"
Duzah aytur: "Men artuk binamazlar mende bar
Bi-namâzlar boynıda yılan birle çıyan bar"
Behişt aytur "Men artuk didâr körmek mende bar
Didârın körsetürge Rahim atlığ Rahmân bar"
Duzah anda tek turdı behişt özrini aydı
Kul Hâce Ahmed ne bildi bildürgüvçi Yezdân bar

HİKMET–144

Bişek biling bu dünyâ barça halkdın öter a
İnanmağıl mâlıngga bir kün koldın keter a
Ata-ana-karındaş kayan ketti fikir kıl
Tört ayağlığ çûbın at bir kün senge yeter a
Dünyâ üçün ğam yeme Hakk'dın özgeni deme
Kişi mâlını yeme sırât üzre tutar a
Ehl ü ayâl karındaş heç kim bolmaydır yoldaş
Merdâne bol ğarib baş ömring yel dek öter a
Kul Hâce Ahmed tâat kıl ömring bilmem neçe yıl
Aslıng bilseng âb u gil yene gilge keter a

MÜNACAAT

Münacat eyledi Kul Hâce Ahmed
İlâhi kıl bendengge rahmet
Garib Ahmed sözi hergiz karımaz
Eger yer astığa kirse çirimez
Yene mensûh bolup ol hâr bolmaz
Okuğan bendeler bimâr bolmaz
Okuğanğa kılurman anda şefkat
Kıyâmet künide kılğum şefâat
Hudâyım kılsa in'âm menge cennet
Okuğanlarnı kılurman men şefâat
Tileki her ne bolsa Tengri bergey
Muhabbet şevkini könglige salğay
Cemâlin körsetip Perverdigarım
Özin yolığa salsun Bir ü Barım
Hudâyım eylesün mahşerde hurrem
Kıyâmet kün arığ Zât'ığa mahrem
Duâğa yarı berse her müsülmân
Öler vaktda eltgey nûr-ı imân
Meni hikmetlerim âlemğe tolğan
İşitmey her kim ölse kılğay ermân
Meni hikmetlerim derdlikke dermân
Kişi boy eltmese ol yolda kalğan
Meni hikmetlerim âlemde destân
Ruhum, kelse kılur sohbetni bostân
Meni hikmetlerim kân-ı hadisdür
Kişi boy eltmese bilgil habisdür
Meni hikmetlerim talibni rızkı
Eger çendiki bolsa cürmü fikri
Meni hikmetlerim fermân-ı sübhân
Okup bilseng heme mana-ı Kur'an
Meni hikmetlerim âlemde sultan
Kılur bir lahzada çölni gülistân
Meni hikmetlerim şevk-i muhabbet
Közini yaşığa kılğay tahâret
Namazığa Resûlullâh imâmı
Anı kavmi melâyikler tamâmı
Şikestelik birle kılğan namâzı
Kabul bolğay anı Hakk'a niyâzı
Meni hikmetlerim âşıkka aytıng
Dili âine dek sâdıkka aytıng
Heme kor u ker ü bâtını gezâf
Tamâm iklimni kezdim tapmadım sâf
Meni hikmetlerim sarrâfğa aytıng
Hudâyım bâ-kerem Vehhâb'ğa aytıng
Adâlet pâdşahı bir atı sâdık
Kılur bir lahzada vaslığa lâyık
Meni hikmetlerim nâdân işitmes
Dîli köngli kara pendimni almas
Hatâdın bi-haber Allâh'ğa münkir
Edebsiz bi-edeb dünyâda bi-pir
Hatını bitse her kim nesr bitsün

Veli nesri bitip maksudğa yetsün
Dini imânı yok İslâmı veyran
Kıyâmet tangı atsa yolda kalğan
Pir-i kâmilni körmey şeyh-i Sen'ân
Hudâ kılmas kabûl okusa Kur'an
Özini şeyh alur kölbârı hâli
Yigirme beşke yetmey anı ali
Nasihatlar kılur pir ü cevannı
Özi fehm etmeyin yahşı yamannı
Alarnı sözleri zalimi zaldur
Şeriat ehli bu eldin hicaldur
İnansun dep munı bir neçe bi-akl
Kılurlar evliyâlardın munı nakl
Koyup dâmın güzergâhlarğa bi-pir
Tili mekr ü hile kılğanı tezvir
Anı mekri erür şeytândın a'lâ
Kobar yüzi mahşerde tangla
Alarnı körmengiz yüzini hergiz
Anıng dek lanetidin eyleng perhiz
Zebân-ı hâl ile amânı ayttım
Hakikat söz birle câhilni sögtim
Eger âlim bolsa cânım tasadduk
Dürr ü gevher sözümni işitip ok
Dürr ü gevher sözin âlemge saçsa
Okup oksa kelâm-ı Haknı açsa
Oşal âlimge cân kurbân kılurman
Tamâmî hânumân ihsân kılurman
Kanı âlim kanı âmil yârânlar
Hudâdın sözlese siz cân beringler
Çın âlim yastukın taştın yarattı
Nime oktı anı âlemğa ayttı
Özini bildi erse Hakk'nı bildi
Hudâdın korktı yu insafğa keldi
Meni hikmetlerim dânâ işitsün
Sözüm destân kılıp maksudga yetsün
Meni hikmetlerim feri yu kavli
Dili könglide bolsa, zikri Mevli
Meni hikmetlerim bir pîr-i kâmil
Kayu bende Hudâğa bolsa mâyil
Meni hikmetlerim hoblarga aytıng
Dua tekbir kılıp rahmetge batıng
Meni hikmetlerin pîr-i zeberdest
İşitkenler bolur bi-huş u sermest
Tiring bolsa cehânda hâr bolmaz
Okuğan bendeler bimâr bolmaz
Kıyâmetde anga hâdi bolurman
Eger derdlig bolsa dâru bolurman
Eger yüz yıl ömr körse karımaz
Eger yer astığa kirse çirimez
Hudâ kılğay anı duzahdın âzâd
Behişt-i câvidânda eylegey şâd
Eğer hikmet okusa eyyühennas
Erür ferzend menge ol talib-i has
Eşitip hikmetimni goşğa alğan
Atâ kılğay öler vaktıda imân
Yesevi hikmetin dânâ işitsün
İşitgenler hemme maksudga yetsün
Cevâhir kânıdın bir nükte alsun
İşitmegen barı hasretde kalsun
Kişi hikmet işitse cânı birle
Çıkar canı anı imânı birle
Kulakğa almağay bu sözni nadân
Anı âdem deme ol cins-i hayvân
Hudâyım sözidin çıkkan bu hikmet

İşitkenge yağar bârân-ı rahmet
Meni hikmetlerim kim tutsa mehkem
Hudâ kılğay anı elbette bi-gam
Kirer cennet içige şad u handân
Hudâyım eylegey mesrur u şâdân
Meni hikmetlerim Hak'nı senâsı
Muhabbet ehlini derdi devâsı
Meni hikmetlerim kend u aseldür
Hemme sözler içinde bi-bedeldür
Meni hikmetlerim inâm-ı Allah
Seher vaktda dese "estağfirullah"
Anı şeytân-lâin tutmas yolını
Muhammed Mustafa alğay kolını
Peygamber ümmetim deb mehri tavlar
Azazilni Hüdayım özin kavlar
Meni hikmetlerim derdsizge aytmang
Bahâsız gevherim nâdânğa satmang
Yesevi hikmetin kadrine yetkil
Hum-ı ışkdın meyni bir katre tatkıl
Hum-ı ışkdın kişi bir katre tatgay
Hüdanı vaslıga bir yola batgay

DİVAN-I HİKMET Türkiye Türkçesi Metin

HİKMET–1

Bismillah deyip beyan ederek hikmet söyleyip
Talep edenlere inci, cevher saçtım ben işte.
Riyazeti sıkı çekip, kanlar yutup
"İkinci defter" sözlerini açtım ben işte.

Sözü söyledim, her kim olsa cemale talip
Canı cana bağlayıp, damarı ekleyip,
Garip, yetim, fakirlerin gönlünü okşayıp
Gönlü kırık olmayan kişilerden kaçtım ben işte.

Nerde görsen gönlü kırık, merhem ol
Öyle mazlum yolda kalsa, yoldaşı ol
Mahşer günü dergâhına yakın ol
Ben-benlik güden kişilerden kaçtım ben işte.

Garip, fakir, yetimleri Resul sordu
O gece Miraç'a çıkıp Hakk cemalini gördü
Geri gelip indiğinde fakirlerin halini sordu
Gariplerin izini arayıp indim ben işte.

Ümmet olsan, gariplere uyar ol
Ayet ve hadisi her kim dese, duyar ol
Rızk, nasip her ne verse, tok gözlü ol
Tok gözlü olup şevk şarabını içtim ben işte.

Medine'ye Resul varıp oldu garip
Gariplikte sıkıntı çekip oldu sevgili
Cefa çekip Yaradan'a oldu yakın
Garip olup menzillerden geçtim ben işte.

Akıllı isen, gariplerin gönlünü avla
Mustafa gibi ili gezip yetim ara
Dünyaya tapan soysuzlardan yüzünü çevir
Yüz çevirerek derya olup taştım ben işte.

Aşk kapısını Mevlâ'm açınca bana değdi
Toprak eyleyip "Hazır ol!" deyip boynumu eğdi
Yağmur gibi melâmetin oku değdi
Ok saplanıp yürek, bağrımı deştim ben işte.

Gönlüm katı, dilim acı, özüm zalim
Kur'an okuyup amel kılmıyor sahte âlim
Garip canımı harcayayım, yoktur malım;
Haktan korkup ateşe düşmeden piştim ben işte.

Altmış üçe yaşım ulaştı, geçtim gafil;
Hakk emrini sıkı tutmadım, kendim cahil;
Oruç, namaz kazaya bırakıp oldum ergin;
Kötüyü izleyip iyilerden geçtim ben işte.

Vah ne yazık, sevgi kadehini içmeden,
Çoluk-çocuk, ev-barktan tam geçmeden
Suç ve isyan düğümünü burada çözmeden
Şeytan galip, can verirken de şaştım ben işte.

İmanıma çengel vurup kıldı gamlı,
Mürşit-i kâmil Hazır ol!" deyip saçtı koku
Lânetli şeytan benden kaçıp korkusuz gitti kirli
Allah'a hamd olsun, iman nuru açtım ben işte.

Mürşit-i kâmil hizmetinde gidip yürüdüm;
Hizmet kılıp göz yummadan hazır durdum;
Yardım etti, Şeytanı kovalayıp sürdüm;
Ondan sonra kanat çırpıp uçtum ben işte.

Garip, fakir, yetimleri sevindiresin;
Parçalayıp aziz canını eyle kurban;
Yiyecek bulsan, canın ile misafir
Hak'tan işitip bu sözleri dedim ben işte.

Garip, fakir, yetimleri her kim sorar,
Razı olur o kulundan Allah.
Ey habersiz, sen bir sebep, kendisi saklar;
Hak Mustafa öğüdünü işitip dedim ben işte.

Yedi yaşta Arslan Baba ya verdim selâm;
"Hak Mustafa emanetini eyleyin armağan"
İşte o zamanda bin bir zikrini eyledim tamam
Nefsim ölüp lâ-mekâna yükseldim ben işte.

Hurma verip, başımı okşayıp nazar eyledi
Bir fırsatta ahirete doğru sefer eyledi
"Elveda" deyip bu âlemden göç eyledi
Medreseye varıp, kaynayıp coşup taştım ben işte.

Sünnet imiş, kâfir de olsa, verme zarar
Gönlü katı, gönül inciticiden Allah şikâyetçi;
Allah şahit, öyle kula "Siccin" hazır
Bilgelerden işitip bu sözü söyledim ben işte.

Sünnetlerini sıkı tutup ümmet oldum:
Yeraltına yalnız girip nura doldum;
Hakk'a tapanlar makamına mahrem oldum,
Batın mızrağı ile nefsi deştim ben işte.

Nefsim beni yoldan çıkarıp hakir eyledi
Çırpındırıp halka ağlamaklı eyledi
Zikr söyletmeyip şeytan ile dost eyledi;

Hazırsın deyip nefs başını deldim ben işte.

Kul Hoca Ahmed, gaflet ile ömrün geçti;
Vah ne hasret, gözden, dizden kuvvet gitti;
Vah ne yazık, pişmanlığın vakti yetişti;
Amel kılmadan kervan olup göçtüm ben işte.

HİKMET–2

Ey dostlar, kulak verin söylediğime,
Ne sebepten altmış üçte girdim yere?
Miraç sırasında Hakk Mustafa ruhumu gördü,
O sebepten altmış üçte girdim yere.

Hakk Mustafa Cebrail'den eyledi sual
"Bu nasıl ruh, bedene girmeden buldu kemal?"
Gözü yaşlı, halkın başçısı, bedeni hilal;
O sebepten altmış üçte girdim yere.

Cebrail dedi: "Ümmet işi size tam hak
Göğe çıkıp meleklerden alır ders
Feryadına feryat eder yedi kat gök... "
O sebepten altmış üçte girdim yere

Önce "Elestû birabbikum?" dedi bil Hakk
"Kalu bela" dedi ruhum, aldı ders
Hakk Mustafa oğul" dedi bilin mutlak
O sebepten altmış üçte girdim yere

"Evladım" deyip Hakk Mustafa eyledi kelam
Ondan sonra bütün ruhlar eyledi selâm
Rahmet denizi dolup taş, diye yetişti haber
O sebepten altmış üçte girdim yere.

Rahim içinde belirdim, ses geldi;
"Zikir söyle!" dedi, organlarım titreyiverdi
Ruhum girdi, kemiklerim Allah" dedi;
O sebepten altmış üçte girdim yere.

Dört yüz yıldan sonra çıkıp ümmet olacak
Nice yıllar dolaşıp halka yol gösterecek
On dört bin âlimler hizmet eyleyecek
O sebepten altmış üçte girdim yere.

Dokuz ay ve dokuz günde yere düştüm;
Dokuz saat duramadım, göğe uçtum;
Arş ve Kürsü derecesini varıp kucakladım;
O sebepten altmış üçte girdim yere.

"İnna fetehna... "yı okuyup anlam sordum;
Işık saldı, kendimden geçip cemal gördüm;
Hocam vurup "Sus'" dedi, bakıp durdum;
Yaşımı saçıp, çaresiz olup durdum ben işte.

"Ey cahil, gerçek bu!" diye söyledi, bildim;
Ondan sonra çöller gezip Hakk'ı sordum;
Nasip etti, şeytanı tutup bindim;
Kararlı olup, belini basıp ezdim ben işte.

Zikrini tamam eyleyip döndüm divaneye;
Hak'tan başka bir şey demeyip bilmeyene
Mumunu arayıp çırak girdim pervaneye;
Kor ateş olup, kavrulup yanıp söndüm ben işte.

Nam ve nişan hiç kalmadı, "Lâ... —La..." oldum;
Allah zikrini diye diye "...illâ..." oldum;
Halis olup, muhlis olup "...lillah" oldum;
"Fena-fillah" makamına geçtim ben işte.

Arş üstünde namaz kılıp dizimi büktüm;
Dileğimi deyip, Hakka bakıp yaşımı döktüm;
Yalancı âşık, sahte sufi gördüm, kötüledim
O sebepten altmış üçte girdim yere.

Candan geçmeden "Hu Hu" demenin hepsi yalan;
Bu arsızdan sormayın sual, yolda kalan;
Hakk'ı bulanın özü gizli, sözü gizli
O sebepten altmış üçte girdim yere.

Bir yaşımda ruhlar bana pay verdi;
İki yaşta peygamberler gelip gördü;
Üç yaşımda Kırklar gelip halimi sordu;
O sebepten altmış üçte girdim yere.

Dört yaşımda Hakk Mustafa verdi hurma.
Yol gösterdim, yola girdi, nice günahkâr
Nereye varsam Hızır Baba'm bana yoldaş
O sebepten altmış üçte girdim yere.

Beş yaşımda belimi bağlayıp ibadet eyledim
Nafile oruç tutup âdet eyledim
Gece gündüz zikrini deyip rahat eyledim
O sebepten altmış üçte girdim yere.

Altı yaşta durmadan kaçtım insanlardan
Göğe çıkıp ders öğrendim meleklerden;
İlgimi kesip bütün tanıdık bağlardan;
O sebepten altmış üçte girdim yere.

Yedi yaşta Arslan Baba'm arayıp buldu;
Her sırrı görüp perde ile sarıp kapadı
Allah'a hamd olsun, gördüm" dedi, izimi öptü;
O sebepten altmış üçte girdim yere.

Azrail gelip Arslan Baba'mın canını aldı;
Huriler gelip ipek kumaştan kefen eyledi
Yetmiş bin melekler toplanıp geldi;
O sebepten altmış üçte girdim yere.

Namazını kılıp yerden kaldırdılar
Bir anda cennet içine ulaştırdılar,
Ruhunu alıp "İlliyyin" cennetine girdirdiler
O sebepten altmış üçte girdim yere.

Allah, Allah yeraltında vatan eyledi
Münkir-Nekir "Men rabbük?" deyip soru sordu;
Arslan Baba'm İslâm'ından beyan eyledi
O sebepten altmış üçte girdim yere.

Akıllı isen, erenlere hizmet eyle
Emr-i maruf kılanları aziz eyle
Nehyi münker kılanları hürmetli eyle
O sebepten altmış üçte girdim yere.

Sekizimde sekiz yandan yol açıldı;
"Hikmet söyle!" diye, başlarıma nur saçıldı;
Allah'a hamd olsun, Pir-i kâmil mey içirdi;
O sebepten altmış üçte girdim yere.

Pir-i kâmil Hakk Mustafa, şüphesiz bilin;
Nereye varsan, vasfını söyleyip saygı gösterin
Salât-selâm deyip Mustafa ya ümmet olun;
O sebepten altmış üçte girdim yere.

Dokuzumda dolanmadım doğru yola;
Teberrük deyip alıp yürüdü elden ele;
Sevinmedim bu sözlere kaçtım çöle;
O sebepten altmış üçte girdim yere.

On yaşında delikanlı oldun Kul Hoca Ahmed;
Hocalığa bina koyup, eylemeden ibadet;
Hocayım, deyip yolda kalsan, vay ne hasret
O sebepten altmış üçte girdim yere.

HİKMET–3

Her sabah vakti ses geldi kulağıma
Zikr söyle!" dedi, zikrini söyleyip yürüdüm ben işte.
Âşıksızları gördüm ise, yolda kaldı;
O sebepten aşk dükkânını kurdum ben işte.

On bir imde rahmet deryası dolup taştı;
"Allah!" dedim, şeytan benden uzak kaçtı;
Hay u heves, ben-bencillik durmayıp göçtü;
On ikide bu sırları gördüm ben işte.

On üç ümde nefsanî arzuları ele aldım
Nefs başına yüz bin bela sarıp saldım;
Kibirlenmeyi ayakaltında basıp aldım;
Ondördümde toprak gibi oldum ben işte.

On beşimde huri ve gılman karşı geldi;
Başını eğip, el bağlayıp saygı gösterdi
Firdevs adlı cennetinden haberci geldi;
Cemali için hepsini terk ettim ben işte.

On altımda bütün ruhlar pay verdi;
"Hay hay size mübarek olsun " deyip Âdem geldi;
"Evladım!" deyip, boynuma sarılıp gönlümü aldı;
On yedimde Türkistan da durdum ben işte.

On sekizde Kırklar ile şarap içtim;
Zikrini söyleyip, hazır durup göğsümü deştim;
Nasip kıldı, cennet gezip huriler kucakladım;
Hakk Mustafa cemallerini gördüm ben işte.

On dokuzda yetmiş makam açığa çıkarıldı
Zikrini söyleyip, iç ve dışım temizlendi;
Nereye varsam, Hızır Baba'm hazır oldu;
Gavslar gavsı mey içirdi, doydum ben işte.

Yaşım yetti yirmiye, geçtim makam
Allah'a hamd olsun, pir hizmetini eyledim tamam
Dünyadaki kurt ve kuşlar eyledi selâm
O sebepten Hakk'a yakın oldum ben işte.

Mümin değil, hikmet işitip ağlamıyor;
Erenlerin söylediği sözü dinlemiyor
Ayet hâdis, Kuran'ı anlamıyor
Bu rivayeti Arş üstünde gördüm ben işte.

Rivayeti görüp Hakk'la söyleştim ben;

Yüz bin türlü meleklere yüzleştim ben;
O sebepten Hakk'ı söyleyip izleştim ben
Can ve gönlümü O'na feda kıldım ben işte.

Kul Hoca Ahmed yaşın ulaştı yirmi bire
Neyleyeceksin, günahların dağdan ağır;
Kıyamet günü gazap eylese, Rabbim Kadir;
Ey dostlar, nasıl cevap söyleyim ben işte.

HİKMET–4

Hoş gaipten kulağıma ilham geldi;
O sebepten Hakk'a sığınıp geldim ben işte.
Bütün ulular toplanıp gelip armağan verdi;
O sebepten Hakk'a sığınıp geldim ben işte.

Ben yirmi iki yaşta fâni oldum;
Merhem olup gerçek dertliye deva oldum;
Sahte âşık-gerçek aşığa tanık oldum;
O sebepten Hakk'a sığınıp geldim ben işte.

Ey dostlar, yaşım yetti yirmi üçe
Yalan dava, ibadetlerim tamamı boş
Kıyamet günü neyleyim çıplak, şaşı
O sebepten Hakk'a sığınıp geldim ben işte.

Ben yirmi dörde girdim, Hak'tan uzak
Ahirete varır olsam, hani hazırlık
Öldüğümde toplanıp vurun yüz bin sopa
O sebepten Hakk'a sığınıp geldim ben işte.

Cenazemin arkasından taşlar atın;
Ayağımdan tutup sürüyerek kabre götürün
"Hakk'a kulluk kılmadın" deyip çekiştirip tepin
O sebepten Hakk'a sığınıp geldim ben işte.

Günah ile yaşım yetti yirmi beşe
Sübhan Rabbim, Zikr öğretip göğsümü deş;
Göğsümdeki düğümleri sen kendin çöz;
O sebepten Hakk'a sığınıp geldim ben işte.

Ben yirmi altı yaşta sevda eyledim
Mansur gibi cemal için kavga eyledim
Pirsiz yürüyüp dert ve sıkıntı peyda eyledim
O sebepten Hakk'a sığınıp geldim ben işte.

Ben yirmi yedi yaşta Pir'i buldum;
Her ne gördüm perde ile sırrı örttüm
Eşiğine yaslanarak izini öptüm;
O sebepten Hakk'a sığınıp geldim ben işte.

Ben yirmi sekiz yaşta âşık oldum
Gece yatmayıp, mihnet çekip sadık oldum;
Ondan sonra dergâhına lâyık oldum;
O sebepten Hakk'a sığınıp geldim ben işte.

Yirmi dokuz yaşa girdim, halim harab
Aşk yolunda olamadım misali toprak
Halim harab bağrım kebap, gözüm dolu yaş
O sebepten Hakk'a sığınıp geldim ben işte.

Otuz yaşta odun eyleyip yandırdılar
Bütün ulular toplanıp dünyayı bıraktırdılar

Vurup, çekiştirip dünya derdini bıraktırdılar
O sebepten Hakk'a sığınıp geldim ben işte.

Kul Hoca Ahmed dünyayı bıraksan, işin biter
Göğsündeki çıkan âhın Arş'a yeter;
Can verirken Hakk Mustafa elini tutar
O sebepten Hakk'a sığınıp geldim ben işte.

HİKMET–5

Birdenbire durduğum yerde bütün ulular
Hakk aşkını gönlüm içine saldı dostlar
Hızır Babam hazır olup lütfederek
Yardım edip, elim tutup aldı dostlar

Otuz birde Hızır Baba'm mey içirdi;
Vücudumdan şeytanı temiz kaçırdı;
Sevdalandım, günahlarımı Hakk affetti
Ondan sonra Hakk yoluna saldı dostlar.

Otuz iki yaş da ulaştı Hak'tan ferman:
Kulluğa kabul eyledim, olma mahzun
Can verirken vereyim sana iman nuru"
Garip canım mutlu olup güldü dostlar.

Halikımdan haber erişti, şükreden oldum;
Her kim çekiştirdi, belki tepti, sabreden oldum;
Bu âlemde hiç uyumayıp hazır oldum;
Hayu-heves, ben-bencillik gitti dostlar.

Otuz üçte saki olup mey paylaştırdım
Şarap kadehini ele alıp doyasıya içtim;
Ordu hazırlayıp şeytan ile ben vuruştum
Allah'a hamd olsun, iki nefsim öldü dostlar.

Otuz dörtte âlim olup bilge oldum;
Hikmet söyle!" dedi Rabbim, söyler oldum;
Kırklar ile şarap içtim, yoldaş oldum;
İç ve dışım Hakk nuruna doldu dostlar.

Otuz beşte mescide girip devran sürdüm
İsteklilere aşk dükkânını dopdolu kurdum;
Eğri yola her kim girdi, çekiştirdim, vurdum;
Âşıklara Hak'tan müjde ulaştı dostlar.

Otuz altı yaşta oldum kemal sahibi
Hakk Mustafa gösterdiler bana cemal;
O sebepten gözüm yaşlı, bedenim bükük
Aşk hançeri yürek-bağrımı dildi dostlar.

Otuz yedi yaşa girdim, uyanmadım;
İnsaf kılıp Allah'a doğru yola koyulmadım
Seher vakti ağlayarak inlemedim;
Tevbe ettim, Rabbim kabul eyledi dostlar.

Otuz sekiz yaşa girdim, ömrüm geçti;
Ağlamayım mı, öleceğim vaktim yakınlaştı;
Ecel gelip kadehini bana tuttu;
Bilmeden kaldım, ömrüm sonu oldu dostlar.

Otuz dokuz yaşa girdim, kıldım hasret;
Vah ne yazık, geçti ömrüm, hani ibadet
İbadet edenler Hakk karşısında hoş mutlulukta

Kızıl yüzüm ibadet eylemeyip soldu dostlar.

Saç sakalım hep ağardı, gönlüm kara
Mahşer günü rahmet etmesen, halim perişan
Sana açıktır, amelsizim, çoktur günah;
Bütün melekler günahlarımı bildi dostlar.

Pir-i kâmil içkisinden damla tattım;
Yol bulayım deyip başım ile geceleri dondum
Allah'a hamd olsun, lütfeyledi, nura battım;
Gönül kuşu Lâmekân'a ulaştı dostlar.

Kıyametin şiddetinden aklım şaşkın
Gönlüm korkmuş, canım yorgun, evim yıkık
Sırat adlı köprüsünden gönlüm paramparça
Aklım gidip, deli olup kaldım dostlar.

Kul Hoca Ahmed, kırka girdin nefsini kır;
Burada ağlayıp âhirette ol tertemiz
İman postu şeriattır, aslı tarikat
Tarikata giren Hak'tan pay aldı dostlar.

HİKMET–6

Ya İlahım, hamdın ile hikmet söyledim;
Zatı ulu Rabbim, sığınıp geldim sana.
Tevbe kılıp günahımdan korkup döndüm;
Zatı ulu Rabbim, sığınıp geldim sana.
Kırk birimde ihlâs eyledim, yol bulayım deyip
Erenlerden gördüğüm her sırrı ben örteyim deyip
Pir-i kâmil izini alıp ben öpeyim deyip
Zatı ulu Rabbim, sığınıp geldim sana.

Kırk ikimde istekli olup yola girdim;
İhlâs eyleyip yalnız Hakk'a gönül verdim;
Arş, Kürsü, Levh'ten geçip Kalem'i gezdim;
Zatı ulu Rabbim, sığınıp geldim sana.

Kırk üçümde Hakk'ı arayıp feryat eyledim
Gözyaşımı akıtarak pınar eyledim
Kırlarda gezip kendimi divane eyledim;
Zatı ulu Rabbim, sığınıp geldim sana.

Kırk dördümde muhabbetin pazarında,
Yakamı tutup, ağlayıp yürüdüm gül bahçesinde
Mansur gibi başımı verip aşk darağacında;
Zatı ulu Rabbim, sığınıp geldim sana.

Kırk beşimde Sen'den hacet dileyip geldim;
Tevbe eyledim her iş yaptım hata eyledim
Ya İlâhım, rahmetini ulu bildim;
Zatı ulu Rabbim, sığınıp geldim sana.

Kırk altımda zevk ve şevkim dolup taştı;
Rahmetinden damla damladı, Şeytan kaçtı
Hak'tan ilham arkadaş olup, kapısını açtı;
Zatı ulu Rabbim, sığınıp geldim sana.

Kırk yedimde yedi yönden ilham ulaştı
Saki olup şarap kadehini Rabbim tuttu
Şeytan gelip nefs ve hevayı kendisi yuttu
Zatı ulu Rabbim, sığınıp geldim sana.

Kırk sekizde aziz candan, sikayetçi oldum;

Günah derdi sakat kıldı hasta oldum
O sebepten Hak'tan korkup uyumaz oldum
Zatı ulu Rabbim, sığınıp geldim sana.

Kırk dokuzda aşkın düştü, tutuşup yandım
Mansur gibi eş ve dosttan kaçıp kayboldum
Türlü türlü cefa değdi, boyun eğdim
Zatı ulu Rabbim, sığınıp geldim sana.

Elli yaşta "Erim" dedim, amelim zayıf;
Kan dökmedim gözlerimden, bağrımı ezip;
Nefsim için yürür idim, it gibi gezip;
Zatı ulu Rabbim, sığınıp geldim sana.

Kul Hoca Ahmed, er olmasan, ölmek iyi;
Kızıl yüzünün kara yerde solması iyi;
Toprak gibi yeraltında olman iyi;
Zatı ulu Rabbim, sığınıp geldim sana.

HİKMET–7

"Kul Hüvallâh, sübhânallâh"ı virt eylesem
Bir ve Var'ım cemalini görür müyüm?
Baştan ayağa hasretinde feryat eylesem,
Bir ve Var'ım, cemalini görür müyüm?

Elli birde çöller gezip otlar yedim;
Dağlara çıkıp, tâat kılıp gözümü oydum;
Cemalini göremedim, candan doydum;
Bir ve Var'ım, cemalini görür müyüm?

Elli iki yaşta geçtim ev-barktan;
Ev-barkım ne görüne belki candan;
Baştan geçtim, candan geçtim, hem imandan;
Bir ve Var'ım, cemalini görür müyüm?

Elli üçte vahdet şarabından nasip eyledi;
Yoldan azan günahkâr idim, yola saldı;
"Allah" dedim, "Lebbeyk!" diyerek elimi aldı
Bir ve Var'ım, cemalini görür müyüm?

Elli dörtte bedenlerimi ağlar eyledim
Marifetin meydanında dolandım
İsmail gibi aziz canımı kurban eyledim
Bir ve Var'ım, cemalini görür müyüm?

Elli beşte cemal için dilenci oldum
Kavruldum, yandım, gül gibi ta ki yok oldum
Allah'a hamdolsun cemal arayıp eda oldum
Bir ve Var'ım, cemalini görür müyüm?

Elli altı yaşa ulaştı dertli başım
Tevbe eyledim, akar mı ki gözden yaşım;
Erenlerden nasip almadan taş gönülüm
Bir ve Var'ım, cemalini görür müyüm?

Elli yedi yaşta ömrüm yel gibi geçti
Ey dostlar, amelsizim, başım kurudu
Allah â hamd olsun, pir-i kâmil elimi tuttu
Bir ve Var'ım, cemalini görür müyüm?

Elli sekiz yaşa girdim, ben habersiz
Kahhar Malik'im nefsimi eyle zir ü zeber
Himmet versen, kötü nefsime vursam teber

Bir ve Var'ım, cemalini görür müyüm?

Elli dokuz yaşa ulaştım, feryat ve figan
Can verirken cananımı akla, getirmedim
Ne yüz ile sana söyleyeyim, eyle azâd;
Bir ve Var'ım, cemalini görür müyüm?

Gözümü yumup ta açınca erişti altmış
Bel bağlayıp ben eylemedim bir iyi iş;
Gece gündüz gamsız yürüdüm ben, yaz ve kış;
Bir ve Var'ım, cemalini görür müyüm?

Altmış birde pişmanım günahımdan
Ey dostlar, çok korkuyorum İlah'ımdan;
Candan geçip kurtuluş dileyim Allah'ımdan
Bir ve Var'ım, cemalini görür müyüm?

Altmış iki yaşta Allah ışık saldı;
Baştan ayağa gafletlerim yok eyledi
Canım, gönlüm, aklım, şuurum "Allah!" dedi
Bir ve Var'ım, cemalini görür müyüm?

Altmış üçte çağrı geldi; "Kul yere gir!"
Hem canınım, cananınım, canını ver
'Hu' kılıcını ele alıp nefsini kır
Bir ve Var'ım, cemalini görür müyüm?

Kul Hoca Ahmed, nefsi teptim, nefsi teptim;
Ondan sonra cananımı arayıp buldum;
Ölmeden önce can vermenin derdini çektim
Bir ve Var'ım, cemalini görür müyüm?

HİKMET–8

Sabah erken pazartesi günü yere girdim
Mustafa ya matem tutup girdim ben işte
Altmış üçte sünnet dedi işitip bildim
Mustafa'ya matem tutup girdim ben işte

Yer üstünde dostlarım matem tuttu
Bütün âlem "Sultanım" deyip nara çekti
Hakk'ı bulan gerçek sufiler kanlar yuttu
Mustafa'ya matem tutup girdim ben işte

"Elveda" deyip yeraltına adım koydum
Aydın dünyayı haram kılıp Hakk'ı sevdim
Zikrini söyleyip yalnız olup yalnız yandım
Mustafa'ya matem tutup girdim ben işte

"Taha" okuyup akşam ve geceler kaim oldum
Gece namaz gündüzleri oruçlu oldum
Bu hal ile yeraltında daim oldum
Mustafa'ya matem tutup girdim ben işte

Altmış gece altmış gündüz bir kez yemek
Tan atana kadar namaz kılıp bir kez selam
Altmış üçte oldu ömrüm sonunda tamam
Mustafa'ya matem tutup girdim ben işte

Hakk Mustafa ruhu gelip oldu imam
Bütün varlık yeraltında oldu köle
Çok ağladım Hakk Mustafa verdi müjde
Mustafa'ya matem tutup girdim ben işte

Miraç gecesi "Gözümün nuru evlat... "dedi
Elimi tutup "Ümmetimsin ümmet" dedi
"Sünnetimi sıkı tutasın gönüldeşim" dedi
Mustafa'ya matem tutup girdim ben işte

"Kıyamette yol kaybedersen yola salayım
'Muhammed' deyip susamış olsan elini tutayım
Evladım deyip elini tutup cennete girdireyim..."
Mustafa'ya matem tutup girdim ben işte

Ey dostlar bu sözü işitip şevkim arttı
"Ümmet" dedi, iç ve dışım nura battı
Nurunu salıp cemalini Hakk gösterdi
Mustafa'ya matem tutup girdim ben işte

Cemalini görüp ruhum uçup arşa kondu
Musa gibi varlığım tutuştu yandı
Mecnun gibi eş ve dosttan kaçıp saklandı
Mustafa'ya matem tutup girdim ben işte

Yeraltında eziyet çektim çok zorluk
Döşek yastık taştan yapıp çektim sıkıntı
Ey dostlar bu dünyada yok dinlenmek
Mustafa'ya matem tutup girdim ben işte

Ta zorluk çekmedikçe vuslatı nerede?
Hizmet kılmadan hal derdi olmaz peyda
Can ve gönlünü kılmadıkça Hakk'a tutkulu
Mustafa'ya matem tutup girdim ben işte

Yeraltına girdim ise kendimden geçtim
Gözümü açınca Mustafa'yı hazır gördüm
İsyan ve cefa eden ümmetlerin halini sordum
Mustafa'ya matem tutup girdim ben işte

"Ey evlat benden sorsan hani ümmet,"
"Ümmet" dedi göğsüm dolarak hasret yarası
"Ümmet için çok çekiyorum Hak'tan külfet"
Mustafa'ya matem tutup girdim ben işte

Ümmetlerimin günahlarını her Cuma affet
Alıp geleyim ya Muhammed sen bunu ayır
Ta ki ağlayıp secde eyleyim Tanrı ya affet
Mustafa'ya matem tutup girdim ben işte

Her Cuma affet ümmetlerin günahını
Alıp geleyim ya Muhammed gör bunu
Ümmetlerin neler kılar Ahmed senin
Mustafa'ya matem tutup girdim ben işte

Ben melekten utanç duyarım ey ümmetim
Yaratan'dan korkmaz mısın düşük himmetim
Gece yatmadan ibadet etsen hoş devletim
Mustafa'ya matem tutup girdim ben işte

Yeraltına girdim dostlar iradesiz
"Âmin" deyiniz al, ashap ve çehar-yar
Ümmetlerin suçunu bağışla Allah'ım
Mustafa'ya matem tutup girdim ben işte

Kul Hoca Ahmed ben ikinci defteri söyledim
İki âlem eğlencelerini meye sattım
Ölmeden önce can acısının zehrini tattım
Mustafa'ya matem tutup girdim ben işte

HİKMET–9

Ey dostlar hasbi halimi söyleyeyim
Ne sebepten Hak'tan korkup kabre girdim
Gerçek dertliye bu sözümü bildireyim
O sebepten Hak'tan korkup kabre girdim

Kabir içinde gece-gündüz ibadet eyledim
Nafile namaz kılıp adet eyledim
Her ne cefa gelse ona dayandım
O sebepten Hak'tan korkup kabre girdim

Kabir içinde Mustafa'yı hazır gördüm
Selam verip edep ile şaşırıp kaldım
Asi-cafi ümmetlerinin halini sordum
O sebepten Hak'tan korkup kabre girdim

Kabre girmek Rasulullah sünnetleri
İbadet eylemek Hakk Rasulû'nün adetleri
Gariplere rahmet eylemek şefkatleri
O sebepten Hak'tan korkup kabre girdim

Ümmet olsan gece-gündüz dinmeden ağla
Bağrın pişip ciğerini deşip yürek dağla
Ecel gelse mertler gibi belini bağla
O sebepten Hak'tan korkup kabre girdim

Bir gün senin ömrünün yaprağı sararınca
Ecel gelmeden tevbe eyle ey cahil
Meğer sana rahmet eyleye Azim Yezdan
O sebepten Hak'tan korkup kabre girdim

Gerçek dertlinin işidir söz ve icraat
Gözyaşıdır Hakk karşısında niyaz armağanı
Gece-gündüz dinmeden oruç, namaz kıl
O sebepten Hak'tan korkup kabre girdim

Ey evlat ümmetlerin derdi örter
Yanlış, noksan günahları dağdan artar
Dini bırakıp dünya malını kendine çeker
O sebepten Hak'tan korkup kabre girdim

Kul Hoca Ahmed tekbir deyip sohbete başla
Hay u heves, ben-benliği uzağa gönder
Seherlerde dört dövünüp dinmeden çalış
O sebepten Hak'tan korkup kabre girdim

HİKMET–10

Hakk Teala fazlı ile ferman eyledi
İşitip okuyup yere girdi Kul Hoca Ahmed
Altmış üç yaşta sünnetlerini sıkı tutup
İşitip okuyup yere girdi Kul Hoca Ahmed

Yer üstünde ölmeden önce diri öldüm
Altmış üç yaşta sünnet dedi işitip bildim
Yeraltında canım ile kulluk eyledim
İşitip okuyup yere girdi Kul Hoca Ahmed

Erenlerden feyz ve fetih alamadım
Yüz yirmi beş yaşa girdim bilemedim
Hakk Teala'ya ibadetlerini kılamadım
İşitip okuyup yere girdi Kul Hoca Ahmed

Olur, muyum Muhammed'in has ümmeti
Ümmet dese asilerin hoş devleti
Baldan tatlıdır bana bu mihneti
İşitip okuyup yere girdi Kul Hoca Ahmed

Bizler için canlar çekti o Muhammed
Ümmet olsan gam yemezsin sahte ümmet
Gece gündüz elde ettikleri yeme-içme ve işret
İşitip okuyup yere girdi Kul Hoca Ahmed

Elli yaşta ses geldi ölmek kolay
Şartı odur sende olsan iman nuru
Sabahla gitsen cemaline eyler konuk
İşitip okuyup yere girdi Kul Hoca Ahmed

Ey müminler bu dünyanın sonu yok
Doğru bilirsen asla bunun yalanı yok
Kim bilmese vallahi onun imanı yok
İşitip okuyup yere girdi Kul Hoca Ahmed

Aslım toprak, neslim toprak, her şeyden aciz
Basıp geçsen kirli cismin kılacağı ar
Kim ar etse şeytan kavmi havası var
İşitip okuyup yere girdi Kul Hoca Ahmed

Gerçek zakire Allah kendi eyledi rahmet
Sabahla varsa cennet içinde verir hilat
Mahşer günü cemal görüp sorunca devlet
İşitip okuyup yere girdi Kul Hoca Ahmed

Kul olsan sıkıntı çek gafil insan
Akıllı isen ganimettir sana şu dem
Emanettir aziz canın yürüme gamsız
İşitip okuyup yere girdi Kul Hoca Ahmed

Altmış üç yaşta sünnet oldu yere girmek
Resul için iki âlem berbat edivermek
Âşıkların sünnetidir diri ölmek
İşitip okuyup yere girdi Kul Hoca Ahmed

Ümmet olsan işitip canını vermez misin?
Mustafa'ya canını kurban eylemez misin?
Can ne olacak, imanını vermez misin?
İşitip okuyup yere girdi Kul Hoca Ahmed

Kul Hoca Ahmed altmış üç yaşta gaip oldu
Edebi koruyup Mustafa'ya naib oldu
Sultan oldu, sıkıntı çekip Tayyib oldu
İşitip okuyup yere girdi Kul Hoca Ahmed

HİKMET–11

Ey dostlar temiz aşkını ele aldım
Bu dünyayı düşman tutup yürüdüm ben işte
Yakam tutup hazretine sığınıp geldim
Aşk kapısında Mansur gibi oldum ben işte

Aşk yolunda âşık olup Mansur geçti
Belini bağlayıp Hakk işini sıkı tuttu
Melâmetler ihanetler çok işitti
Ey müminler hem Mansur oldum ben işte

Âşık Mansur "Enel Hakk' i dile getirdi

Cebrail gelerek "Enel Hakk"ı beraber söyledi
Cebrail gelerek başın ver deyip yola saldı
Darağacına asılıp cemalini gördüm ben işte

Mansur gelince darağacı eğilip kendi aldı
Batın gözü açık olanlar hayran kaldı
Işık salıp Allah kendisi nazar eyledi
Ey sevgili deyip cemalini gördüm ben işte

Nida geldi o darağacına çok boğma" diye
"Sıkı dur her yan bakıp sen ağma" diye
Taşa dedi "Emrimi tutup sen değmeyesin"
Levh-i Mahfuz tahtasında gördüm ben işte

Üç yüz molla yığılıp yazdı çok rivayet
Şeriattır ben de yazayım bir rivayet
Tarikat da hakikat da haktır himaye etmek
Başımı verip Hakk sırrını bildim ben işte

"Enel Hakk'ın manasını bilmez cahil
Bilge gerek bu yollarda mertlerin denizi
Akıllı kullar Hakk yâdını dedi sevgili
Candan geçip Sevgiliyi sevdim ben işte

İma eyledim bilge olsa ibret alsın
Zahir ilminden yazıp söyledim işaret kalsın
İnci gevher sözlerimi gönlüne koysun
Halden deyip âşıklara verdim ben işte

Sahipsiz Mansur hor görülmekle oldu tam
Bir söz ile dostlardan oldu ayrı
Kalp halini hiç kimse bilmez Tanrım tanık
Kanlar yutup ben hem tanık oldum ben işte

Şeyh Mansur'un "Enel Hakk"ı yersiz değil
Yolu bulan bize benzer günahkâr değil
Her soysuzlar bu sözlerden haberli değil
Haberli olup Hakk kokusu aldım ben işte

Bir gece seherde garip Mansur çok ağladı
Işık salıp Allah kendisi rahmeyledi
Ondan sonra kırklar bakarak şarap verdi
Bilgelere bu sözleri dedim ben işte

Cahillere essiz sözüm hayfı hikmet
İnsanım deyip belini bağlar hani himmet
Dünya için birbirine eylemez şefkat
Zalimlere esir olup öldüm ben işte

Zalimlerde had ne ola bizde günah
Dervişlerin huyu kötü, geçmez dua
O sebepten sultan kılar bize cefa
Ayet hadis anlamından söyledim ben işte

Zalim eğer cefa eylese Allah de
Elini açıp dua eyleyip boyun eğ
Hakk yardımına yetmez olsa endişe eyle
Hakk'dan işitip bu sözleri söyledim ben işte

Zalim eğer zulüm eylese bana ağla
Yaşını saçarak bana sığınıp belini bağla
Haram şüphe terk ederek yürek dağla
Zalimlere yüz bin bela verdim ben işte

Zalimlerin yakınlığı nedir ben yaratan
Yaradan'ı aklına getirmeden sen unutan
Benden vazgeçip zalimlerin elini tutan
Zalimlere kendim kıymet verdim ben işte

Sana ceza Yaradan'a yalvarmadın
Allah deyip geceleri kalkıp inlemedin
Gerçeklerden sözler söyledim işitmedin
Zalimlerin elini uzun kıldım ben

Ey habersiz Hakk'a gönül yürütmedin
Dünya haram ondan gönül soğutmadın
Nefsden geçib Allah'a doğru yönelmedin
Bu nefs için ağlamaklı ve şaşkın oldum ben işte

Zalimleri şikâyet etme zalim kendin
Huyun riya etki etmez halka sözün
Dünya malını dolu verdim doymaz gözün
Harisleri "Siccin" içine saldım ben işte

Kızıl dudağı hareketlenip söyledi seni
Can ve kalbim ümmetlerinin gözünün aydınlığı
Hakk'a kul bana ümmet olan hani
Gerçek ümmetin sinesine koydum ben işte

Kul Hoca Ahmed Hakk sözünü söyleyip geçti
Aynel-yakin tarikatta bozlayıp geçti
İlmel-yakin Şeriatı gözleyip geçti
Hak kel-yakin hakikatinden söyledim ben işte

HİKMET–12

Allah Teala âşıklara verdi aşkını
Şükreden olup tutuşup yandım ben işte
İki âlem gözlerime haşhaş tanesi
Görünmedi yalnız Hakk'ı sevdim ben işte

Candan geçip yalnız Hakk'ı cana kattım
Ondan sonra derya olup dolup taştım
Lâmekân-ı seyrederek makam aştım
Dünya ardında yüz bin talak koydum ben işte

Hakk önünde en üstün akıl bile duramaz
Aşk şiddeti coşsa bir an durmaz
Kelebek gibi kor haline gelip kendini bilmez
Bu sırları Sevgiliden duydum ben işte

Tarikatın yollarının ötesi çok
Temiz aşkını ele almadan yürüyüp olmaz
Cemalini görse olmaz gece gündüz uyuyup
Hiç uyumadan cemalini gördüm ben işte

Tarikatın yolu çetin sonsuz şaştım
Başım kurudu Pir-i Kâmil 'e kaçtım
Pir eteğin tutup batın gözünü açtım
Rezil olup yollar gezip yürüdüm ben işte

Tarikatın yollarıdır çetin azap
Bu yollarda nice âşık oldu toprak
Aşk yoluna her kim girse hali harap
Erenlerden yolu sorup yürüdüm ben işte

Tarikatın yollarıdır sonsuz yüce
Nasip kılan kuluna oldu yakın

Zerresine dayanamaz yedi cehennem
Ey dostlar aziz candan doydum ben işte

Hakikatin anlamına yeten kişi
Şaşkın tutuşup yanar içi dışı
Kanlar akar gözlerinden akan yaşı
Gözyaşımı armağan eyleyip vardım ben işte

Şeriattır âşıkların efsanesi
Arif âşık tarikatın inci tanesi
Nereye gitse Sevgilisi, evdeşi
Bu sırları arş üstünde gördüm ben işte

Aşkın bağını gezmeden âşık olunmaz
Hakirlik-ağlamaklık çekmedikçe nefsin ölmez
Bir damlaya razı olmadan o inci olmaz
Razı olup has cevherinden aldım ben işte

Aşk ateşine yanan aşığın rengi uçar
Ahirete doğru çekip alıp burada geçer
Burada olan düğümlerini orada açar
Rasul dünya leştir dedi bıraktım ben işte

Gerçek âşıkların rengi soluk
Aynaya göz atsa ondan parlak
Özü hayran gönlü viran gözü yaşlı
Kudretine hayran olup kaldı ben işte

Allah dedi "Çok ağlasan göresin Beni
Ağlayıp inlesen kulum deyip söyleyim seni
Candan geçip beni isteyen âşık hani..."
İlham geldi gerçek kulağa aldım ben işte

Gerçek gönülde yananlara cemal armağan
Yalancı âşık yola girse her şey hata
Gerçek aşığın gözü yaşlı bedeni bükük
Bükük olup yeraltına girdim ben işte

Hakikatli gerçek aşığa armağan vereyim
Mahşer günü nasılsın deyip halini sorayım
Şefaatçi olup şefaati kendim kılayım
Rahmetinden Ümit tutup geldim ben işte

Kul Hoca Ahmed Hakk zikrini söyle daima
Hakk'dan korkup dinmeden ağla boyuna
Namaz kılıp oruç tutup her sabah akşam
Böyle yapıp muradıma erdim ben işte

HİKMET–13

O Kadir'im kudret ile nazar eyledi
Mutlu olup yeraltına girdim ben işte.
Garip kulun bu dünyadan göç eyledi
Mahrem olup yeraltına girdim ben işte.

Zikreden olup, şükreden olup Hakkı buldum;
Dünya, ahiret haram eyleyip vurup teptim;
Tutkun olup, rezil olup candan geçtim;
Gamsız olup yeraltına girdim ben işte.

Kötülüğümden dağlar, taşlar çekiştirdi beni
Açık dilde çekiştirip dedi armağanın hani?
Âşık olsan, önce varıp Hakk'ı tanı
Mahrem olup yeraltına girdim ben işte.

Sizi, bizi Hakk yarattı ibadet için;
Ey acayip, içmek, yemek, rahat için;
"Kalû bela" dedi ruhum sıkıntı için;
Edhem olup yeraltına girdim ben işte.

Nefsim beni çok yürüttü, Hakk'a bakmadan;
Gece gündüz gamsız yürüdüm, yaşı akmadan;
Hay u heves, ben-benlik ateşe yakmadan;
Gamla dolu olup yeraltına girdim ben işte.

Kulu görsem, kulu olup hizmet eylesem
Toprak gibi yol üstünde yolu olsam
Âşıkların yanıp uçuşan külü olsam
Hem dem olup yeraltına girdim ben işte.

Candan geçip sıkıntı çektim, kulum dedi;
Kanlar yutup "Allah" dedim, rahmet eyledi;
Cehennem içinde kalmasın deyip gamımı çekti
Mutlu olup yeraltına girdim ben işte.

Yaşım ulaştı yirmi üçe, bir gün kalmadı
Vah ne yazık, Hakk'ı bulamayıp gönlüm kırık
Yer üstünde sultanım deyip oldum ulu
Şükreder olup yeraltına girdim ben işte.

Şeyhim diyerek iddia eyleyip yolda kaldım;
Fes ve sarığı değersiz pula satıp geldim;
Nefs ve hava azdı, yorulup kaldım
Huzursuz olup yeraltına girdim ben işte.

Başım toprak, kendim toprak, cismim toprak;
"Hakk vuslatına ererim" diye, ruhum hevesli
Tutuştum yandım, olamadım asla tertemiz
Şebnem olup yeraltına girdim ben işte.

Pir-i kâmil nazar eyledi, şarap içtim;
Şibli gibi sema vurup candan geçtim;
Sarhoş olup il ve halktan çekinip kaçtım
Zemzem olup yeraltına girdim ben işte.

Kul Hoca Ahmed, öğüt verici olsan, kendine ol;
Âşık olsan, candan geçip bir kerecik öl
Cahillere desen, sözünü eylemez kabul;
Muhkem olup yeraltına girdim ben işte.

HİKMET–14

Ey dostlar cahil ile yakın olup
Bağrım yanıp candan doyup öldüm ben işte
Doğru söylesem eğri yola boynumu çeker
Kanlar yutup gam zehrine doydum ben işte

Cahil ile geçen ömrüm nar sakar
Cahil olsan cehennem ondan çekinir
Cahil ile cehenneme doğru kılmayın sefer
Cahiller içinde yaprak gibi soldum ben işte

Dua edin cahillerin yüzünü görmeyim
Hakk Teala refik olsa bir dem durmayayım
Hasta olsa cahillerin halini sormayayım
Cahillerden yüzbin cefa gördüm ben işte

Haykırsam Hakk imdadıma yetişir mi ki?

Göğsümdeki paslarım gider mi ki?
Bütün cahiller bu alemden gider mi ki?
Cahillerden yüzbin cefa gördüm ben işte

Hakk vuslatını arayıp bulmadan hayraneyim
Durmadan ağlayıp gönlü harab divaneyim
Halimi sorsan ben Sevgili'nin talibiyim
Sevgili arayıp yok olup geldim ben işte

Yeraltına kaçıp girdim cahillerden
Elim açıb dua isteyib merd kişilerden
Garib canım yüz tasadduk bilgelerden
Bilge bulmayıp yeraltına girdim ben işte

Cahilleri benden sorma göğüsüm çıka
Hakk'dan korkub yas tutsam güler kahkahayla
Ağzı açık nefsi ulu misli lakka
Cahillerden korkup Sana geldim ben işte

Birşey umma cahillerden kadrini bilmez
Karanlık içinde yol şaşırsan yola salmaz
Boyun büküp yalvarsan elini tutmaz
Cahilleri şikâyet ederek geldim ben işte

Önce-sonra iyiler gitti kaldım yalnız
Cahillerden işitmedim bir güzel söz
Bilge gitti cahiller kaldı çektim üzüntü
Yolu bulamayıp şaşkın olup kaldım ben işte

Ayrılık yarası ezdi bağrımı hani dert ortağı
Bilge toprak, cahillerin göğüsü yüksek
Ayet, hadis beyan etsem beğenmez
Göğsümü deşiniz dert ve gama doldum işte

Dert ve halet azıp coştu var mı tabip
Arz-ı halim sana söyleyim sadece Sevgili
Bütün talipler pay aldı ben nasipsiz
Pay isteyip iki büklüm olup geldim ben işte

Evini-barkını terk eyleyip pay al
Ey habersiz dünya işini geriye koy
Allah sahi lutfunu görüp hayran kal
Görürüm deyip yok olup geldim ben işte

Ben ikinci defteri dedim size yadigâr
Ruhumdan medet isteyip okuyun zinhar
Dua eyledim vasıl eylesin Allah
Rahman Malikim arz etmeğe geldim ben işte

Hikmetimden nasip alan göze sürsün
İhlâs ile göze sürüp cemal görsün
Şartı odur riyazete boyun sunsun
Canlar geçip Sevgiliyi gördüm ben işte

Cemal için dilenci oldum "âmin" deyiniz
Ey talipler halimi görüp gamımı yeyiniz
Yolda kalan Kul Ahmet'e yol veriniz
Yolu arayıp dilenci olup geldim ben işte

Kul Hoca Ahmed dilenci olsan Hakk'a ol
Başın ile erenlere hizmet kıl
İlgi bulursan halka kurup sohbet kıl
Halka içinde agâh olup durdum ben işte

HİKMET–15

"Allah'ı çok zikredin" diye ayet geldi
Zikrin deyip ağlayıp yürüdüm ben işte.
Cemalini âşıklara vaat etti
Âşık yolunda canım verip yürürdüm ben işte.

Sağlam aşkı Allah sevip kulum dedi
Ara yolda kalmasın deyip tasasını çekti
Yalancılar cemalimi görmez dedi
Aşk kapısında sağlam olup durdum ben işte.

Akıllı isen kabristandan haber al
Ben de şunlar gibi olmam deyip ibret al
"Ölmeden önce ölünüz" e göre amel eyle
Bu hadisi fikreyleyip öldüm ben işte.

Haber verir "felizehu kalilen" diye
Yine der "veleyebku kesiran" diye
Bu ayetini anlamına göre amel eyle diye
Bu dünyada hiç gülmeden yürüdüm ben işte.

Amelsizler kahkahayla güler şen yürür
Fermanına boynunu sunan gamla dolu yürür
Gece gündüz gözleri yaş dolu yürür
Gözyaşım derya eyleyip yürüdüm ben işte.

Nefsden geçib sağlam âşıklar Allah dedi
Seher tump dört dövünüp gözünü oydu
Rahmeyleyip Allah özü nazar eyledi
Ondan sonra derya olup taştım ben işte

Zalim nefsim hiç bırakmadan ateşe attı
Vücudum kendi kendine tutuşup yandı
Müşriklerin imanını Şeytan aldı
Euzu-bismillah deyip yürüdüm ben işte.

Münafıklar cehennem içinde tutuşup yanınca
İman eden halis olup yanıp çıkınca
İmansızlar önce sonra tutuşup yanınca
Allah'ımdan iman dileyip yürüdüm ben işte.

Nefsim benim heva kıldı tafta şaştım
Başım alıp Pir-i Kâmil tarafına kaçtım
Kul Hoca Ahmed ötelerden geçip aştım
Uçan kuş gibi Lâmekân'a aştım ben işte.

HİKMET–16

Vah ne yazık, nasıl eyleyim gariplikte
Gariplikte gurbet içinde kaldım ben işte.
Horasan ve Şam ile Irak'a niyet eyleyip
Garipliğin çok değerini bildim ben işte.

Neler gelse, görmek gerek O Huda'dan;
Yusuf'unu ayırdılar o Kenan'dan;
Doğduğum yer o kutlu Türkistan'dan,
Bağrıma taşı vurup geldim ben işte.

Gurbet değdi Mustafa gibi erenlere,
Otuz üç bin sahabe ve arkadaşlara,
Ebu Bekir, Ömer, Osman, Murtaza'ya
Gurbet değdi onlara hem, söyleyeyim ben işte.

Gurbet değse, pişkin eyler çok hamları
Bilge eyler, hem seçkin eyler çok sıradanları
Giyer çul elbise, bulsa yer yemekleri
Onun için Türkistan'a geldim ben işte.

Gariplikte yüz yıl dursa, misafirdir
Tahtı, bahtı, bağları zindandır
Garbilikte kul oldu o Mahmut Sultan;
Ey arkadaşlar, gurbet içinde yandım ben işte.

Gariplikte Arslan Baba'm arayıp buldu;
Gördüğü sırları perde ile sarıp örttü;
Allah'a hamd olsun, gördüm,"dedi, izimi öptü;
Bu sırları görüp hayran kaldım ben işte.

Arzuluyum akrabalık ve dostluğa
Ulu babamın türbesi o Ak Türbe'ye,
Babamın ruhu saldı beni bu gurbete;
Hiç bilmem, nasıl kusur eyledim ben işte.

Kul Hoca Ahmed, söylediği Hakk'ın yâdı
İşitmeyen dostlarına kalsın öğüdü
Gurbete düşüp öz şehrine döndü yine
Türkistan'da mezar olup kaldım ben işte.

HİKMET–17

Gönül gözünü ışıldatmadan ibadet eylese,
Dergâhına makbul değil, bildim ben işte.
Hakikatten bu sözleri temiz öğrenip
Lâmekân'da Hak'tan dersler aldım ben işte.

Bir ve Var'ım dersler verdi perde açıp;
Yer ve gökte duramadı şeytan kaçıp;
Şölen eyleyip, vahdet meyinden doyası içip,
Lâmekân'da Hak'tan dersler aldım ben işte.

Aşk makamı türlü makam, aklın ermez
Baştan ayağa zorluk, cefa, sıkıntı gitmez;
Melâmetler, ihanetler eylese, geçmez;
Lâmekân'da Hak'tan dersler aldım ben işte.

Aşk belâsı başa düşse, ağlar eyler
Aklını alıp, şaşkın kılıp, hayran eyler
Gönül gözü açıldıktan sonra giryan eyler
Lâmekân'da Hak'tan dersler aldım ben işte.

Ağlar idim seher vaktinde nida geldi
"Cemalimi göstereyim."deyip vaad eyledi
Aklımı alıp, şaşkın kılıp aşkını saldı
Lâmekân'da Hak'tan dersler aldım ben işte.

Burada cefa çekenlere cemali taht
Mahşer günü bağışlar hem taht ve baht;
Yarattığında eyleyen kendisi aşığa ahd
Lâmekân'da Hak'tan dersler aldım ben işte.

Çöller gezip, halktan bezip aşkını sor
Kul olsan, Hak'tan korkup ağlayıp yürü
Cemalini talep eylersen, hazır ol
Lâmekân'da Hak'tan dersler aldım ben işte.

Gözlerimden kanlar döküp yâd etmedim;
Yüz bin türlü sıkıntıya koydun, feryad etmedim

Senden korkup hasta gönlümü şad etmedim
Lâmekân'da Hak'tan dersler aldım ben işte.

Allah derdi satılık değildir, satıp alsan;
Pir-i kâmil hizmetinde toprak olmasan;
Hak yoluna girmek olmaz, temiz olmasan;
Lâmekân'da Hak'tan dersler aldım ben işte.

Ey arkadaşlar, aşk derdine deva olmaz;
Diri oldukça aşk defteri tamam olmaz
Dar lahidde kemikleri ayrık olmaz
Lâmekân'da Hak'tan dersler aldım ben işte.

Aşk padişah, âşık fakir, nefes alamaz;
Hak'tan izin olmadıkça konuşamaz;
Hak öğüdünü alan dünya arayamaz
Lâmekân'da Hak'tan dersler aldım ben işte.

Kul Hoca Ahmed, yedi yaşta dersler aldım;
Sekizimde dünya tasasını terk eyledim;
Dokuzumda Huda'mı hazır bildim;
Lâmekân'da Hak'tan dersler aldım ben işte.

HİKMET–18

Hoş gaipten yetişti, güzel sözüm teberrük;
Âşık olsan ey talip, riyazette belini bük.
Geceleri uyumayıp yaş yerine kanını dök;
Arslan Baba'm sözlerini işitiniz teberrük

Arslan Baba'm dediler; tâliplerde yok ihlâs;
Pirin hazır olduğunda ne gerek Hızır-İlyas?
Pir'e adım attığında anmayın gavsur-gıyas;
Arslan Baba'm sözlerini işitiniz teberrük

"Talibim" deyip söylerler, vallah, billah insafsız
Nâmahreme bakarlar, gözlerinde yok insaf;
Kişi malını yiyerler, çünkü gönülleri değil sâf
Arslan Baba'm sözlerini işitiniz teberrük

"Pir hizmetini kıldık"deyip "tâlibim"deyip yürürler;
Yiyip haram, mekruhu, torbalarına vururlar
Gözlerinde yaş yok, halka içine girerler
Arslan Baba'm sözlerini işitiniz teberrük.

Zâkirim deyip ağlar, çıkmaz gözünden yaşı;
Gönüllerinde gamı yok, her an ağrıya başı;
Oyun-hile kılarlar, mâlum Hüda ya işi;
Arslan Baba'm sözlerini işitiniz teberrük.

'Tâlibim' deyip söylerler, gönlünde yok zerre nur;
Gerçek tâlibi sorarsanız, içi dışı gevher-inci
Hakk'a açık sırları, yedikleri safâ-nur
Arslan Baba'm sözlerini işitiniz teberrük.

Görünüşü sufiye benzer, kıyametten korkmazlar;
Günah ve haram hasılı, günahlardan ürkmezler
Riya tesbihi elinde, ağlayıp yaşını dökmezler;
Arslan Babam sözlerini işitiniz teberrük.

Riya tesbihi elinde, zünnar iyi bilseniz;
Hak rızası budur aşk derdini eyleseniz
Aşkını alıp mahşerde rezil olup dursanız;
Arslan Baba'm sözlerini işitiniz teberrük.

Aşka adım atanlar, Hakk cemalini görürler;
Musâ gibi mahşerde Hak’tan sual sorurlar;
Sarhoş olup vuslatında Hu zikrini kurarlar;
Arslan Babam sözlerini işitiniz teberrük.

İnşaallah işiteni Hak’tan dileyip alırım
Şeytan yolundan alıp Hakk yoluna salarım;
Yardım etse Mustafa, günahlarını dilerim;
Arslan Babam sözlerini işitiniz teberrük.

Arslan Babamı sorsanız, Peygamber'e saygılı
Sahabeler ulusu, Rabb'in seçkin kulu
Yattığı yeri perişan, bir diken kulübesi;
Arslan Baba'm sözlerini işitiniz teberrük.

Çarşamba günü işitip ansızın Hazret vardılar;
Arslan Bâb'ın evine o gün misafır oldular
Yattığı yeri perişan görüp hayran kaldılar;
Arslan Baba'm sözlerini işitiniz teberrük.

O Muhammed Mustafa durup dua eylediler
Melekler âmin deyip elini açarak durdular
"Şöyle ümmet verdin"deyip Hakk şükrünü eylediler
Arslan Baba'm sözlerini işitiniz teberrük.

Sahabeler dediler: Arslan Baba'dır adınız
Arapların ulusu, tertemizdir Zatınız
Ten terbiyesi farz dedi, parça salıp yattınız;
Arslan Babam sözlerini işitiniz teberrük.

Ahir zaman ümmetleri süslerler evlerini;
Nefs hevaya sevinip bozar her an huylarını;
Şan ve şefkatler ile dik tutar boylarını;
Arslan Baba'm sözlerini işitiniz teberrük.

Ahir zaman ümmetleri, dünya fâni, bilmezler;
Gidenleri görerek ondan ibret almazlar;
Erenlerin yaptığını görüp göze iliştirmezler
Arslan Baba'm sözlerini işitiniz teberrük.

İyi yollardan sapıp kötü yola savuşan
Lânetli şeytan pirim deyip eteğine yapışan,
Şeytana pirim deyip sabah akşam görüşen;
Arslan Baba'm sözlerini işitiniz teberrük.

İman-İslâm’ını alıp, ölmem deyip gülüşen,
Ölmem deyip dünyada Mevlâ’m ile vuruşan,
Gafillik ile her an ömrünü boşa geçiren;
Arslan Baba'm sözlerini işitiniz teberrük.

Vakti gelse, Azrail, "Emaneti ver!" diyecek;
Lânetli şeytan, pirim diye, can verende görünecek,
İmanını dinini alıp gönül halini sormayacak;
Arslan Baba'm sözlerini işitiniz teberrük.

Tevbe kılsa, tevbesini Mevlâ’m kabul kılmayacak
Allah dese, Rabbi elini tutup almayacak
Cürüm ve isyan düğümünü pire varıp çözmeyecek
Arslan Baba'm sözlerini işitiniz teberrük.

Yedi yaşta Arslan Baba Türkistan'a geldiler
Başımı koyup ağladım, halimi görüp güldüler
Binbir zikrini öğretip merhamet eylediler;

Arslan Baba'm sözlerini işitiniz teberrük.

Söz eyledim hurmadan bana hiddetlendiler
"Ey edepsiz çocuk" deyip asa alıp kovdular
Hiddetinden korkmadım, bana bakıp durdular
Arslan Baba'm sözlerini işitiniz teberrük.

Ağzını aç ey çocuk, emanetini vereyim;
Özünü yutmadım, aç ağzına koyayım
Hak Rasülün buyruğunu ümmet olsam, işleyeyim"
Arslan Baba'm sözlerini işitiniz teberrük.

Ağzımı açtım, koydular, hurma kokusu eyledi mest;
İki dünyadan geçip vallah oldum Hakk-perest;
Şeyh-molla toplandı, alıp yürüdüler el-ele
Arslan Baba'm sözlerini işitiniz teberrük.

Babam dedi: Ey oğlum, zorluk vermedin bana
Beş yüz yıldır damakta saklar idim ben sana"
"Özünü siz alıp kabuğunu verdiniz bana;
Arslan Baba'm sözlerini işitiniz teberrük.

Babam dedi: "Ey yavrum, karşımda dur, öleyim;
Namazını kılıp göm, canı tasadduk eyleyeyim
Yardım eylese Mustafa, İlliyyin Cennetine gireyim"
Arslan Baba'm sözlerini işitiniz teberrük.

Ağlayarak dedim: Ey Baba, genç çocuğum bilemem
Kabrinizi kazsalar ben götürüp koyamam
Hakk Mustafa sünnetini, çocuğum, bilemem;
Arslan Baba'm sözlerini işitiniz teberrük.

Babam dedi: Ey yavrum, melekler toplanacak
Cebrail imam olup, diğerleri tâbi olacak;
Mikail ve İsrafil kaldırıp kabre koyacak;
Arslan Baba'm sözlerini işitiniz teberrük.

Kul Hoca Ahmed, sözünü cahillere söyleme
Söz söyleyip, cahile, değersiz pula satma
Açlıktan ölsen bile, nâmerdden asla minnet çekme
Arslan Baba'm sözlerini işitiniz teberrük.

HİKMET–19

Kudret ile Hakk'dan size ferman oldu
Dipsiz deniz içerisine yalnız düştüm dostlar
O denize Kadir Rabbim ferman eyledi
Elhamdülillah sağ-selamet çıktım dostlar

Yaşım yedi, ömrüm gitti, göğe uçtum
Bağrım taştı, aklım şaştı, yere düştüm
Nefs ve şeytan ile hayli zaman çok vuruştum
Sabr ve rıza makamlarını aştım dostlar

Dokuzumda tam karıştım dokunmadım
On yaşımda sağ yanıma çevrilmedim
On birimde öz nefsime bekçi oldum
Fakr ve rıza makamlarından geçtim dostlar

On ikimde bütün ruhlar kelam eyledi
Huriler karşılayıcı gelip bana selam eyledi
Sır şerbetini saki olup bana sundu
Onu alıb edeb ile içtim dostlar

Onüçümde dalgıç olup deryaya battım
Marifetin cevherini sırdan derdim
Mumunu görüp pervane gibi kendimi vurdum
Şuursuz olup aklım gitti şaştım dostlar

Ondördümde toprak gibi hor görüldüm
"Hû-Hû" diye başım bile geceleri dondum
Bin altınlık değerini bire sattım
Ondan sonra kanat çırpıp uçtum dostlar.

On beşimde dergâhına yanıp geldim
Günah ile her ne iş eyledim hata eyledim
Tevbe eyleyip Hakk'a boyun sunup geldim
Tevbe eyleyip günahlardan kaçtım dostlar

Cebrail vahiy getirdi Hak Resûl'e
Ayet geldi "Zikr edesin" diye parça ve bütüne
Hızır Babam koydu beni işte bu yola
Ondan sonra derya olup taştım dostlar

Şeriatın bostanında Ceylan eyledim
Tarikatın gül zarında seyran eyledim
Hakikatten kanat tutup göklerde uçtum
Marifetin eşiğini açtım dostlar

"Elest' şarabını Pir-i kâmil doyasıya verdi
İçiverdim miktarım kadar koyuverdi
Kul Hoca Ahmed içim dışım yanıverdi
Taliplere inci-cevher saçtım dostlar

HİKMET–20

Muhabbetin kadehini içen divaneler
Kıyamet günü ağzından ateş saçar dostlar.
Kudret ile yaratılmış yedi cehennem
Âşıkların narasından kaçar dostlar.

Cehennem ağlayıp yalvaracak Allah'ına:
Takatim yok âşıkların bir âhına.
Kaçıp varayım Hakk Teala penahına;
Âşıkları yaşı ile söner dostlar.

Âşıkları aşk dükkânını varsa kurup,
Yaşını saçıp, göğsünü açıp, yüzünü sürüp,
İnşallah, cehennem kaçacak ondan korkup
Yedi sema takat eylemeyip göçer dostlar.

Rahman Rabbim saki olup mey içirse,
Çoluk-çocuk, ev-barktan tam geçirse
Vücudumdan şeytanı Hakk kaçırsa,
Cürüm ve isyan düğümlerini açar dostlar.

Aşk kapısını Hakk yüzüne açık eylese
Hâs aşkını gönül içine yerleşik eylese
Lutf eylese, iki âlemde sultan eylese,
Âşıkları Hakk'â doğru uçar dostlar

Sübhan Rabb'im bir katre mey eylese armağan
Sır zikrini diye diye eylesem tamam,
Hûri-gılman bütün melekler ona köle
Cennet içinde ipek giysiler biçer dostlar.

Allah diyerek kabirden kalksa, alem yanar
Seçkin kulum deyip Rahman Rabb'im, yalnız sever;

Yaş yerine kanını döküp yüzünü boyar,
Hamdını söylese lanetli şeytan kaçar dostlar.

Ben demedim, Allah kendi vaad eyledi
Yolsuz idim, lutf eyleyerek yola koydu
Garip olup feryad eyledim, elimi aldı
Öyle âşık şevk şarabını içer dostlar.

Kul Hoca Ahmed, aşksızların işi kötü
Sabaha varsa, Hakk göstermez ona cemal
Arş ve Kürsi, Levh ve Kalem hepsi bizar;
Aşksızlara cehennem kapısını açar dostlar.

HİKMET-21

Asi, cafi kulun geldi dergâhına
Elimi tutup yola koy "Ente'l-Hâdi"
Kudretli Kadir ağlayıp geldim kapına
Elimi tutup yola koy "Ente'l-Hâdi"

Geceleri tan atana kadar yatmak işim
Seherde kalkıp dua etmedi dumanlı başım
Pişmanlıkta akar mı ki gözde yaşım
Elimi tutup yola koy Ente'l-Hâdi"

Yolsuz yola girdim dostlar halim harap
Halktan sorsam hiç kimse vermez bana cevap
Halık`ımsın yol göster bana yüce Yaradan
Elimi tutup yola koy Ente'l-Hadi"

Utanarak korkup geldim günahımdan
Zatı yüce bağışlayan Allah`ımdan
Nida geldi ümidsiz bırakmayıp dergâhımdan"
Elimi tutup yola koy Ente'l-Hâdi"

Ağlayıp geldim Hazretine ey sultanım
Sarıp geldi karanlık, çık ayım
Sultanımsın Bir ve Var'ım tekkegâhım
Elimi tutup yola koy Ente'l-Hâdi"

Baştan ayağa oldu günah nereye gideyim
Yolunu yitiren köpek gibi olup kimden sorayım
Bu hal ile cemalini nereden göreyim
Elimi tutup yola koy "Ente'l-Hâdi"

Ben sıkı tutsam el-ayak cümle güvah
Rahmet edip sen affetmesen halim perişan
Mahcubum, derdliyim çoktur günah
Elimi tutup yola koy "Ente'l-Hâdi"

Günah derdi hasta eyledi tabibimsin
Sevdiğimsin, dermanımsın, sevgilimsin
Yolda kaldım halimi soran yoldaşımsın
Elimi tutup yola koy "Ente'l-Hâdi"

Fasık, facir rahmetinden ümidsiz değil
Sen'den başka hiç kimse beni yola koymaz
Lutfetmesen müşküllerim kolay olmaz
Elimi tutup yola koy "Ente'l-Hâdi"

Hiç kimse yok yerde gökde Sen'sin Kadir
Şüphem yoktur bu sözümde özün şahid
Hem teksin, bir tanesin şüphesiz hazır
Elimi tutup yola koy "Ente'l-Hâdi"

Ben yolunda baş vermedim Kadir Allah
Baş ne olsun garip canım yüzbin feda
Dert hem özün, derman özün lutfun deva
Elimi tutup yola koy "Ente'l-Hadi"

Can ve iman gıdasıdır Sen'in zevkin
Canım verip satın alayım Sen'in aşkını
Mahşer günü şefaatçi olsun Sen'in şevkin
Elimi tutup yola koy "Ente'l-Hâdi"

"Kul Huvallah Sübhanallah" din kamçısı
Oruç, namaz, tespih, tehlil Hakk elçisi
Pir-i kâmil taliplerin yol başçısı
Elimi tutup yola koy "Ente'l-Hâdi"

"Ente'l-Hâdl Ente'l-Hakk"ın zikrini desem
Hadi olsa idin eğri yoldan doğruya dönsem
"Hu" zikrini dile alıp nara çeksem
Elimi tutup yola koy "Ente'l-Hâdi"

"Ente'-Hadi Ente'l-Hakk"ın zikri kavi
Pir-i kâmil sözlerinden alsa fetva
Batınları aydınlanıp olur güzel
Elimi tutup yola koy "Ente'l-Hâdi"

Kul Hoca Ahmed rahmetinden ümid tutayım
Hacem "benim kulum" dese şükrünü edeyim
Kulum demeyip yüz çevirse nasıl diyeyim
Elimi tutup yola koy "Ente'l-Hâdi"

HİKMET–22

Hoş kudretli Allah, Bir ve Var'ım
Elimi tutup yola koy "Ente'l-Hadi"
Zatı yüce Rahman Rabb'im hem Cebbar'ım
Elimi tutup yola koy "Ente'l-Hadi"

Seher vaktinde ağlayıp döksem kanlar gözden
Gönlüm incinip uyanık olsun güzel sözden
Kudretine mahvolup gideyim özden
Elimi tutup yola koy "Ente'l-Hâdi"

Cevabı ondan dileyip eyle dua
İhtiyacını hazır eyleyince ihtiyaç gideren
Rahmet deryası dolup taşar yetse furat
Elimi tutup yola koy "Ente'l-Hâdi"

Ey imdada yetici hiç ulaşmadı sana imdadım
Yer ve göğü ağlattı bu feryadım
Mahşer günü haykırayım mı gel azadım
Elimi tutup yola koy Ente'l-Hadi"

Kul olsan zikrini de elini tutsun
Yoldan sapsan rehber olup yola koysun
Seherlerde ağla rahmeti gelsin
Elimi tutup yola koy "Ente'l-Hadi"
"Ente'l-Hâdi Ente'l-Hakk" Allah'ın zikri
Hakk zikrini söyle dinmeden olasın uyanık
Rahim Mevlam nazar kılsa olur ansızın
Elimi tutup yola koy "Ente'l-Hadi"

"Ente'l-Hadi Ente'l-Hakk"ı kalb zikrinde

Bilmez cahil zikrini deyip zahir dilde
Benim diyen şimdiki şeyh su ve toprakta
Elimi tutup yola koy "Ente'l-Hadi"

"Ente'l-Hadi Ente'l-Hakk'ın zikri ulu
Hakk zikrini vird eyleyenin gönlü kırık
Vird eylemeyip "şeyhim"dese yeri cehennem
Elimi tutup yola koy "Ente'l-Hadi"

Ey dostlar nefs elinden perişanım
İsyan yükü belimi büktü dertliyim
Aciz kulunum ne eylesen emrindeyim
Elimi tutup yola koy "Ente'l-Hadi"

Kul Hoca Ahmed nefsden büyük bela olmaz
Yol üstünde toprak olsam kafir olmaz
Yer ve gökten yemek versem asla doymaz
Elimi tutup yola koy "Ente'l-Hâdi"

HİKMET–23

"Kad alemna ente fi külli umur"
Sensin Kafi, sensin Afi ya Gafur
"Kafi fil gayb hüve men filhuzur"
Sensin Kafi, sensin Afi ya Gafur

Mustafa naz makamı haline erdiler
Bir topluluğu asi deyip kaygı ettiler
"Ümmetim, vay ümmetim deyip" söylediler
Sensin Kafi, sensin Afi ya Gafur

Bizi sevdi başkalarını sevmedi
Hem anne hem babasını da sevmedi
Bağışladım diyene kadar bırakmadı
Sensin Kafi, sensin Afi ya Gafur

Hakk Teala'dan nida geldi O'na;
"Ümmetimin işini bırak bana
Hepsini bağışlayayım orada sana."
Sensin Kafi, sensin Afi ya Gafur

Dedi "Benden sonra ümmetimin olacağı
Farz ve sünneti bırakıp günah işleyeceği
Ümmetim çoğundan imanın gideceği... "
Sensin Kafi, sensin Afi ya Gafur

"Ümmetim ümmetler içinde saftır
Neyleyim ki çoğu asi-cafidir
Kadir Mevlam öz vadesine vefalıdır."
Sensin Kafi, sensin Afi ya Gafur

Miskin Ahmed sen bu günah zehrinden
Kurtulursun içsen rıza şarabından
Lakin çok korkarım Allahım kahrından
Sensin Kafi, sensin Afi ya Gafur

HİKMET–24

Allahım beni salasın öz yoluna
Nefs elinde harap tamam oldum ben işte
Fısk ve fücur dolup taşıp haddini aştı
Boğularak isyan içinde kaldım ben işte

Kirli dünyaya talip olup it gibi yürüdüm

İsteyip onu arkasından gece gündüz kovaladım
Emrini tutmayıp Hakk yoluna gözümü yumdum
Nereye gideyim ey dostlar nideyim ben işte

Nefs şeytan esir kıldı Ademoğlunu
Develer gibi bağlayıp aldı iki kolunu
Ne zordur sağ ve solu bilmeden yolunu
Vah ne yazık hasret ile gideceğim ben işte

Yok benim gibi kötü bela alem içinde
Hiç olmadı benden razı halk ve Allah
Şimdi oldu sonunda benim yüzüm kara
Vah vay önceden oldum niye ben işte

Bağışladığı aziz canı bilmedim ben
Zahir-batın hazırsın deyip durmadım ben
Kara yüzümü dergahına sürmedim ben
Ya Rabbim her ne yaparsan geldim ben işte

Dayanma gücüm yok eğer baksam günahıma
Tövbe eylemeğe kaçıp geldim penahına
Rahmet ile nazar eyle Hoca Ahmed'e
Her ne yaparsan ben bineva geldim ben işte

HİKMET–25

Rahman Rabbim rahmetini câri eyle seherde;
İsyan batağına battım, yardım et seherde.
Estağfir ve istiğfarı eyle uzak şeytandan;
Şeytan seni azdırır, selamet ver seherde.
Ümit ile gelmişim dergahına Allah'ım
Günahkarım, isyankar elimi tut seherde.
Tevbe eyledim dilimde, gönlüm korkmaz Hüda'dan
Hem rahmet ve cemali armağan eyle seherde.
Yolsuz yola yol yürüdüm, gaflette ömrüm geçti;
Ey Kadir-i zülcelal, yola sal seherde.
Sensin benim sığınağım, gazap eyleme Allah'ım,
Ey bütün halleri bilen, halimi sor seherde.
Baştan ayağa günahım iki cihana sığmaz
Kulun asi, günahkar, gizli eyle seherde.
Dağdan ağır günahım, özür demeğe dilim yok;
Günahımı bağışlayıp, yerle bir eyle seherde.
Günahımı itiraf ederim, hazırsın hem fakir
Elimi tut ey Cebbar, yola koy seherde.
Garibim ve kimsesizim, biçâreyim ve nâzırsın;
Senden başka kimim var, rahmet eyle seherde
Ben âsiyim, günah dolu, hamd ve sena söylemem
Horozları gör, senâ söyler seherde.
Kul Hoca Ahmed Hak'tan kork, kim korkmaz imanı yok,
Önündedir o cehennem, hazır ol seherde.
HİKMET-26
Rahim Mevlam rahmi ile yad eylese
Ne yüz ile Hazret'ine varayım ben işte
Tövbe ederek eğri yoldan doğruya dönüp
Ne yüz ile Hazret'ine varayım ben işte
Hakk bağlısının risalelerini ele verse
Hakk ilahım rahmi ile rahmet etse
Pir-i kâmil doğru yolu gösterip yola koysa
Ne yüz ile Hazret'ine varayım ben işte
Birgün olup ecel vakti yakın yetse
Sana bana asıl vatan hükmünü söylese
Ölmeden kalıp can acısının zehrini tadsa
Ne yüz ile Hazreti'ne varayım ben işte
Sırdaş olan yoldaşlarını şaşıp gitti

Çabalayarak ötelerden aşıp gitti
Dört dövünüp deryalar gibi taşıp gitti
Ne yüz ile Hazretine varayım ben işte
Vah yazıklar gece gündüz etmeden ibadet
Hakk Rasulü ümmet için yemeden nimet
İçtiği yediği nimetleri kaygı ve sıkıntı
Ne yüz ile Hazret'ine varayım ben işte
Hakk Rasulû dünya için kaygılanmadı
Ümmet dileyip başkaca sözden bahsetmedi
Dünya üzerinde bir an rahat o görmedi
Ne yüz ile Hazret'ine varayım ben işte
Vah ne yazık mahşer günü zahir olsa
Tanrı Zatı hakem olup nazır olsa
Kötü işlerimi işlediğim hazır olsa
Ne yüz ile Hazret'ine varayım ban işte
Gece gündüz dinmeden ağla Kul Hoca Ahmed
Sâlât söyleyib Hakk Rasul'e ol ümmet
Doğru yola iletip ümmet dese hoş mutluluk
Ne yüz ile Hazret'ine varayım ben işte

HİKMET-27

Rahmetinden ümidsiz kılma ben garibi
Dinlenmeden ağlayıp dua eyleyim sana
Geceleri uykusuz kalıp tan atana dek
Yunmadan gözümü ağlayıp dua eyleyim sana
Dergahına şimdi gelerek belimi bağlayıp
Canı yakıp yürek-bağrımı tutup dağlayıp
Yakamı tutarak geçen işe çokça ağlayıp
İhlâs ile ağlayıp dua eyleyim sana
Gönül bağı yeşil iken bilmeden yürüdüm
Ömrüm geçti hazan oldu şimdi duydum
Dünyayı terk edip din yoluna adım attım
Binbir defa ağlayıp dua eyleyim sana
Bu yollarda canı saklamak olmazmış
Canını esirgeyen bu yollara girmezmiş
Kâr-zarar olduğunu bilmezmiş
Bu hal ile ağlayıp dua eyleyim sana
Kul Hoca Ahmed nefs dağından çıkıp aştı
Fenafillah makamına yakınlaştı
Yürek-bağrım coşarak kaynayıp taştı
Bu hal ile ağlayıp dua eyleyim sana

HİKMET-28

Ömrüm sona erdiğinde ne eylerim Allah'ım;
Can alıcı geldiğinde ne eylerim Allah'ım ?
Can vermenin vehminden, Azrail'in zahmetinden,
Şefkat olmasa senden, ne eylerim Allah'ım?
Can vermek işi zor, kolay eyle yâ Cebbar
Senden başka yok gam gideren, ne eylerim Allah'ım?
Canım ayrı olduğunda, bedenim burada kaldığında,
Tahta üzerine aldığında ne eylerim Allah'ım?
Aciz olup yattığımda, melekler girdiğinde,
"Rabbin kimdir?"diye soranda ne eylerim Allah'ım?
Götürüp kabre koyduğunda, yedi adım döndüğünde,
Sorucular girdiğinde ne eylerim Allah'ım?
"Rabbin kimdir?" deyip durduğunda, kara gündür o anda,
"Rabbin kimdir?" dediğinde ne eylerim Allah'ım ?
Kul Hoca Ahmed sen kul, nefs elinde pişman,
Mahşer günü olduğunda ne eylerim Allah'ım ?

HİKMET-29

Kahhar adlı kahrından korkup ağlar Hoca Ahmed;
Rahman adlı rahmından ümit tutar Hoca Ahmed;
Günahım çok Allah'ım, bağışlayasın günahım,
Bütün kullar içinde âsi kuldur Hoca Ahmed.
Münafıklar yürürler, fısk ve fücur kılarlar,

Haram, şübhe yerler; korkub ağlar Hoca Ahmed
Tarikati bilmedim, hakikate girmedim,
Pir buyruğunu tutmadım, özürü çoktur Hoca Ahmed
Ahir zaman olmuştur, sultan zâlim olmuştur,
Haram, şübhe dolmuştur, şaşkın olur Hoca Ahmed
Pişman olmuş âsi kulum, aşk yolunda bülbülüm,
Arslan Baba'ya köleyim, kölen olur Hoca Ahmed
Kul Hoca Ahmed ibadet eyle, ağlamağı âdet eyle
Belâ gelse tahammül eyle, Hak'tan olur Hoca Ahmed.

HİKMET-30
Gönlüm kuşu uçar her zaman kanat çırpıp
İki gözüm pişmanlıkta kanlar döküp
Bedeni öldürüp riyazette dizini çöküp
Ya Allah'ım affeyle günahımı
Cahillikte işlediğim işim hepsi hata
Kusurlardan tevbe eylemedim yakamı tutarak
Gerdanıma tavuk gibi koyup fota
Ya Allah'ım affeyle günahımı
Dünyayı sevip din derdini attım
Günah yükünü ey dostlar çıkardım
Dergahına kötülükler getirdim
Ya Allah'ım affeyle günahımı
Kötü dünyaya gönül bağlayıp ergin oldum
Eğlence ile vah yazık cahil oldum
Bu dünyanın geçiciliğini şimdi bildim
Ya Allah'ım affeyle günahımı
Gönül mülkünü tutmuş okşar karanlık gecesi
Benlik içinde ortaya çıkar ben-benliği
Pir hizmeti uzak eyler bizden onu
Ya Allah'ım affeyle günahımı
Kul Hoca Ahmed günahına aklı erer
Her kim Allah dese ona varır
Erenlerin sohbetine eğilimlidir
Ya Allah'ım affeyle günahımı

HİKMET-31
Bin tümen türlü hatalar benden geçse affeyle
Ne denli kötü ameller benden geçse affeyle
Eğer tilavet ettiğimde bu Allah kelamını
Yanlış, isyan ve hatalar benden geçse affeyle
Okuduğunda gafil geçse veya yanlış noksan ile
Her nasıl yerli-yersizler benden geçse affeyle
Med ile irab ve teşdidleri değişik eylesem
Bu kelama her hatalar benden geçse affeyle
Yanlış okusam bir kelime veya bir harfini
Böyle eksik dualar benden geçse affeyle
Vaad ayeti vaadini eylemesem ben fark
Anlamayıp bazı şeyler benden geçse affeyle
Kurân'ın izzet ve ikramını yerine getirmesem
Edepsizlik, akılsızlık benden geçse affeyle
Hazretinde ben gibi kulun hatası çoktur
Yüz karası her hatalar benden geçse affeyle
Hoca Ahmed Miskin'in noksanı çoktur dünyada
Gerçi ya Rab binlerce hata benden geçse affeyle

HİKMET-32
Ya İlahi, Kadir, Allah'ım
Rahmet eyle kuluna ey Rahman
Sığındım Zat'ına ey Allah'ım
Yaradan bütün alemin penahı
İcabet Sen'den ve başvurmak bendendir
Ey İlah-ı Zül-celal bütün hacetlerde
İlahi hacetimi Sen kolaylaştırır

Kerim'sin lutfiyle derdime deva eyle
Kerem ile affeyle ey Arif Zat
Ahiret azabından azad eyle
İlahi şeytanın şerrinden Sen sakla
Bütün günahlarımdan hem Sen sakla
Bütün günahlarımdan tevbe eyledim
Ki aklım başta değildi ben ondan ayıldım
Demiyorum beni candan ayırma
Son günümde imandan ayırma
İlahi herkesin feryadına yetiş
Bütün çaresizlerin imdadına yetiş
Asi kulunun Sen her hacetini ver
Bu devasız derdliye Sen deva ver
İlahi Sen affeyle takatım yok
Senin önünde layık ibadetim yok
İlahi pak Zat'ının hürmetinden
Uzaklaştır bizi şeytanın sıkıntısından
İlahi herkesi kulluğa has eyle
Beni benden alıp bir kez özgür eyle
Bana tevfik suyundan Sen içir
Kerem ile günahımı affeyle
Ki bilmeden sayısız günah işledim
Gönülleri yıkıp mahzun eyledim
Ki her asi rahmete layıktır
Gel ey Ahmed duaya ol muvafık
HİKMET-33
Aşk yolunda yok olayım Hakk Bir ve Var
Her ne eylesen, âşık eyle ey Allah'ım.
Elimi açıp dua kılayım, Azim Cebbar
Her ne eylesen, âşık eyle ey Allah'ım.
Gül aşkının yurdunda bülbül oldum;
Çeşit çeşit diller ile feryad eyledim
Bütün işlerden âşıklığı zor bildim;
Her ne eylesen, âşık eyle ey Allah'ım.
Aşkı değse, yakıcısı can ve bedeni
Aşkı değse, viran eyler ben-benliği
Aşk olmasa, bulup olmaz Mevlâ'm seni;
Her ne eylesen, âşık eyle ey Allah'ım.
Aşk defteri sığmaz dostlar dergâhına;
Cümle âşık yığılıp varır bargahına
Yedi cehennem dayanamaz bir âhına;
Her ne eylesen, âşık eyle ey Allah'ım.
Hâs aşkını göster bana, şükreder olayım
"Erre" koysa, Zekeriyya gibi zikreder olayım
Eyyub gibi belâsına sabreder olayım
Her ne eylesen, âşık eyle ey Allah'ım.
Cilve eyle, çılgın eyle, tutkun eyle
Mecnun eyle, el aleme rezil eyle
Mum gösterip pervane gibi bir yanık eyle
Her ne eylesen, âşık eyle ey Allah'ım.
Aşk derdini talep eyledim, dermanı yok;
Aşk yolunda can verenin korkusu yok;
Bu yollarda can vermese, imkânı yok;
Her ne eylesen, âşık eyle ey Allah'ım.
Nereden bulayım, aşkın düştü, kararım yok;
Aşk yakarışını gece gündüz bırakacağım yok;
Dergâhından başka yere varacağım yok;
Her ne eylesen, âşık eyle ey Allah'ım.
Aşk pazarı ulu pazar, sevda haram;
Âşıklara senden başka kavga haram;
Aşk yoluna girenlere dünya haram;
Her ne eylesen, âşık eyle ey Allah'ım.
Âşıklığı dâva kılıp yürüyemedim;
Nefsden geçip ben emrini kılamadım;

Cahillikte Hakk emrini bilemedim;
Her ne eylesen, âşık eyle ey Allah'ım.
Kul Hoca Ahmed aşktan ağır belâ olmaz;
Merhem sürme, aşk derdine deva olmaz;
Göz yaşından başka bir şey tanık olmaz;
Her ne eylesen, âşık eyle ey Allah'ım.

HİKMET-34

Ey sultanım iki cihan hakanı
Sensin kulunun arkası, sığınağı
Dileyip daima senin o temiz zatını
Şeytanlar şerrinden ver kurtuluşu
Bu şeytanın şerrinden kime kaçarım
Senin önündedir kemahın sarrı
Allah'ım sana ben yandım şimdi
Özünsün herkese rızk veren Allah
"Kiramen katibin" adlı melek
Çöl kumlarından çok günahı
Muhammed ki aleme yol göstericidir
O günde olacaktır yardımcı
Okuyup kitabımı görsem hiç amel yok
Başımı önüme eğip olacağım pişman
Ki ben derim "bu işi yaptığım yok"
Bütün organlarım olacaktır şahid
Ölümün elinden hiç kimse kurtulmaz
Kalender ol başına giy külahı
Cehennem üstüne kurulu sıratı
Görüp kullar eyler figan-ahı
Hoca Ahmed Yesevi sen ağla daima
Sahiblik etmez sana yarınki ahı

HİKMET-35

Aşkın eyledi şeyda beni cümle, alem bildi beni,
Kaygım sensin gece gündüz, bana sen gereksin.
Taâla'llah zihi ma'ni, sen yarattın cisim ve canı,
Kulluk eyleyim gece gündüz, bana sen gereksin.
Gözüm açtım seni gördüm, bütün gönülü sana verdim,
Akrabalarımı terk eyledim, bana sen gereksin.
Söylesem ben dilimdesin, gözlesem ben gözümdesin,
Gönlümde hem canımdasın, bana sen gereksin.
Feda olsun sana canım, döker olsan benim kanım,
Ben kulunum sen sultanım, bana sen gereksin.
Alimlere kitap gerek, sufilere mescid gerek,
Mecnun'lara Leyla gerek, bana sen gereksin.
Gafıllere dünya gerek, akıllılara ahiret gerek,
Vaizlere minber gerek, bana sen gereksin.
Alem bütün cennet olsa, bütün huriler karşılamağa gelse,
Allah bana nasip eylese, bana sen gereksin.
Cennete gireyim cevlan eyleyim, ne hurilere nazar eyleyim
Onu bunu ben ne eyleyim, bana sen gereksin.
Hoca Ahmed benim adım, gece gündüz yanar odum
İki cihanda umudum, bana sen gereksin.

HİKMET-36

Muhammed'in bilin zatı Arabtır
Tarikatın yolu bütün edeptir.
Hakikat bilmeyen insan değildir
Biliniz hiçbir şeye benzemezdir.
Bilin bi-çün olur hem bi-çigüne;
Va bi-şübhe olur hem bi-nemune
Kahırlansa, eyler yer ile yeksan;
Olmakta zelzele yer ile gökler.
Rahmet eylese, biliniz, rahmeti var;
Verir olsa, tükenmez nimeti var.
Muhammed'i tarif eylesem kemine,
Anasının adı bil Amine:

Babasının adı Abdullah'tır
Anadan doğmadan ölmüştür.
Muhammed'i dedesi korumuştur
Çıplak açları yoklayandır.
Dedesi biliniz Abdulmuttalib;
Gönülde saklayınız iyi bilip.
Dedesinin babası idi Hâşim;
İşitince akmakta gözde yaşım.
Biliniz dördüncüsüdür Abdulmenaf;
Onları bilse her kim, gönlüdür sâf.
Rasûl'un bilse her kim dört ceddini,
Kıyamette gezer sekiz cennetini
Babası yedi yaşında ölmüştür;
Rasül'u amcasına vermiştir.
Ebu Tâlib Ali'nin babasıdır;
Bütün Arabların büyüğüdür.
Ebu Talib olmakta iş başında,
Muhammed oturur daima karşısında
Muhammed'in yaşı on yedi oldu;
Ki o vakit Hatice O'nu gördü.
Muhammed'i bilin ki şahin misali
Hatice O'nu görüp olmakta ağlamaklı
Hadice gönlünde O'nu sevmektedir
Muhammed aşkında içi yanmaktadır.
Gece gündüz diler O'nu Allah'tan;
Biliniz sonunda buldu muradın.
Görünüz Allah'ın işini
Muhammed bakmakta iken devesini,
Hadice'ye Rasul çâker olmuştur,
Bu sebeple bil sen O'nu almıştır.
Hadice'nin Allah bahtını açmıştır;
Rasul'un başına inciler saçmıştır.
Rasul'un yaşları kırka varmıştır,
Ki ondan sonra Allah'dan vahy yetmiştir.
Ki ondan sonra Muhammed oldu sultan
Rasul'un gönlünde yâr oldu Allah.
Muhammed işini Allah yazdırdı;
İnsanların hepsi iman getirdi.
Rasul'un başında oldu imâme;
Kemal buldu otuz üç bin sahabe.
Rasul'a hepsi hizmet eylemektedir
Edep ile yürüyüp izzet eylemektedir
Rasul önüne bir yetim gelmiştir
Garip ve müptelâyım deyip söylemiştir.
Rahim eyledi Rasul onun haline;
Dileğini onun verdi eline.
Rasul dedi ona: "Ben de yetimim;
Yetimlikte, gariplikte yetişmişim."
Muhammed dediler: "Her kim yetimdir,
Biliniz, o benim has ümmetimdir."
Yetimi görseniz, incitmeyiniz;
Garibi görseniz, dağ etmeyiniz.
Yetimler bu cihanda ezilmiştir
Gariplerin işi zordur..
Gariplerin işi daima riyazettir
Diri değil, garip ölü gibidir.
Allah'a garipler bellidir
Garibi sabah akşam sormuştur.
Tarif eylesem, Ali Allah'ın arslanıdır
Ki kılıç ile kâfiri kırmaktadır.
Kâfirleri eyler imana dâvet;
Vermektedir her zaman İslâm'â kuvvet.
Ki mümin olanını alıp gelmektedir;
Kabul kılmayanını kırıp gelmektedir.

Ki kılıç ele alıp binse Düldül'e
Düşmektedir kâfirler kavmine velvele
Elindeki silahı Zülfikar'ı,
Savaşanda uzar kırk arşın.
Ali'nin var idi on sekiz oğlu;
Onun her hangisidir büyük tuğlu,
Ali İslam için kanlar yutmaktadır;
İslam'ın tuğunu sıkı tutmaktadır.
Hoca Ahmed bil garibliğe düşmüştür
Rasul evladına sözler katmıştır

HİKMET-37

"El-kezzabu lâ ûmmeti" dedi, bilin Muhammed;
Yalancılar kavmini ümmet demez Muhammed.
Doğru giden kulunu, Hakk'ın arayıp yolunu,
Doğru yürüyen kulunu ümmet diyecek Muhammed
Her kim "Ümmetim" dese, Rasûl işini bırakmasa
Şefaat günü olsa, mahrum bırakmaz Muhammed.
Tanrı Teala sözünü, Rasulullah sünnetini
İnanmayan ümmetini ümmet demez Muhammed.
Ümmetim diye yürürsün, buyruğunu yapmazsın,
Nasıl ümit tutarsın, orada sormaz Muhammed
Müşküldür âsi kul, ümmet demese orada,
Rezil olur mahşerde, ümmet demez Muhammed.
Ümmetim der Muhammed, gerçek söylese Kul Ahmed,
Sabaha olsa kıyamet mahrum bırakmaz Muhammed

HİKMET-38

Allah nuru, Allah dostu o Mustafa
Kimler için geldi Rasul bildiniz mi?
Allah selamı, Allah zikri Hakk Mustafa
Kimler için geldi Rasul bildiniz mi?
Kimler için yaşlı eyledi gözlerini
Ümmet için yanık eyledi özlerini
Ümmet olsan anla bu sözlerini
Kimler için geldi Rasul bildiniz mi?
Ağlaya ağlaya yüz gözleri şişti görün
Kıyamda durup ayakları şişti görün
Ümmet için kaygı sıkıntı çekti görün
Kimler için geldi Rasul bildiniz mi?
Ey dostlar bunu bilir ümmet hani
Eğer bilsen ondan fazla nimet hani
Kıyamet günü ondan geçen şefkat hani
Kimler için geldi Rasul bildiniz mi?
Ümmet olup Rasul değerini bildiniz mi?
Ten-can ile sünnetlerini yaptınız mı?
Rasul için ağlayıp inleyerek geçtiniz mi?
Kimler için geldi Rasul bildiniz mi?
Heyhat heyhat saadetdir o Mustafa
Heyhat heyhat ganimettir o Mustafa
Heyhat heyhat inayettir o Mustafa
Kimler için geldi Rasul bildiniz mi?
Kul Hoca Ahmed söyler sözünle dilim kefa
Ümmetlerim eyle vefa kılma cefa
Ümmetine böyle dedi Hakk Mustafa
Kimler için geldi Rasul bildiniz mi?

HİKMET-39

Bizden sonsuz selam ya Mustafa Muhammed
Tahiyyat-ı bîşumar ya Mustafa Muhammed
Ya Rasuller Efendisi, ya Nebilerin sonuncusu
Ya sapıtmışların doğrultucusu ya Mustafa Muhammed
Ya "Eyyühel müddessir" Hakk dedi "Kum faenzir"
"Ve Rabbike fekebbir" ya Mustafa Muhammed
Yüce hazrettesin keremli gurbettesin

Peygamberlerin öncüsü ya Mustafa Muhammed
Sen'sin Halık'ın sevgilisi, Hakk dergahına layık
Yaratılmışların özü ya Mustafa Muhammed
İnsan varlığının aslı, rasul ve nebilerin sonuncusu
Gizli niyaza mahrem ya Mustafa Muhammed
Kabe-kavseynin tubası, kevneyn bağının ayı
Herkese kurret ayneyn ya Mustafa Muhammed
Arş ve kursiden aşan Hazret'ine ulaşan
Doksan bin niyaz söyleyen ya Mustafa Muhammed
Yer gök yürür mamurundur, sahabeler manzurun
Bütün ümmet mağfurun ya Mustafa Muhammed
Her kime olsa meylin kaldırır Hakk azabını
Alem senin tufeylin ya Mustafa Muhammed
Her kim sana sığınır cehennemden o kurtulur
Cennet'e doğru yollanır ya Mustafa Muhammed
Canımı feda eylesem hoşnudluğunu alsam
Üzüntü yoktur ölsem ya Mustafa Muhammed
Gerçi çoktur günahım affedesin Allah'ım
Sensin benim sığınağım ya Mustafa Muhammed
Ya Rab nasıl eyleyim şefaatini alayım
Ümmetinden olayım ya Mustafa Muhammed
Ümmetinden olanlar şefaatini alanlar
Cennet ehli olanlar ya Mustafa Muhammed
Ahmed'in muradı sensin zikri ve yadı sensin
İşlerin anahtan sensin ya Mustafa Muhammed

HİKMET-40
On sekiz bin âleme server olan Muhammed ;
Otuz üç bin ashâba rehber olan Muhammed.
Çıplaklık ve açlığa kanaatlı Muhammed ;
Asi, câfi ümmete şefaatlı Muhammed.
Geceleri yatıp uyumaz, tilâvetli Muhammed ;
Garip ile yetime mürüvvetli Muhammed.
Yoldan azan günahkara hidayetli Muhammed ;
Muhtaç düşse herkese, kifayetli Muhammed.
Ebu Cehl ve Ebu Leheb'e siyasetli Muhammed ;
Melâmetin sabunu, selâmetli Muhammed.
Namaz, oruç kılıcı, ibadetli Muhammed ;
Dinmeyip tesbih söyleyici, riyazetli Muhammed
Lanetli, lanetlenmiş şeytana siyasetli Muhammed;
Şeriatın yoluna inayetli Muhammed.
Tarikate yol gösterici, iradetli Muhammed;
Hakikate mukteda, icazetli Muhammed.
Duaları müstecap, icabetli Muhammed;
Kötülüğe iyilik, kerametli Muhammed.
Tevfik veren zâlime, celaletli Muhammed;
Secde kılan eğilip, itaatlı Muhammed.
Beş vakit namaz olduğunda imametli Muhammed;
Mirâc aşıp vardığında şehadetli Muhammed.
Arş ve Kürsü pazarı, inayetli Muhammed;
Sekiz cennet sahibi velayetli Muhammed.
Miskin Ahmed kuluna kitabetli Muhammed;
Yetim, fakir, garibe sehavetli Muhammed.

HİKMET-41
Başıma düşüp nara-ı sevda-ı Muhammed
Ben onun için yolunda şeyda-ı Muhammed
Kim ümmeti ise durmadan hamd ve sena söyler
Ya Samed eyle beni nisva-ı Muhammed
Gönlüme koyup aşk sevdasını Allah'ım
Eyle beni sen âşık-ı yekta-ı Muhammed
Mecnun misali geçirip iki cihandan
Divane eyleyip eyle beni rüsva-ı Muhammed
Öldür, yandır, her sıkıntıyı gönder

O ceza günü eyle beni şeyda-ı Muhammed
Herzaman ümmet derdini yedi, yemedi nimet
Kerametidirsin hani gamha-ı Muhammed
Ümmet diyerek gece gündüz yedi hasret
Göğsünden çıkarır pûrhun-ı dilha-ı Muhammed
Ümmetin günahını dileyip o Şahların Şahı
O ceza günü yok bizde perva-ı Muhammed
Vazgeç her şeyden ara Muhammed'in rızasını
Vallahi bulasın anında göya-ı Muhammed
Sen'den dileğim budur ey Halık
Koy kulağıma benim gevga-ı Muhammed
Ben savrulayım hoş kereminden senin Allah
Bir damla tatdır bana derya-ı Muhammed
Yol verici Rahman-Rahim, Gafur ve Settar
Kılma beni pişman-ı gümrah-ı Muhammed
Bir damla su o elest kadehinden bana bağış
Eyle olayım hamdine dânâ-ı Muhammed
Kara yüzünü sür Pir-i Kâmil'in ayak izine
Lutfetse verir dide-i bina-ı Muhammed
Maksadıma erdir beni ey Halik
Ben talibiyim zülf-ü semen sa-ı Muhammed
Yûzden kaldırıp perdeyi Miskin'e doğru bak
Ben o kuluyum o muy-ı siyah pa-yı Muhammed
Miskin Yesevi arzu-ı ravza-ı Hazret
Olur mu müyesser hak-i kef i pa-ı Muhammed
HİKMET-42

Gördüğü zaman inanan Ebâ Bekr-i Sıddık'dır
Üstün olup dayanan Ebâ Bekr-i Sıddık'dır;
Dertleşende ağlayan, kulluğa bel bağlayan,
İç bağrını dağlayan Ebâ Bekr-i Sıddık'dır;
Bir sözünden dönmeyen, sırrını asla demeyen,
Gafil olup yatmayan Ebâ Bekr-i Sıddık'dır;

Can canana kavuşturan, kızını elden veren,
El bağlayıp yalvaran Ebâ Bekr-i Sıddîk'dır;
Dediği sözüne yeten, nefs ve hevadan giden,
Hak Rasul'u güçlendiren Ebâ Bekr-i Sıddîk'dır;
Muhammed'e kayınbaba, kılmış değil hiç hata,
Boynuna koyan futa Ebâ Bekr-i Sıddık'dır;
Kul Hcra Ahmed tasdik eyte, mağara dostunu ayrı tut
Ariflikte bil sâdık Ebâ Bekr-i Sıddık'dır;
HİKMET-43
İkincisi dost olan adaletli Ömer'dir;
Müminlikte dost olan adaletli Ömer'dir.
Bilal'e ezan okutan, şeriatı bildiren,
Din sözünü anlatan adaletli Ömer'dir.
Kâbe kapısını açtıran, bütün putları kırdıran,
Rasul gönlünü dindiren adaletli Ömer'dir.
Şeriatı gözeten, tarikatı doğru tutan,
Hakikatı iyi bilen adaletli Ömer'dir.
Oğlunu azarlayrp getiren, kırbaç vurup öldüren,
Adalet eyleyip yol soran adaletli Ömer'dir.
Çıra olup sönmeyen, din yolundan dönmeyen,
Haksız işi eylemeyen adaledi Ömer'dir.
Miskin Ahmed eyle yâd, eyle aczini beyan,
Belki ruhu eyler şad, adaletli Ömer'dir.

HİKMET-44
Üçüncü dostu yar olan haya sahibi Osman'dır
Her nefeste yar olan haya sahibi Osman'dır.
Hak Rasul'ûn damadı, dinimizin âbadı,
Kölelerin azad edicisi haya sahibi Osman'dır.
Okuduğu şatibi, âyet, hadis katibi,

Minber üstünde hatibi haya sahibi Osman'dır.
Münâcatı kuh-ı Tur, aldıkları iki nur,
Dedikleri bütün inci haya sahibi Osman'dır.
Çoklar gelip yaya, koymadılar şehzade,
Şehid eylediler orada, haya sahibi Osman'dır.
Tarif eyledin Osman'ı, Hoca Ahmed sen onu,
Yoktur şüphesi, gümanı, haya sahibi Osman'dır.

HİKMET-45
Dördüncüsü dost olan Hakk arslanı Ali'dir,
Hem Mirac'da yar olan Hakk arslanı Ali'dir.
Dediği sözü rahmani, görsen yüzü nurani,
Kâfırlerin kıranı Hakk arslanı Ali'dir.
Himmet kuşağı belinde, Mevlâ'm yâdı dilinde,
Zülfikar'ı elinde Hakk arslanı Ali'dir.
Binip çıksa Düldül'e, yere düşer zelzele,
Kafirlere velvele, Hakk arslanı Ali'dir.
Düşmanlara mukabil, oldu kâfire katil,
Kılan bâtılı zâil Hakk arslanı Ali'dir.
Rahmet eyleye Bir ve Var, her ne kılsa gücü var,
Hoca Ahmed'e mededkâr Hakk arslanı Ali'dir.

HİKMET-46
Bir gün geldi Eba Bekr Selman ile
Hakk Mustafa niyazını açtı Rahman ile
Herkes gider bu dünyada üzüntü ile
Elin olup Hakk'a vasıl olmak için
Azrail bir gün geldi ferman ile
Fatıma selam verdi ikram ile
Hakk Mustafa meşgul oldu iman ile
Sıcak bedenden aziz canı vermek için
Rasul dedi "Sahabeler sessiz olun
Ahirete yollandık siz açık bilin
Oruç tutun, namaz kılın, zekat verin
Cehennemden özünü azad eylemek için..."
Pazartesi günü Hakk Mustafa dünyayı bıraktı
Hakk Teala fermanına boyununu sundu
İbn-i Abbas suyunu koydu, Ali yıkadı
Cennet içinde hulle giysisini giymek için
Allah diyerek sahabiler hareketlendiler
Peygamberin cenazesini kaldırdılar
O "Sidretü'l-münteha"ya aşırdılar
Arş üstüne çıkararak koymak için
Göklerdeki melekler yere indi
Peygamberin nuru ile alem doldu
"Babam" diye Fatıma ağladı
Babasından yetim olup kalmak için
Kul Hoca Ahmed inci gibi hikmet söyledi
Erenlere hizmet eyleyip nazar buldu
Doksan dokuz bin hikmet deyip destan eyledi
Destan eyleyip cennet bahçesi içine yürümek için

HİKMET-47
O "elestü birabbiküm" dediğinde
"Kalu bela" dediğimi bilemezdim
"Vema diniküm" diyerek yine sorduğunda
"Dinim İslam" dediğimi bilemezdim
Allah'ımdan yine üç defa geldi hitap
Mümin ruhlar "Rabbimsin" deyip verdi cevap
Cevap vermeyeni kafir eyledi Azim Vehhab
Ben de cevap verdiğimi bilemezdim
Bütün ruhlara o saatte ferman ulaştı
Ferman olunca, an geçmeden saf kuruldu
Kafir solda müslüman kullar sağda durdu

Hangi tarafta durduğumu bilemezdim
Secde eyle diye Hak'tan yine ferman oldu
Secde eyleyip bütün müminler pay aldı
Secde eylemeyip kalanları kafir oldu
Ben de secde eylediğimi bilemezdim
Ey müminler şüphe ile oldum giryan
Bu gam ile aklım hayran yüreğim kan
Vücuddan geçip gönülden geçip çırpındı can
Nasıl ilaç edeceğimi bilemezdim
Allah'ımın kudretine yetişip olmaz
İsyankar-itaatkar emir kıldı bilip olmaz
Takat yetirip halk içinde gezip olmaz
Hangi tarafa gideceğimi bilemezdim
Birisini gebr ve birisini tersa, cühud eyledi
Birisini mümin birisini kafir, yahudi eyledi
Şeytanı dergahından kovulmuş eyledi
Hangi sebepten eylediğini bilemezdim
Günahım çok dağdan ağır ibadetim az
İbadet eylemeyip ömrüm geçti kış ve de yaz
Dergahına gidecek olsam yoktur niyaz
Ne yüz ile gideceğimi bilemezdim
Candan geçen gerçek âşıklar özünü gördü
Ezel günü yine birisini âşık eyledi
Lütuf kerem eyleyip ona aşkını saldı
Orada cemal göreceğimi bilemezdim
Zahid eyledi yine birisini ibadet için
Zahid yine ibadet eylemiş rahat için
Huri-gılman, tuba dolu cennet için
Zahid cemal göreceğimi bilemezdim
Ahiretin ışığını temin eyleyemedim
Yollar uzak yol azığını alamadım
Candan geçip Hakk emrini yapamadım
Azıksız gideceğimi bilemezdim
Doymadan kaldım bir an geçmeden ömrüm geçti
Ölüm meleği gelmesi hem yakınlaştı
Ey dostlar amelsizim başım dondu
Ne hal ile gideceğimi bilemezdim
Bir fırsatta yetişip gelmeyip geçmeyip saat
Haşmetine yer ve gökler eylemez takat
Ferman olsa Allah'ımdan ölüm meleği
Nasıl takat yetireceğimi bilemezdim
Can almağa o Azrail gelip dursa
Canını ver diye haşmet ile bir ses çıkarsa
Üçyüz altmış damarlarım titrer olsa
Ne hal ile gideceğimi bilemezdim
Çoluk-çocuk yüzüne doğru bakıp durunca
Yakıp durup söz demeğe dilin gelmeyince
Rahmet etmese yakın işin ırak olunca
Şaşkın olup ne yapacağımı bilemezdim
Allah'ımın emri ile canımı alsa
Canım oraya gidip bedenim burada kalsa
Rengim yaprak misali hazan gibi sararsa
İman ile gideceğimi bilemezdim
Çoluk-çocuk bekleyip durunca ağlayıp seni
Yıkayıcılar tahta üzerine alınca seni
Suyu döküp pak eyleyince zahirimi
Batınımı yıkadığını bilemezdim
Ondan sonra kefen elbisesini giydirseler
Temiz-kirli beni koyup sarmalasalar
Başımı-ayağımı sıkı tutup bağlasalar
Tevbe elbisesini giydiğimi bilemezdim
Dört ayaklı tabutumu getirseler
Beni koyup dört tarafımdan kaldırsalar
Dua edip cenaze namazımı kıldırsalar

Ben de dua edeceğimi bilemezdim
Ondan sonra beni koyup revan olsa
Yetmiş iki yerde benden soru sorsa
Cevap ver deyip melekler korku salsa
Nasıl cevap vereceğimi bilemezdim
Tabut ile alıp dursa kabir başında
Dostlarım ağlayıp durunca çok karşımda
Yalnız ağlayıp kalacağım el başımda
Orada ne yapacağımı bilemezdim
Beni bırakıp yedi adım gider olsa
Münker-nekir o zaman girip gelse
"Men Rabbûk" diye melekler bakıp dursa
"Rabbim Allah" dediğimi bilemezdim
Kul Hoca Ahmed menzil tehlikeli yollar uzak
Gideceğin yerin yakındır var mı çare
Tevbe eyleyip özünü bilen aldı tedbir
Ben de tevbe eylediğimi bilemezdim

HİKMET-48

Muhabbetin deryasında dalgıç olup
Marifetin cevherini alasım gelir
Tarikatın meydanında kanat çırpıp
O tuba dallarına konasım gelir
O tuba dallarını ekse yetişmez
Allah diyen âşık kuldan hata gelmez
Gerçek âşık eren asla yolda kalmaz
Âşık olup Allah yadını diyesim gelir
Âşık kullar Hakk yadından uzak değil
Gerçekten bu dünyaya meyletmez
Gerçek âşıklar dünya derdini asla almaz
Ben dahi bu dünyayı koyasım gelir
Tecellinin nuru ile aklı şaşan
Allah diye gönül bağlayıp Tur'a aşan
Muhabbetin ateşi ile kaynayıp taşan
Ben dahi Allah diye varasım gelir
Allah yadı gönülleri kıldı sevinçli
Belh ülkesini terkedip aba giydi Edhem
Aba giyip hidayete bastı ayak
Hidayete onun gibi ayak basasım gelir
Aba giyen o azizler Hakk'a yakar
Çünkü sırları dükkan içinde Hakk'ı bulur
Ahlarından dilim dağlar sızıp akar
Selim olup o abayı giyesim gelir
Selim olup saf oldu Cüneyd Şibli
Nefsini tepip kahr eyledi Hasan Basri
Halkı bırakıp yok oldu Zünnun Mısri
Azizlere itaat edesim gelir
Allah yadı tekebbürün evini yıktı
Şeyhler bu halkayı görkemli düzenledi
Çünkü Hu dedim kötülükler doğruya yöneldi
Ben dahi o halkada olasım gelir
Şevk şarabını içtim ise kıldı harap
Muhabbetin ateşi ile bağrım kebap
Cemalini nasib eylese Azim Vehhab
Darusselam sarayına giresim gelir
Kul Hoca Ahmed cevher gibi hikmet söyledi
Azizlerin medhi ile sözünü yaydı
Uzun geceyi gündüze ekleyip kıyamda durdu
Dua okuyup durmadan hikmet söyleyesim gelir

HİKMET-49

Hangi yerde azizlerin toplantısı olsa
O şu yerde hal ilmini söyleyesim gelir
Onların sohbetinden hoşlansam ben
Özümü özlerine katasım gelir

Hoş sohbetli dervişlere canımı versem
Her bir bastıkları izi göze sürsem
Hizmet kılıp iyilerden dua alsam
Ondan sonra şevk şarabını tadasım gelir
Şevk şarabını içen kullar dünyayı boşar
Hızır babam gelip ona verir ders
Dünyayı tepip, yürü eyleyip yüzbin talak
Şöyle ere aziz canımı veresim gelir
Vah yazık iyiler hepsi ağlayıp geçti
Anasından doğdu ise matem tutdu
Közüm yanıpta açana kadar ömrüm geçti
Bu dünyayı geçmez akçeye satasım gelir
Dili ile ümmetim diye yalan söyler
Kişi malını almak için saçma-sapan sözler
Halini burda bırakıp haram gözler
Cahillere bu sözleri diyesim gelir
Zamana ahir olsa akıl gider
Ademoğlu birbirini tutup yer
Dünya için İman-İslam dinini satar
Akıllılara bu sözleri diyesim gelir
Melekler toplanıp bir gün sohbet kurdu
Raks ve sema yapmak için yürüyüp yürüdü
Miraç sırasında Hakk Mustafa bunu gördü
Şimdi ben de raks ve sema edesim gelir
Hakk Mustafa kendinden geçip özünden gitti
Cebrail gelip Hakk Mustafa'nın başını tuttu
Sübhan Melik'im kudret ile zikir öğretti
Ümmet olsam ben de zikrini diyesim gelir
Âşık olsan gözyaşını saçıp yürü
Beyazıd gibi dünya derdini tepip yürü
Edhem gibi taht ve kısmetden geçip yürü
Himmet versen dünya derdini tepesim gelir.
Kul Hoca Ahmed dünyayı görsen sakın, kaç
Zikrini deyip tarikatın yolunu aç
Ayet hadis sözü ile para saç
Erenlerden inci ve cevher alasım gelir.

HİKMET-50
Muhabbetin bahçesine bülbül gibi
Seherlerde feryad edip konasım gelir
O vakitde Allah'ımın cemalini
Mana gözü ile açıkça göresim gelir
Merdlerdir Hakk yolunun başçıları
Mürid ile Allah arasında elçileri
Vahdaniyet deryasının yolcuları
Dergahında varıp kapıcı olasım gelir
Hakka kavuşmayı dileyenler gece ve gündüz
Dinmeyip canı ile söyler Hu zikrini
Hakk'dan ilham yetişip gelir bilsen bunu
Ahiretin azığını alasım gelir
Muhabbetin asasını elime alıp
Saadetin hırkasını vücuduma koyup
Muhabbetin çekimi ile kanatlanıp
Marifetin dalına konasım gelir
Erenlerin hepsi gidip oldu mezar
Hüzünlenip ey dostlarım olun uykusuz
Musa gibi Tur dağında görüp cemal
"Rabbenzur İleyke" deyip söyleyesim gelir
Vah ne yazık sahipsiz ömrümü verdim yele
İbadetten hiçbir şey yok baksam ele
Kulluk kemerini geç bağladım şimdi bele
Himmet kılıp pir hizmetini yapasım gelir
Hoş mucize verdi iman armağanını
Tenim, canım, gönlüm, ruhum sevdasını

Sır kulağını alıp feryad sesini
Ses işitip canımı feda eylesim gelir
Kul Hoca Ahmed dünya ehlinden bil değil O
Riyazetsiz hiç alemi göstermez O
Allah demek mümin kula ar değil o
Hakk yadına canımı kurban edesim gelir

HİKMET-51
Muhabbetin pazarında dolaşarak
Ahiretin sevdasını başlasam ben
Bu dünyanın izzetlerini arkaya atarak
Horlanma-ağlama yollarını hoşlasam ben
Bu yollarda horlanma-ağlama kârlı imiş
Tesbih, tehlil, oruç, namaz kâr etmezmiş
Yalancıdan Allah, Rasulû şikayetçi imiş
Yalan namaz riyalarını bıraksam ben
Gerçek gönülde namaz kıl ki Allah bilsin
Halk içinde rüsva ol ki âlem gülsün
Toprak gibi hor görül ki nefsin ölsün
Himmet versen nefsimi yenip ağlasam ben
Dostlarımı rezil eyleyen nefs ve heva
Onun için lanetli şeytan eyler kavga
Lutfeylesen ben-benliği eyleyim tamam
Riyazette canım incitip işlesem ben
Aşk yolunda damla damla kanlar yutarım
Rahman adı rahmetinden ümit tutayım
Şarap kadehini doyası versen candan geçeyim
Hasretinde iki gözümü yaşlasam ben
Nefsim benim ateş gibi yanıp yolumu kesti
Yüz bin türlü yemek isteyip dükkan kurdu
Ağzını açıp her kapıya beni sürdü
Himmet versen köpek nefsimi yakalasam ben
Aşkım taştı, ruhum kaçtı nereden bulayım
Arkasından aşk atını binip koşayım
Kimi görsem Hızır bilip elini tutayım
Hızır ve İlyas yardım edip yakalasam ben
Günahım çok yere sığmaz kime söyleyeyim
Tevbe eyleyip eğri yoldan doğruya döneyim
Pişmanlıkta etlerimi koparıp çekeyim
"Sad deriğ" deyip parmaklarımı dişlesem ben
Günah işleyip tevbe etmeden sınırdan aştım
Nefsim beni isyan ettirdi turfa şaştım
Allah'a hamdolsun ki Pir-i kâmil e doğru kaçtım
Ele alıp kötü nefsi yakalasam ben.
Kul Hoca Ahmed her bir sözün derde derman
Taliplere beyan eylesem kalmaz sıkıntı
Dört bin dört yüz hikmet söyledim Hak'tan ferman
Ferman olsa ta ölene kadar söylesem ben

HİKMET-52
Vahdet küpü açıldı, meyhaneye girsem ben;
Bir kadeh içip şu meyden mest ve hayran olsam ben.
O meyin lezzeti iç-bağrımı kan eyledi
Bağır kanımı akıtıp canana doğru varsam ben.
Sâki sundu her nefes keyfıyetin şarabını
Sarhoş olup o an feryad-figan eylesem ben.
İnsaniyet yakasın şevk ateşi yandırdı
Vahdâniyet deryasını o anda sorsam ben.
O deryanın dalgalanışından değme dalgıç inci almaz;
Candan geçip inci için derya içine dalsam ben.
Hâce Ahmed'in küpünde muhabbetin şarabı,
Âşıklara Şu meyden muradınca versem ben.

HİKMET-53
Allah diyen kulun yerini cennette gördüm;
Hûri ve gılman hepsini karşısında hizmette gördüm.
"Fezkûruni" zikrini söyleyen kullar daima
Tamamını yoldaş olup "Adn"cennetinde gördüm
Gece gündüz uyumadan Hû zikrini söyleyenler,
Melekler yoldaşı, Arş'ın üstünde gördüm.
Hayır ve cömerdik eyleyenler, yetim gönlünü alanlar,
"Çehar-yâr'laı yoldaşı, Kevser dudağında gördüm.
Amil olan âlimler, yola giren âsiler,
Öyle âlim yerini Dâru's-selam da gördüm.
Kadı olan âlimler, para-rüşvet yiyenler,
Öyle kadı yerini sakar ateşinde gördüm.
Müftü olan âlimler, haksız fetva verenler,
Öyle müftü yerini Sırat köprüsünde gördüm.
Zâlim olup zulmeden, yetim gönlünü ağrıtan,
Kara yüzlü mahşerde, kolunu arkada gördüm.
Cemaata gitmeyip namazı terk eyleyenler
Şeytan ile bir yerde, derk-i esfel'de gördüm.
Kul Hoca Ahmed hazine açtı, inci ve cevher saçtı
Dinlemeyen bu sözü, gaflet içinde gördüm.
HİKMET-54
Yola giren erenlerden yolu sormadan
Ağlamayım mı, ey dostlarım, hata eyledim
Hakk zikrini gece gündüz vird etmeden
Ey dostlarım, öz canıma cefa eyledim.
Allâh yâdı gönülleri aydınlatan
Âşıklara Allah kendisi vaad eyleyen
Aşk rüzgârı Mustafa'ya armağan gelen;
O sebepten gözyaşımı şahid eyledim.
Allah der ki: Âşıklarım Burak'a biner;
Hakk zikrini diyenlere rahmet yağar
Çok ağlayan cemalimi şüphesiz görür
Mahşer günü cemalimi hediye eyledim. "
Vaad eyledi âşıklara yüzbin Burak;
Alem halkı melâmeti O'na uzak;
Bu âlemde el gözüne yanan çıra
Ahiret içinde yüzbin köşkler bina eyledim.
Dertsiz insan insan değil, bunu anlayın
Aşksız insan hayvan cinsi, bunu dinleyin
Gönlünüzde aşk olmasa, bana ağlayın
Ağlayanlara gerçek aşkımı hediye eyledim.
Kul olsan, ben-benliği sakın bırak
Seherlerde canını incitip dinmeden çalış
Yoldan sapan günahkarları yola yönelt
Bir nazarda gönüllerini safâ eyledim.
Gerçek dertliye kendim ilaç, kendim derman;
Hem âşıkım, hem mâşukum, kendim canan;
Rahmet eyleyim, adım Rahman, Zatım Sübhan;
Bir nazarda içlerini safâ eyledim.
Tan atana kadar Hakk zikrini diyen kişi
Dağ ve çölü bostan eyler akan yaşı;
Allah der, başka birşeyle yoktur işi;
O âşıkı ahaliden ayrı eyledim.
Aşk yadını yere koysam, yer kaldırmaz;
Defter kılsam, diri oldukça, bitip olmaz;
Hakk'ı bilen, beyi, hanı, halkı bilmez;
O kulumu öz yolumda iki büklüm eyledim
Mal ve pulu dert eylemez âşık kişi;
Yol üstünde toprak olup aziz başı;
Ondan sonra nura dolar içi dışı;
Sabaha varsa, mahşer yerinde sultan eyledim.
Hakktan korkup mal ve parayı sevmeyeni,
Hakk'ı deyip bir an yatıp uyumayanı,

Yatsa, kalksa, Hakk zikrini bırakmayanı
Açtım batın gözlerini bina eyledim.
Oruç tutup halka riya eyleyenleri
Namaz kılıp tesbih ele alanları,
Şeyhim diye başka bina koyanları
Son anda imanından ayrı eyledim.
Hakk'a âşık olup dedi Kul Hoca Ahmed;
Sıdkı ile işitene yüzbin rahmet;
Dua eyleyim, görmeyeler sıkıntı, zahmet;
Akıllı isen, bir söz ile tamam eyledim.

HİKMET-55
Azim zikri yüce zikirdir, söyler olsam,
Ballar gibi tatlı olur dilim benim.
Kendim fakir, ikrar eyledim, oldum hakir
Kanat çırpıp uçar, kuş gibi gönlûm benim.
Türlü aşım, türlü işim, dertli başım;
Ayırdı canım, gitti şuurum, aktı yaşım;
Günah ile doldu bütün içim, dışım;
Niyazsızım, açıversin yolumu benim.
Gözüm düştü, gönlüm uçtu, Arş'a aştı;
Ömrüm geçti, nefsim kaçtı, denizim taştı;
Kervan göçtü, menzil aştı, yorulup düştü
Sır ulaştı, nasıl olacak halim benim ?
Sûret burada, siret orada, kudretinde;
Uzun gecede, aydınlık günde, gönlüm orada;
Yürür gecede, olup kul, hepsi nerede,
Sorsa orada, gûnahkârdır dilim benim.
İçtim şarap, oldum harap, aslım toprak
Geldim körab, gönlüm serap, aşka pür-ab
Hak'tan hitap gelse, görmez kullar azap;
Pınar gibi akar gözden yaşım benim.
Düştüm uzar, Burak tozar, gitse pazar;
Dünya pazar, içine girip kullar azar;
Başım dertli, yaşım sızar, kanım tozar
Adım Ahmed, Türkistan'dır ilim benim.

HİKMET-56
Durmadan Hazretinde Allah desem,
Ağlayıp inleyerek zâkir olup Rabb'im desem,
Kulu olup kulluğunda boyun sunsam,
Bu iş ile yâ Rab, seni bulur muyum?
Zekeriyyâ gibi bu başıma bıçkı koysam
Eyyub gibi bu bedenime kurtu koysam
Musa gibi Tur dağında ibadet eylesen,
Bu iş ile yâ Rab, seni bulur muyum?
Yunus gibi deniz içinde balık olsam,
Yusuf gibi kuyu içinde gece-gündüz olsam,
Yâkub gibi Yusuf için ağlayıp inlesem,
Bu iş ile yâ Rab, seni bulur muyum?
Şibli gibi âşık olup sema vursam
Bayezid gibi gece gündüz dinmeden Kabe'ye varsam
Kabeye yüzümü sürüp ağlayıp inlesem
Bu iş ile yâ Rab, seni bulur muyum?
Mâruf gibi işbu yola adım atsam,
Mansur gibi candan geçip dârağacına konsam,
Dârağacı üzere şevklenerek Hakk'ı desem ,
Bu iş ile yâ Rab, seni bulur muyum?
Kul Hoca Ahmed, kulluk içre sâbit olsam,
Zikrini deyip, zâkir olup, Rabb'im desem,
Zikirinde şevklenerek kavrulup yansam,
Bu iş ile yâ Rab, seni bulur muyum ?

HİKMET-57

Allah'ımı ararım izine düşüp giderim
Daima Sen'i söylerim "La ilahe illallah"
Nereden O'nu bulurum canımı kurban eylerim
Kurban olup giderim "La ilahe illallah"
Can ve gönlümü vereyim verip bakıp durayım
Can ve gönlüm yanmıştır yanıp biryan olmuştur
Canım ile diyeyim "La ilahe illallah"
Âşık ili servetsiz yoktur derdine derman
Diye durun yorulmadan "La ilahe illallah"
Ahmed ibn İbrahim iş bu sözü güzel dedi
Diye görün canlarım "La ilahe lllallah"

HİKMET-58
Ansızın durduğumda gönlüm içine
Hakk Allah'ımın nazargâhı düştü olmalı
Kırk yıllık zincir çöktü gönül ülkeme
Hakk zikrinin nuru ile açtı olmalı
Zakirleri toplanıp dizildiğinde
Zikir ve semadan meclis kurulduğunda
Boyun ukba dünyasından ayrıldığında
Gönül kuşu Hazret yönüne uçtu olmalı
Hiç bilmem nasıl olacak benim işim
Onun için akar daima gözde yaşım
Seherlerde kalkıp Hak'tan dilemişim
Melekler "Amin'ine düştü olmalı
Mahzun cana yakındır Hakk derğahı
Pişmanlıkta yeter mi ki birer ahı
Hangi gönül olsa Hakk nazargahı
Hakk nazarı içe dolup taştı olmalı
Hakk işini Hakk için buyurdular
Özlerini halklar arasına yetirdiler
Sıkıntılarını nimet gibi kaldırdılar
Bağrı kanlı gözü yaşlı doldu olmalı
Seven kullar sevdiğine kayırdılar
Dünyayı bırakıp din işine yöneldiler
Âşık kullar Allah diye hareketlendiler
Şeytanın zehri yarılıp kaçtı olmalı
Allah de ey Kul Ahmed özünü bil
Özünü bilince ilmin ile amel kıl
Büyük küçük dostlarından özür eyle
Sen bilmezken senden hata geçdi olmalı

HİKMET-59
Eya dostlar yürek bağrım boldı kebab
Vefalı âşık candan geçti olmalı
Aşk ışığı gönül ülkesini eyledi harap
O sebepten aklım-fikrim gitti olmalı
Aşksız kişi insan değildir anlasanız
Muhabbetsizler şeytan kavmi dinleseniz
Aşkdan başka sözü eğer söyleseniz
Elinizden iman-İslam gitti olmalı
Meyhaneye giren aşığın sırrı ortada
Bağrı pişip yaşı akıp eyler figan
Boşuna yürür nerede gitse evi viran
Şüphesiz bilin vahdet meyinden tattı olmalı
Aşk düştü bu başima hayran oldum
Ev-barkımdan geçip sersem oldum
İki alemi terkedip üryan oldum
Çıkan ahım ne göklere yetti olmalı
Akıllı isen Hakk'ın başka sözler haram
Diri oldukça Pir hizmetini eyle tamam
Allah desen lanetli şeytan sana köle
Allah demezler dinlerini sattı olmalı
Ömrü boşa geçenler zayi eyleyenler aşkı bilmez

Candan geçen divaneyi göze almaz
"Hû" sohbetini kuran yere kaçıp gelmez
Can ve gönlü taştan beter katı olmalı
Allah'ın sevdiği kul daima ağlayıp yürür
Hak'tan korkup niyazını deyip seherde kalkar
Yahya gibi dinmeyip ağlayıp matem tutar
Bu dünyanı arkaya kaldırıp attı olmalı
Âşıkların işidir söz ve güdaz
Âşıkların ihtiyaçları oruç, namaz
Mahşer günü gözyaşıdır Hakk'a niyaz
Arif âşık derd ve alem çekti olmalı
Âşıkların ağzı güler gönlü ağlar
Allah için gözde yaşı bağrı biryan
Canı zikreder, gönlü şükreder, fikri sevgili
Allah dilerse kıl köprüyü geçti olmalı
Âşıkları halk içinde yanıp ağlar
Zâhiren güler bâtınları yürek dağlar
Ecel kovalayıp ölmek için belini bağlar
Sevgilisine arz-ı halini dedi olmalı
Âşıkları melametden kaçmaz olur
Cahillere bâtın sırrını açmaz olur
Her namerde inci-cevher saçmaz olur
Özü okuyup kan zehir yuttu
Pir-i kâmil 'in sevdiği âşık hevası yok
Yüz bin türlü ibadet eylese binâsı yok
Ey dostlarım aşk derdinin devâsı yok
Geceleri kalkıp Pir eteğini tuttu olmalı
Pir-i kâmil in nazar eylese verir deva
Hay u heves, ben-benlik olur tamam
Ondan sonra lanetli şeytan senden uzak
Dar kabirde iman ile yattı olmalı
Kul Hoca Ahmed Hakk sözünü söyler daima
Hakk'dan başka sözler hepsi imiş haram
Razı olsa yerin olur Darü's-selam
Mağfiretin deryasına battı olmalı
HİKMET-60
Hakk Teala nur saldı canım tutuştu
Gelin yığılın zâkir kullar zikir söyleyelim
Seher vaktinde Pir-i kâmil bakıp sordu
Gelin yığılın zâkir kullar zikir söyleyelim
Zâkirlere vaad eyledi Kadir Allah
Kabir içinde armağan eyledi "hur u lîkâ"
Zâkirlerin varacağı yer "Darü'l-beka"
Gelin yığılın zâkir kullar zikir söyleyelim
Zâkir olsa, şükredici olsa yeri cennet
Kanlar aksa gözlerinden eylemez minnet
Ümmet olsan zikrini söylemek size sünnet
Gelin yığılın zâkir kullar zikir söyleyelim
Zâkirlere Allah özü vaad eyledi
"Fezküruni ezkürkum" diye ayet geldi
Firdevs adlı cennetinden mazhar geldi
Gelin yığılın zâkir kullar zikir söyleyelim
Zâkirleri her nefesde zikrini söyler
Tevbe eyleyip eğri yoldan doğruya döner
Zikrini söylese yavaş yavaş şevki artar
Gelin yığılın zâkir kullar zikir söyleyelim
Zâkirleri halka içinde nur görür
Onun için halka içine özünü vurur
Sevgilisini gördüğü zaman canını verir
Gelin yığılın zâkir kullar zikir söyleyelim
Yalan âşık sevgilisinden canını esirger
Ahiret yolunu arkaya atıp dünyayı sever
"Hû" halkasının kurulduğu yerden eyler firar
Gelin yığılın zâkir kullar zikir söyleyelim

"El kezzabu la ümmeti" dedi Server
Bu sözlere yol verici Hâdi, Rehber
Yalancıya ümmet demez O Peygamber
Gelin yığılın zâkir kullar zikir söyleyelim
Rahman Melik'im gerçek aşığın yolunu açar
Muhabbetin şevki ile yaşını saçar
"Allah" diye nerede gitse Şeytan kaçar
Gelin yığılın zâkir kullar zikir söyleyelim
Zâkirleri zikrini deyip feryad eder
Gözyaşını sarı yüze süs eyler
Kırlarda gezip özünü mecnun eyler
Gelin yığılın zâkir kullar zikir söyleyelim
Zâkir kullar Hakk fermanını sağlam tutar
İhlâs ile Allah diye kanlar yutar
Halka içine girdiği vakitde candan geçer
Gelin yığılın zâkir kullar zikir söyleyelim
Taharetsiz zikir söyleyene lânet yağar
İşte o gün olan çocuk şeytan doğar
Öleceği vakitde önce gelip şeytan bakar
Gelin yığılın zâkir kullar zikir söyleyelim
Taharetsiz zikrini söyleyen iman etmez
Öleceği vakitde Hak Mustafa elini tutmaz
Sûbhan Melik'im günahım asla bağışlamaz
Gelin yığılın zâkir kullar zikir söyleyelim
Mümin olsan taharetsiz zikrini söyleme
Kerametler söyleyip halka dinini satma
Müslümanlık iddia edip kafır gitme
Gelin yığılın zâkir kullar zikir söyleyelim
Zâkir olsan zikrini demeden asla yatma
Cahil ile soysuzlara hiç söz katma
Münafıklar halden sorsa bir söz deme
Gelin yığılın zâkir kullar zikir söyleyelim
Kul Hoca Ahmed kötülerin kötüsü sen
Herkes buğday el tutmaya samanı sen
Yoldan sapan günahkârların cahili sen
Gelin yığılın zâkir kullar zikir söyleyelim

HİKMET-61
Aşk ateşini gizli tutup saklar idim,
Canı yakıp, yürek bağrımı kebap etti.
Pirden yardım olmaz olsa, şimdi bana,
Bu dert bizi dostlar hadsiz harap etti.
Aşk sırrını her nâmerde söyleyip olmaz;
Nice yaksan, rüzgarlı yerde çıra yanmaz;
Yolunu bulan merdleri bilse olmaz;
Ağlaya ağlaya göz yaşını habap etti.
Gerçek âşıklar geçer imiş canını bırakıp
Edhem gibi berhem vurup malını bırakıp,
"Hu-Hu" diye Hakk zikrini söyleyip, hoşlanıp,
İman-tasdik eyleyip bağrını kebap etti.
İbret al yola giren merdlerden;
Canı cana ekleyerek yürüyenlerden;
Yolu sorup yoldan emin varanlardan;
Öyle kullar halini hadsiz harap etti.
Kul Hoca Ahmed, nefs dağından çıkıp aştı;
Yürek bağrı coşarak kaynayıp taştı;
Allah'â hamd olsun, yolunu bulup yakınlaştı;
İç kanından kendi kendine kebap etti.

HİKMET-62
Hâlık'ımı ararım gece gündüz cihan içinde;
Dört yanımdan yol indi evren ve mekân içinde.
Dörtten yediye yettim, dokuzu geçip gittim,
Ondan ikiye geldim çerh-i keyvan içinde.

Üçyüzaltmış su geçtim, dörtyüzkırkdört dağ aştım,
Vahdet şarabını içtim, düştüm meydan içinde.
Çünkü düştüm meydana, meydanı dolu gördüm,
Yüz bin arifi sordum, bütün cevlan içinde.
Dalgıç denizine girdim, varlık şehirini gezdim,
İnciyi sedefte gördüm, cevheri hazine içinde.
Arş ve Kürsü'yü yürüdüm, Levh ve Kalem i gördüm,
Varlık şehrini gezdim, söyledim bu can içinde.
Canı gördüm cânanda, aşkı gördüm meydanda,
Âşıkların meydanı cümle bostan içinde,
Eri gördüm erleştim, istediğimi sordum,
Hepsi sende dedi, kaldım hayret içinde,
Hayran olarak kaldım, şuursuz olarak daldım,
Kendimi derde saldım, buldum derman içinde.
Seyr ister mi bülbül açılmıştır kızıl gül
Her gülü uzak görme gülü gül bahçesi içinde.
Miskîn Hoca Ahmed canı, hem cevherdir hem hazine,
Her şey O'nun mekânı, O lâmekan içinde.

HİKMET-63
Seherlerde kalkıp ağlayıp dua eylesem
Dostlar Hocam bana bağlım der mi ki?
Yaş yerine kanımı döküp dua eylesem
Dostlar Hocam bana bağlım der mi ki?
Dergâhına başımı koyup feryad etsem
Göz yaşımı akıtarak süs eylesem
Kırları gezip özümü mecnun eylesem
Dostlar Hocam bana bağlım der mi ki?
Nerede gitsem yadını deyip ağlasam ben
Hizmetinde belimi sağlam bağlasam ben
Hasretinde yürek-bağrımı dağlasam ben
Dostlar Hocam bana bağlım der mi ki?
Her gün yüzbin elimi açıp "amin" desem
Musa gibi Tur dağında niyazını desem
Doksan dokuz niyazını deyip canımı versem
Dostlar Hocam bana bağlım der mi ki?
Bayezid gibi yetmiş yolu özüm satsam
Allah diye derdi ile ölüp gitsem
Riyazette yorulup, şaşıp, acıyıp donsam
Dostlar Hocam bana bağlım der mi ki?
Allah için evlatlarımı yetim eylesem
Riyazette kemiklerimi hamur eylesem
Ehl-i âyâl ev-barkımı düşman eylesem
Dostlar Hocam bana bağlım der mi ki?
Allah diyen kulların kulu olsam
Âşıkların yanıp savrulan külü olsam
Yol üstünde toprak gibi yolu olsam
Dostlar Hocam bana bağlım der mi ki?
Allah, Allah, canım Allah, dilim Allah
Sen'den özge sığınağım yok Vallah-Billah
Ağlayıp geldim dergahına "Şey'en Lillah..."
Dostlar Hocam bana bağlım der mi ki?
İyilerin sohbetinde zâkir olsam
Her ne cefa değse bana şükreder olsam
Eyyub gibi belasına sabreder olsam
Dostlar Hocam bana bağlım der mi ki?
Eşiğine başımı koyub tevbe eylesem
Gıybet yapan dillerimi yüz bin dilsem
Günah işleyen organlarımı parça eylesem
Dostlar Hocam bana bağlım der mi ki?
Tevbe eyledim, tevbe eyledim kabul eyle
Tevbemi kabul eylemez olsan canımı al
Yolda kaldım, yolda kaldım, elimi al
Dostlar Hocam bana bağlım der mi ki?

Allah için mertle gibi var canımı versem
Ehl-i âyâl, ev-barkımı bırakıp gitsem
Can ne ola imanımdan belki geçsem
Dostlar Hocam bana bağlım der mi ki?
Seherlerde erken kalkıp Hakk'a yansam
Büyük küçük günahlardan tevbe eylesem
Ağlayıp Hazretine boyun sunsam
Dostlar Hocam bana bağlım der mi ki?
Kahhar Melik'im senden korkup uyansam ben
Günahımı kabul edip inlesem ben
Seherlerde yakamı tutup yalvarsam ben
Dostlar Hocam bana bağlım der mi ki?
Taşkın gelen deryalarda yüzsem ben
Kaybolup kalan develer gibi böğürsem ben
Öleceğim vakitte binbir adını söylesem ben
Dostlar Hocam bana bağlım der mi ki?
Vah yazıklar pişmanlık deyip korkup kalksam
Pir-i kâmil dergâhını durmadan öpsem
İyilerin ayak tozu olup ölsem
Dostlar Hocam bana bağlım der mi ki?
Tan atana kadar ağlayıp dinmeden korkup çıksam
Sübhan derdini deyip devamlı inleyip çıksam
Toprak gibi âciz olup hor görülsem
Dostlar Hocam bana bağlım der mi ki?
Kul Hoca Ahmed canını ver mertler gibi
Candan geçip yola girsen göresin cemal
Muradını verir sana Allah
Dostlar Hocam bana bağlım der mi ki?
HİKMET-64
Bu alemde Hak'tan korkup ağlayıp inlesem
Ahirette ruhum rahat bulur mu ki?
Erenlerin bastığı izini göze sürsem
Pir-i kâmil beni yola salar mı ki?
Başımı verip belimi bağlayıp kılsam ihlâs
Nefs-şeytan çengelinden kurtulsam
Can verirken yardım etse Hızır-İlyas
Gavslar gavsı "Yasin hatmi" kılar mı ki?
Dağ ve çöller günahımdan eylemez tâkat
Hergün yüzbin günah, isyan bana adet
Bu iş ile ahirette var mı rahat
Tevbe eylesem adetlerim kalır mı ki?
Dergâhına başımı koyup ağlasam
Garib-yetim başını okşayıp dua alsam
Hak'tan korkup dünya işini arkaya koysam
Hocam benim gönlümün halini sorar mı ki?
Adem Safi sünnetlerini dile alsam
"Yâ Rabbenâ zalemnâ" deyip feryad etsem
Kırlarda göz yaşımı akıtsam
Bir ve Var'ım beni yola salar mı ki?
Seherlerde feryad edip ağlasam ben
Can verirken belimi sıkı bağlasam ben
Şevki ile yürek bağrımı dağlasam ben
Hakk ışığı kabrim içinde yanar mı ki?
Başımı, bedenimi toprak eyleyip yok olsam
Cemal dileyerek hasretinde tamam olsam
Ehl-i âyâl ev-barkımdan ayrı düşsem
Dostlar Hocam bana rahmet eyler mi ki?
Lanetli şeytan yoldan çıkardı halim perişan
Ağlamayayım mı nefsim beni eyledi heva
Alem halkı çiğneyip geçse beni layık
Kafir nefsim şeytandan ayrılır mı ki?
Garip canımı Hak yolunda adak eylesem
Şah Hasan gibi Kerbela'da susayıp ölsem
Hakk şarabını içerim deyip hevesli gitsem

Orada varsam sussuzluğum kanar mı ki?
Sahabe gibi din için savaşıp başımı versem
Şehr-ibanu imamlar gibi ağlayıp yürüsem
Allah için kafirlere esir olsam
Rahman Melik'im sana makbul olur mu ki?
Dertliyim, mahcubum elimden tut
Yoldan sapmış dertliyim yola sal
Allah diyerek yok oldum rahmet eyle
Asilere feyz-fetih verir mi ki?
Ey asiler tevbe eyleyin Hakk işitsin
Feryadınızdan yer ve gökler feryad eylesin
Melekler Hak'tan dileyip pay versin
Pay alan kulun gamı olur mu ki?
Aklım şaşkın, gözüm yaşlı, evim viran
Hakk yolunu bilemiyorum özüm cahil
Ey talipler güçsüzüm nerde sevgili
Sevgilimden hiç kimse haber bilir mi ki?
Sevgiliyi bulayım desen seherde kalk
Âşıkların meclisine özünü vur
Hakk'ı arayıp ağlayıp yürüyüp yas tut
Yas tutmadan tarikata girer mi ki?
Hakk'ın vuslatına ereyim desen ağla
Zikrin deyip erenlere yarı ver
Cefa çekip erenlerden pay al
Pay almadan cemalini görer mi ki?
Kul Hoca Ahmed her ne dersen heveskarsın
Hak'tan korkup ahirete gam çekmezsin
Başın ile geceler donup "Hu" demezsin
Heveskarı Hocam kabul kılar mı ki?

HİKMET-65
Her sabah vakti boynumu büküp "Rabbim"desem
Rabbim benim muradımı verir mi ki?
Kanlar döküp gözlerimden ağlayıp inlesem
Tanrım benim gönlümün halini sorar mı ki?
Muhabbetin meydanında can oynatsam
Mansur gibi başımı verip darağacını oynatsam
Yüzbin türlü cefa çekip can incitsem
Aciz kulun cemalini görür mü ki?
"Ya Râbbenâ"zikrini deyip zakir olsam
Sayısız sıkıntıyı başa alıp şükreder olsam
İyilerin sohbetinde hazır olsam
Fakir kulun feyz-fetih alır mı ki?
Zahidler gibi namaz kılıp ibadet eylesem
Âşıklar gibi ağlamayı adet eylesem
Öz yurdumda garipliği rahat bilsem
Dergahına Hocam kabul eyler mi ki?
Yiğitlikte ibadet eyleyip eğilmedim
"Ferib" çektim riyazetde boğulmadım
"La-La" deyip "İllallah"da sokulmadım
Hızır babam öz yoluna alır mı ki?
Bu dünyada benim gibi asi asla olmaz
Böyle günah tersa, cühud, kâfır eylemez
Ölüp gitsem cehennem içine yer vermez
Tevbe eylesem Hocam kabul eyler mi ki?
Hacet dileyip dergahına ağlayıp geldim
Candan geçip belimi sıkı bağlayıp geldim
Ayıp örtücü "Settar'lığını anlayıp geldim
Kan ağlasam hacet hazır olur mu ki?
Kızıl yüzümü riyazetde sarartmadım
Seherlerde garip canımı inletmedim
Her gün tepip it nefsimi incitmedim
Allah desem kafir nefsim ölür mü ki?
Kul Hoca Ahmed gönül gözü açılır mı?

Dillerimden inci mücevher saçılır mı?
Çok ağlasam günahlarım dökülür mü?
O vakiti bana armağan eyler mi ki?

HİKMET-66
Sensin benim sığınağım deyip yola girsem
Bir ve Var`ım benim yolumu açar mı ki?
Haram, şüphe, karanlık basan gönlüm
Aydınlanıp inci-cevher saçar mı ki?
Nazar eylese hasta gönlüm aydın olur
Yüzbin hata, günahlarım gizli olur
Lutfeylesen yüzbin asi sevinçli olur
Nazarı değdiği kandil asla söner mi ki?
"Eûzubillahi mineşeytanirrâcim" desem
İbadet ile kemiklerimi hamur eylesem
Ehl-i ayal, ev-barkımı yetim eylesem
Lanetli şeytan benden uzak kaçar mı ki?
Yol altında aziz başımı toprak eylesem
Can ve gönlümü Hakk yoluna tutkun eylesem
Zikrini deyip pis bedenimi appak eylesem
Elest şarabını fakir kulun içer mi ki ?
Allah dedi Hazret'ine sığınıp varsam
Muhabbet şevki ile göğsümü varsam
Derdini çekip hamdını deyip açılıp varsam
Vücudumdan bu kaygılar göçer mi ki?
Dağdan ağır isyanım var geçeyim desem
Günahım çok, yere sığmaz bulayım desem
Başım alıp kırlara gideyim desem
Rahman Allah'ım günahımdan geçer mi ki?
Tarikatın pazarında sevda eylesem
Mansur gibi "Enel-Hakk" ı kavga eylesem
Hizmet eyleyip hâl derdini beyan eylesem
Göğsümdeki kürrelerini açar mı ki?
Kul Hoca Ahmed zâhid olup mescide girsem
Gaflet uykusunu haram eyleyip kâim olsam
İbret alıp kıyametden korkup varsam
Cennet içinde huri-gılman kucaklar mı ki?

HİKMET-67
Niyet eyledik Kâbe'ye, râzı olun, dostlarım;
Ya ölürüz, geliriz, râzı olun, dostlarım.
Niyet kıldık Kâbe'ye, Hakk Mustafa ravzasına;
Nasip kıla herkese, râzı olun, dostlarım.
Nasip olsa, varırız; nasip olsa, geliriz
Ecel yetse ölürüz; râzı olun, dostlarım.
Râzı olun özümden, iyi-kötü sözümden,
Geçin benim yüzümden, râzı olun, dostlarım.
Kudret olsa, yürüyün; güç olmasa, durunuz;
Dua kıla görünüz, râzı olun, dostlarım.
Dostlar bizi yoklarlar, fâsıklar çok uyurlar,
Mescid tarafına gelmezler; râzı olun, dostlarım.
Sırdan oldu işaret, burada eyledik imaret,
Eyleye Resûl şefaat, râzı olun, dostlarım.
Arslan Baba'dan beşaret, pirden dileyip icazet,
Dostlar eyleye ibadet, râzı olun, dostlarım.
Kâbe'ye doğru göçelim, zâlimlerden kaçalım,
Oğul kızdan geçelim, râzı olun, dostlarım.
Dilim sorsam, karar yok; garip ölse, sorar yok;
Yenilenlerde helâl yok, râzı olun, dostlarım.
Geçti kulun canından, çıktı halkın sayısından,
Dostlar gider ardından, râzı olun, dostlarım.
Hoca Ahmed, yum gözünü, halka söyle sözünü,
Kâbe'ye sür yüzünü, râzı olun, dostlarım.

HİKMET-68
Gözüm yaşlı, gönlüm gamlı, can elemli
Nasıl ilaç edeceğimi bilmem dostlar
Bu hasretde, pişmanlıkta yaşım akarak
Hangi tarafa gideceğimi bilmem dostlar
Türlü türlü belirtiler oldu peydâ
Yüreğimde cerahatlar oldu peydâ
Bu dünyada bir an rahat olmak nerede
Nasıl ilaç edeceğimi bilmem dostlar
Allah için evlatlarımı yetim etsem
Candan geçip, maldan geçip garib olsam
Kırlarda yalnız kaz gibi feryad etsem
Nasıl ilaç edeceğimi bilmem dostlar
Has kullar gibi geceleri kaim olsam,
Mertler gibi gündüzleri oruç tutsam
Geceleri dinlenmeden "Rabbim" desem
Nasıl ilaç edeceğimi bilmem dostlar
İsyan tohumlarını sayısız saçtım ibadetim az
Geçti ömrüm gaflet ile hem kış hem de yaz
Yakındır canımın kuşu uçup gitse pervaz
Nasıl ilaç edeceğimi bilmem dostlar
Kul Hoca Ahmed hizmetinde can vermese
Çiftçi değil ketman koşup ekmek vermese
Yazık, olmaz gül goncası su olmasa
Nasıl ilaç edeceğimi bilmem dostlar
HİKMET-69
Ey dostlar, haraplıkta uyuştu başım;
Eyleyim şimdi hasb-ı halimi, beyan şimdi.
Kervan gitti çar-çabuk menzil aştı
Hevesli olup eyledim âh ve figan şimdi.
Merkep yaralı, yüküm ağır, kendim gamlı
Hasret ile akıl ve şuurum gitti temkin;
Geçip kervan gözden kayboldu mu ki?
Gideceğim yeri bilemem ne yan şimdi.
Boşuna geçti sahibsiz ömrüm rezillikte
Hiç olmadım zaman tersi Allah yolunda
Daima yürüdüm nefsim için kölelikte
Her ne işlediğim sevdalarım ziyan şimdi
Bu durumda o Azrail gelse ansızın
Sıcak bedenden canı alır vah ne yazık
Şeytan alıp imanımı, eyler rezil
Kardeşler, ara yolda kaldım şimdi.
O durumda söz söylemeğe yoktur derman
Sönüp kalır vücud içinde iman mumu
Kızıl gül gibi yüzün olur saman misali
İhtarlayıp oldun yer altında gizli şimdi.
Kadın-evlat, büyük-küçük toplanıp gelir
Miras diyerek mal ve mülkünü bölüp alır;
İt gibi sürüyüp kara yere seni gömer
Lokma yapar karış adlı yılan şimdi.
Gel ey korkak, bu işlerden haber al
Tevbe eyleyip daima Allah'a doğru var
Kul Hoca Ahmed, dünyalıktan geçip yan
Meğer kıla Pir-i kâmil nazar şimdi.

HİKMET-70
Ahiret haberini işitip dünyayı bırakıp giderim
Düştüm erenler denizine, dünyayı bırakıp giderim
Erenler dünya demedi, dünya gamını yemedi
Hak'tan özgeyi demedi, dünyayı bırakıp giderim
Musa, İmran kalmadı, taht-ı Süleyman kalmadı
Bin yaşlı Lokman kalmadı, dünyayı bırakıp giderim
Dünya diyen huzursuz imiş akıllı kullar şikayetçi imiş
Cahiller ile dost imiş dünyayı bırakıp giderim

Sultan Hoca Ahmed Yesevi söyledi bu hikmeti tamam
İşitsin diye bütün cihan, dünyayı bırakıp giderim

HİKMET-71
Hoş görmemekte alimler sizin dediğiniz Türkçe'yi
Ariflerden işitsen açar gönül ülkesini
Ayet hadis anlamı Türkçe olsa uygundur,
Anlamına yetenler yere koyar börkünü...
Kadı, müftü, mollalar şeriatın yolunu
Arif âşık almıştır tarikatın arkını
Amel işleyen alimler dinimizin çırağı,
Burak biner mahşerde eğri koyar börkünü...
Amel eylese alimler dini ve ayın aydınlığı
Görse olur onların görklü yüzünün rengi...
Amel işlemeyip "zâhir" ilmini bilmeyip kalanlar,
Arkasına yükler kırk eşeğin yükünü...
Hocayım deyip laf vurma bu dünya dayanıksız
Biliyorum diye söylemesin gönüldeki çirkini
Yol göstericidir Hoca Ahmed marifetin gülistanı
Sözler sözü gerçek açar gönül ülkesini...
Miskin, zayıf Hoca Ahmed yedi ceddine rahmet,
Farsça dilini bilerek güzel söylemekte Türkçe'yi...
HİKMET-72
Ey dostlarım, ölsem ben, bilmem ki halim ne olur;
Kabre girip yatsam ben, bilmem ki halim ne olur.
Götürüp kabre koysalar, arkaya bakmadan dönseler,
Soru-sualim sorsalar, bilmem ki halim ne olur.
Girse karış adlı yılan, dolansa bedene şu zaman,
Kalmaz bütün bir organ, bilmem ki halim ne olur.
Bütün yığılıp kurt-böcek, etrafımda oyuk açar
Müşküldür o halde kâr zarar, bilmem ki halim ne olur.
Hiç gelmedi benden sevab, orada ne vereceğim cevap,
Eğer eyleseler yüz bin azap, bilmem ki halim ne olur.
Olsa kıyamet günü, hazır olur tamamı,
"İşlediğin amellerin hani ; bilmem ki halim ne olur.
Ey Kul Ahmed, sen bu gün, eyle ibadet gece ve gündüz
Deme ki ömrümdür uzun, bilmem ki halim ne olur

HİKMET-73
Nice yıllık mihribanım can idiler dostlarım;
Bu vücudum şehrini fani eylemektedir dostlarım.
Bu kafesin kuşu havalanmakta uçmağa;
Bir karanlık ışıksız yere varmaktadır, dostlarım.
Ey benim dostlarım, himmet tutun imanıma;
Düşmanım imanıma zahmet vermektedir, dostlarım.
İşbu can bizler ile nice yıllar var idi;
Hakk Teâlâ hükmü ile azmetmektedir dostlarım.
Bu benim organlarım canım ile mutlu idi;
Can çıkmağa bütün organlarım titreşmektedir dostlarım.
Hakk emrine bütün âlemlerin halkı oldu razı;
O gerçek kullar daima râzıdır, dostlarım.
Kul Hoca Ahmed kuşu havalanmaktadır uçmağa,
Neylesin Miskin Hakk'ın hükmüdür, dostlarım.

HİKMET-74
Ömrüm bitti gaflet ile yel gibi geçti
Hasretinde gözden yaşı kan gibi gitti
Bildim dostlar bu aklım şimdi yetti
Seherlerde kalkıp taat eyleyesim gelir
Seherlerde Kur'an okuyup yakarsam
Hazret'ine el kaldırıp dua eylesem
Ağlayıp bu canımı feda eylesem
Seherlerde kalkıp taat eyleyesim gelir
Hırs-heva-nefs yolunu bırakmak gerek

Mansur gibi darağacı başına binmek gerek
Nesimi gibi can acısını çekmek gerek
Seherlerde kalkıp taat eyleyesim gelir
"Fezkûruni ezkûrküm" ayetinden
İman oldu Hakk Teala taatinden
Geçmek gerek bu nefsin rahatından
Seherlerde kalkıp taat eyleyesim gelir
Zahidlere zühd, amel ve takva gerek
Riyazetli âşıklara fetva gerek
O tarikat er olana dava gerek
Seherlerde kalkıp taat eyleyesim gelir
Temizler gönül pasını "Hu-Hu" zikri
Âşıkların gece-gündüz "Hu" muradı
"Hu-Hu" diye can veresin Kul Ahmedi
Seherlerde kalkıp taat eyleyesim gelir

HİKMET-75
Hiç bilmedim nasıl geçti ömrüm benim;
Sorar olsa, ben kul orda ne eylerim ?
Nasıl olacak, yola koysan ben acizi;
Sorar olsa, ben kul orda ne eylerim?
Yoldan çıkıp azdığımı bilmedim ben;
Hakk sözünü kulağıma almadım ben;
Bu dünyadan gideceğimi bilmedim ben;
Sorar olsa, ben kul orda ne eylerim ?
Geçenlerden ibret alıp yola girmeyip,
Nefes, feryad söyleyip orada tutuşup yanmayıp,
Gece gündüz yürümüşüm kendimi bilmeyip;
Sorar olsa, ben kul orda ne eylerim ?
Canın çıkıp bedenin yatar dar kabirde;
Sorucular gelip sorsa o durumda
Akar yaşım, gider şuurum o zamanda
Sorar olsa, ben kul orda ne eylerim ?
Gafillikte yürüdün sen it gibi gezerek
Bedenin yatar dar kabirde çok şişerek
İş kılmadın sen Tanrı'ya göğsünü deşerek
Sorar olsa, ben kul orda ne eylerim ?
Kul Hoca Ahmed, bu dünyada tevbe eyle
Tevbe eyleyip yol başına varıp de
Seçkin kullar gibi azığını alıp yürü
Sorar olsa, ben kul orda ne eylerim?

HİKMET-76
Her kim eylese tarikatın davasını
İlk adımı şeriata koymak gerek
Şeriatın işlerini tamam eyleyip
Ondan sonra bu davayı kılmak gerek
Şeriatsız söz etmezler tarikatta
Tarikatsız söz etmezler hakikatta
İş bu yolların yeri bilinir şeriatta
Hepsini şeriattan sormak gerek
Ondan sonra bir er gerek iradeli
Olmuş olsa o bir erden icazetli
Şeriatte doğru uygun keramedi
Öyle erin eteğinden yapışmak gerek
Kim bilmeden bu yolları Şeyhim dese
Kerametten veliliğe haber verse
Batıldır eğer ruhü'l-emin bile ise
Özünü öyle batıllardan korumak gerek
İradesiz, icazetsiz mürşid olmaz
Tarikatın yollarını asla bilmez
Müptedidir iradeye layık değil
Böylelerinden bucak bucak kaçmak gerek
İradeyi ver icazet ehline

Kaim ol gece-gündüz riyazete
Sayıp onun kulluğunu ibadete
Kulluğunda beli bağlayıp durmak gerek
Ondan sonra mücahede elbisesini giyip
Riyazetin potasında eriyip akıp
Ben-benlikten geçip özünü saf kılıp
İzzet rahatını satıp horlanmayı almak gerek
İşte budur erenlerin yaptıkları
Taliplere bilsin diyerek söyledikleri
Doğrudur bu söz bilesin yoktur yalanları
Can kulağı ile bunu bilmek gerek
Sadakat ile her kim kabul eylese bunu
İtikadı ile olsa gece-gündüz
Zikri ile meşgul olsa uzun geceleri
Erenlerden himmet yarı eylemek gerek
İradesiz bu yola girmediler
İnabesiz yola adım koymadılar
İcazetsiz yarım nefes almadılar
Mürid olan bu sıfatlı olmak gerek
Her kim girse bu yola belini bağlayıp
Kul Hoca Ahmed gerek özünü kul eyleyip
Niyetini Allah'ına dürüst eyleyip
Teveccühü azizlere eylemek gerek

HİKMET-77
Şeriatın şartlarını bilen âşık
Tarikatın makamını bilir dostlar
Tarikat işlerini tamam eyleyip
Hakikatın deryasına batar dostlar
Cemalini görmek olmaz gece gündüz uyuyup
Temiz aşkını ele almadan, olmaz yürüyüp
Hakikatın deryasının tehlikeleri çok
Hiç uymadan cemalini gördüm dostlar
Ey âşık bu dünyada sıkıntı çek
Çektiğin sıkıntı ve eziyetleri rahatlık bil
"Hu" sohbetini kuran yere kendini vur
Vuran âşık muradına yeter dostlar
Bu yolların belasıdır kaygı sıkıntı
Sıkıntı çekip cefa çeken görür rahat
Seherlerde ağlamak güzel saadet
"Hu-Hu' diye bu dünyadan geçer dostlar
Gerçek gönül ile ağlayanlar göre cemal
Sübhan Rabb'im eyleye armağan
Kılavuzsuz yola girmen aynı hata
Yola giren menzillerden geçer dostlar
Vah ne yazık geçti ömrüm bilmeden kaldım
Bu dünyanın sebeplerini ele aldım
Dünyayı arayıp din işini arkaya koydum
Bilemem halim nice olur dostlar
Muhabbetin şarabından tatmayanlar
Bayezid gibi her gün özünü satmayanlar
Bu dunyanın izzetinden geçmeyenler
Hayvandırlar belki ondan beter dostlar
Âşık olsan aşk yoluna koy adımı
Dünya kaygısını boşayıp koy Edhem gibi
Akıllı isen dünya için yeme gam
Kıyamet günü cezalarını verir dostlar
Sır şarabını içen âşık kendini bilmez
Bu dünyanın izzetlerini gözüne iliştirmez
Yüzbin bilge nasihat etse öğüt almaz
"Vaşuka"deyip kendini bilmeden yürür dostlar
"Elest" günü Allah kendi nida eyledi
Kalu bela" deyip ruhlar cevap verdi
Hazrete doğru ruhlar uçup karşısına geldi

Öyle âşık Hakk cemalini görür dostlar
Kul Hoca Ahmed âşık olsan dünyayı bırak
Ahiretin azabından kaygı ye
Erenlerin yaptıklarını hem sen de yap
Hizmet eyleyen sonunda murad bulur dostlar

HİKMET-78
Gelin dostlar Allah zikrini daima söyleyin
Allah zikri gönül ülkesini açar dostlar
Estağfirullah ve istağfarı dinmeden söyleyin
Lanetli şeytan beden ülkesinden kaçar dostlar
Lanetli şeytan size düşman, hazır olun
Gece Allah gündüz Allah deyip ölün
Dar kabre gireceğiniz vakit nura dolun
Melekekler Allah nurunu saçar dostlar
Allah nuru kabir içini aydın kılınca
Melekler karşısında ravzen koyunca
Mümin kul görüp onu hayran kalınca
Bu alemin ışığından geçer dostlar
Bütün ruhlar toplanıp gelince mübareğe
Yardımcılar meşgul olunca tebareğe
Dua kılıb yandıktan sonra kalır tek başına
Cümle ruhlar sevinip bir bir kucaklar dostlar
Yedi adım attıktan sonra Münker-Nekir
Heybet ile girip gelince kılıp kahır
Ki gözü ateş gibi yanıp bakıp durur
Nurunu görüp saygı gösterip kucaklar dostlar
Münker-Nekir sormadan çıkıp feryad edince
Gözyaşını akıtarak süs eyleyince
Hakk yadını söyleyip özünü mecnun edince
Kanatlanıp havaya doğru uçar dostlar
Nida gelince İlahımdan niye ağladın?
Has kulumdan kabir içinde ne dinledin?
Ey edepsiz kulak verip ne anladın
Münker-Nekir sağ ve sola kaçar dostlar?
Yürüse dursa, yatsa kalksa beni hatırlayan
Beraat yazısı ele alan o azadlı kulum
Öyle kulun avıyım o avcım
İşlediği, söylediği günahlardan geçer dostlar
Günahlarını Hakk bağışlayıp nazar kılınca
Sağında-solunda yatanları şükreder olunca
Ondan sonra bütün ruhlar hazır olunca
Kabristan'a Hakk rahmetini saçar dostlar
Allah'a hamdolsun iyi geldi biz kurtulduk
Kabir içinde her azabdan uzak olduk
Nice yıllar ölü idik nihayet dirildik
Dua edip Hakk'a elin açar dostlar
Münker-Nekir ağlayıp der Sen bilirsin
Zatın yüce her ne eylesen Sen eylersin
Lütfeylesen yolsuzlara yol verirsin
Secde eyleyip şükreder dilini açar dostlar
La İlahe İllallah'a tutkun olan
Cemal için bu alemde rüsva olan
Dünyayı bırakıp ahirete sevdalanan
Kevser havuzu suyundan içer dostlar
Ezel gününden takdir eylese Hakk cemali
Yüzbin şeytan kast etse yok zevali
Günden güne fazla olunca söz ve hali
Bilge olup Hakk yolların açar dostlar
Muhabbetin meydanında dolaşan
Hakikatin denizinden inci alan
Marifetin nesnesini içe salan
Yürüse dursa inci-cevher saçar dostlar
Âşık odur Hakk'a canını kurban eylese

Zikrini deyip dört döğünerek seherde kalksa
Erenlerden feyz ve fetih çokça olsa
Sultan olup inci-cevher saçar dostlar
Hakk Teala kokusunu alan burada durmaz
İddia eyleyip bilginliğin lafını etmez
Nereye gitse fakir-miskin dükkan kurmaz
Garip olup viraneye göçer dostlar
Kul Hoca Ahmed nefsten büyük bela olmaz
Yer ve gökten lokma versen asla doymaz
Toprak olup yerde yatsan kafir olmaz
Nefsi ölenleri huri ve gılman kucaklar dostlar

HİKMET-79
Yaratan Bir ve Var'ımın yolunu arayıp
Lanetli Şeytanın yollarından dökün dostlar
İhlâs ile aşkın şarabını içip
Can ve gönülde Hayy zikrini deyin dostlar
Hayy zikrini deyip şarap kadehini içenin
Yol üstünde aziz başı toprak gibi
Allah için hali harap bağrı kebap
Can ve günülde Hayy zikrini deyin dostlar
Eşiğine başımı koyup ağlasam
Halka kurarak kim zikretse oraya varsam
Zikrin deyip o sohbetten inciler dersem
Can ve gönülde Hayy zikrini deyin dostlar
Amel işlemeyen alim ilmini çiğneyip yürür
Ölüp varsa dar kabirde canı yanar
Allah, Rasul, dinin ne deyip korkuya düşer
Can ve gönülde Hayy zikrini deyin dostlar
Münker Nekir Rabbin kim ?" diye sorunca
Zahir ilminden bir noktası kar eylemeyince
Vah yazık amelsizler nasıl yapacak
Can ve gönülde Hayy zikrini deyin dostlar
Allah diyen şeker ve bal hazırladı.
Ahirette Allah ile sevda eyledi
Amel işleyen gerçek alimi bilge kıldı.
Can ve gönülde Hayy zikrini deyin dostlar
Bilgin kandil, halin fitil, yağı göz yaşım
Ne kadar söylesem nasib almaz taş gönülün
Yol üstünde toprak olsun aziz başın
Can ve gönülde Hayy zikrini deyin dostlar
Essiz alim amel işlemeyip yolda kalır
Okuyup okumadan dünya malını ele alır.
Ben-benlikten essiz ömrünü harcar
Can ve günülde Hayy zikrini deyin dostlar
Zahiri bozup batını düzelten âlim olsan
Mahşer günü elinden tuta tanla varsan
Vah yazıklar pişmanım deyip yolda kalsan
Can ve gönülde Hayy zikrini deyin dostlar
Alim odur namaz kılıp ibadet etse
Hakk'dan korkup ahiretin tasasını çekse
Kur'an okuyup Hakk'dan korkup ağlayıp inlese
Can ve gönülde Hayy zikrini deyin dostlar
Öyle alimin iki gözü yaşlı olur
Seherlerde erken kalkıp ağlar
Hakk yolunda tutuşup yanıp biryan olur
Can ve gönülde Hayy zikrini deyin dostlar
Horluk çek kafır nefsinin başı donsun
Daima, sürekli bu dünyadan ağlayıp geçsin
Toprak ol herkes seni basıp geçsin
Can ve gönülde Hayy zikrini deyin dostlar
Horluk çekip Hakk Mustafa ümmet dedi
Asi, cefa edici ümmetinin tasasını çekti
Onun için ümmetleri kuvvet aldı

Can ve gönülde Hayy zikrini deyin dostlar
Ümmet için bağrında yok zerre bütün
Ümmet dese dimağından çıkar duman
Hakk Teala kılar mı deyip bizi odun
Can ve gönülde Hayy zikrini deyin dostlar
Kul Hoca Ahmed alayım desen Hakk'dan hisse
Bayezid gibi nefsinle gece gündüz vuruş
Ey habersiz, ümmet isen budur reviş
Can ve gönülde Hayy zikrini deyin dostlar

HİKMET-80
Ey dostlar, bildireyim Hakk Resulû'nden
Ümmet olsan, işitip salat-selam söyleyin dostlar.
O büyük ve küçük alemler için rahmettir
Ümmet olsan, işitip salat-selam söyleyin dostlar.
Allah'ım armağan eyledi O'na Mirac
Rahmet denizi dolup aşırı dalgalandı
Koydu O'nun başı üzere "la-emrük" tac;
Gerçek ümmetseniz; işitip salât selâm söyleyin dostlar
Önce Cebrail alıp geldi O'na Burak;
Burak'a binip kıldı Hazret bin tumturak;
Burak uçup havalandı hinde'l-Irak;
Gerçek ümmetseniz; işitip salât selâm söyleyin dostlar
Aksa'ya varıp indi görün orada Server;
Yığıldılar bütün ruhlar, O peygamber
Mübarek nefes verdi ruhlar orada yekser
Gerçek ümmetseniz; işitip salât selâm söyleyin dostlar
Cebrail alıp o Hazreti havalandı;
O Sidretü'l-müntehâ'ya ulaştılar hemen
Mustafa'yı Cebrail eyledi güzel ser-efraz
Gerçek ümmetseniz; işitip salât selâm söyleyin dostlar
Makamından geçemeyip Cebrail kaldı;
Yularını o Mikail gelip aldı;
Son zamanda Mikâil yorulup kaldı;
Gerçek ümmetseniz; işitip salât selâm söyleyin dostlar
O İsrâfil O'nu alıp uçtu cennete
O makamda Rasûl eyledi değişik bir sefer
O hem kaldı makamında eyleyip figan
Gerçek ümmetseniz; işitip salât selâm söyleyin dostlar
Arş'a bakıp adım attı Resululah;
Naleyni koyayım dedi Hakk Mustafa;
Nida geldi: Naleyn ile sen adım at ha;
Gerçek ümmetseniz; işitip salât selâm söyleyin dostlar
Hakk tarafından nida geldi: "Erini beni
Ey Habib'im, bana yakın gel beri
Mahrem eyleyim has sırrıma şimdi seni...
Gerçek ümmetseniz; işitip salât selâm söyleyin dostlar
Hakk'a bakıp adım attı Resûlullah;
Hak'tan başka kimse yoktur orada yoldaş
Böyle makam kimseye yok, vallah-billah
Gerçek ümmetseniz; işitip salât selâm söyleyin dostlar
Gerçek ümmetsen, bu sözleri iyi bilip al;
Bu sözler seçkin ümmete bal benzeri
Münafıka uymaz bu söz, gelir melal;
Gerçek ümmetseniz; işitip salât selâm söyleyin dostlar
Münafıklar şüphe edip oldu münkir
Sabaha cehennemde dimağından çıkar bil duman
Sonra duyulan pişmanlıktan sana ne fayda
Gerçek ümmetseniz; işitip salât selâm söyleyin dostlar
Mustafa'nın Mirac'ına sal kulak;
Kim işitse, gönlü olur hoş sudan ak;
Gerçek ümmetsen, işitip ağla pınar misali
Gerçek ümmetseniz; işitip salât selâm söyleyin dostlar
Allah dedi: "Konuk olup geldin bana;

Ne kadar olsa, hâcetini söyle bana;
Eyleyip hoşnud hâcetini vereyim sana..."
Gerçek ümmetseniz; işitip salât selâm söyleyin dostlar
Rasûl dedi: "Dilediğim asi ümmet;
Belağattan kırk yaşını kıl rahmet;
Ey Allah'ım, Sen'den rahmet, benden şefkat..."
Gerçek ümmetseniz; işitip salât selâm söyleyin dostlar
Dilediğini kabul eyledim, ya Hakk Rasûl;
Senin söylediğini kabul eyledim, olma melül;
Çok çok dile, hâcetini eyleyim kabul..."
Gerçek ümmetseniz; işitip salât selâm söyleyin dostlar
"Kırktan öte elli yaşı eyledim talep
Kimsesiz, yetim, ağlayıp geldim sana bakıp;
Gözümü diktim, ey Allah'ım, sana ağlayıp..."
Gerçek ümmetseniz; işitip salât selâm söyleyin dostlar
"Elli yaşı verdim sana, ya Mustafa;
Dönüp dile, benim hâcetleri verenim
Çokça dile, her ne desen, vereyim sana..."
Gerçek ümmetseniz; işitip salât selâm söyleyin dostlar
"Ey Allah'ım, altmış yaşı söyledim sana;
Sen kudretli, ben güçsüz, geldim sana;
Boyun sunup geldim senin dergâhına..."
Gerçek ümmetseniz; işitip salât selâm söyleyin dostlar
Allah dedi: "Hacetini söyledin bana;
Hoşnud ol şimdi benden ya Mustafa;
Ben razıyım sen de benden ol razı..."
Gerçek ümmetseniz; işitip salât selâm söyleyin dostlar
Rasûl dedi: "Şimdi dileyeyim yetmiş yaşı;
Gam çamuruna batıp kalan aralaşı;
Ümmetim deyip ben içmedim doyup aşı..."
Gerçek ümmetseniz; işitip salât selâm söyleyin dostlar
"Yetmiş yaşın havalesini eyle bana;
Kıyamet günü rahmetimi saçayım ona;
Gönlün ferahlasın, inayetim şimdi sana..."
Gerçek ümmetseniz; işitip salât selâm söyleyin dostlar
"Yetmiş yıldır bana kul, sana ümmet;
Çoluk-çocuk için çeken sıkıntı ve külfet;
O kuluma ben vermem aslâ zahmet.."
Gerçek ümmetseniz; işitip salât selâm söyleyin dostlar
"Yetmiş, seksen, doksan yaşa yetse kulum,
Bağışlayıp onun günahını yok eyleyim
Ümmetinin gamı gitsin, ol gamsız..."
Gerçek ümmetseniz; işitip salât selâm söyleyin dostlar
"Kul yaşlansa, Hoca verir berat yazısı
Kulum verse, ben vermesen, bana ayıp
Ey Habîb im, hoşnud ol, sen ol şad .. "
Gerçek ümmetseniz; işitip salât selâm söyleyin dostlar
Ey kardeş, mürik sözü yalan söylemez
Dini süstrak münafıklar neler demez;
O ezelden tire bahtlıdır, özge gelmez;
Gerçek ümmetseniz; işitip salât selâm söyleyin dostlar
Ey kardeş, münafığa olma yakın
Kim yakındır, başı üzere yüz bin külfet;
Baştan ayağa münafığın ziyan, zahmet;
Gerçek ümmetseniz; işitip salât selâm söyleyin dostlar
Hikmet eyledi Mirâc sözünü Kul Hoca Ahmed
Şükür Allah, Mustafa'ya eytedi evlâd
Arslan Baba'm hurma verip eyledi sevinçli
Gerçek ümmetseniz; işitip salât selâm söyleyin dostlar...
HİKMET-81
Cemal için canı kurban eylemedikçe
İsmâil gibi cemâl arzu eylemeyin dostlar.
Candan geçip tarikata girmedikçe
Âşıkım deyip yalan dava eylemeyin dostlar.

Âşıklığı ulu dava, eylesen bunu;
Mihnet ile sınar imiş Mevlâ'm seni;
Cefa ve sıkıntı ile olsan gece gündüz
Sevgiliden gönül özge eylemeyin dostlar.
Benlik ile tarikate girmediler
Candan geçmeyip yola adım koymadılar
Nefsi öldürmeyip teslim-fâni olmadılar
Ham tamahkârlık ile yola girmeyin dostlar.
İşbu aşkın yolu dilim olmaktır
Burada ağlayıp âhirette gülmektir.
Gül renkleri zeferan gibi solmaktır.
Böyle olmadan, âşıkım, deyip söylemeyin dostlar.
Mürşidlerin hizmetini eyle alışkanlık
Kendiliğimden yola girdim, deme sakın
İyi bilsen, tarikatın tehlikeleri var
Kılavuzsuz işbu yola girmeyin dostlar.
Mürşidlere hizmet eylesen, nefse âfet;
Değme cahil bu yollarda eyleyemez takat
Sadık kullar bu yolları bilir rahat;
Diri ölmeden cemâl arzu eylemeyin dostlar
"El-kezzabu lâ ümmeti" dedi size;
O Muhammed Hakk Resûlü idi bize;
Yalancıya cennet yoktur, vallahi ona
Yatan konuşup imansız olarak gitmeyin dostlar.
Ev-barkını terk etmedikçe görmez cemâl
Cemâl göreyim diyen âşık olur uykusuz
Öyle âşık sonunda görecek orada cemâl
Cemâl görmeden sırdan haber duymayın dostlar
Sırdan anlam duymayanlar yabancıdır
O âşıkın mekânları viranedir
Aşk yolunda can verenler sevgilidir
Candan geçmeden candan haber bilmeyin dostlar.
Kul Hoca Ahmed, kendinden geçmeden iddia eyleme
Halk içinde âşıkım deyip, dile alma;
Âşıklık ulu iştir, gâfil olma;
Gâfil olup Hakk cemâlini görmeyin dostlar.

HİKMET-82
Hakk'a yanıp mü’min olsan, ibadet eyle
İbadet eyleyen Hakk cemalini görür dostlar.
Yüz bin belâ başa düşse, inleme
Ondan sonra aşk sırrını bilir dostlar.
Âşıkları ağlayıp inleyerek yola girdi;
Herne cefa dokunsa, onu Hakktan bildi;
Râzı olup yeraltına hazır oldu;
Ağlayarak seherlerde kalkar dostlar.
Ey dostlar, hiç bilmedim ben yolumu;
Saadete bağlamadım ben belimi;
Gıybet sözden hiç sakınmadım ben dilimi;
Cahilliğim beni rezil eyler dostlar.
Gece gündüz gamsız yürüdüm, zikrini demeyip
Gayret eyleyerek gece gündüz fikrini etmeyip
Muhabbetin pazarında özü satmayıp
Nefsim benim yüz bin lokmaya böler dostlar.
Nefsini sen kendi arzusuna bırakma sakın
Yemeyip içmeyip ibadet ile ol uykusuz
Sonunda bir gün gösterecek sana cemâl
Uykusuz olan orada cemâl görür dostlar.
Ey gâfıl, Hakk zikrini dilden bırakma
Dünyalıktan bir zerreyi ele alma;
Erenlerin arkasından asla kalma;
Yola giren sonunda murad bulur dostlar.
Vah ne yazık, derd ile ömrüm geçti;
Nefsim benim coşup taştı, haddini aştı

Canım kuşu havalansa, ruhum kaçtı;
Gafil yürüyen ömrünü yele satar dostlar.
Cemâl göreyim diyen kullar uykusuz olur;
Yürüse-dursa, yatsa-kalksa, zikrini söyler
İçi-dışı öyle kulun nura dolar;
Allah nurunu öyle kula saçar dostlar.
Arif âşık öz canını ateşe yakmaz
Dertsizlere çakmağını yakıp çakmaz
Dünya gelip cilve eylese dönüp bakmaz
Aşksız kişi hayvandan beter dostlar
Kul Hoca Ahmed, kul olsan, ağlayıp yürü
Muhabbetin meclisine kendini vur
Kıyametin şiddetinden mâtem kur
Mâtem kuran sırdan haber alır dostlar.

HİKMET-83
"Fel ya'lemun-el alimün"i okur alim
Anlamını bilmeden onun olur zalim
Anlamını anlayanların giysisi aba
Öyle alim, gerçek alim olur dostlarıma
Alim odur hişt yastanıp tahsil eylese
Gece gündüz Rabbine ağlasa
"Fe'l yedhakü" ayetini tefsir eylese
Öyle alim, gerçek alim olur dostlarıma
"Ve'l-yebkü kesiran" diye Allah söyledi
Anlamını anlayan alim dinmeden ağladı
Ağlaya ağlaya gözleri kör oldu
Öyle alim, gerçek alim olur dostlarıma
Alim odur şeriatta sefer eylese
Tarikatın pazarına yerini koysa
Muhabbetin deryasıdan inci alsa
Öyle alim, gerçek alim olur dostlarıma
Alimim diye kitap okur anlamını bilmez
Çoğu ayetin anlamını asla bilmez
Büyüklenme, ben-benliği dini tutmaz
Alim değil cahildir dostlarıma
Büyüklenme şeytana neler eyledi
Büyüklendiğinden lanet tavkı ona saldı
Melekler görüp orada secde eyledi
Secde eyleyip amin oldu dostlarıma
İlim iki inci beden ve cana rehberdir
Can alimi Hazretine yakındır
Muhabbetin şarabından içer
Öyle alim, gerçek alim olur dostlarıma
Beden alimi zalimlere benzermiş
Beraetin ayetinde çünkü buyurmuş
Cehennem içinde dinmeden devamlı yanarmış
Zakkum zehri içip devamlı dostlarıma
Kul Hoca Ahmed alimlerin hizmetini eyle
Alimler sözünü işitip amel eyle
Amel eyleyip Hakk yolunda canını ver
Amelsizler cemâl görmez dostlarıma

HİKMET-84
Muhabbetin şarabından içirmese
Can ve gönlüm hasret ile gider dostlar
Allah zikrini vird eylemeden ölüp gitsem
Essiz ömrüm zahmet ile geçer dostlar
Allah diyen gerçek âşıklar Burak'a bindi
Sevgilisinden mihnet yetse boyun sundu
Tarikatın pazarında sefer eyledi
Hakikatın deryasından geçer dostlar
Hakikatın deryasından alan kişi
Özü mahzun gönlü kırık gözde yaşı

Hor görülmek-ağlamak meşakkattir daima işi
Cemalini taleb eyleyip bulur dostlar
Hakikatlı âşıkların nefsi ölü
Üçyüz altmışdört, yüzkırkdört bütün sülük
Sözü tatlı, huyu ve şuuru yüz bin türlü
Bu dünyayı değersiz paraya satar dostlar
Arif âşık olayım desen elem çek
Hakk vuslatına yeteyim desem geceleri don
Bu dünyanın eğlencesini boşlayıp
Boşlayıp atsa ben-benlik gider dostlar
Kıyametin şiddetini bilmeyenler
Şiddedi azablı dar kabirden kormayanlar
Hakk kahrından korkup yaşını dökmeyenler
Cehennem içinde yüzbin azap çeker dostlar
Vah ne yazık geçti ömrüm bilemedim
Candan geçip Hazret'e doğru varamadım
Nefsden geçip Hakk emrini yapamadım
Ölüp varsam hasret bana yeter dostlar
Geçti ömrüm şeriata yetemedim
Şeriatsız tarikata geçemedim
Hakikatsız marifete batamadım
Sarp yoldur pirsiz nasıl geçer dostlar
Kul Hoca Ahmed nefsim saklı bu yola
Onun için kaçtım dostlar çölden çöle
Allah deyip hiç bakmazdım sağ ve sola
Allah diyen şevk şarabını içer dostlar

HİKMET-85
Ruh kuşunu titrer olsa kol ve kanadı
Havalanarak arştan arşa konar dostlar
Kulum diyen daima dinmeden zikrini söyler
Aşk ateşine bağrı yanıp feryad eder
Habersizler bağrı ömrünü bilmeden yele satar
Gaflet ile cehenneme gider dostlar
Ahir zaman şeyhi düzeltir dış görünüşünü
Zühd ve takva kılmayıp bozar iç alemini
Keramet der gaflet uykusunda gördüklerini
Riya ile halka kendini satar dostlar
Ey gafil ömrün senin geçer yel gibi
Göz yaşını akıt daima sel suyu gibi
Seni sever dergahında kul misali gibi
Hoca sevse seni azad eder dostlar
Gaflet ile ömrün senin geçer bil
Canın ile pir hizmetini kalkıp eyle
Ondan sonra dergâhına layık ol
Hizmet eyleyen muradına yeter dostlar
Kul Hoca Ahmed hikmet söyleyip ağla seher
Erenlerin sözlerinden alıp haber
Sözün aslını bilenler için incinin aslı
Zâhirine bakan mahrum kalır dostlar

HİKMET-86
Aşk sırrını beyan eylesem âşıklara,
Tâkat eylemeyip, başını alıp gider dostlar.
Dağa, taşa başını vurup, şuursuz olup
Çoluk-çocuk, ev-barktan geçer dostlar.
Aşk şiddeti başa düşse, âşık neyler;
Yabancılar taşlar atıp ona güler
Divane deyip başını yarıp kana bular
Şükreder olup hamd ve senâ söyler dostlar.
Aşksızların hem canı yok, hem imanı;
Rasulullah sözünü dedim, mânâ hani
Nice desem, işitici, bilen hani?
Habersize desem, gönlü katılaşır dostlar.

Aşk cevheri dipsiz deniz içinde gizli
Candan geçip cevher alan oldu sevgili
Heveskarlar âşıkım deyip, yolda kalan;
Dinlerini değersiz pula satar dostlar.
Ateşe yandım, candan doydum, hayran oldum,
Bu nasıl ateş, tutuşup yanmadan biryan oldum;
Muhabbetin adını duyup gözü yaşlı oldum;
Gözü yaşlı olan muradına yeter dostlar.
Çok ağlayıp, çok inle ki rahmeti gelsin;
Yol şaşırsan, rahmeti gelip yola koysun
Amin deyiniz pir-i kâmil elini alsın
Hizmet eyleyen muradına yeter dostlar.
Hem zaman âhir oldu, hoyun gitti;
Rasulullah'ın vadeleri yakın yetti
Seçkin kulları iyi söze kulak tuttu;
Kötü kullar günden güne beter dostlar.
"Küllü yevmin beterün" dedi Hakk Mustafa;
Ümmet olsan, kulak verin, vefalılar
İyilerin ecrini verir, kötüye ceza
Kıyamet günü cezalarını çeker dostlar.
Fâsık, fâcir günaha girip yeri basmaz
Oruç-namaz kazâ eyleyip misvâk asmaz;
Resulullah sünnetlerini göze iliştirmez
Günahları günden güne artar dostlar.
Dünyacılar malını görüp heves eyler
Ben-benlikden o Tanrılık iddiası eyler
Ölür vakitte imanından ayrı eyler
Can verirken hasret ile gider dostlar.
Bütün dünyayı yığanları vallahi gördüm;
Öleceği vakitte, "Nasılsın" deyip halini sordum;
Şeytan dedi: "İmanına çengel vurdum. "
Can çıkarken ağlaya ağlaya gider dostlar.
Kul Hoca Ahmed, âşık olsan, canın yansın;
Sıdkın ile Allah de ki Tanrı bilsin;
Dua eyle mü'min kullar dünyayı bıraksın;
Dünyayı bırakan âhirete yeter dostlar.

HİKMET-87
Hangi mahlûk Yaradan'ına itaatkâr olsa
Alem halkı o kulu sever dostlar
Zikrini deyip bağrı pişip içi yansa
Dem vurduğunda sayısız uçkun uçar dostlar
Dili, gönlü sırrı ile zikreder olup
Üç yüz altmış damarları kana dolup
Yaz kış bülbül gibi feryad ederek
Öterek daldan dala konar dostlar
Bu gönülün bahçesidir garip bahçe
İçinde ötüşürler binlerce destan
Görünür her dal üzerinde türlü renkler
Nimetlerin olgunlaştığını görür dostlar
Açıktaki nimetlerin şükrünü gafil bilmez
Gizlenmiş olanları kıyas ile görse olmaz
Zâhir gözü gaflet ile bakıp görmez
Bâtın gözü açılsa o görür dostlar
Bâtın gözü açılsa bütün perdeler
Açılır gider, kalmaz örtü sırda
Canın gözü hayran olur işte o yerde
Bakarak iman nuru ile görür dostlar
Kul Hoca Ahmed Yesevi'nin iş bu sözü
Acaib değildir bakıp görse sırdan gözü
"Yokluk" makamında özün özü
"Yokluk" içeri bakıp görür dostlar

HİKMET-88

Muhabbetin kadehini içip rakseyleyen
Divanelik makamına girdi dostlar.
Aç ve tokluk, kâr ve zarar hiç bilmeyen
Sarhoş olup raks ve sema yaptı dostlar.
Raks ve sema yapanlara dünya haram
Çoluk-çocuk, ev-barktan geçti tamam
Seher vakti Hakk'a sığınıp ağlar daima
Ondan sonra raks ve sema yaptı dostlar.
Raks ve sema yapan âşık kendini bilmez
Şuursuz yürür dünya malını ele almaz
Yüzbin adam "affet" dese mağrur olmaz
Dünyayı tepip raks ve sema yaptı dostlar
Dünya tepmeden ıaks ve sema yapan cahil
Hakk yâdını bir an demeyip, yürür gafil
Dervişim der, dünyaya doğru gönlü eğilimli;
Dünya için raks ve sema yaptı dostlar
Kendinden geçmeyip raks ve sema yapmak hata;
Sübhan Melik'im ona kılmaz iman armağan
İbadet eylese, günüllerini eylemez safâ;
Riyâ eyleyip raks ve sema yaptı dostlar.
Vay şöyle cahillerden ümid eylemeyin
Feyz ve fetih alırım deyip yürüyüp almayın
Nefsi büyük, şeriatı bozuk veli bilmeyin
Lanetli şeytan gem vurmadan bindi dostlar
Kendinden geçmeden raks eylese, Allah şikayetçi
Semasından yer hareketlenip çekince sıkıntı
Dua kılayım; göstermesin ona cemal
Dinden geçip raks ve sema yaptı dostlar.
Divânelik galip gelmeden sema yapar
Hakk Mustafa ve çehar-yârdan şikayetçi yürür
Baştan ayağa günahları hazır durur
Günah dileyip raks ve sema yaptı dostlar.
Şibli âşık sema eyledi nurgörüp
Mustafa'yı hazır görüp, soru sorup
Dünya derdini arkada bırakıp gözünü yumup
Öyle kullar raks ve sema yaptı dostlar.
Şibli âşık ağlayıp dedi: 'Ey Rasül
Tâkatsizim, sema yapsam, ben de melul..."
Resul dedi: "İnşaallah, eyleye kabul...'
Ruhsat dileyip raks ve sema yaptı dostlar.
Kul Hoca Ahmed, raks ve sema herkese yok
Taklit ile yapsa sema, gire cehenneme
Bu rivayet gizli idi, söylesem hepsini
Hakkı bulup raks ve sema yaptı dostlar.

HİKMET-89
Evliyaların dediği vade gelmiş oldu
Kıyametin günü yakın oldu dostlar
Akıllı kullar olduğunu bilmiş oldu
Halk ve elden sevgi ve şevkat gitti dostlar
Ulu küçük yaranlardan edeb gitti
Kız ve zayıf gençlerden haya gitti
"Haya imandandır" deyip Rasûl dedi
Hayâsız kavim acaipler oldu dostlar
Müslüman müslümanı eyledi katil
Haksızı tutub haklı işleri kıldı batıl
Mürid pirine kılmadı yüz ve hatır
Nasıl kötü zamanlar oldu dostlar
Dünya ehli halkımızda cömertlik yok
Padişahlarda vezirlerde adalet yok
Dervişlerin duasında kabul edilme yok
Türlü bela halk üstüne yağdı dostlar
Ahirzaman bilginleri zâlim boldu
Hoşgeldin deyiciler bilgin oldu

Hakk'ı söyleyen dervişlere düşman oldu
Nasıl kötü zamanlar oldu dostlar
Kıyamet günü yaklaştı kaldığı yok
Kul Ahmed'in dediği sözün yalanı yok
Kendi kendine bir nasihat eylediği yok
Nasihatı halka söyleyip gitti dostlar

HİKMET-90
Bizden selâm dostlara, talep yolunu bırakmasın;
Cemâl talep eyleseler, asla gâfil olmasın.
Gâfil bulmaz Hakk yolunu, orada bulmazlar makam,
İçi dışı yanarak seherlerde yatmasın.
Yâdı ile olsalar, cemâl arzu eyleseler,
Her ne kadar hor görülseler, gönül başka olmasın.
Âşıklara dünyada hor görülme, ağlama,melâmet;
Melâmetsiz, mihnetsiz âşıkım deyip söylemesin.
Şeriatte tecridtir dünyasını terk etmek;
Terk etmeden dünyayı Hakk'ı sevdim demesin
Tarikatte beden ve canını terk etmek müşküldür
Terk etmeden beden ve canını seninimdir demesin.
Hakikatte haramdır bir Allah'dan başkası;
Öyle olmadan âşıklar cemal arzu eylemesin.
Öyle Rasûl Mustafa dünya malını sevmedi;
Ümmet olsan Rasûl'e, dünya malını sevmesin.
Miskin Ahmed Yesevi selâm dedi dostlara;
İşbu sözün mânasını tâlip olsa anlasın.
HİKMET-91
Cemalini talep eyleseniz ey zakirler,
Candan geçip halka içinde görün cemâl
Şevkin ile Allah deyip, doğruya dönüp
Gece uykusunu haram eyleyip olun uykusuz
Uykusuzlara Hakk rahmeti olur yakın
Uykusuzların gönlü kırık, gözü yaşlı
Ben-benliğin cezasını verecek cehennem
Kibirlinin cehennem içinde hali perişan
Senden önce dostların nereye gitti;
Bu dünyaya meyletmeyip ağlayıp geçti
Ömrün son buldu, sıra sana yetti;
Günahına tevbe eyle, ey kötülükler işleyen
Nefsin senin, bakıp dursan, neler demez;
Ağlasan Allah'a doğru boyun bükmez
Ele alsan, yaban kuşu gibi ele konmaz;
Ele alıp gece uykusunu, eyle uykusuz
Nefs yoluna giren kişi rezil olur
Yoldan çıkıp, kayıp, tozup günahkâr olur
Yatsa, kalksa şeytan ile yoldaş olur
Nefsi tep, nefsi tep, ey kötülükler işleyen
Nefsin seni son anda köle eyler
Din evini yağma eyleyip tamam eyler
Öldüğünde imanından ayrı eyler
Akıllı isen, kötü nefsten ol şikayetçi
Fir'avn, Kârun şeytan sözünü sıkı tuttu;
Bu sebepten yer yarıldı onu yuttu;
Mûsa Kelim öğüt verici olup sözler söyledi
Kulak tutmadan o ikisi öldü murdar.
Günahına tevbe eyleyip ağlayıp yürü
Giderim deyip yol başına varıp dur
Gidenleri görüp sen de ibret al
İbret alsan, yattığın yerin olur gül bahçesi
Mü'min kullar dert ve hâlet peydâ eyledi
Hakk yolunda can ve gönlü şeydâ eyledi
Dünyayı bırakıp âhireti sevda eyledi
Sevda eylesen, hûri-gılman hepsi hazır.
Kul Hoca Ahmed, nefs elinden eylerim feryad

Pir-i kâmil olur mu ki ona cellad;
Habersizler işitmezler figan ve feryad
Kan ağla, işitsin o ulu Allah.

HİKMET-92
Erenler cemal görür dervişler sohbetinde;
Erenler meclisinde, nur yağar sohbetinde.
Ne dilese o olur dervişler sohbetinde;
Her sırlar açık olur dervişler sohbetinde.
Her kim sohbete geldi, erenden pay aldı,
Yabancı geldi, biliş oldu dervişler sohbetinde.
Her kim sohbete geldi, gönlüne sır ulaştı,
Dostlar murad buldu dervişler sohbetinde.
Sıradan kişi gelse, seçkin olur; yıldız gelse, ay olur;
Bakır gelse altın olur dervişler sohbetinde.
Kibir ve hasedler ölür, içine sır dolar,
Göz açıp Hakk'ı görür dervişler sohbetinde.
Rasûl'e vahiy geldi, başından tâcını aldı,
Kalktı hizmetçilik yaptı dervişler sohbetinde.
Kul Hoca Ahmed sohbette, dem vurur münâcâtta,
Zihi hoş saadette dervişler sohbetinde.

HİKMET-93
Ne hoş tatlık Hakk yâdı seher vakti olanda;
Baldan tatlı Hû adı seher vakti olanda.
Seher vakti kalkanlar, canı feda eyleyenler,
Aşk ateşinde yananlar seher vakti olanda.
Seher vakti hoş saat, kalkana olur rahat,
Açılır devlet, saadet seher vakti olanda.
Her gün yanar bu canım, kulluksuz yok dermanım,
Sen bağışla günahım seher vakti olanda.
İman mumunu yandırsan, ruh kuşunu tutuştursan,
Allah'ına sığınsan seher vakti olanda.
Kul Hoca Ahmed saati, bir zerre yok ibadeti,
Zikri canın rahatı seher vakti olanda

HİKMET-94
Hû halkası kuruldu, ey dervişler, geliniz
Hakk sofrası yayıldı, ondan pay alınız.
Zahir ilmini okuyarak, hâl ilmine ulaşarak,
Yokluk içine batarak varlıklardan alınız.
Yırtıp şefkat perdesini, dileyip cemal vadesini
Açıp gönülün merkezini müşahede eyleyiniz
Hû bıçkısını alarak, nefs başına salarak,
Gece gündüz tâlipler, canı kurban eyleyiniz.
Halka içinde " Hû " deyiniz, aşk oduna yanınız,
Beden-can ile tâlipler, tekbir başlayıp deyiniz.
"Hû-Hû"diye inleyip, " Hû "demekte mâna var,
Cemalinden ümitli, rahmetinden alınız.
Kul Hoca Ahmed kul olan, yol üstünde kül olan,
Tâliplere mül olan, ondan ibret alınız.

HİKMET-95
Evvel Hû, Ahir Hû deyip perişan ol
Hakk cemalini göstermezse ben ne olayım
Zâhir Hû , Bâtın Hû deyip yola gir
Hakk cemali göstermese perişan olunur
"La ilahe illallah" deyip ağla
Hakk zikrini her kim dese oraya git
Mürşid-i kâmil hizmetine gidip yürü
Hakk cemalini göstermese perişan olunur
Dile al "La İlahe İllallah"ı
Akla koy her nefesde ol uyanık
Pir-i kâmil nazar eyleyince sana ansızın

Hakk cemalini göstermese perişan olunur ·
Edhem gibi uzak olup dünyayı tep
Kimi görsen Hızır bilip elini öp
Cemalini göreyin desen seherde kalk
Hakk cemalini göstermese perişan olunur
Allah diyen kulların kulu ol
Toprak gibi yol üstünde yolu ol
Âşıkların yanıp uçan külü ol
Hakk cemalini göstermese perişan olunur
Zâkir olup şükreder olup Hakk'ı se v
Seher vaktinde kalkıp nefsinin gözünü oy
Bayezid gibi âşık olup dünyayı bırak
Hakk cemalini göstermese perişan olunur
Yürüsen, dursan; yatsan, kalksan Hakk'ı söylesen
Zâkir olup, şükreder olup candan geçsen
Vallahi-Billahi dünya haram bırakıp atsan
Hakk cemalini göstermese perişan olunur
Hakk vaslına ereyim desen seherde ağla
Allah diye yürek-bağrın ateşe dağla
Himmet kemerini can beline sıkı bağla
Hakk cemâlini göstermese perişan olunur
Edhem gibi bu dünyadan gönül kopar
Hırs ve heva, tekebbürün evini boz
Muhabbetin deryasına batıp yüz
Hakk cemalini göstermese perişan olunur
Gece-gündüz ahiretin gamını çek
Gece uykusunu haram eyleyip ibadet eyle
Muhabbetin şevki ile göğsünü yar
Hakk cemalini göstermese perişan olunur
Haram ehli, ben-benlikten kaçıp yürü
Ehlini bulursan gözde yaşını saçıp yürü
Muhabbetin şarabından içip yürü
Hakk cemalini göstermese perişan olunur
Ey dostlar bu dünyadan ağlayıp geçin
Fanidir bu dünyadan geçip gidin
Muhabbetin kadehini alıp mey için
Hakk cemalini göstermese perişan olunur
Gece Allah, gündüz Allah dinmeden söyle
Geceleri uykusuz olup kanlar yut
Bu dünyanın izzetlerini bırakıp geç
Hakk cemalini göstermese perişan olunur
Pir-i kâmil eteğini sıkı tut
Marifetin pazarında özünü sat
Mey içerek sema eyleyip zikrini söyle
Hakk cemalini göstermese perişan olunur
"Ya Rabbenâ zalemna" deyip feryad eyle
Göz yaşını her tarafa şebnem eyle
Hakk zikrini deyip özünü yok eyle
Hakk cemalini göstermese perişan olunur
Dert hali ortaya çıkarıp yola gir
Pervâne gibi mumu görüp özünü vur
Nereye gitsen zikrini deyip pazar kur
Hakk cemalini göstermese perişan olunur
Muhabbetin meydanında baş oynatsan
"Hû-Hû " diye zikrini deyip canı incitsen
Cemal dileyip kan-yaş döküp ağlayıp inlesen
Hakk cemalini göstermese perişan olunur
Erenlerin dergahını bekleyip yat
Seherlerde dört dövünerek erken kalk
Ağlayıp yok olarak candan geç
Hakk cemalini göstermese perişan olunur
Toprak gibi hor görül ol nefsin ölsün
Halk içinde rezil ol alem gülsün
Gerçek gönülde ağlayıp gör Allah bilsin

Hakk cemalini göstermese perişan olunur
Gözyaşını derya eyle rahmeti gelsin
Garip olup yolda yat elini tutsun
Gizlice yürüyüp ibadet eyle Allah bilsin
Hakk cemalini göstermese perişan olunur
Hicran gecesi âhın ile ateşler yak
Gözyaşının şavkı ile çakmak çak
Erenlerin sohbetinde eriyip ak
Hakk cemalini göstermese perişan olunur
Ey insafsız dünya fani Hakk'a yan
Kul olsan Hakk zikrini dinmeden söyle
Pir-i kâmil hizmetinde cefa çek
Hakk cemalini göstermese perişan olunur
Allah diye yok ol bağrın yansın
Geceleri kalkıp ibadet eyle Allah sevsin
Ondan sonra has büyükler nazar eylesin
Hakk cemalini göstermese perişan olunur
Geceleri uykusuz olup seherde kalk
Âşık olsan İsmail gibi candan geç
Kol ve ayağını sağlam boğup emrini tut
Hakk cemalini göstermese perişan olunur
Riyazeti sıkı çekip canlar incit
Meydan içinde başını verip başını oyna
Yemeden geçip mal yerine zakkum çiğne
Hakk cemalini göstermese perişan olunur
Ferhad gibi sıkıntı çekip dağları kes
Bayezid gibi geceleri kalkıp özünü as
Cüneyd gibi çöller gezip derdler bas
Hakk cemaliri göstermese perişan olunur
Hakk rahmeti ulu derya bir damla yeter
Katresinden nasip alan eylemez heves
Ben ve bencillik senden gider sinek gibi
Hakk cemalini göstermese perişan olunur
Hakk rahmeti ulu derya kabul eyle
Talip isen Hakk'a doğru meyilli ol
Zühd-takva daima eyleyip nail ol
Hakk cemalini göstermese perişan olunur
"Lâ-Lâ"deyip "İllallah"a tutkun ol
Mansur gibi "Enel-Hak" deyip kavga eyle
Giryan olup gözyaşını derya eyle
Hakk cemalini göstermese perişan olunur
Ey habersiz gaflet ile uykudasın
Dünyayı dileyip gece-gündüz kaygıdasın
İbadet eylemeyip sözler söyleyip boşunasın
Hakk cemalini göstermese perişan olunur
Taştan döşek-yatak eyleyip ibadet eylesen
Hakk emrine razı olup boyun sunsan
Ölür vakitte temiz imanı ele alsan
Hakk cemalini göstermese perişan olunur
Kul Hoca Ahmed nasihatı özüne eyle
Ey habersiz halkı bırakıp özünü bil
Dağdan ağır günahın var özüne gel
Hakk cemalini göstermese perişan olunur

HİKMET-96
Dinmeden âşıklar Hu derler Allah'ına yalvarıp;
Yürür O'nun aşkında, gece gündüz sararıp.
Çok ağlatıp âşıkı aşk elinde Allah'ım
Aşk yolunda melâmeti ona görür münasip.
Mansur bir gün ağladı, erenler rahm eyledi,
Kırklar şerbet içirdi Mansur'a değerini koyup
Mansur der " Ene'l-Hak' ; erenler işi doğru;
Mollalar der: "Doğru değil" gönlüne kötü gelip
Söyleme "Ene'l-Hak", "kâfir oldun Mansur"deyip

"Kur'an içinde budur" deyip, öldürdüler taş atıp.
Bilmediler mollalar "Enel-Hakk'ın mânasını
Zahir ehline hâl ilmini Hakk görmedi münasip.
Rivayetler yazıldı, halini onun bilmedi,
Mansur gibi veliyi koydular dârağacına asıp.
"Sapık"deyip mollalar Şeyh Mansur'u öldürdü;
"Kâfir" deyip öldürdüler üç yüz molla savaşıp.
Külünü göğe savurdu, atıp denize saldı,
Zevk denizi dalgalandı, aktı deniz kaynaşıp.
İşte o gün o derya eyledi feryad-figan
Âşıklara Allah'ım eyle cemalini nasip.
Rivayettir şeriat, hikmettir hakikat,
Mücevherdir tarikat, âşıklara münasip.
Alem halkı yığıldı, Mansur deyip feryad eyledi
Mansur'un dostları kaldı orada ağlaşıp
Tevbe eyle Hoca Ahmed, ola Hak'tan inayet,
Yüz bin veliler geçti sırrı sırra ekleyip.

HİKMET-97
On sekiz bin âlemde hayran olan âşıklar,
Bulmayıp sevgilinin ışığını sersem olan âşıklar.
Her an başı dönerek, gözü halka çevrilip,
"Hû-Hû" diye kavrulup giryan olan âşıklar.
Tutuşup yanıp kül olan, aşkında bülbül olan,
Kimi görse kul olan, merd olan âşıklar
Yol üstünde toprak olan, göğüsleri parçalanan,
Zikrini söyleyip temiz olan ağlar olan âşıklar.
Himmet kuşağını bağlayan, yürek-bağrını dağlayan,
Feryad edip ağlayan, giryân olan âşıklar.
Bâzen yüzü sararıp, bâzen yolunda garip,
Tesbihleri yâ Habib ; dolaşan âşıklar.
Ahmed sen hem âşık ol, sıdkın ile sâdık ol,
Dergâhına lâyık ol, canan olan âşıklar.

HİKMET-98
Yol üstünde oturup yolu soran dervişler;
Ahiretten haber duyup yola giren dervişler
Asâları elinde, himmet kuşağı belinde,
Rabb'im yadı dilinde, Allah diyen dervişler.
Hırkaları solgun cüppe, gönlünde yüz bin gerçek
Biliniz, iki cihanı göze iliştirmez dervişler.
Derviş Hakk'ın nazar eylediği, zikridir gül bahçesi,
Hakk'ın yâdı sırları, tam edepli dervişler.
Günahım çok yol vermez, dostlar dermanını bulmaz,
Gözde yaşını kurutmaz yaşı akan dervişler.
Sırrı ile söylerler, dile hikmet dizerler,
Aşk ile can gezerler rengi sarı dervişler.
İt nefsini öldürür, kızıl yüzünü soldurur,
Hoca Ahmed kuldur, satıp yesin dervişler.

HİKMET-99
Hakk kulları dervişler hakikati bilmişler
Hakk'a âşık olanlar Hakk yoluna girmişler.
Hakk yoluna girenler, Allah diye yürüyenler
Erenler izini izleyip memleketten geçmişler.
Evrenin övüncü Mustafa, öyle dedi merhaba,
Mirâc gecesi deyip fakr yolunu almışlar.
Gönül vermeyip dünyaya, el uzatmayıp harama,
Hakk'ı seven âşıklar ahaliden geçmişler
Dünya benim diyenler, cihan malını alanlar,
Kerkenez kuşu gibi olup o harama batmışlar.
Molla, müftü olanlar, yanlış fetva verenler
Akı kara eyleyenler o cehenneme girmişler.
Kadı, imam olanlar, haksız dâva eyleyenler

O eşek gibi olarak yük altında kalmışlar.
Haram yiyen hakimler, rüşvet alıp yiyenler
Kendi parmağını dişleyip korkup durup kalmışlar.
Tatlı tatlı yiyenler, türlü türlü giyenler,
Altın tahta oturanlar toprak altında kalmışlar.
Mümin kullar, sâdıklar, sıdkı ile duranlar
Dünyalığını sarf edip cennet hûrisini kucaklamışlar
Kul Hoca Ahmed bilmişsin, Hakk yoluna girmişsin,
Hakk yoluna girenler Hakk cemalini görmüşler.

HİKMET-100
Hoş gaibden yetişti bir cemaat dervişler
Batınında Hu derler sırr-ı pinhan dervişler
Durmadan revan yürürler dursa tekbir söylerler
Bulsa sohbet kurarlar hoş sohbetli dervişler
Heybeleri dolu barış tesbihleri "La ilahe illallah"
Hizmet eder her sabah bela çekicidir dervişler
Heybeleri solgun cüppe gönlünde yüzbin derd
İşte bu dayanıksız dünya göze iliştirmez dervişler
Heybeleri omuzunda asaları elinde
Rabbim yâdı gönlünde Allah diye dervişler
Aslen fakir olsalar varlık alemini gezseler
Zâhir-bâtın düzseler saadetli dervişler
Şeyhler sır saklar hizmetide ol zinhar
Peygamberden yadigar kalmışlardır dervişler
Kul Hoca Ahmed miskin ol miskinlerden mana sor
Dervişliği bil huzur Hû kuşudur dervişler...
HİKMET-101
Gariplikte garip olan garipler
Gariplik halini bilen garipler
Sebep ile uzak yere gidince
Kardeş kadrini bilen garipler
Susayınca suya muhtaç olan
Diriyken ağlayıp ölen garipler
Kimse bilmez gariblerin hali nicedir
Meğer bilse garip olan garibler
Gariplik zor iştir ey azizim
Kim o kıymetsiz olur miskin garipler
Gel şimdi Ahmed kendine bak
Garipsin sen garip miskin garipler
HİKMET-102
Sübhan Rabb'im ferman eylese kudret ile;
Âşıkları kavga eyleyip yürür olur.
Mahşer yerinde figan eyleyip, yaşını döküp
Ele kendini günahkar gösterip yürür olur.
Halk içinde rezil yürür, kendini bilmez;
Cahillerin sohbetinden kaçmayı bilmez;
O sebepten erenlerin kokusu gelmez;
Gözde yaşını dökerek yürür olur
Âşıkların Hakk karşısında yüz nâzı var
Nâra çekse, zerre aslâ kalmaz, yanar
Oruç, namaz, tesbihleri "Allah ";
Batınlarını söyler kılıp yürür olur.
Vahşi gibi çöller içinde eyler vatan;
Sahralarda yoldaşları karga ve çaylak;
Hacet değil âşıklara bağ ve çemen;
Hızır İlyas yoldaş kılıp yürür olur.
Âşıkların göz yaşıdır bağ ve bostan;
Bülbülleri söyler devamlı binlerce destan;
Dışlarını bozup yürür, hane viran;
Hakk kudretini söyleyerek yürür olur.
Şuursuz olup, yanıp yürür mest ve hayran;
"Âllah" diye gözde yaşı, bağrı biryan;
Nâra vurup feryad edip eyler figan

Allah zikrini niyaz eyleyip yürür olur.
Kadir Melik’im kudret ile sulh eylese,
Cennet içine girer âşık emr eylese,
Nara çekip, feryad edip vird eylese,
Mey içerek, sema eyleyip yürür olur.
Gece gündüz ağla daima bir an dinmeden,
Dilden Allah yâdını söyleyip yorulup kalmadan
Gözde yaşı akmaz aslâ bağrı yanmadan;
Yaşını alıp tanık eyleyip yürür olur.
Muhabbetin Burak’ın binip yürüyen,
Öyle âşık tarikatte dolaşan
Sır şarabını içip ezelde ruhu kanan,
Aşk kapısında seslenip yürür olur.
Cehenneme girse âşık, perva eylemez
Görüp, bilip mal ve mülkünü ele almaz;
Huri, köşkler, gılmanları göze iliştirmez
Feryad edip kavga kılıp yürür olur.
Kahhar Melik'im kudret ile nidâ eylese
Cemal için yananlarım, "gel gel" dese,
Göz yaşını akıtarak feryad eylese
Akıl ve şuurunu bilge eyleyip yürür olur.
Rahman Melik'im rahmeti ile nidâ eyler;
Asi, câfi ümmetlerin halini sorar;
Mahşer günü cemalini armağan eyler
Can ve gönlünü feda eyleyip yürür olur.
Rahman Melik'im rahmeti ile nida eyler
Hazin nida işitip âşık canı yanar;
Saf saf olup âşıkları baş kaldırır
Aşk kendini tek eyleyip yürür olur.
Hakk'ı bulan divaneler şuursuzca konuşur
Derd halini ortaya çıkarıp yürür olmalı
Makamları yüce makam Arş'ı gözler
Halka kendini rüsva eyleyip yürür olmalı
Yurttan kaçıp dağ çölünü eyleyince vatan
Çöller içinde yoldaşları karga ve çaylak
Gider olsa çörek dikeni ona kefen
Türlü vahşi hayvanı yoldaş kılıp yürür olmalı
Böyle olmayınca can dostunu bulmak olmaz
Bu yolların kaygısı çok acele olmaz
Candan geçmeyince vahdet meyini içmek olmaz
Mey içerek sema eyleyerek yürür olmalı
Canânı bulan kişi özünü bilmez
Alem halkı talip olsa kaçıp gelmez
Yüzbin nasihatçı olsa onun öğüdünü almaz
Yurda özünü rüsva eyleyip yürür olmalı
Yüz bin âşık yansa yakılsa olur mutlu
Hakk zikrini her kim dese olur dostu
Mahşer günü cemaline olur sırdaş
Can ve imanını feda eyleyip yürür olmalı
Allah için canını veren boşa vermez
İki cihan ona bostan asla ölmez
Gerçek aşığın sırrı gizlidir halk bilemez
Gözyaşını tanık eyleyip yürür olmalı
Âşık ölmez kör olmaz aşkı taze
Halk içinde ağzı güler yanar gizli
Çöller gezip yollar yürüyüp "Hakk la-mekan"
Hakk aşkını yakararak yürür olmalı
Aşk bağını gezen âşık özünü bilmez
Gece-gündüz mest ve hayran kendine gelmez
Göz ister kullara yakınlık duymaz
Hakk vaslını maksat eyleyip yürür olmalı
Gerçek dertliler dertsizliği göze almaz
Zâhid-âbid mesleklerini dile almaz
Fayda görse aşksızlara bakış iliştirmez

Gerçek dertliye deva eyleyip yürür olmalı
Âşıkların bildiklerini halk bilemez
Huri, gılman bütün melekler yanına gelemez
"Sekahüm rabbihüm"i arzu eylemez
Cemaline vefa eyleyip yürür olmalı
Huri, gılman "entahur"dan alıp gelince
Rıdvan melek kadeh sunup hürmet eyleyince
Âşıkları gözünü yumup şuursuz olunca
"Va üstüga" deyip içinde yürür olmalı
Hakk temaşa eyleyip ona rahmet eyleyince
Kabir içinde nur yollayıp şefkat eyleyince
Yetmiş bölük melekleri yakınlaşınca
Lütuf ve kerem armağan eyleyip yürür olmalı
Âşık yanar candan yanar Hakk'ı sever
Allah için dünya kaygısını boşlar
Bağrını deşip baştan ayağa kana boyar
Âşık olup tek eyleyip yürür olmalı
Ey dostlar aşk ehlinin serveti yok
Deva sormayın aşk derdinin devası yok
Bu yollarda âşık olsa dönüşü yok
Canı bedenden ayrı eyleyip yürür olmalı
Bedeni büyük ateşte bırakan canı başka
Hikmet okur talip olur yetse söze
Kimi görse izini alıp sürer göze
Akıl ve şuurunu bilge eyleyip yürür olmalı
Heveskarı bedeni yansa canı yanmaz
O sebepten aşkın değerine yetip olmaz
Erenler sohbetine kaçıp gelmez
Zikir, dua riya eyleyip yürür olmalı
Bu alemden ayrı eyleyen Allah özünü
Ey ümmetler Hakk Mustafa'nın dediği sözü
Mahşer günü aydın ola Hakk'a yüzü
Din yolunda aydın eyleyip yürür olmalı
Âşıkların diri ölen canı ayrı
Kanat çırpıp uçayım dese esirger Allah
Din gönlünü aydınlatıp tutup olsa tamam
Âşıkları şaşkın olup yürür olmalı
Âşık olup hikmet söyledi Kul Hoca Ahmed;
Sıdkı ile işitene yüz bin rahmet;
İman armağan eyler Allah'ım, tâc ve devlet;
Âşık gönlünü safâ eyleyip yürür olur.
HİKMET-103
Muhabbetin şevki ile yâr iste
Oruç, namaz Rabb'imin farzı olur.
Mahşer yerinde adaleti ile sorar olsa.
Âşıkların bir Allah'a arzı olur.
Arzı şudur: Allah'a bin imdad eder
"Halimi gör" deyip, yaşını saçıp feryad eder;
Nâra çekip mahşer yerini bayındır eder;
Âşıkların gönlünün âhı borcu olur.
Gerçek âşıklar daima diri, ölmüş değil;
Ruhları yeraltına girmiş değil;
Zâhid âbid bu mânayı bilmiş değil;,
Gerçek âşıklar ahalinin Hızır'ı olur
Günahlardan korkup kendisi ağlayıp durur;
Mahşer günü ne yaparım deyip kanlar yutar
Sırat adlı güzergâhta başı uyuşur
Rabb'ine acizlik arzı olur
Zerre aşkı kime düşse, ağlar eyler
Göz yaşını akıtarak umman eyler
Her ne bulsa, Hakk yoluna ihsan eyler
Cimrilerin düşmanlığı-buğzu olur.
Âşıkların yaş yerine kanı akar
Melekler her taraftan nurlar yakar

Gâfil olsa, "Hazır ol" deyip kendi bakar;
Gerçek âşıklar bu dünyanın süsü olur.
Dünya ehlinin âhiretten korkusu yok;
Ruhu yalnız, iman-İslâm yoldaşı yok;
Tarikat yolunu şaşıran hiç korkusu yok;
Kulum der, dili ile ağzı olur.
Gece Allah, gündüz Allah dinmeden yürür;
Allah mumu, pervane gibi kendini vurur;
Leylâ-Mecnun, Ferhad-Şîrîn devrini sürer;
Hakk Teâlâ âşıkların sevgilisi olur.
Âşık yansa, hâs sevgilisi ile yanar;
Sahteler yanmadan durur, candan doyar;
Gerçek âşıklar yandıkça pür-nur olur
O sebepten mâşukuna nâzı olur.
Ateşe koysa, ateşten yanmaz âşık kişi;
Yer ve göğü bostan kılar akan yaşı;
Allah dese, şüphesiz parlar içi-dışı;
Yakılmak-yanmak âşıklara adet olur.
Bütün âşıklar yığılıp varır dergahına
Yaşını saçıp efgan eyleyip bargahına
Yedi cehennem dayanamaz bir ahına
Rahman Melik'im âşıklara hakim olur
Sulh eylese âşıkları kabul eylemez
Huri-gılman, cennet verse, göze iliştirmez
Cemal dileyip başlarını yerden almaz;
Âşıkları cemal görüp râzı olur.
Âşıkların yedi göğe ulaşır âhı;
Allah dese, yerle bir olur her günahı;
Âşıkların Rahman Melik'im sığınağı
Aziz başı ahalinin nezri olur.
Âşıkları çok yandıran Hakk cemali
Onun için dinmeden ağlayıp döker gözyaşı feryad
Vaad ettiği âşıkları görür O'nu
Hak cemali göz yaşının bedeli olur.
Âşıkları Hakkâ bakıp nâra çeker
Melekler hediye eyleyip Hakkâ söyler;
Şevk şarabını içen âşıkın şevki artar
Karışıklık-feryad ahalinin tuzu olur.
Can verici meyden içen âşık orada sultan;
Onun için Hakk yolunda canı kurban;
Sabaha varsa, cemaline eyler konuk
Kış mevsiminde mey içirse, yazı olur.
Gizli yürür kimi görse, âşık eyler
Lutfeylese, yalancıları sâdık eyler
Hak'tan korkanı dergâhına lâyık eyler
Zahiren görmez, bâtın içinde gözü olur.
Âşık yanar, halktan kopar, Allah râzı;
Âşıklığı arzu kılan şehid, gâzi
Gerekli değil âşıklara çoğu-azı
Damla yaşı Hakk Mevlâ'mın nezri olur.
Delilik içinde başını yaranın kanı gider
Zikrini söylese, Allah kendisi Bir ve Var'ı
Seherlerde kan ağlamak kâr ve varı;
Âşıkları her gün yüz bin gâzi olur.
Kul Hoca Ahmed, malı yoktur, adağı başı
Sabaha ulaşsa, Rabb'ine armağan yaşı;
Acz ve niyaz, kırılmışlık eylediği işi;
Kanlı yaşı, sarı yüzü özrü olur.
HİKMET-104
Şeriatta mürşid olan garip kullar
Şeriattan onlar menzil alır olmalı
Namazına titiz olan mümin kullar
Cennet evini ümid edip durur olmalı
Ölüm meleği emir ile canım alsa

Ağabey-kardeş herkes toplanıp tutuşup yansa
Yedi adım attıktan sonra kalır olsa
Münker-Nekir girip soru sorur olmalı
Münker-Nekir girip soru sorar olsa
O ateşli mızrak ile vurur olsa
Başım yanıp canım tenim ateşe yansa
İncitip canım dar kabirde yanar olmalı
Dört yüz kırk dört peygamber, mürsel, nebi
Kalmadı bu cihanda geçti hepsi
"Külli nefsin zaikatül mevt" ayeti
Kur'an içinde ondan haber verir olmalı
Şeriattan tarikattan beyan oldu
Hakikattan Kur'an sözü kelam oldu
Bu cihana Muhammed'in nuru doldu
O nur ile iki cihan aydınlanır olmalı
Muhabbetin pazarında dolanır
Âşıklar sevdalanıp yürür olmalı
Mahşer yerini bozmasın diye karıştırıp
Allah'ına karşı çıkıp yürür olmalı
Allah der eğer ki kulum neylerse eylesin
Her ne eylese melekler ikram eylesin
Aşksız adam aşk makamını görüp yürüsün
Hakk kudretini ifşa eyleyip yürür olmalı
Gerçek âşıklar kıyamet günü sorar devleti
Hakk önünde aziz olan görür izzet
Huri-gılman el bağlayıp eder hürmet
Can ve gönlünü sevindirip yürür olmalı
Hoş devlettir velilikte önder olsa
Adil olup bir mümini kadı eylese
O kadı bütün halkı razı eylese
Razılıktan cennet evini alır olmalı
Mümin kullar namaz kılıp olsa uzak
O kulun rengi olur böyle sarı
O hizmeti Hakk önünde olsa layık
Huri kızları karşılayıp kucaklar olmalı
Cahil kimse namazın kadrini nereden bilir
Her namazda iman baştan tazelenir
"Es-salat" dese gafil başını çevirip uyur
Gafillikden ömrünü yele satar olmalı
Kul Hoca Ahmed kulum desen ibadet eyle
Kıyametin geleceğini yakın bil
Hakkâ yakın olayım desen ibadet eyle
İbadet eyleyen Hakk'a yakın olur olmalı
HİKMET-105
Azrail birgün gelir şiddet ile
Sıcak bedenden aziz canı vermek gerek
Beş günlük geçici ömrü elden çıkarıp
Çare bulmadan ahir bir gün ölmek gerek
Oğul-kızın ağlayıp kalsa feryad edip
Mal ve mülkün burada kalsa şaşkın olup
Düşmanların sevinçlenir seni görüp
Boynunu sunup uzanarak yatmak gerek
Miras diyerek baş-ayağını bağlayalar
Sıcak suyu başdan döküp yıkayalar
Dört taraftan yavaş yavaş tutalar
Altı karış bezden kefen eylemek gerek
Cenazeni büyük-küçük kaldırsalar
Kabristana bakıp seni yürütseler
Yetmiş yerde soru sorsa melekler
Bir bir onun cevabını vermek gerek
Ahalinin mezarında imareti
Görün orada türlü türlü alameti
Kabir adlı kıyamet penceresini
Siyasetli eve varıp girmek gerek

Girip görsen karanlık yoktur ışık
İçi dolusu hasretdir ateşli ayrılık
O gün sana kim eyleye sana yardım
Ta kıyamet tan atana kadar yatmak gerek
Ömrün sonunda olacaktır bir gün tamam
Bu iş ile gitsen eğer selam "yurdu"
Helali bırakıp yemiş olsan daima haram
Azabını gidip orada çekmek gerek
Kul Hoca Ahmed tevbe eyle ölmeden önce
Al yanağın kabirde yatıp solmadan önce
Yılan-çıyan kabrin içine dolmadan önce
Kaza kılsa razı olup durmak gerek
HİKMET-106
Kara gündür o saat ki dünyadan sefer eylesen
Kadın-evlâd, mal ve mülkün hepsinden geçer olsan
Seni koymaz ecel aslâ, ne kadar hükmün geçerli olsa;
İdare ile alemi eğer altın ve yakut eylesen
Muhassıldır ahaliye ecel tıpkı askerler gibi;
Gazap ile alır canını, ne kadar inlesen
Olmuştur herkese ferman ölümün şerbetini içmek;
Kaçıp ondan kurtulmazsın, ne kadar ondan çekinsen
Ahalinin mezarına varıp bir bir temaşa eyle
Ölülerden ibret almak gerek bağrını kebap eylesen
Her zaman iyilik eyle, gidersin işbu dünyadan;
Kıyamet yüz suyuna gerek ciğerini kan eylesen
Allah emrini tutan olur o evliyâlardan;
Olursun evliyâlardan, riyâzeti çokça eylesen
Sevinme mal ve mülküne, kurutur bu ecel sonunda
Kara yere girersin sonunda, ne kadar kâr ve kazanç eylesen
Hoca Ahmed kötülük ile hayatını eyleme zâyi;
Olursun Hazret'e lâyık, eğer seherde ibadet eylesen
HİKMET-107
Gelin dostlar hep birtikte durup söyleyelim
Zikir bizi aydınlığa çeker imiş
Zikri ile devam eden âşıkların
Niyazları günden güne artar imiş
Kim ki söylese Hakk zikrini bağrı yanıp
Göz yaşını yağmur eyleyip rengi solup
Öz yakasını yanıldım diye özü tutup
Öyle âşık sır şarabını tadar imiş
Bu yolun lezzetini bilmeyenler
Öz yakasını tutup tevbe etmeyenler
Dünyalığına mağrur olup yürüyenler
Hayvandır, belki ondan beter imiş
Aşk sevdası kime düşse evi viran
Gece-gündüz cemal isteyip yürür hayran
Aşk yolunda gözü yaşlı bağrı yanık
Tutkun olup özünü arayıp yürür imiş
Ey dostlar kabsab geldi karanlık
Ümidim var o Rabb'imden hem aydınlık
Târikatın pazarıdır hem kuruluk
Niyazlı kul girip sevda eder imiş
Kul Hoca Ahmed ibret al sed hezardan
Niyazsızlar nasip almaz o pazardan
Fazıllıkda uzak kalır o nazardan
Cahil ömrünü değersiz pula satar imiş
HİKMET-108
Gelin toplanın zâkir kullar, zikr söyleyelim;
Zâkirleri Allah şüphesiz sever imiş.
Aşksızların imanı yok ey arkadaşlar;
Cehennem içinde dinmeden devamlı yanar imiş.
Muhabbetli âşıkları Allah sevdi;
Onun için dünya derdini boşadı
Candan geçip, yaşını saçıp âşık oldu;

Mahşer günü cemalini görür imiş.
Âşıkların gerçek dostuna canı kurban;
Şevki ile onu arayıp eyler feryad
Aşk sevdası başa düşse evi viran
Tutkun olup, onu arayıp yürür imiş.
Âşık olsan, gece gündüz dinmeden ağla;
Pir-i kâmil hizmetine belini bağla;
Yanıp pişip derdi ile göğsünü dağla;
Dağda giden visalini görür imiş.
Hakk'ı seven âşıkları buldu murat;
Sahte âşık olup yürüme, sabaha ayıp
Kılıçtan keskin kıl köprünün adı Sırat;
Yalan dâva eyleyen geçemeyip kalır imiş.
Âşık olsan, yalan dâva eyleme sakın
Yalan dâva eyleyenlerden Allah bizâr
Kahhar Melik'im kahr eylese, adı Kahhar;
Kıyamet günü yüzü kara kalkar imiş.
Âşıkları gece ağlayıp seherde kalkar
Sır şarabını içen âşık sırrı örter;
Her kim söğse, belki tepse, elini öper
Öyle erenler feyiz-fetih alır imiş.
Muhabbetten haber alan canı bilmez;
Başı gitse, yâri olmadıkça canı bilmez;
Aşk kelâmı, zevk yemeği, ekmeği bilmez;
"Hu"-"Hu" diye zikrini söyleyip yürür imiş.
Âşıkların gözü yaşlı, bağrı yanık;
Çekinmesi yok, utanması yok, yürür çıplak
Halk gözünde topraktan değersiz, sırrı gizli
Canı ile zikrini söyleyip yürür imiş.
Doğru yürüyen âşıklardan Allah râzı;
Âşık işi kolay değil; eyleme heves
Yalancılar âşıkım der, Allah hakim
İmanını değersiz pula satar imiş.
Âşıklığın kolay işi, baş verme
Mansur gibi kendinden geçip can verme
"Mutu kabte en temutu" toprak olma
Âşıkları ölmeden önce ölür imiş.
Sevda eylesen ahiretin sevdasını
Başa alma dünyanın kavgasını
Amel eyle cennet al masivasını
Cennet alan cemalini görür imiş.
Allah nuru kabrinin içini aydın eyleyince
Firdevs cenneti gülü açılıp gülşen eyleyince
Melekler karşısından kendini bırakınca
Bu alemin aydınlığından geçer imiş
Bütün ruhlar toplanıp gelince mübareğe
Meşgul olunca kutluluğa
Dua eyleyip döndükten sonra kalınca tek
Bütün ruhlar dönüp bir bir kaçar imiş
Yedi adım geldikten sonra Münker-Nekir
Heybet ile girip gelince eyleyip kahır
İki gözü ateş gibi yanıp acaip yanar
Nurunu görüp saygı eyleyip kaçar imiş
Kul Hoca Ahmed âşık olsan, candan geç
Ondan sonra şevk şarabını doyasıya iç
Günahını hafif eyleyip burada uç
Âşıkları cennet içinde uçar imiş.
HİKMET-109
Tarikate şeriatsiz girenlerin
Şeytan gelip imanını alır imiş.
İşbu yolu pirsiz iddia eyleyenleri
Şaşkın olup ara yolda kalır imiş.
Tarikate siyasetli mürşid gerek;
O mürşide itikatli mürid gerek;

Hizmet kılıp Pir rızasını bulmak gerek;
Böyle âşık Hak'tan pay alır imiş.
Pir rızası Hakk rızası olur dostlar;
Hakk Taâlâ rahmetinden alır dostlar;
Riyâzette sır sözünden bilir dostlar;
Öyle kullar Hakk'â yakın olur imiş.
İşbu yola ey kardeş pirsiz girme;
Hak yâdından bir an gâfil olup yürüme;
Mâsivaya -akıllı isen-, gönül verme;
Lânetli şeytan kendi yoluna salar imiş.
Ey dostlar, hiç bilmedim ben yolumu;
Saadete bağlamadım ben belimi;
Mâsivadan hiç çekmedim ben dilimi;
Cahilliğim beni rezil eyler imiş.
Şeriati, tarikati bileyim desen,
Tarikati hakikate ulayım desen,
Bu dünyadan inci ve cevher alayım desen,
Candan geçen seçkinleri alır imiş.
Âşık kullar gece gündüz aslâ dinmez;
Bir saati Hak yâdından gâfil olmaz;
Öyle kulu Sübhan Melik'im ziyanda bırakmaz
Dua eylese, icabetli olur imiş.
Vah ne yazık, geçti ömrüm gaflet ile;
Sen bağışla günahlarımı rahmet ile;
Kul Hoca Ahmed sana yandı hasret ile;
Kendi kendisine kendisi yanıp yakılır imiş.
HİKMET-110
Kudret ile ferman eyledi Mevlâ'm bize,
Yerde gökte canlı mahluk kalmaz imiş.
Can alıcı eyledi Azrail'i âlem üzerinde,
Aziz canı almadıkça koymaz imiş.
Yaşım benim küçük olur deyip söyler idim;
Her ne hasıl olsa, az deyip söyler idim;
Türlü türlü dava işleri eyler idim;
Şimdi bildim, benim dediğim gibi olmaz imiş.
Dünya benim mülküm diyen sultanlara,
Alem malını sayısız yığıp alanlara,
Yeme ve içme ile meşgul olanlara,
Ölüm gelse, biri vefa eylemez imiş.
Mağrur olmayın, ey dostlarım, eğlenip
Gece gündüz yalan söyleyip, boşuna yatıp;
Can alıcı gelir imiş bir gün yetip;
Böyle yerde gâfil yürüse olmaz imiş.
Kul Hoca Ahmed, öleceğini bile gör
Ahiretin hazırlığını kıla gör
Varırım deyip yol başında yürüye gör
"Ölüm meleği" gelse, fırsat bırakmaz imiş.
HİKMET-111
Bu dünyada yaratılan mahluklara
Şimdi bildim, dirilik olmaz imiş.
Bu ölümün şerbetidir acı şarap
Bütün alem içmeyip ondan kalmaz imiş
Yola adım atsan dostlar, azık alıp,
Ecel gelse, azık gelmez, sakal yolup;
Bu dünyanın mallarını hazır eyleyip
Rüşvet versen, "ölüm meleği" almaz imiş.
Kervan eğer göçer olsa, azık alır
Kâr ve zarar olduğunu orada bilir;
Azıksız yola giren yolda kalır
Yükünü yükleyip yola giren kalmaz imiş.
Yükünü yükleyip yola giren yiğit olur;
Kılavuzsuz yola giren şaşkın olur
Yolbaşçısı, yolu gören kervan olur;
Yol görmeden kervan adım atmaz imiş.

Ecel gelse, azık gelmez, sakal yolsan,
Sağa-sola canını parça parça versen,
Dünya için aziz ömrünü tamam eylesen
"Ölüm meleği" gelse fırsat koymaz imiş
Bu dünyada padişahım"deyip göğsünü geren
Hem önüne kürsü koyup hayme vuran
Nice yıllar hayl u haşem, çeri salan,
Ecel gelse biri vefa eylemez imiş.
Nice binlerle çeri yığan hanlar hani,
Bu sözlerin her birisi mâna hazinesi
Vefası yok, vefasızdır dünya, tanı;
Gâfil insan görüp ibret almaz imiş.
Bu dünyada yörük ata biniciler,
Savaş gününde yiğitlik eyleyiciler,
Elmas-çelik kılıç kuşağını kuşanıcılar,
Ecel gelse, beğ ve hanı koymaz imiş.
Bu dünyada tabibim deyip iddia eyleyen,
İddiaları yanlıştır, sözü yalan;
Ahalinin hastalığına derman eyleyen
Ecel gelse, dermanını bilmez imiş.
Kul nice yaş yaşasa, ölmesi var;
Görür göze bir gün toprak dolması var;
Bu dünyada sefer kılanın gelmesi var;
Ahirete sefer kılan gelmez imiş.
Dirilikte din nevbetini iyi vur
Ahiretin gereğini burada hazırla
Kul Hoca Ahmed iman üzere tayyib ol
İman ile varan kullar ölmez imiş.
HİKMET-112
"Külli men aleyha fan" ayetinde
Bir Allah'dan başka mahluk ölür imiş
İsrafil Sur'u alıp üflediğinde
Kabirden yeni deri giydirilerek yanar imiş
Elli bin yıl kabir başında durduğunda
Ondan sonra Arasat'a sürdüğünde
Yalın baş ve çıplak ayak yürüdüğünde
Adem oğlu deli gibi olur imiş
Önce hesap eyleyince taharetden
İkinci hesap eyler namazından
Üçüncü hesap eyler helal-haramından
"Ben-ben" diyen şaşkın olup kalır imiş
Hesabı yapıp yürütünce mahşere doğru
Ahali adım atınca çaresiz hepsi
Apaçık orada görünce cehennem ateşini
"Aman" diye çığrışarak durur imiş
Bütün ümmet yüzyirmi bin saf olunca
Etraflarında melekler saf tufunca
"Eyne'lmefer" nidasını ulaştırınca
Kaçıp kurtulmak olmaz deyip söyler imiş
O vakitde çağrı gelince "Vemtazül yevm"
O günde korunak olunca namaz-oruç
Aklın ve şuurun gidip orada kalmayınca idrak
Dil suskun olup konuşamadan kalır imiş
Bütün halklar Adem Ata'ya doğru ardınca gidince
"Ey babamız şimdi bizi kolla"deyince
"Ruhsat yok, benden geçti evlat" deyince
"İbrahim'e gidelim"deyip söyler imiş
İbrahim'e gidip söyleyince Adem Ata
"Şefaat eyle bunlara sen hepsi hata"
O da der "Sizden yakın Adem Ata"
"Musa tarafına gidelim"deyip söyler imiş
Musa deyince "-Rabbi erini-" dedim o gün
Acizlikten çıktığım yoktur işte bugün
Gidelim Muhammed'e olup mahzun"

Hepsi Hazret’e doğru gider imiş
Musa deyince "Ya Muhammed ayak bas
Ümmetlerin cehennem içinde yok oldu"
Muhammed’de iba eyleyip durunca o an
Musa bırakmayınca birlikte varır imiş.
Tacını alıp kısıp koyup arş altında
Feryad edip ağlayıp durunca işte o günde
"Ya Kadir, Ya Gafur" dediğinde
"Ya Habibim başını kaldır"deyip söylerimiş
Alıp gel ümmetini dergahıma
Bağışlayım hepsini ben sizlere
Dahil eyleyim hepsini cennetime"
Böyle diyerek Hak’tan nida gelir imiş
Zahid, abid, has kullardan, alimleri
Alıp gelince dergahına işte bunları
Rabbim der ki "Ya Muhammed asiler hani?"
"Asi layık değil" deyip söyler imiş
Âsi-cafi layık"deyince "rahmetime"
Yine der "Dahil edeyim ben onları cennetime
Günahlarını bağışlayım hepsini sana"
Rasul memnun olup gelir imiş
Musa ile Râsulullah yürüyüp gelince
"Asi-cafi ümmetlerim! Yürüyün" deyince
"Günahlarınızı affeyledi Kadir, Hayy"
Cennet içine önden gelip girer imiş
Kul Hoca Ahmed kıyametten söyledi bunu
Hikmet eyleyip ahaliye yaydı bunu
Ulu ulu kitaplardan söyledi bunu
Okuyandan dua talep eder imiş
HİKMET-113
"La ilahe illallah" diyen kulun ağzından
Bir yeşil kuş olarak uçar imiş
Kanatları dokunmuş inci yakutdan
Kanatlanıp arştan arşa uçar imiş
O kuşa kudret ile bin dil verince
Bütün dillerde o kulu Hakk’dan isteyince
Rabbani çengelini vurup yolunca
Gece-gündüz âffeyle"deyip söyler imiş
Ey dostlar o kuşun gerçeğini
Ben söyleyim siz dinleyin beyanını
Çok cahiller bilmez o kuşun değerini
Elini tutup cennet içine girer imiş
O kuş der asla dinmeden ben bir zaman
Ta vermese Kadir bana emniyet yurdu
Hiç kalmayınca bu gönülde zerre şüphe
Ondan sonra karar bulup konar imiş
Oruç tutup namaz kılıp tevbe eyleyen
Seherlerde kalkıp Allah diye kulluk eyleyen
Şeyhlerin hizmetini tamam eyleyen
Öyle kullar Hakk cemalini görür imiş
Bu Yesevi Miskin Ahmed hayran kalıp
"La İlahe illallah"ı dile alıp
Hakk zikrini can ve gönlüne vasıl eyleyip
Uç kuşu mekansızlıkta görür imiş
HİKMET-114
Allah yadı nurunu kime armağan eylese
Nefs, hevâ, ben-benlikten kalır imiş
Kul eğer zâkir olup Allah dese
Tutmuş gönül pasını giderir imiş
"Fezküruni ezkürkum"işitip nida
Zikrini söyleyip emrini tutup müşahede
Girip kabre çekip türlü mücahede
Âşık canlar sır şarabını içer imiş
Âşıklara olup Hakkın inayeti

Bâtın içinde açılır keşif ve kerameti
Dillerine saçıp her an Hakk rahmeti
Fani olup masivâdan geçer imiş
Sırları keşfeder olup bâtın gözünü açıp
Hakk âşıkı bu dünyayı terkedip kaçıp
Nefs-heva gözünü oyup boynunu kesip
Mahvolup şeytan ondan kaçar imiş
Bildi şimdi Kul Hoca Ahmed aşkdan anlayıp
Candan geçip bu yola gönül bağlayıp
Eyvah ömrüm zayi geçti diye ağlayıp
Pişmanlığın acısından uçar imiş
HİKMET-115
Arif âşık şevki ile kıyamet günü
Allah'a konuşup cevap verir imiş
Bu alemde çektiği cefa ve eziyetleri
Göğsünü yarıp Hakk karşısına koyar imiş
Bu alemde eyledin beni halka rüsva
Cemalimi göstereyim deyip eyledin tutkun
Alem halkını düşman eyleyip saldın kavga
Allah'a gidip arzeder olur imiş
Cemalimi arzu edersen gece yatma
Bu dünyanın lokmasından zerre tatma
Halden sorsa cahillere sırrı satma
Böyle erler feyz ve fetih alır imiş .
Cemalimi talep edersen arşa bak
Arş üstünde ahın ile ateşler yak
Ümmet olsan Muhammed'in kapısını çal
Sübhan Melik'im gerçek âşıkları sınar imiş
İşitince âşık raks ve sema edince
Yedi gökten melekler yığılıp gelince
Arş, Kürsi, Levh-i Mahfuz, kalem feryad eyleyince
Yer hareketlenip Hakk'a ağlar imiş
Ey yer ve gök âşıklardan çekinin
Ateşli ahı çıkar olsa hazır olun
Göğe bakıp feryad etse korkup durun
Bir "âh" çekse alem yerle bir olur imiş
Gerçek âşıklar zayıf olup selam edince
Kudret ile perde ötesine onları alınca
Cemal için yananlarım "gel-gel" deyince
Lütfun görüp gerçek âşıklar diler imiş
Saf saf dizilen âşıklara nidâ gelince
Yüz yirmi bin âşık tek saf olunca
"Cennetime gir" deyip Allah'ımdan nidâ gelince
Cennete girmeden cemalini görür imiş
Nidâ gelince meleklere zincir vur
Zincir vurup mahşer yerine alıp yürü
Cemal için yananlarımı belli eyle
Âşıkları kendinden geçip yürür imiş
Dediklerini yapınca âşık cemal görünce
Vasıl olup mahşerde devran sürünce
Feryadından yedi cehennem karışıp yanınca
Melek gelip ona saygı gösterir imiş
Âşıkların heybetinden melek kaçınca
Korkup gidip cehennem içine ateşler saçınca
Vehim ile zakkum zehrini doyasıya içince
Kudretine hayran olup kalır imiş
Meleklerinden aşığı çok ey habersiz
Bir "ahh"eylese alem olur altın ve mücevher
Zâhid, âbid, sâliklerin aşkı beter
Aşksız adem vallahi yolda kalır imiş
Kul Hoca Ahmed cemal arayıp fakir ol
Geç çoluk-çocuğundan ayrı kal
Allah hakkı bunlar düşman, uzak ol
Ayrı kalan cemalini görür imiş

HİKMET-116
Her kişi görse cemalin dünya işini berbat eder
Gece-gündüz dinebilmeden Allah'ını yad eder
Kim O'nun yolunda olsa Hakk onun gönlündedir
Her nereye gitse o yari ile kanatlanır
Keşke ben daima senin yadın ile olsaydım
Bakışın yüzbin benim gibi kulunu azad eder
Marifet meydanı içinde bu gönlünü şad edip
Dünyasını terk eyleyenler Hakk ile sevda eder
Arif odur olsa âşık halkada yer alarak
Yardımını dileyip o mürşidi kalkan eder
Ne hoş, ilginç, gariptir Hakk'ın işleri
Birisini konuşkan eyleyip birisini dili tutulmuş eder
Gör bu dünya için çok cefalar eylesen
Sonu hiç; bu dünya yer ile yeksan eder
Gece-gündüz arzu eylesen O'nun cemalini
Saf eyle bu gönlünü birgün maksada erdirir
Ey Kul Ahmed sen yürüyüp gamlı gönülü avla
Gönül ehli olan kişi gamlı gönülü şad eder.
HİKMET-117
Melamet şarabından içen cemaline battı ya
Mürşid elinden mey içen nurlarına battı ya
Ak yüzlü ile kara yüzlü çok görmüştü devran
Himmet eyleyip ataya köpek görünümlü oldu ya
İbrahim'den şüphe eden ateş yakınca gül açılan
İnanmazsan gelip bak görüp bilip dedi ya
Şeytan yoluna giren; Ahmed'e taşlar atan
Toprağın altında tek başına yalnız olup yattı ya
Evliyaya yetişenler dünyasından geçenler
İhlâs lı kul halk içinde muradına yetti ya
Kul Hoca Ahmed özünü bil günahını hazır kıl
Gaflet ile yatma şeytan benden kaçtı ya...
HİKMET-118
Gerekli değil aşk derdine deva sormak
Viran edip gidenimiş devası yok
Canını incitip yaşın akıp aklın gidip
Aşk derdinden dostlar acı belası yok
Her kim yanar cana alır aşkın ateşini
Canı yansa uzuvlarından çıkar duman
Bağrı onun paramparçadır yoktur bütün
Halka zahiren görünüp duran yarası yok
Candan geçmeyince bulmaz her kim canânını
Görüp himmet eylemek gerek pervâneyi
Görüp bilip ateşe vurdu öz canını
Kâr-zarar ile asla çekincesi yok .
O kadar yürüdün o kadar durdun ey habersiz
Nefis-şeytan işlerinden eyle endişe
Bizden önce dilim kervan kılınca sefer
Söyleye gider bu dünyanın vefası yok
Deyip geçen erenlerden yolu sorasın
Seherlerde erken kalkıp dört dövünesin
"Hû" sohbetini kuran yere özünü vurasın
Yola giren erenlerin hevası yok
Kul Hoca Ahmed söyledi dostlar işitin bunu
Kaf dağı gibi taşlar değse çıkmaz sesi
Kime söyleyip kime ağlayıp aşk derdini
Vallahi-billahi aşk derdinin devası yok...
HİKMET-119
Ey gönül işledin günah asla pişman olmadın
Sufiyim deyip laf edip yarin talibi olmadın
Yazık ömrün geçti bir an giryan olmadın
Sufi-nakş oldun veli, asla müslüman olmadın
Sufilik öyle midir daima işin gaflet ile
Tesbih tanesi elinde dillerin gıybet ile

"Çilpeç sellesi" vurursun kötü nefs izzet ile
Sufi-nakş oldun veli asla müslüman olmadın
Sufi olsan saf ol ki suç ve isyan olmasın
İbadet-takva eyleyip gönlün perişan olmasın
Can ve gönülde ağla ki mahşerde yalan olmasın
Sufı-nakş oldun veli, asla müslüman olmadın
Sufılik şartıdır geceleri kalkıp kan ağlamak
Her cefaya sabrederek belini sağlam bağlamak
Allah isteklisi olup her iyi sözü söylemek
Sufi-nakş oldun veli, asla müslüman olmadın
Ey sufi ibadet eylersin hepsi kibir ve riya
Can ve gönül dünyaya mağrur dillerinde ah-vah
Can verirken olacağın iman nurundan ayrı
Sufi-nakş oldun veli, asla müslüman olmadın
Sufı olmayıp neylesin evde yapacak işi yok
Sufılik iddiası eder halka vermeğe aşı yok
Ah-vah derler yine gözünde damla yaşı yok
Sufi-nakş oldun veli, asla müslüman olmadın
Sufı olup nefs için her dem kapıya bakasın
Adak alıp geldi mi deyip her dem kişiye bakarsın
Allah'ın lanetini boynuna her dem takarsın
Sufi-nakş oldun veli, asla müslüman olmadın
Sufıyim deyip söz edersin söz ve figanın hani
Aşk-ı surh ve gözünden akan kanlı yaşın hani
Mükemmel mürşid-i kâmil yol göstericin hani
Sufi-nakş oldun veli, asla müslüman olmadın
Ey sufi gamsız yürürsün tesbih tanesi alıp
Dünyaya mağrur olup din işini arkaya atıp
Kork şimdi kork şimdi Allah'a yalvarıp
Sufi-nakş oldun veli, asla müslüman olmadın
Sufi olup mal almak için eyledin savaş
Zâhirin sufi gibidir bâtının uygun değil
Ey habersiz, ey habersiz mahcupsun ezel gününden
Sufi-nakş oldun veli, asla müslüman olmadın
Tesbih tanesini alıp halk gözüne iyi sufisin
Kötü nefsin önünde tersa, cühûdun birisin
Kulluk eyleyin Hakk'a yoksa segi kufisin
Sufi-nakş oldun veli, asla müslüman olmadın
Ey sufi öz tavrına yalnız Allah'a kulsun
Aslına baksan eğer alem içinde birsin
Günahkar ve hatalı hem asi ve mahcupsun
Sufi-nakş oldun veli, asla müslüman olmadın
Ey sufi kıldın muhabbet davasını divane ol
Mal ve mülk evbarkdan geç ve ilgisiz ol
Kim Allah diye söylese bin dönüp pervanesi ol
Sufi-nakş oldun veli, asla müslüman olmadın
Ey sufi aşk davasını eyle her şeyden bizar ol
Uykuyu eyleyip haram geceleri kalkıp uyanık ol
Derdi yok dertsizi görsen kaç ve uzak ol
Sufi-nakş oldun veli, asla müslüman olmadın
Ey Ahmed sen sufi olsan sufilik kolay değil
Hakk Rasulü sufi olup dünya malını sevmiş değil
Dünyayı seven kişi şüphesiz bilin insan değil
Sufi-nakş oldun veli, asla müslüman olmadın...
HİKMET-120
Âşıklığın davasını güden kişi
Maşuk'undan zerre gafil olduğu yok
Aşk incisi dipsiz deniz içinde gizli
Candan geçmeyince o inciden aldığı yok
İnci alır dalgıç eğer candan geçse
Tutkun olup aşk şarabını her kim içse
Nice aylar nice günler eğer geçse
Aşkın gülü açılıp asla solduğu yok
Âşık olup bulayım desen Hakk'ın yolunu

Saklayasın sen aşk bağında sırların gülünü
Sıkıntı ile sınar imiş iyi kulunu
Gerçek aşığın ondan günlünün kaldı yok
Sıkıntının deryasında çalkalanası
İlim ve amel, söz ve işler şevk ölgüsü
Bu denize kim girerek kim çıkası
Âşık kulların maşuğundan kaldığı yok
Kul Hoca Ahmed kabul eyledi gizliliği
Kabul eyledi aşk ateşinde yanmaklığı
Canını verip satın aldı yanmaklığı
Gerçek sözümdür asla onun yalanı yok...
HİKMET-121
Âşık kişiler geceleri yatmasa iyidir
Her derd ve elem gelse feryad etmese iyidir
Başını yarıp kana boyayıp eylese sitemler
Vurdu bana diye zalime söz katmasa iyidir
Derviş olarak halk içinde tesbih çevirip
Sufi olarak aleme özünü satmasa iyidir
Geçen sufiler halk gözünden yürümeyip kaçtı
Hakk'ı dileyen halk içinde yürümese iyidir
Her yerde Allah hazır ve nazır eyletirler
Boş yere oturup Hakk'ı uzak etmese iyidir .
Sufi olarak saf ol ey Allah'ın kulu
Sufi olup o yalan demi geçmese iyidir
Allah dese eylese gizli sayısız bidatı
Öyle sufiler oruç, namaz kılmasa iyidir
Her kimi öz yolunda eyleyince tutkun
Sevgilinin divanesini ayıp etmese iyidir
Hakk'ı tanıyanlar özgeleri asla tanımazlar
Allah demeyen olsa onun ölmesi iyidir
Sufi olasın hay u heves eyleme asla
Köpek nefsi için kullara kan tutmasa iyidir
Rezzak dedin verdi sana rızık ve nasip
Şeytan sözüne kul kulak asmasa iyidir
Hakk'dan işitip söyledi bunu Miskin Ahmed
Gerçek bağlısının sinesinden gitmese iyidir...
HİKMET-122
Ey dostlar aşk dalgıçı olmayınca
Vahdaniyet deryasına girse olmaz
O deryanın gevheridir Hakk visali
Candan geçip girmeyince görse olmaz
Himmet kemerini can beline sağlam sarmayınca
Masivanın muhabbetini özden salmayınca
Gözyaşını niyaz eyleyip yakarışını söylemeden
Sırlar yolunu merdlerden bilse olmaz
"Yuhibbuhum" şarabını içmeyince
"Ve yuhibbunehu" libasını giymeyince
Riyazetin boynunu boğmayınca
Hakk cemalini muradınca görse olmaz
"Limâ Allah" makamına varmayınca
"En temûtu" sarayına girmeyince
"Fenâfillah" deryasına batmayınca
"Bekâbillah" gevherinden alsa olmaz
Şeriatın kisvesini giymeyince
Tarikatın Burak'ına binmeyince
Cezbe ve coşku alemine gitmeyince
Hakikatın meydanına girse olmaz
Mertlerin muradıdır Hakk'ın cemali
Hakkın cemali gerek olsa ol uykusuzlardan
Kul Hoca Ahmed seher vaktinde dök gözyaşı
Uykusuz olmadan Hakk cemalin görse olmaz...
HİKMET-123
Muhabbetin deryasına batmayınca
Ey dostlarım aşk mücevherini alsa olmaz

Tan atana kadar feryad edip ağlayıp inlemedikçe
Sarraf olup aşk derdini bilse olmaz
Aşk derdini bilen kişi dünyayı bulur
Erenlerin izin alıp dinmeden öper
Muhabbetin şevki ile yaşını döker
Yaşı akmadıkça riyazette solsa olmaz
Hakk'a âşık dervişleri sengi mahek
Bu alemde yerleşmez feleğin canı
Nefsi ölü gönlü diri sanki melek
Böyle olmadan sırdan nasip alsa olmaz
Candan geçip baş oynamadan halis olmaz
Diri ölmeden örnek diye doğru söylemez
Hakikatın şahı ile niyaz edemez
Halis olmadan dünya derdini koysa olmaz
İhlâs gerek ey talib âşık olsan
Candan geçip sıkıntı çekip sadık olsan
Ondan sonra dergahına layık olsan
Layık olmadan cemalini görse olmaz
Âşıklara derd ve bela afet gerek
Hakk'dan yakınarak can vermeğe rahat gerek
Melamete, ihanete takat gerek
Takat eylemeden Hakk'a âşık olsa olmaz
Aşksızları gördüm dostlar şaşkın yürür
Müminim deyip imanları viran yürür
Mahşer günü cemal görmeden sersem yürür
Pir-i kâmil nazar eylemeden görse olmaz
Âşıkları sıkıntı ister candan şikayetçi
Oruç, namaz, tesbihleri Allah
Dinmeden yanar ibadetleri Hak sen cemal
Yar istemeden kulunum deyip dursa olmaz
Tarikatın şevki, zevki yakılmak yanmak
Hakk'dan kaçan soysuzlardan kaçıp uzaklaşmak
Yüz bin türlü cefa değse boyun sunmak
Boyun sunmadan aşk pazarını kursa olmaz
Cahil kim deyip sorsa söyleyin habersizler
Hakk'dan korkmadan soysuzları sorup arar
Ayet-hadis beyan eyleyin kesin sözler
Hemdem olup cahil ile dursa olmaz
Sakın sakın kaçıp yürü olsa cahil
Hakk'ın zikrini söylese her kim odur mert
Canı cana bağlasa odur hoca
Vursa, çekiştirse o azizden kaçsa olmaz
Mübarektir o azizden pay alınız
Arayıp dergahının yolunu sürün
Yol gösterse can ve gönülü berbad verin
Berbad vermeden aşk yoluna girse olmaz
Âşıkların halk içinde sırrı gizli
Ahı serdi göğe ulaşır solgun rengi
Gözü yaşlı bağrı yanık evi viran
Böyle olmadan Hakk yolunu bilse olmaz
Kul Hoca Ahmed zahid olma âşık ol
Bu yollarda yalnız yürüme sadık ol
Leyla-Mecnun, Ferhat-Şirin, Vamık ol
Âşık olmadan Hakk cemalin görse olmaz...
HİKMET-124
Marifetin minberine binmeyince
Şeriatın işlerini bilse olmaz
Şeriatın işlerini tamam eylemeyince
Tarikatın meydanına girse olmaz
Tarikatda türlü adabı bilmeyince
Nefsi ile muharebe kılmayınca
Aşk yoluna özünü layık etmeyince
Hakikatın sırlarını bilse olmaz
Şeriatta maksat odur yola girmek

Tarikatta maksat odur nefsden geçmek
Hakikatta aziz canı feda eylemek
Candan geçmeden aşk şarabını içse olmaz
Kâmil olmadan "şeyhim"diye iddia eden
Kendi yapmadan halk içinde vaaz edip söyleyen
Sözü yalan dünya için amel işleyen
Dünyayı bırakmayınca "Hal" ilmini bilse olmaz
Erenler bu yola adım attı
Mücahede derdi ile amel eyledi
Mükaşefe batın içinde malum oldu
Böyle olmayınca dergahına yetse olmaz
Ne iştir erim diye iddia eylemek
Seccadeyi halk içinde Tur'a koymak
Kendisi bilmeden bu mânâya nefsini vurmak
Dalgıç olmadan inci-cevherini alsa olmaz
Vahdaniyet gemisinin sırrını bilmeden
Aşk-sırlar sözlerinden haber almadan
Tecrid-tefrid işlerini tamam eylemeden
O tevhidin meyvesinden alsa olmaz
Kul Hoca Ahmed tecrid-tefrid ümid eyle
Mustafa'nın sözlerine amel eyle
Tevbe diyerek geceleri görüp ağlayıp inle
Ağlayıp inlemeden cemalini görse olmaz...
HİKMET-125
Dostlarına açtım Rabb'im cevherini
Kolaylık ile o cevherden alsa olmaz
Cefa çekmeden mihnet çekmeden hizmet kılmadan
Bu Pir'in sarayına girse olmaz
Âşık kullar kaftan giyip Burak biner
Huri ve hizmetçiler sağ ve solu melekler
O Burak'a bakıp orada hayran kalır
Âşık olmadan o Burak'â binip olmaz
Rahman Melik'im rahmet eyleyip girdir yola
Rahmetinden müjde ver asi kula
Yoldan şaşıran kullarını koy yola
Kılavuzsuz bu yola girse olmaz .
Muhabbetin denizine gömülüp bat
Âşıkların sohbetine özünü kat
Muhabbetin pazarına özünü sat
Özünü satmadan Hakk rahmetin alsa olmaz
Erenlerin izini arayıp yola girsen
Geç fani dünyadan gerçek kul olsan
Kılavuzsuz bu yola girer olsan
Arayıp onu bulmadıkça girse olmaz
Muhabbetin deryasına aç gözünü
Tevbe eyleyip Hakk yoluna al özünü
Muhabbetin deryasına sal özünü
Tevbe eylemeden bu sevdayı gütse olmaz
Şeriatın meydanına özünü koymadan
Tarikatın bahçesinde dolaşmadan
Hakikatın deryasından cevher almadan
Marifet adabını bilse olmaz
Kul Hoca Ahmed Hakk yolunda dur daima
Âşıklara derman ver devamlı olarak
Âşıkların arzusudur selam yurdu
Âşık olmadan selam yurduna girse olmaz...
HİKMET-126
Aşk davasını güden âşık giryan olur
Bu dünyanın gurbetinden ölse olmaz
Şuurunu kaybedip onun bağrı yanık olur
Haya gidip perdesini dürse olmaz
Bu dünyanın eğlencesinden geçen kişi
Başıboş yürür dinmeden akar gözden yaşı
Âşık olup şaşkın yürür yaz ve kışı

Vahşi gibi elden çıkar yürüse olmaz
Gece-gündüz gözde yaşı pınar eyleyen
Feryad edip seherlerde âşık olan
Bağrını deşip dört dövünüp feryad eden
Böylesi erin dergahından gitse olmaz
Gece kalkıp yürümeden, durmadan ağlayanlar
Aşk ateşine yürek-bağrını dağlayanlar
Rüsva olup sırdan manâ anlayanlar
Halk içinde rüsva olup yürüse olmaz
Allah zikrini deyip yürüyerek ağlayan
Gözden yaşını akıtarak devam eden
Sersem olup tanla beraber yürüyen
Öyle erden ayrı olup yürüse olmaz
Âşıklar her zaman devamlı, Allah'ı arar
Zahiri bırakıp batında arşı gözler
Taliplere ayet-hadis sözlerini söyler
Sır sözünü cahillere söylese olmaz
Nereye gitse aşk pazarını orada kurdu
Leyla-Mecnun bu dünyanın devrini sürdü
Şeyh Mansur "Ene'l-Hakk" deyip kavga eyledi
Vefa eyleyen erenlerden yansa olmaz
Sırdan anlam duymayanlar yabancıdır
O âşıklar mekanı viranedir
Nereye gitse evdeşi sevgilidir
Geceleri kalkmayıp aşığım deyip yürüse olmaz
Dalgıç olmadan mücevher için denize dalınmaz
Candan geçmeden, dalmadıkça asla alınmaz
Bir damlaya kanaat etmeden o inci olmaz
Kanaat etmeden şevk şarabını içse olmaz
Kul Hoca Ahmed kabir içinde makam tutmayınca
"Fenâfillah" makamından aşıp geçmeyince
Pir-i kâmil in damlasından yudum yutmadan
"Li me Allah"makamına erse olmaz...

HİKMET-127
Allah yâdını söyler kullar mâna ile;
Mânasıza aslâ kulak salmaz olur.
Allah diyen âşık kullar daima-devamlı
Hakk yâdından zerre gâfil olmaz olur.
Hakk yâdından zerre gâfil olmayanlar,
Yatsa, kalksa, Hakk zikrini bırakmayanlar,
Vallah, billah dünya haram, almayanlar,
Kabir içinde o kul asla ölmez olur.
Mârifetin bostanında canını veren,
Muhabbetin meydanında baş oynayan,
Hakikatin denizinden cevher alan
Dalgıç gibi o denizden çıkmaz olur.
Erenleri o denize daldı, battı;
Gece gündüz dinmeden bir an, zikrini söyledi
Ölmeden önce can acısının, zehrini tattı;
Ahiret hazırlıklarını koymaz olur.
Gâfil olmaz Hakk yâdından geceleri tamam;
Helâl lokma talep eyler, yemez haram;
Derviş gerek işbu sıfat ile daima
Kul olarak kulluğundan caymaz olur.
Kul olarak kulluk eyler Rabb'ine
Tenini, canını esirgemez o Mevlâ'sına;
Sabreder olup umut tutar vaadine
Cefasından gerçek âşıklar dönmez olur.
Cefa çekmeden âşık olmaz, dinle gâfil
Cefa çekip sabreder ol, olma cahil;
Râzı olup kulluk eyleyen olur akıllı
Cahil insan birbirinden ayrılmaz olur.
Kulum diye Hakk emrini kılmayanlar

Kudretini görüp ibret almayanlar,
İman-İslam kurallarını bilmeyenler
Ulu günde kızıl yüzlü olmaz olur.
Hak yolunun şevki çoktur bilenlere;
Korku ile ulaş o ölenlere;
Kolay görünür yolu daima yürüyenlere;
Böyle kullar kabir azabını bilmez olur.
Kul Hoca Ahmed, Allah de, yaşın aka
Giden ârif himmet eyleyip elini tuta
Rahmeti gelse, Rahim Mevlâ'm rahmet eyleye
Allah kulunu aslâ kayıpta koymaz olur...
HİKMET-128
Ey dostlar bu yolların ukbası çok
Geçse olmaz Pir hizmetini kılmadıkça
Yüz bin bela, sıkıntı, afet tehlikesi çok
Duysa olmaz Pir hizmetini kılmadıkça
Şeriatsız tarikata geçmek olmaz
Hakikatsız marifete yetmek olmaz
Pirsiz asla şevk şarabını tatmak olmaz
Tadsa olmaz Pir hizmetini kılmadıkça
Cahillere mana sırrını deyip olmaz
İnci, mücevheri ucuza satmak olmaz
Edhem gibi dünya kaygısını yetmek olmaz
Yetse olmaz Pir hizmetini kılmayınca
Sırsız yüzbin ibadet eyledim yoldan şaştım
Yol göstericisiz yola girip şaşırıp kaldım
Pir-i kâmil nazar eyledi nefsden sezdim
Sezse olmaz Pir hizmetini kılmadıkça
Vah neyazık duymadan kaldım ömrüm geçti
Nefs-heva ortaya alıp beni yuttu
Allah'a şükürler Pir-i kâmil elimden tuttu
Tutsa olmaz Pir hizmetini kılmadıkça
Vallahi, Tallahi, hayır Billahi sırsız olmaz
Sırsız yüzbin ibadet eylesen makbul olmaz
Ne kadar desem habersizler bunu bilmez
Bilse olmaz Pir hizmetini kılmadıkça
Candan geçmeyip, baş oynamadan yola iletmez
İnancın tam olmasa elinden tutmaz
Taliblerden gitse heves, kudret olmaz
Geçse olmaz Pir hizmetini kılmadıkça
Ey talip ölmeden önce öledur
İyilerin ayağının tozu oladur
Toprak olup feyz-fetih aladur
Alsa olmaz Pir hizmetini kılmadıkça
Hakikatın yollarında yüzbin tehlike
Belini bağlayıp yola giren sonunda ulaşır
Sır eşiğine başvuranlar murat bulur
Bulsa olmaz Pir hizmetini kılmadıkça
Muradına yeteyim desen olasın uykusuz
Çoluk-çocuk, ev-barkından olasın şikayetçi
Sonunda bir gün gösterecektir sana cemal
Görse olmaz Pir hizmetini kılmadıkça
Allah de ki canın yanıp ateşler çıksın
"Hû" dediğinde kemiklerin hepsi kırılsın
Bağrın deşip dalağın şişip eriyip aksın
Aksa olmaz Pir hizmetini kılmadıkça
Bu yola adım atan candan geçti
Kalb zikrini diye diye göğsünü deşti
Ondan sonra Sevgili bakıp kapı açtı
Açsa olmaz Pir hizmetini kılmadıkça
Yüzbin dua deyip ağlayım sana Allah
Hırs ve heva, ben-benlikten eyle uzak
Lutfeylesen ben-benliği eyleyim tamam
Eylemek olmaz Pir hizmetini kılmadıkça

Rahman Melik'im rahmetine layık eyle
Berki gibi himmet verip âşık eyle
Ta ölene kadar sıdkım ile sadık eyle
Olsa olmaz Pir hizmetini kılmadıkça
Kul Hoca Ahmed Allah demeyip ne iş eyleyim
Amelim yok inleyip ağlamayı, ne iş eyleyim
Hak'tan korkup kan ağlamayıp ne iş eyleyim
Eylese olmaz Pir hizmetini kılmadıkça...
HİKMET-129
Nafile oruç tutar halklara şeyhlik satar
İlmi yok amadan beter ahir zaman şeyhleri
Beline kuşak bağlar özünü adam sanır
Arasat'da bırakılır ahir zaman şeyhleri
Başına sarık vurur ilmi yok neye yarar
Oku yok yayını çeker ahir zaman şeyhleri
Alayından al eyler muameleni mal eyler
Sahibsiz ömrünü yel eyler ahir zaman şeyhleri
Şeyhlik uludur Hazret'e ulaştıran iştir
Aş vermez bağrı taştır ahir zaman şeyhleri
Miskin Ahmed neredesin Hakk yolunda ne edesin
İlmin yok ne haldesin ahirzaman şeyhleri...
HİKMET-130
Muhabbetin sokağını gezen arif
İyi bilir sadıkların belirtisini
İradeden ellerine harbe alıp
Defin eyler zararlının selametini
Öyle âşık ayağına başını koysa
Birşey bırakmadan nefs-hevanın gözünü oysa
Şevk şarabın içip ta ki ruhu kansa
Hiç dilinden bırakmaz tevbe pişmanlığını
Yolunu bulup bâtın gözü açılanlar
Hâr uhas gibi ayak altına serilenler
Gül yaprağı gibi solup kuruyup saçılanlar
Eremez o kulun melametine
Sufi gerek bâtınını eylese safi
İbadet eylese Bişr-i Hâfi misali
Ondan sonra vadesine olur vefalı
Şüphesiz görür herkes keşif ve kerametini
"Ricalün fa tülhihim" deyip söyledi Allah
O yiğit masivadan olur ayrı
Zikrini deyip her nefesde olsa hazır
Bulur her zaman gavslar gavsı celaletini
Kabir içre mürid eğer makam tutsa
Dervişlikte kırkdört makam ondan geçse
Şeyhim deyip ortaya çıkıp ateşi yutsa
Meşakkatsiz bulmaz iman hoşluğunu
Devr ayağı yetip geldi ey habersiz
İçirir koymaz nice eğer çekinsen
Vah yazık imanında çoktur tehlike
Kurtulamazsın vermedikçe onun emanetini
Kul Hoca Ahmed zâhir âmâsı yolu şaşırdı
Taliplerin sohbetinden uzak kaçtı
İhtiyarlayıp çöküp Hakk yoluna aklı şaştı
Seherle varsa görmez körün feragatini...
HİKMET-131
Eşsiz bu tarikatın sonu nerede
Dostlarım aramızda dolaşmaz o
Eğer gezseydi olmazdı âşıklarda
Nice yol kirler yerini kirlenmez o
O erin gülü o şeriattır
Meyvesi tatlı tarikat lokmasıdır
Kim kulunun kulu olsa hakikattır
Kaf dağını toptanyutsa turlanmaz o
Belirtisini söyleyerek gitti âşıkları

İsteyip oldu onun sadıkları
Olduk diye söylemediler layıkları
Gördüğünü gördüğü yerde söylenmez o
Söz dışta olsa içte lezzet olmaz
İçi kuru olsa orada lezzet olmaz
Niceleri arzu eyleyip nasip almaz
İddia ile anlamını arayıp bulunmaz o
Bütün organ derdinden dil geçmedikçe
"Mûtû kable'en temûtu" olmadıkça
Zahirinde baş gözünü yummadıkça
Batında kalb gözüyle görünmez o
Sabırsızın ulaşması değildir kolay
Nasıl acı meyve yutmayınca hamlarından
Olmadıkça bu yol üzere dertli, şaşkın
Kuru odun yanmadıkça alevlenmez o
Kul Hoca Ahmed sıkılarak yansın şimdi
İç ve dışın ham kalmasın pişsin şimdi
Dostlar bana sözünü söylesin şimdi
Yoksa marifetini ele vermez o...
HİKMET-132
Dem bu demdir başka demi dem deme
Dünyadan gamsız geçersin gam deme
Yanmasa can ve gönlün hem bedenin
Göz yaşının akması ile sen nem deme
Kahkahayla gülse ağlasa âşık idi
Rahat yüzünü görüp gamsız deme
Aslın-neslin erlik suyu damlası
Hası görsen sen özünden eksik deme
Adem oğlunda zerre kadar mana olmasa
Sen onu adam görüp adam deme
Duymasa mana sırrından adam değildir
Sen onun suretini görüp mahrem deme
Eğer yürekte olmasa yüz derd yarası
Sakın, kaç onu hemdem deme
Değse bilen âbdâr hançeri
Can verir canan merhem deme
Dostlar divane değildir her kişi
"Azze ve celle"den geçmese adem deme
Derya üzerinde yürümüş hası
"Hayy-Hu" demek ile derviş deme
Ey Ahmed ganimet bil her nefesi
Yarsız geçen bu demi dem deme...
HİKMET-133
Muhabbetsiz kişilerden her kim kaçsa,
Ariflerin sohbetinde dolaşır
Yanıp yakılıp aşk yolunda yaşını saçsa
Sübhan Melik'im Arş üstünde konuk eyler.
Kulum diyerek yananları sevip Allah,
Hakk gösterecek cemalini Vallah-Billah.
Nerede gitse, tesbihleri "Şey'en Li'llah"
Her ne bulsa, Hakk yolunda ihsan eyler.
Zâkir olup zikrini dese, gelecek nida;
Lânetli şeytan yetmiş fersah olsun ayrı
Derdi olsa, Hakk derdine verecek deva;
Öyle kulu kendisi arayıp canan eyler.
Geceleri seherlerde Hakk uyandırıp kan ağlatır
Uykusuz eyleyip kendi aşkına bel bağlatır
Devası yok derdi verip ağlatıp inletir;
Burada ağlayıp orada gitse, sultan eyler.
Hakk'a âşık olan kullar daima uykusuz
Cennet değil arzuları, verir cemal
Çoluk-çocuk, ev-barktan olur şikayetçi;
İsmâil gibi aziz canını kurban eyler.
Şeyhim diye baş kaldıran Hakk'a rakip;

Benlik eyleyip Sübhan'ına olmaz sevgili
Uykusuz olup derdsizlere olan tabip;
Bu dünyayı müminlere zindan eyler.
Ey mü'minler, ibadet eyleyip dayanmayın;
Emanettir, aziz cana inanmayın;
Haram-mekruh yığmış mala inanmayın
Mallarını "karış" adlı yılan eyler.
Bu dünyaya bina koyan Karun hani,
Dâva eyleyen Fir'avn ile Hâmân hani,
Vâmık-Azra, Ferhad-Şirin, Mecnun hani;
Kahreylese, bir lahzada yerlebir eyler.
Hiç bildin mi insanoğlunun ölmeyip kaldığını,
Bu dünyanın vefasını bildiğini,
Dünya isteklisinin Hakk kokusunu aldığını
Allah desen, göz yaşını yağmur eyler.
Aşk derdine deva soran hazır tilbe
Zâhirde yok batın içinde eyler cilve
Mazı sarın hepsinin içinde eyler galip
Aşk derdine deva eylese Rahman eyler
Kimi görsen, bu yollarda sahte âşık;
Zâhir sufi, batın içinde değil sâdık;
Onun için sevdiğine olmaz lâyık
Yalancıyı mahşer günü şaşkın eyler.
Ten söylemez, can söylemez, iman söyler
Candan geçen gerçek âşıklar Hakk'ı gözler;
Ariflere hizmet eyleyip yolunu düzler
O âşıkı ahaliye sultan eyler.
Âşık olsan, gece gündüz aşk iste
İbadet eyle, gece kalkıp hiç yatma
Akıllı olsan, cahillere sır söyleme
Gerçek dervişler ibadetlerini gizli eyler.
Derviş olsan, ibadet eyle, eyleme riya;
Her köşede ibadet eyle Tanrı'm tanık
Sahte derviş nereye gitse, zevk ve dâva;
Adil padişah ibadetlerini isyan eyler.
Vay, o türlü dervişlerden kurtuluş ver
O cahile ülfet eylemeyip, canımı al
Ey sevgili, yolda kaldım, yola koy
Tevbe edenin Rabbim yerini bostan eyler.
Dervişim deyip ibadet eyler halk içinde;
Riya eyleyip dolaşıp yürür orada burada;
Allah için ibadet eyleyen derviş nerede?
Gerçek dervişler dağ ve ovayı mekân eyler.
Âşık olsan, aşk yolunda yok ol
Cemal arayıp hasretinde tamam ol
Merhem olup gerçek dertliye deva ol
Güzel huyluyu can alırken kolay eyler.
Âşıkları Hakk'a bakıp nâra atar
Muhabbetin denizine dalıp batar;
Cevher alıp sevdiğine derdini söyler
Damla yaşı yere damlasa, umman eyler.
Âşıklara verdi aşkını yandırmağa
Züleyha gibi vücudunu iki büklüm eylemeğe
Riyâzette yüzünün rengini soldurmağa
Gerçek âşıkın yüzünün rengini saman eyler.
Âşıkları Hakk kahrından korkup titrer;
Yer ve gökte melekler ağlayıp durur;
Bâzen kızıl, bâzen sarı olup durup
Feryad eyleyip yer ve göğü lerzan eyler.
Âşıkların gerçek sevgilisi seherde bekler
Nida eyleyince "ya kulum" deyip batın gözler
Aşk şiddeti coşsa derd-i zârlar
Nerdesin deyip yürek-bağrını biryan eyler
Nerdesin?" deyip, nerdesin?" deyip âşık söyler;

Âşıklarda had ne ola, mâşuk söyler;
Ağzı demez, dili demez, gönlü söyler;
Üçyüz altmış damarları lerzan eyler
Âşıkların kıyamet günü halini soracak
Gerçek âşıkın göğsünü yarıp dâğını görecek
Temiz ağzından köpüğü akıp yürüyüp görecek
Kime verse temiz aşkını, hayran eyler
Âşıkların istekleri şarap kadehi
Sevgilisine ermek için bağrı kebap;
Ruhlarının gıdasıdır çeng ve rebap;
Ahı çıksa, yedi iklimi viran eyler.
Kudret ile her ne eylese, Kadir özü;
Kudretinden mâlumdur kış ve yazı;
Ey insafsız, Allah ile eyleme iddia
Kahhar Melik'im canlıları cansız eyler.
Ağlamayı her insana veren hani;
Ağlamaklık kolay değil, bağrı hani
Göz yaşını riya eyleme, Hakk'ı tanı
Hakk Teâlâ sevdiklerini giryan eyler.
Kul Hoca Ahmed, kulum deyip vurma lâf;
Riya ile eylediğin ibadetin hepsi boş;
Şeriatte, tarikatte kazancın şüpheli;
Ahirette yalancıları üryan eyler...
HİKMET-134
Muhabbetin bahçesinde binlerle destan
Bülbülleri şakıyıp orada figan eyler
Marifetin meydanında dolaşan eyleyen
Gece gündüz gözyaşını deniz eyler
O bülbülün feryadını işitenler
Kibirin dağını kesip benzetenler
Bu dünyanın lezzetini unutanlar
Feryad edip ağlayıp gözünü giryan eyler
Âşık kullar bu dünyayı göze iliştirmez
Dünya aşkını zahid kullar dile almaz
Gece gündüz mest ve hayran kendine gelmez
Cemal dileyip göğsünü deşip ağlar eyler
Vah ne yazık geçti ömrüm doymadan kaldım
Rehbersiz yola girip yorulup kaldım
Hikmet kemerin bele sağlam bağladım
Kendini seven âşıkları darmadağın eyler
Ey âşık gece gündüz dinmeden ağla
Yanıp pişip yürek bağrını ezip dağla
Ecel yetse merdcesine belini bağla
Böyle âşık varsa orada konuk eyler
Şeyh Mansur öz başını darağacında gördü
Nur gönderdi Hakk cemalini orada gördü
Şuursuz olup kendini bilmeden feryad eyledi
Vaşuka diye kendini bilmeden dolaşır
Seyh Şibli âşık olup bilmeden geçti
Şeyh Bayezid yetmiş yol kendini sattı
Bu dünyanın izzetlerini kaldırıp attı
Geçen içe pişmanlık diye feryad eyler
Eyle erlerin sohbetini bulan kişi
Elest ve hayran olup yürür yaz ve kışı
Seherlerde dört döğünmek onun işi
Zahir neşeli bâtınlarını gizli eyler
Böyle olmadan Hakk vuslatına ermek olmaz
Rüsva olmadan sırdan mânâ almak olmaz
Hû zikrini deyip daima dilden bırakmaz
Hayali ile dillerini lerzan eyler
Kul Hoca Ahmed bu hikmeti kime söyledin
Arifim diye ahaliye okuyup yaydın
Tesir eylemez alimlere söylediğin öğüdün
Arif odur beden mülkünü viran eyler...

HİKMET-135
Tecellinin makamıdır garib makam;
O makamda âşık kullar dolaşır
Hangi gönüle tecellisinin nurunu gönderse
Şuursuz olup kendini bilmeden feryad eyler
O makamın yollarının rehzeni var
Kılavuzsuz yola girse, yoldan şaşar
Vesvese eyleyip lânetli şeytan dinini bozar
Kendi yoluna koyup onu şaşkın eyler
O makamı bildiren rehber gerek;
Tarikatın ön safında safder gerek;
İşbu yolu zabteyleyen server gerek;
Öyle mürşid cennet mülkünü hazır eyler.
O makama eren âşık şarap içer;
Ev-barkını yağmaya verip candan geçer;
Şevk kanadını Hazret'e doğru tutup uçar;
Arş ve Kürsü, Levh ve Kalem tayran eyler.
Cemal dileyip terk eylesen mâsivayı;
Ölmeden önce vücudunu eyle fâni;
"Ve enhârun min aselin musaffa" yı;
Cennetini hâs kuluna ihsan eyler.
Ol makamın tevhid adlı ağacı var;
Gölgesinde âşık kullar Burak'a biner;
Her bir dalı bin yıl kadarlık yolu tutar;
Herhangisi kendi kendine ünvan eyler.
O ağacın meyvesinden tadan kullar,
Dünyasını âhirete satan kullar,
Kabir içinde huzur içinde yatan kullar
Seherlerde göz yaşını umman eyler.
Himmet kuşağını Kul Hoa Ahmed bele bağla;
Muhabbetin ateşi ile yürek dağla;
Yakanı tutup tan atana kadar dinmeden ağla;
Meğer sana rahmet ederek canan eyler...
HİKMET-136
Bu sırrı bilmeyen cahil kişi
Dervişlerin değerini ne zaman bilir?
Dil ucuyla ümmetim diye iddia eder
Mustafa'nın değerini ne zaman bilir?
Tarikatın lezzetinden tadan kişi
Dünyasını din yolunda satan kişi
Gece-gündüz gözde yaşı akan kişi
Bu dünyanın değerini ne zaman bilir?
Gece-gündüz ibadet eylese o âşık
Bu dünyada günahından olur uzak
Dervişleri gıybet eden o münafık
Marifetin değerini ne zaman bilir?
Dünya malını yığıb yolu yitirenler
Kısa ömrünü küfr içinde geçirenler
Kılavuzsuz kırlarda yürüyenler
Muhabbetin değerini ne zaman bilir?
Çok kişiler iddia eder nefsini gözetip
Yeyip-içip hayvan gibi geceleri yatıp
Oruç tutmaz, zekat vermez hem utanıp
Hakk Teala'nın değerini ne zaman bilir?
"Külli muttaki alimen" diye söyledi Rasul
Ey Kul Ahmed bu hadisi eyle kabul
Suyri halkı kabul eylemeyip oldu melûl
Cahil halkı pir değerini ne zaman bilir?..
HİKMET-137
Sübhan Rabb'im kuluna lutf eylese,
İçi aydınlanıp, dışı yanıp biryan olur.
Pir eteğini tutarak âşık yola girse,
Hakk'ı izleyip iki gözü giryan olur.
Candan geçmeden aşk sırrını bilse olmaz;

Maldan geçmeden ben-benliği koysa olmaz;
Utangaç olmadan yalnız kendini sevse olmaz;
Öyle âşık halk gözünden gizli olur.
Canını incitip zakkum çiğneyip âşık ol
Yaşını döküp gözünü sulayıp sadık ol
Ondan sonra dergahına layık ol
Canını versen rahmet eylese canan olur
Saçı-başı dağınık divane mi Hakk'ı bulan;
Hakk kılıcını ele alıp nefsi kovalayan,
Nereye varsa, gözü yumup sırrı bulan;
Öyle sırrı bulan kişi yiğit olur.
Aşk yolunda gece gündüz ağlayanlar,
Candan geçip belini sıkı bağlayanlar,
Hizmet eyleyip Hakk sırrınr anlayanlar
Gece uykusunu haram eyleyip ağlar olur.
Vah ne yazık, aşk yolunda canını vermeden,
Dalgıç olup deniz içinden cevher dermeden,
Hak'tan başka gafletleri uzaklaştırmadan
Sabaha varsa, pişmanlıklar pek çok olur.
Âşık olsan, Bâyezid gibi kendini sat
Vallah-billah dünya haram, kaldırıp at
Kanlar döküp gözlerinden geceleri don
Bir anda şeytan mülkü viran olur.
Tan atana kadar zikrini söyle, canın ile
Dağ ve ovayı bostan eyle, kanın ile
Taştan katı taşa yat, yanın ile
Yoldan çıkan yüz bin gafil yiğit olur.
Taştan katı taşı süzen habersizler,
Ahiret işini geri bırakıp dünyayı arar
Ayet, hadis beyan eylesem, sert konuşur
Dışı insan, içleri şeytan olur.
Zikrini söyle, kanlar aksın gözlerinden
Hikmet söyle, inciler damlasın sözlerinden
Güller bitsin, her bir bastığın izlerinden
Güle baksan, gül açılıp bostan olur.
Seherlerde erken kalkıp kanlar yut
Pir-i kâmil eteğini sağlam tut
Hakk'a âşık olmuş olsan, candan geç
Candan geçen gerçek âşıklar üryan olur.
Bu dünyada fakirliği âdet eyleyen
Hakirlik çekip meşakkati rahat bilen,
Kul Hoca Ahmed, iyilere hizmet eyleyen,
Kıyamet günü öyle kişi sultan olur...
HİKMET-138
Arif âşık can yurdunda elem çekse,
On sekiz bin bütün evren gül bahçesi olur.
Gönül kuşu şevk kanadını çırpıp uçsa,
Bütün varlık yâdını söyler bülbül olur.
Muhabbetin meydanına kendisini koysa
Mârifetin meydanına kendini vursa
Sır şarabını içip âşık ruhu kansa,
Meveddettin gülzarında hoş gül olur.
Erenleri Hak yâdından gâfil olmaz;
"Ricâlun lâ tulhihim" der Hâlıku'n-nâs
Eren yolunu tutan aslâ yolda kalmaz;
O hazrette sır esrarı makbul olur.
"Elest" şarabını kime verse o sâki,
Devamlı içip saklar ölümsüz baki;
Tenini canını yakarak şevk ihrakı;
İçten yanar yıkılarak hem kül olur.
Dışını adı ile bezeyenler,
İçlerini ateşi ile düzenleyenler,
Şevk ateşini gönülün içine yerleştirenler
Masîvâ ile ne zaman meşgul olur?

Tarikattir bu yol, adını bilse derviş,
Mârifetin mallarından alsa derviş,
Başka yollar kötülük yeli; sansa derviş,
Hakikatin meydanında er o olur.
Dayanarak Kul Hoca Ahmed, yola gir
Kulu görsen, kulu olup mânâ sor
Yâ İlâhım, nasip kılsa, mânâ al
Mâna sorup mâna alan gerçek kul olur...
HİKMET-139
Seher vakti kalkıp ağlayıp, feryad eyle;
Feryadından yer ve gökler neva eylesin
Hakk'a sığınıp göz yaşını çağlayan eyle;
Ondan sonra Hakk derdine deva eylesin.
Gerçek dertliyi Allah sevip kulum dedi
Üç yüz altmış bakıp onun gamını yedi
Melekler yaşını alıp armağan eyledi
Kan ağla yaşını alıp tanık eylesin.
Yüz bin günah işlendi, bilemedin;
Tevbe eyleyip dergâhına gelemedin;
Hizmet eyleyip iyi dua alamadın;
Günahlardan seni ne diye suva eylesin?
Bu âlemde rezil olup kan yutmasan,
Şeriatte, tarikatte pir tutmasan,
Hakikatte candan, tenden tam geçmesen,
Gafletlerden seni ne diye ayrı eylesin?
Erenlerin yaptıklarını yapamasan,
Pirsiz yürüyüp vird ve evrad bilemesen.
Yardım dileyip dua alamasan,
Seçkin ulular sana ne diye dua eylesin?
Tezvir ağı koyup halkı yoldan çıkardın
Şeyhlik kılıp riya ile pazar kurdun;
Gönül eğlendirip şeytan ile devran sürdün
Cemaline sen ne diye lâyık eylesin?
Lütuf ve keremi Hakk yarattı sizler için
Can ve gönülde hizmet eyleyip sizler alçak
Allah için bahsederim bulasın sahun
Temiz olmayanlara ne diye lütfunu hediye eylesin?
Gece yatmayıp gaflet uykusunu haram eylese
Kalb zincirini, sır zikrini tamam eylese
Bin bir adını tesbih edip söz eylese
Kul ne diye dergâhına hata eylesin?
Emr-i mâruf, nehy-i münker bilip eylese,
Yatsa, kalksa bir Allah'ı hazır bilse
Ölene kadar Rabbine hizmet eylese
Kuvvet verir, onu ne diye iki büklüm eylesin?
Namazsıza, ibadetsize vermez kuvvet;
Ameli zayıf, kendisi ayıplıya vermez himmet;
Rızkı noksan, kendisi soysuz olan görmeye devlet;
O fasıkın gönlünü ne diye safâ eylesin?
Yazık, insan kendi kadrini kendi bilmez;
Benlik kılıp iyileri göze iliştirmez
Hû sohbetini kuran yere kaçıp gelmez;
O vefasız ahde ne diye vefa eylesin?
İnsan odur, fakir olup yerde yatsa,
Toprak gibi âlem onu basıp geçse,
Yusuf gibi kardeşi köle diye satsa;
Kulun kulu, o gün ne diye heva eylesin?
Şevki, zevki muhabbetten ayân eyle
Âşıklara aşk ateşinden beyan eyle
Hor görülme-ağlama, meşakkatı nişan eyle
Gerçek âşıklar ateşten ne diye çekinsin?
Allah diyerek ateşe girdi Halilullah
O ateşi bostan kıldı, görün, Allah
Boyun büküp ağlayıp dedi: "Şey'en li'llâh"

Fakir, miskin orada ne diye heva eylesin?
Hakkâ âşık sâdıkları yürür yalnız
Sabaha varsa, Hak önünde görür izzet
Cennete girip cemal görür, ikram ve rahat
Gizli yürür, halka ne diye riya eylesin?
Kul Hoca Ahmed, halet derdi peyda eyle
Can ve gönlü Hakk yolunda tutkun eyle
Derdini çekip mahşer günü kavga eyle
Dert olmasa, Mevlâ'm kime şifa eylesin?..
HİKMET-140
Aşk dâvasını bana kılma, sahte âşık;
Âşık olsan, bağrın içinde göz kanı yok.
Muhabbetin şevki ile can vermese,
Boşa geçer ömrü onun, yalanı yok.
Aşk bağını sıkıntı çekip yeşertmesen,
Hor görülse kötü nefsini öldürmesen,
"Allah" diyerek içe nuru doldurmasan,
Vallah, billah sende aşkın eseri yok.
Hakk zikrini can içinden çıkarmasan,
Üçyüzaltmış damarlarını kımıldatmasan
Dörtyüzkırkdört kemiklerini kul eylemesen,
Yalancıdır Hakk'a âşık olduğu yok.
Nefsten geçip kanaatı huy edinen,
Her kim tepse, râzı olup boyun sunan,
İyilere hizmet eyleyip dua alan;
Öyle âşıkın mahşer günü üzüntüsü yok.
Rahatı bırakıp can sıkıntısını hoşlayanlar,
Seherlerde canını incitip çalışanlar
Hay u heves , ben-benliki terkedenler,
Gerçek âşıktır, aslâ onun yalanı yok.
Aşk derdini dertsizlere söyleyip olmaz;
Bu yolların engeli çok, geçip olmaz;
Aşk cevherini her nâmerde satıp olmaz;
Habersizlerin aşk kadrini bildiği yok
Aşka düştün, ateşe düştün, yanıp öldün;
Pervane gibi candan geçip kor ateş oldun;
Derde doldun, gama soldun, tilbe oldun;
Aşk derdiri sorsan, aslâ dermanı yok.
Başın gider bu yollarda, hazır ol
Âşık yolunda ölmeden önce muhakkak öl
Pir eteğini sıkı tutup hizmet eyle
Hizmet eyleyenin aslâ yolda kaldığı yok.
Âşık değil, sevdiğine can vermese,
Köylü değil, saban koşturup ekmek vermese,
Burada ağlayıp âhirette can vermese,
Yolda kalanın Allah kokusunu aldığı yok.
Ey habersiz, aşk ehlinden beyan sorma
Dert iste, aşk derdine derman sorma
Âşık olsan, zâhidlerden nişan sorma
Bu yollarda âşık ölse, tavanı yok.
Zâhid olma, âbid olma, âşık ol
Mihnet çekip aşk yolunda sâdık ol
Nefsi tepip dergâhına lâyık ol
Aşksızların hem canı yok, imanı yok.
Aşk sevdası kime düşse, rezil eyler
Nur gönderip Hakk kendine tutkun eyler
Mecnun gibi aklını alıp Leylâ eyler
Allah tanık bu sözlerin yalanı yok.
Kul Hoca Ahmed, candan geçip yola gir
Ondan sonra erenlerin yolunu sor
Allah diyerek, Hakk yolunda canını ver
Bu yollarda can vermesen, imkânı yok...
HİKMET-141
Tevbe eyleyip Hakk'a yanan âşıklara

Cennet içinde dört pınarda şerbeti var.
Tevbe kılmayıp Hakk'a yanmayan gâfillere
Dar kabirde sert azab hasreti var.
Cennet mülkünü uman kullar tevbe eylesin
Tevbe eyleyip Hazret'ine yakın olsun;
Hûri kusûr, gılman, vildan hizmetçi olsun
Rengarenk giyer şeref kaftanı var.
Tevbe eyleyen âşıklara nuru erer
Gece gündüz oruçlu olsa, gönlü ışır
Ne zaman ölüp kabre girse, kabri genişler;
Kadir Rabb'im, Rahim, Rahman rahmeti var.
Tevbesizler bu dünyadan geçmez sanır
Ölüp gitse, kabir azabını görmez sanır
Kıyamete gün Arasat'ın tanı atmaz sanır
Heyhat-heyhat, feryad-figan günleri var.
Namaz, oruç, tevbe üzere varanlara,
Hakk yoluna girip adım atanlara
Bu tevbe, ile oraya varanlara,
Bağışlanmış kullar ile sohbeti var.
Namaz ile oruçları ateşini alır
Alem halkı sevinip onu Hakk'dan diler
Kıyamet günü görüp onu onlar dinler
Ne kul imiş bu saadet, nusreti var.
O pınarlar kimedir, bil onu
Tevbe kılan âşıklara içirir onu;
Tevbesizler o pınardan içmez suyu;
Ona içirir zehir-zakkum şerbeti var.
Kıyametin bir günü elli bin yıl kadar olur
Bu dünyanın sayısı ile bil nice olur
Kıyamet günü yetmişbin yıl ateşte kalır
Tevbe eyleyen kullar yanmaz mühleti var
Her kim Hakk'ın kulu olsa, Hakk'a yansın
Hakk'a yanmaz kendisi diyen ötye gitsin
Kul Hoca Ahmed nasıl burada makam bulsun;
Gece gündüz korka durur, korkusu var...
HİKMET-142
Hikmet ile o yokluktan var eyledi;
On sekiz bin cümle âlem hayrandır.
"Kalû belâ" diyen kullar pay aldı;
Sükut eden kulların dini virandır.
Hakk Teâlâ iman armağan eyledi bize;
O Mustafa Hakk Rasûlu idi bize;
Salât-selâm söylesen, kuvvet verir dinimize;
Yok ise, benim yaptıklarım yalandır.
Önce "elestü birabbikum?" dedi Hüda
"Kalû belâ" diyerek ruhlar eyledi seda;
Ağlayıp geldik eşiğine bütün kullar
Lutfeylesen, yüz bin âsi sevinçlidir.
Tevbe eylesem, bağışlar mı Kadir İlâh;
Yok ise ne yaparım orada, ben yüzü siyah;
Sabaha varsam, el ve ayak bütün tanık;
Hakk önünde bütün işler kolaydır.
Ağlamayım mı, geçti ömrüm, ey sultanım;
Kabsab geldi karanlık, çık ayım
Senden başka yok kurtarıcım, sığınağım;
Gece gündüz dilediğim imandır.
Ümmet için Rasûl daima kaygı çekti
Dileyip ümmet günahını Hak'tan aldı;
Gece gündüz namazda durdu, Tanrı'm bildi;
Dilde ümmetim der, gönülde yalandır.
Ümmet olsan, Mustafa'ya bağlı ol
Dediklerini can ve gönülde sen de eyle
Gece namazda, gündüzleri oruçlu ol
Gerçek ümmetin rengi tıpkı samandır.

Sünnetlerini sıkı tutup ümmet ol
Gece gündüz salat-selâm söyleyip yakın ol
Nefsi tepip mihnet yetse, rahat ol
Öyle âşık iki gözü giryandır.
Kul Hoca Ahmed, nefsten daima ayrı ol
Kavrulup pişip derdi ile tamam ol
Gece gündüz dinmeden ağlayıp kul ol
Derdini çeksen, Tanrı senden râzıdır...
HİKMET-143
Cennet cehennem çekişir, çekişmekte beyan var;
Cehennem der: "Ben üstün, bende Firavn, Hâmân var"
Cennet der: "Ne dersin, sözü bilmez söylersin;
Sende Firavn olsa, bende Yûsuf Kenân var."
Cehennem der: "Ben üstün, cimri kullar bende var
Cimrilerin boynunda ateşli zincir-kelepçe var."
Cennet der: "Ben üstün, peygamberler bende var;
Peygamberler önünde Kevser, hûri-gılman var."
Cehennem der: " Ben üstün, tersa, cuhûd bende var
Cühud tersa önünde türlü azap-inleme var."
Cennet der: "Ben üstün, mü'min kullar bende var;
Müminlerin önünde türlü nimet-elvan var."
Cehennem der: " Ben üstün, zâlim kullar bende var
Zâlimlere vermeğe zehir, zakkum çokça var."
Cennet der: "Ben üstün, âlim kullar bende var
Alimlerin gönlünde âyet, hadis, Kur'an var."
Cehennem der "Ben üstün, münafıklar bende var
Münafıklar boynunda ateşten tasma-kelepçe var. "
Cennet der: "Ben üstün, zâkir kullar bende var
Zâkirlerin gönlünde Sübhan'ın zikri ve fikri var."
Cehennem der "Ben üstün, namazsızlar bende var
Namazsızlar boynunda yılan ile çıyan var."
Cennet derki: "Ben üstün, cemal görmek bende var
Cemalini göstermeğe Rahim adlı Rahman var.
Cehennem orada tek durdu, cennet özürünü söyledi,
Kul Hoca Ahmed ne bildi, bildirici Yezdan var...
HİKMET-144
Şüphesiz bilin, bu dünya bütün halktan geçer ha;
İnanma malına, bir gün elden gider ha.
Ata, ana, kardeşler nereye gitti, fikir eyle
Dört ayaklı tahta at bir gün sana yeter ha.
Dünya için gam yeme, Hak'tan başkasını deme,
Kişi malını yeme, Sırat üzerinde tutar ha.
Çoluk-çocuk, kardeş hiç kimse olmuyor yolda ş,
Yiğit ol garip baş, ömrün yel gibi geçer ha.
Kul Hoca Ahmed ibadet eyle, ömrün bilmem kaç yıl,
Aslını bilsen su ve toprak, yine toprağa gider ha...
****
MÜNACÂT
Münâcât eyledi Kul Hoca Ahmed;
Allah'ım eyle kuluna rahmet.

Garip Ahmed sözü aslâ eskimez;
Eğer yeraltına girse, çürümez.

Yine mensuh olup o hâr olmaz;
Okuyan bağlılar hasta olmaz.

Okuyana eylerim orada şefkat;
Kıyamette eyleyim şefaat.

Allah'ım eylese nasip bana cennet,
Okuyanlara eylerim şefaat.

Dileği her ne olsa Tanrı vere;

Muhabbet şevkini gönlüne koya.

Cemalini gösterip Perverdigâr'ım,
Kendi yoluna koysun Bir ve Var'ım.

Allah'ım eylesin mahşerde sevinçli
Kıyamet günü temiz Zatına sırdaş.

Duaya katılıverse her müslüman,
Ölür vaktinde götürür iman nuru.

Benim hikmetlerim âleme dolan;
İşitmeden her kim ölse, eyler arzu.

Benim hikmetlerim dertliye derman;
Kişi pay götürmese, o yolda kalan.

Benim hikmetlerim âlemde destan;
Ruhum gelse, eyler sohbeti bostan.

Benim hikmetlerim hadis hazinesidir
Kişi pay götürmese, bil habistir.

Benim hikmetlerim talibin rızkı
Eğer binlerce olsa cürmü, fikri.

Benim hikmetlerim Sübhan'ın fermanı
Okuyup bilsen, hepsi Kurân'ın anlamı.

Benim hikmetlerin âlemde sultan;
Eyler bir anda çölü gül bahçesi.

Benim hikmetlerim muhabbetin şevki,
Gözünün yaşına eyleye teharet.

Namazına Resulullah imamı;
Onun soyu melekler tamamı.

Kırılmışlık ile kıldığı namazı,
Kabul olur onun Hakk'a niyazı.

Benim hikmetlerimi âşığa söyleyin
Gönlü ayna gibi sadıka söyleyin.

Tamamı kör, sağır, bâtını boş;
Bütün iklimi gezdim, bulmadım sâf.

Benim hikmetimi sarrafa söyleyin;
Allah'ım, Kerem sahibi Vehhabâ söyleyin.

Adalet padişahı, bir adı sâdık;
Eyler bir anda vaslına lâyık.

Benim hikmetlerimi cahil işitmez;
Gönlü-kalbi kara, öğüdümü almaz.

Hatadan habersiz; Allah'a inkarcı
Edepsiz, hayasız, dünyada pirsiz.

Yazısını yazsa her kim, nesir yazsın;
Nesirle yazarak maksada yetsin.

Dini, imanı yok, İslâmı viran;
Kıyamet tanı atsa, yolda kalan.

Pir-i kâmil'i görmeden Şeyh-i Şan'an,
Allah eylemez kabul, okusa Kur'an.

Kendini şeyh sanır, torbası boşmuş;
Yirmi beşe yetmeden onun yaşı.

Nasihatlar eyler yaşlı ve gence;
Kendisi ayırd etmeden iyi-kötüyü.

Onların sözleri zalimi saldır,
Şeriat ehli bu gibilerden utanır.

İnansın diye bunu bir nice akılsız
Eylerler velilerden bunu nakil.

Koyup tuzağını geçitlere pirsiz.
Dili yalan ve hile, yaptığı tezvir.

Onun hilesi olur şeytandan üstün
Kalkar yüzü kara mahşerde tanla.

Onların görmeyin yüzünü asla
Onun gibi lânetliden eyleyin perhiz.

Hal dili ile ben görmezi söyledim
Hakikat söz ile cahili çekiştirdim.

Eğer alim olsa, canım sadaka
İnci ve cevher sözümü işitip anla.

İnci ve cevher sözünü aleme saçsa,
Okuyup anlasa, Hakk'ın kelamı'nı açsa.

O âlime can kurban eylerim;
Bütün ev-barkımı ihsan kılarım.

Hani âlim, hani amel işleyen dostlar?
Allah'dan söz etse, siz can veriniz.

Gerçek âlim yastığını taştan yaptı
Ne anladı onu âleme söyledi.

Kendini bildi ise, Hakk'ı bildi;
Allah'dan korktu ve insafa geldi.

Benim hikmetlerimi bilgin işitsin;
Sözümü destan eyleyip maksada yetsin.

Benim hikmetlerim fiili veya kavli
Kâlbi gönlünde olsa Mevla'nın zikri.

Benim hikmetlerim bir pir-i kâmil;
Hangi kul Allah'a olsa mail.

Benim hikmetlerimi çok kişilere söyleyin
Dua-tekbir eyleyip rahmete batın.

Benim hikmetlerim kudretli bir pir;
İşitenler olur sarhoş ve şuursuz.

Diri olsa cihanda hâr olmaz;
Okuyan bağlılar hasta olmaz..

Kıyamette ona yol gösterici olurum;
Eğer dertli olsa, dermanı olurum.

Eğer yüz yıl gösterici olurum
Eğer yeraltına girse, çürümez.

Allah eyleye onu cehennemden âzad;
Ebedi cennetinde eyleye şâd.

Eğer hikmet okusa insanlar
Olur oğul bana o has talib.

İşitip hikmetimi kulağa alan
Armağan eyler ölür vaktinde iman.

Yesevi, hikmetini bilgin işitsin;
İşitenler bütün maksada yetsin.

Mücevher hazinesinden bir parça alsın;
İşitmeyen hepsi hasrette kalsın.

Kişi hikmet işitse canı ile,
Çıkar canı onun imanı ile.

Kulağa almazsa bu sözü cahil
Ona insan deme; o hayvan soylu.

Allah'ım sözünden çıkan bu hikmet,
İşitene yağar rahmet yağmuru.

Benim hikmetimi kim tutsa sıkı
Allah eyleye onu elbette gamsız.

Girer cennet içine şen-şakrak
Allah'ım eyleye sevinçli ve neşeli.

Benim hikmetlerim Hakk'ın övgüsü
Muhabbet ehlinin derdinin devası.

Benim hikmetlerim şeker ve baldır
Bütün sözler içinde baha biçilmezdir.

Benim hikmetlerim Allah'ın nimeti
Seher vaktinde dese, "estağfirullah".

Onun lanetli şeytan tutmaz yolunu;
Muhammed Mustafa alır elini.

Peygamber ümmetim deyip mehri ister
Şeytanın Allah'ım kendisini yakalar.

Benim hikmetlerimi dertsize söylemeyin;
Baha biçilmez cevherimi cahile satmayın.

Yesevi hikmetinin değerini anla,
Aşk küpünden meyi bir damla tad.

Aşk küpünden kişi bir damla tadınca
Allah'ın vaslına bir yola batar...